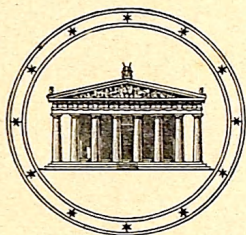

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886 - ~~1887~~

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΡΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΡΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

THE EN AΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 29 Μαρτίου 1887
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων ἑταίρων
τριάκοντα, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κον-
τόσταυλος ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν ἐπίσημον, διὰ τὸ Συμβούλιον, ἡμέραν ταύτην,
ἣτις εἶναι ὠρισμένη εἰς λογοδοσίαν αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, ἀντὶ τῆς
συνήθους προσαγορεύσεως, ἐπιβάλλεται εἰς ἐμὲ ἢ ἐκδῆλωσις τῆς
λύπης τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ γνωστῷ ἤδη ὑμῖν θανάτῳ τοῦ
μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ταμίου τῆς Ἑταιρίας,
μακαρίτου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου. Τὴν δὲ ἐντεῦθεν κατὰ τὸ εἰ-
κόσ λύπην, ἐπιτείνει εἰς αἴσθημα ἀληθοῦς ὀδύνης ἢ ἐπελθοῦσα
βεβχίωσις ἄλλου γεγονότος, ὅπως τούτου ἀπροσδοκίτου, τοῦ γε-
γονότος δηλονότι τῆς ἀποκαλύψεως ἑλλειμμάτων καὶ ἑλλειμμά-
των σπουδαίων, ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ. Ἡ ὑπαρξίς τῶν ἑλ-
λειμμάτων τούτων ἐγνώσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ
ταμίου καὶ τῶν λογαριασμῶν, πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ταχθέντα
σύμβουλον κύριον Γ. Νικολαΐδην, ὑπὸ τῆς ἀπορρακτικῆς οἰ-
κογενείας καὶ ἐβεβαιώθη δυστυχῶς ἔπειτα διὰ τῆς τακτικῆς τῆς
διαχειρίσεως τοῦ μακαρίτου ἐξελέγξας, ἣτις ἐγένετο, ἐντολῇ
τοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ πεπειραμένου λογιστοῦ κ. Δροσίνης,

ούτινος τὰς ἐκθέσεις, ἰδικιτέρως ἐκτυπωθείσας, ἔχετε πάντες ἐνώπιον ὑμῶν.

Τὰ ἐλλείμματα ταῦτα, ὡς παρατηρεῖτε, πλὴν ἀσημάντων τιῶν ἄλλων ἀταξιών, εἰσὶ δύο, συνιστάμενα εἰς τὰ ἐξῆς, ἦτοι 1) εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας δώδεκα περίπου χιλιᾶδων δραχμῶν, αἵτινες εἶδει νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ 2) εἰς τὴν ἔλλειψιν καταχωρίσεως ἐν τοῖς βιβλίοις, ὡς εἰσπραχθεισῶν, πεντήκοντα καὶ πέντε χιλιᾶδων δραχμῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τοῦ ἐντάλλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προκαταβληθέντος τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτσιακ.

Καὶ ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ πρώτου τῶν εἰρημένων ποσῶν, ἦτοι ἐκείνη τῶν δώδεκα χιλιᾶδων δραχμῶν, προκύπτουσα ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων καὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, οὐδεμίαν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑποδηλοῦσα δολίαν προαίρεσιν, καθόσον μάλιστα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς οἰκογενείας, τὸ ποσὸν τοῦτο, εὑρεθὲν ἐν τῷ ταμείῳ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, διετέθη ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας, ὑπολαβούσης τὸ εἰρημένον ποσόν, ὡς ἀνῆκον ἀτομικῶς εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις τοῦ δευτέρου ποσοῦ, ἦτοι τοῦ τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιᾶδων δραχμῶν, δὲν ἦτο, κατὰ δυστυχίαν, ἐπιδεικτικὴ τοιαύτης ἀπλῆς ἐξηγήσεως, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐνῶ εἶχε πρὸ καιροῦ εἰσπραχθῆ, ὅχι μόνον δὲν φαίνεται σεσημειωμένον ἐν τοῖς βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρίστατο πάντοτε καὶ μέχρι τέλους ὡς καθυστερούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀνακοινώσεσι τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου. Καὶ ὅτι μὲν ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ περιέχεται ἀθέμιτος πρᾶξις, δὲν δύναμαι, δυστυχῶς, νὰ μὴ ὁμολογήσω, μετὰ πάντων ἐκείνων, αἵτινες ἔλαβαν γνῶσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐκ τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης ὀρμώμενος, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν προτροπήν, ὅπως μὴ σπεύσητε εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς τοῦ μακαρίτου συναδέλφου ἡμῶν, διότι τὸ καθῆκον τοῦ δικαίου εἶναι πάντοτε, ὡς γνωστόν, νὰ δέ-

χηται ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπιεικεστέραν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναντιρρόητως συνίσταται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένην ἐλπίδα καὶ ἐπομένως εἰς τὴν πρόθεσιν, τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀποκρυβέντος ποσοῦ. Ἄγεται δὲ τόσῳ μᾶλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅσα αὐτὴ ἢ ἀπλῆ σκέψις, ὅτι ἡ μέχρι τέλους ἀπόκρυψις τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἀπέβαινε ἀπολύτως ἀδύνατος, φαίνεται ἀποκλείουσα τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ διαπράξῃ ὀριστικῶς ὑπεξαιρέσειν. Ταῦτα παρατηρῶν δὲν προτιθεμαι βεβαίως, οὔτε κατ' ἐλάχιστον, ν' ἀρνηθῶ τό, ὡς εἴρηται, ἀθέμιτον τῆς πράξεως καὶ νὰ ἀποδοκιμάσω ὡς δυνατὸν ἐντόνως αὐτήν, ἀλλὰ θέλω μόνον νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸν ὀρθὸν καὶ δικαίον αὐτῆς χαρακτηρισμόν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ πέρα τοῦ δέοντος ἡ μνήμη τοῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἡμετέρου συναδέλφου. Στηριζόμενοι δὲ εἰς τὰς περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ληθθείσας ὡς οἶόν τε ἀκριβεῖς πληροφορίας, φρονούμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνυπόστατος ἡ ἐλπίς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀναλήψεως ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἑλλειμμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον θέλει μετέλθῃ, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο παρ' αὐτῶ μέσα.

Νῦν δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, νὰ μοι ἐπιτρέψητε καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν, σχετικῶς πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην τινὰ αἰτίαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀπειθουθῇ εἴτε κατὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἑλλείψει τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας καὶ φροντίδος, εἴτε κατὰ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συστήματος τῆς χρηματικῆς αὐτῆς διαχειρίσεως, διότι καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον οὐδετέρα τῶν αἰτιάσεων τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται συμβάντων δικαιολογουμένη. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ἑλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει τὰς ἐξῆς δύο πληροφορίας, ἧτοι ἀφ' ἑνὸς μὲν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, παρὰ τὸ σύνθηες καὶ δύναμαι εἰπεῖν ἐκτάκτως, εὐρέθη εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, συνεπεῖχ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληθθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζίης παρ' ἡ πρό-

τερον κατετίθεντο τὰ διαθέσιμα ποσὰ καὶ ἐξ ἑτέρου, ὅτι εἶναι λίαν δύσκολον εἰμὴ ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, νὰ μὴ ὑπάρχη, ἔστιν ὅτε τοῦλάχιστον, εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ποσόν τι διὰ τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἢ ὅπερ καὶ συνηθέτερον ἐκ περισσεύματος αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου, ἐκ προκαταβολῆς τῆς Ἑταιρίας, ὀφειλόμενον αὐτῇ τμήμα τῆς οἰκίας Λύτσια, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐπίσης νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ποσόν τοῦτο εἶχεν εἰσπραχθῆ ὑπὸ τοῦ ταμίου, χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον, διότι τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα, παρὰ τὰ γενικῶς τηρούμενα, εἶχεν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου οὐχὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προεδρείου ἀλλ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ταμίου, ὅστις ἔχων ἐντεῦθεν τὸ δικαίωμα νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποκρύψῃ, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ λυπηροῦ τούτου θέματος.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου θέλει πληροφορηθεῖ ὑμᾶς κατὰ τὸ σύνθημα ὁ κ. γραμματεὺς, ὅστις παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἑταίρων τῶν συνιστώντων τὴν Ἑταιρίαν ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, περὶ τοῦ ἐλάχιστου διὰ νέων προσελύσεων ἢ θανάτων ἀλλοιουμένου πυρῆνας αὐτῆς τοῦ ἐνεργοῦ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι πενήτηντα τέσσαρες, πάντες, πλην δύο, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸν, τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ δεκαεπτὰ ἔτη χρηματίας ταμίας τῆς Ἑταιρίας Παναγιώτης Ἐμ. Γιαννόπουλος.

Συνδρομήν τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὄλφ 212, καὶ δὴ 203 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντων, 2 ἐκ Πειραιῶς, εἰς ἐκ τῶν νήσων καὶ ἕξ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἐτι δὲ συνῆδραμον σωματεῖά τινα ἦτοι κοινὰ ὀκτώ τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ἑπτὰ ἱερὰ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι, μνημονευθησόμενοι κατωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μεζονας συνδρομὰς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετροπόλει ὁμογενοῦς Ἰω. Κοντογιαννῆκη. Ἐτι δὲ συνδρομαὶ ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω μνημονευτέαι εἶναι κατὰ τὰ εἰθισμένα αἰ ἐξῆς: Παντιᾶ Ῥάλλη δρ. 200, Περικλέους Π. Ἀργυροπούλου δρ. 100, τῆς μονῆς Πεντέλης δρ. 150, τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου δρ. 200, τοῦ δήμου Πειραιέων δρ. 100.

Ἐκτάκτως δὲ προσήνεγκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας δραχμὰς μὲν 100 ὁ ἐκ Λονδίνου παρεπιδημησῆς ἐνταῦθα ἐπιστήμων John Lubbock, ὁ δὲ ὁμογενὴς Δημ. Βασιλείου δρ. 250, ὡσάυτως ὁ ἐν Λιβερπούλῃ τῆς Ἀγγλίας Γ. Α. Πασπάτης δρ. 500. Καὶ ἐν δὲ κληροδότημα ἦλθεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν δραχμῶν δύο χιλιάδων παλαιῶν, ἦτοι νέων 1760, τὰς ὁποίας κατέλιπεν ὁ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀποθανὼν ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου προέδρου Ὄθων Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ δὲ κληροδότημα τοῦ Κωνστ. Ι. Ἀλεξανδροπούλου, περὶ οὗ ἐβρέθη τι ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει τοῦ Συμβουλίου, ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης ἕνεκα ἐλλείψεων περὶ τοὺς τύπους, ἔμεινεν ἀνεῖσπρακτον.

Ἄποια δὲ ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενημημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου ἀνετέθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμείου.

Ἔργα ἀρχαιολογικά ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον ἀνασκαφαί εἰς ἐννέα διάφορα μέρη, πολλαχῶς ἀυξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου καὶ ἰδίως τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι ἐκτάκτως τῶ ὄντι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτεύουσας δι' ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἔργου ἐπιστάσι. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 15,982:90.

Καταβαίνοντες εἰς τὴν κάτω πόλιν λέγομεν βραχέα τινὰ περὶ τῆς κατ' ἐξοκολούθησιν ἀνασκαφῆς τῆς ἐν τῷ χώρῳ τῆς πυρποληθείσης ἀγορᾶς, βραχέα δέ, διότι τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου τοῦ 1886 μέχρι τέλους Μαΐου φανέντα μέρη τοῦ μεγάλου ἐκεῖ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων κτίσματος περιεγράφησαν ἤδη ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1885, ἔνθα ἐτέθη καὶ τὸ ἰχνογράφημα τοῦ κτίσματος ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων W. Dörpfeld, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἕως τοῦ εἰρημένου χρόνου ἀποκαλυφθέντα, καὶ οὕτω οὐδὲν σχεδὸν σήμερον ἀπομένει νὰ εἴπωμεν νέον ἐξαχόμενον ἐκ τῶν σκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν μόνον ἔτι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1886, τότε δὲ ἐκλιπόντος τοῦ ἀνασκαψίμου χώρου διεκόπησαν, καὶ περιμένομεν ἔκτοτε νὰ ἴδωμεν, πότε θέλει ἐκτελεσθῆ ἔν βασιλ. διάταγμα πρὸ καιροῦ ἐκδοθέν, δι' οὗ κηρύσσονται δημοσίαις ἀνάγκης τινὰ τῶν αὐτῶν ἰδιωτικῶν γηπέδων, ὥστε νὰ γίνῃ, καθαιρουμένων αὐτῶν, δυνατὴ ἡ ἐξοκολούθησις τοῦ ἡμετέρου ἔργου, ἴσως δὲ καὶ ἡ συντέλεισι, ἂν πρὸς τούτοις παραδῶσῃ τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ Κυβέρνησις πρὸς καθάρεισιν καὶ ἀνασκαφῆν τὸν ἐκεῖ στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ Τουρκικὸν τζαμίον.

Ἄλλ' ἂν δὲν ἔχομεν σήμερον νὰ προσθέσωμεν τι νέον, διαφωτίζον τὸ κτίσμα αὐτὸ ἀρχιτεκτονικῶς, ὀφείλομεν ὁμῶς, καθὼς ἐποίησαμεν καὶ πέρυσι, νὰ καταλέξωμεν τὰ κινήτὰ ἀρχαῖα, ὅσα

ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1886 μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐν ταῖς
σκαφαῖς εὐρέθησαν. Εἶναι τὰ ἐξῆς·

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κιονόκρανα, πα- ραστάδες, γείσα κτλ. μικρῶν διαστάσεων τὸ πλεῖστον καὶ σχεδὸν πάντα τοῦ Ἰωνικοῦ ἢ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ· ἐν ὄλῳ κομμάτια	12
β'. γλυπτὰ διάφορα περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, κολοβὰ πάντα, ἐν οἷς κεφαλὴ μία ἀνδρὸς ἀγενείου, μεγέθους φυ- σικοῦ καὶ τι πλεόν, καὶ ἕν ναΐδιον Μητρὸς θεῶν, καὶ λάρ- ναξ σαρκοφάγος ἔχουσα γλυφὴν κρατῆρος καὶ δύο λεόντων πολὺ τετριμένην, ἐν ὄλῳ κομμάτια	25
γ'. ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμικῶν χρόνων· ἐξ ὧν ἀναθηματικαὶ	2
ἐπιτύμβιοι, (αἱ πλεῖσται τῶν Ῥωμ. χρόνων)	16
ἀδιόγνωστοι (ὧν αἱ πλεῖσται ὀλιγογράμματοι).	19
Ἄττικόν ψήφισμα	1 38
δ'. Χαλκᾶ σκεύη	2
ε'. Σιδηροῦς ἥλος μέγας	1
ς'. Πήλινα πινάκια πρασίνου γανώματος	6
ζ'. Ἀργυροῦν μικρὸν πέταλον, ἔχον ἔκτυπον παρὰστασιν Χριστιανικῆν ἰσως	1
η'. Νομίσματα χαλκᾶ, κακῆς τὸ πλεῖστον διατηρήσεως, Ἄττικόν	1
Βυζαντινόν	1
Φραγκικόν.	1
Βενετίας	2
Τουρτικοὶ πράξεις	8
Διλεπτόν Ἑλλήν. βασιλείου.	1
Ἄδιόγνωστα εἰσέτι	9 23
Τὸ ὅλον κομμάτια	108

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν οἰκοδό-
μησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ στερεοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου πρὸς νότον καὶ
ἐνὸς ὀχετοῦ μακροῦ μέτρων 89 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἐν ὄλῳ
δραχμαὶ 10,945:51.

Μικρὰ δὲ τις σκαφή τεσσάρων ἡμερῶν, ἀποπειρας χάριν, ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, τῆς μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς οἰκίας Κ. Ν. Κωστή, καθόσον ἐκεῖ πλησίον πρὸ ἐτῶν κατὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Βουλῆς εἶχεν εὐρεθῆ λίθος μέγας ἐπιτύμβιος ὁ τοῦ « Ἀβασκάντου Κηφισίως παιδοτρίβου ἐλευθέρων παιδῶν » ἐκ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν σπουδαῖον προῆλθεν εἰς φῶς ἐκ τῆς σκαφῆς· διότι τὸ μὲν φυσικὸν ἔδαφος ἐν τῇ ὁπωσοῦν ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει, ἥς τὸ ὕψος ἐνομιζέτο ὅτι ἐσχληματίσθη ἐξ ἐπιχώσεων, εὐρέθη εὐθὺς μετ' ὀλίγον, μία δὲ ἐκεῖ φανεῖσα γραμμὴ τοίχου, λοξῆ πρὸς τὴν ὁδὸν καί, ἐφ' ὅσον παρ' ἡμῶν ἐξητάσθη, μήκους 13 μέτρων, πλάτους 1,55, ὕψους ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους 1,20, συνέκειτο ἐκ παντοίων μεγάλων τε καὶ μικρῶν λίθων ὡς καὶ πλίνθων ὁπτῶν μεταξὺ καὶ ἀμμοκονίας, χρόνων ἴσως τῶν ὑστᾶτων Ῥωμαϊκῶν, κολλητὰ δὲ τῷ τοίχῳ καὶ ἐσωτέρῳ αὐτοῦ ἦτοι πρὸς νότον καὶ τάφοι τρεῖς ἐφανερώθησαν κεραμοσκεπεῖς καὶ ἄλλως πάνυ ἄσχημοι· ἐχώρουν δὲ οὗτοι ἐν μέρει καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν τοίχον καὶ δὲν εἶχον οὐδενὸς εἶδους κτερίσματα, τὰ δὲ ὅστ' ἦσαν πολὺ ἐφθαρμένα καὶ ἐν τῷ ἐνὶ ἐξ' αὐτῶν εὐρέθησαν οἰονεῖ σεσωρευμένα.

Ἐκ τῆς ἀποπειρατηρίου ταύτης ἐργασίας δὲν ἐπέισθημεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη τοίχου ἠδύνατο νὰ εἶναι τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων καὶ δὴ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὅστις ὁμως δὲν ἀπέιχε πολὺ ἐντεῦθεν.

Ἔστωσαν δ' ἐνταῦθα καταλελειμμένα καὶ τὰ μικρὰ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εὐρήματα:

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη λίθινα τέσσαρα, ὄχι μεγᾶλα.

Ἐπιγραφαὶ δύο ἐπὶ λίθων ὀλιγογράμμαται, ἀδήλου ὑποθέσεως.

Ἐν ἀρυβαλλίδιον πήλινον κοινόν.

Ἐν πρόσωπον ἀνθρώπου πήλινον τετριμμένον.

Δύο κωνοειδῆ σωμάτια πήλινα διάτρητα.

Ἐν ἀρτοειδὲς σωμάτιον πήλ. διάτρητον, ἔχον ἐντυπον σύμβολον.

Πέντε λαβὰι ἀμφορέων Κνιδίων καὶ Ῥοδίων ἐνεπίγραφοι (1).

(1) Παρατηροῦμεν, ὅτι λαβὰι ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι καὶ σωμάτια κωνοειδῆ καὶ

Ἡ τρίτη τῶν ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους ἐπεχειρήθη ἐξ ἀφορμῆς δοθείσης παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὁδὸν τινα ἔτεμε πλατυτάτην κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1886, ἄγουσαν ἀπὸ τῶν παρλιουσιῶν κήπων δυτικῶς εἰς τὴν πόλιν. Θέλουσα δὲ νὰ παρακάμψῃ τὸ ὕψωμα, ἐφ' οὗ νῦν θέατρον νεωτερικόν, τὸ τοῦ Τσόχα λεγόμενον, ἐξέκλινε μικρὸν πρὸς νότον, παρὰ τὸ ἀρχῆθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκριμένον σχέδιον, ἀγνοοῦμεν διὰ τί· καὶ ἐκεῖ ἐπεσον εἰς τινὰς ἐπὶ τῆς νέας γραμμῆς προφανέντας τάφους κτιστοὺς καὶ ἀπλᾶς σαρκοφάγους λάρνακας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἓνα κεκολοθωμένον μὲν τὸ ὕψος, ὀρθῶς δὲ ἐμπεπηγμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κίονα ῥαβδωτόν. Καὶ τοὺς μὲν κτιστοὺς τάφους διέλυσεν ἡ δημορχία, περὶ δὲ ἄλλων τινῶν ὀγκωδῶν λίθων σποράδων αὐτόθι προφανέντων καὶ ἰδίως τοῦ κίονος ἐδίστασε, φαίνεται, καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν, ἀπαιτοῦσα τὴν ταχεῖαν παρ' ἡμῶν ἄρσιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προβῇ ἡ ὁδοποιεῖα ἀκωλύτως. Τότε ἀνηνέχθημεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ δηλώσαντες αὐτῶ, ὅτι ἡ ῥυμοτομία δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν πρὸς νότον ἀπόκλισιν, ἐπειδὴ οὕτως ἐπάτει τὴν βεβαίως ἐκεῖ που ὑπάρχουσαν ὑπὸ γῆς βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, εἰσεσφύρει δὲ καὶ ἐσωτέρω αὐτοῦ, ἀπητήσαμεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ῥυμοτομίας καὶ εὐτυχῶς εἰσηκούσθημεν. Ἐπεμψε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἓνα ὑπέλληλόν του μὲ σκαφεῖς τινὰς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς Ἐταιρίας ἐργαζομένων, ἵνα σκάψωσιν, οὐδὲν μετακινοῦντες, περὶ τὸν ῥαβδωτόν κίονα καὶ τὰ πλησιέστατα μέρη. Οὕτω δι' ἐργασίας ὀλίγων ἡμερῶν ἐφάνη, ὅτι εἰσοδός τις ἐκεῖ ἦτο κανονικὴ εἰς τὸν περιβόλον, διατέμνουσα τὴν βόρειον αὐτοῦ πλευρὰν, ὃ δὲ κίων καὶ τὸ κατ' ἀντικρῦ αὐτοῦ πρὸς νότον ἀποκαλυφθέν τότε βραχὺ σκέλος τοῖχου συνάπτοντος τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, ὡς καὶ ἡ

ἀρτσειδῆ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς θέσεως ταύτης εὐρέθησαν πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν εἰς πληθὺς μέγα, ἰδίως ἐν τῇ καταβολῇ τῶν θεμελιῶν τῆς πλησίον οἰκίας τοῦ Κ. Πλατῦ, ἐν δὲ τῇ θεμελιώσει τῆς οἰκίας Κ. Κωστῆ εὐρέθησαν ὡσαύτως πρὸ ἑτῶν μνήματα ἐπιτύμβια καὶ κτερίσματα ἄξια λόγου, περὶ ὧν ἄρα «Παλιγγενεσίας» σὺλλον τὸ μετὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1884.

διασωθείσα αὐτόθι μαρμαρίνη στρῶσις, ἦσαν ὑπολείμματα τοῦ ποτὲ ὑπάρξαντος ἐνταῦθα ἀξιολόγου προτύλου, οἱ δὲ διὰ τῆς εἰσόδου ταύτης τὸ πάλαι εἰσερχόμενοι προβαίνοντες κατ' εὐθείαν ἐφθανον εἰς τὸν πρῶτον στοῖχον κιονῶν τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ Ὀλυμπείου. Ταῦτα ἐγνώσθησαν ἀριδῆλως τὰς πρώτας ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα δέ, γενομένου μικροῦ τινος διαλείμματος ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἀπὸ τῆς 13 Ὀκτωβρίου ἢ Ἐταιρία ἡμῶν, ἀδείχ' τοῦ Ὑπουργείου, τὴν περαιτέρω δι' ἀνασκαφῆς ἔρευναν τῆς ὄλης βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβάλου καὶ προήγαγε τὰς ἐργασίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δαπανήσασα δρ. 3,995.40, ὅτε ἔσται περιμένουσα νὰ ἴδῃ ἐπερχομένην τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἐνέργειαν τῶν τοῦ κράτους ἀρχῶν πρὸς ἐντελῆ εὐόδωσιν τοῦ καλοῦ τούτου ἀνασκαφικοῦ ἔργου. Πρῶτος δὲ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ὅρος εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κακῶς χαραχθείσης πρώτης ὁδοῦ, ἥτις δέον νὰ λάθῃ βορειοτέραν διεύθυνσιν, ἔπειτα ἡ ἀπὸ τοῦ τετραγώνου ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπείου ἄρισ τῶν δύο σιδηρῶν τροχιῶν, τῶν ἀγουσῶν πρὸς τοὺς παρλιτιστεῖους κήπους καὶ πρὸς τὸ Φάληρον, καὶ τέλος ἡ κατάρρησις μὲν τῆς νῦν τῶν κηδειῶν ὁδοῦ διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ ἐμβαδοῦ, ἄνοιξις δὲ ἄλλης ἐξωθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβάλου. Ἐλπίζομεν δὲ προσεχῶς νὰ ἐγκριθῶσι ταῦτα πάντα, ὅπως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ἡτήσαμεν, ὅτε καὶ ἡ παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἐνέργεια δὲν θέλει λείψῃ πρὸς εὐπρεπῆ ἀποκατάστασιν τῶν τόπων τούτων.

Νῦν δὲ πρὶν εἰπῶμεν, τί μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας προῆλθεν εἰς φῶς καθ' ὅλην τὴν βόρειον τοῦ περιβάλου πλευράν, λέγομεν ἄνευ ὑπερβολῆς τόδε, ὅτι τὰ ἐξαχθέντα ἀρχαιολογικὰ πορίσματα ἐκ τῆς μόλις τριμήνου ταύτης ἀνασκαφῆς ὑπερπεροῦσι κατὰ πολὺ τὰ ἐξ ἄλλων τινῶν χρονιωτέρων καὶ δαπανηροτέρων.

Πρῶτον, τὸ πρότυλον ἐφάνη ὅτι ἤτό ποτε τετράστυλον ἐπὶ ἐμβαδοῦ τετραγώνου, προέχοντος ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβάλου. Ἄνευ δὲ ὑπερθάσεως βαθμιδῶν εἰσῆρχοντο ἐξωθεν οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν τετράγωνόν του χῶρον, ὅστις θὰ ἤτό ποτε ἐστεγασμένος κατ' ὠσαύτως εἰς τὸ ἰσόπεδον ἔδαφος τῆς αὐλῆς

τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ τετράγωνος τοῦ προαυλίου χώρος εὐρέθῃ νῦν σώζων κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ μόνου μέρους στρώσιν μαρμαρίνην, ἣτις ὁμῶς δὲν φαίνεται οὕσα ἢ ἐξ ὑπαρχῆς, ἀλλὰ προερχομένη ἐξ ἐπισκευῆς, ἅτε συνεστηκυῖα ἐκ καλυπτῆρων στέγης, ἀποκεκρουσμένων τὰς ἐξοχάς.

Δεύτερον αἱ σκαφαὶ εἰδείξαν τὸ ἀκριβῶς τετράγωνον τοῦ ὅλου περιβόλου, διότι ἐφάνησαν ἐν τῷ βῆθει σωζόμεναι αἱ περατοῦσαι τὴν βόρειον πλευρὰν γωνίαι, ἣ τε ἀνατολικὴ καὶ ἡ δυτικὴ, ἑκατέρα μετ' ἀντηρίδος διαγωνίου. Καὶ περὶ τούτου μὲν οὐδεὶς ποτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογούντων εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ' οἱ ἐν Βερολίῳ χαρραχθέντες τοπογραφικοὶ χάρται κακῶς εἰδείκνυον καὶ δεικνύουσιν ἔτι τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευρὰν ὅχι ἰσομήκη τῇ μεσημβρινῇ ἀλλὰ βραχυτέραν καὶ ἑκατέρωθεν καταλείπουσαν ἄνοιγμα διὰ εἰσοδὸν εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ σφάλμα παρήχθησαν οἱ χαρράξαντες τοὺς χάρτας, ὡς ἐκλαθόντες ἀρχαίον ἓνα ψευδῆ νεωτερικὸν τριβαθμὸν τοῖχον, ὃν πρὸ 26 ἐτῶν ὁ ἐκ Γαλλίας μηχανικὸς Daniel, βανδαλικῶ τῷ τρόπῳ ἀποσπάσας μεγαλολίθους ἐκ τοῦ μέσου τῆς βορείας πλευρᾶς, κατεσκευάσεν ἐν τῷ ἑλλιπῶς σωζομένῳ βορειοστάτῳ ἄκρῳ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, εἰσέχοντα πρὸς τὰ ἔσω ἐπὶ δέκα περίπου μέτρα. Τοῦτον ἡμεῖς τὸν τοῖχον νῦν διαλύσαντες, ὡς ἦτο δίκαιον, τοὺς λίθους του τοὺς ἀρχαίους μετεχειρίσθημεν ὅπου εἶδει, δηλώσαντες καὶ ὑπὲρ γῆς δι' αὐτῶν τὴν ἀληθῆ βορειοδυτικὴν γωνίαν.

Τρίτον κατεδείχθη, ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο καὶ μεγαλόλιθον πρόσκιτisma τὸ πρὸς τῷ δυτικῷ πέρατι τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου ἐξῶθεν ὀρώμενον, δὲν εἶναι σύγχρονον τῷ τοίχῳ τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μεταγενέστερον, εἰ καὶ ἐπιεικῶς παλαιόν, κτισθὲν δι' ἄγνωστον ἡμῖν λόγον καὶ περιλαθὸν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χορδὴν αὐτοῦ, ἥτοι πρὸς τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, τρεῖς τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκεῖ κτισθεισῶν ἀντηρίδων.

Τέταρτον ἐνεφανίσθησαν πάνυ εὐπροσδέκτως ἑννέα μεγαλόλιθα ἐπιστήγματα τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καὶ τῶν ἀντηρίδων, ἰδιοσχῆμως ἐξεργασμένα, ὅποια, καθ' ὅσον ἐμοὶ γνωστὸν, οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθησαν, πλὴν τινῶν ὀλίγων τοῦ πρὸς

τῷ Διπύλῳ τείχους. Ταῦτα δὲ ἡμεῖς ἤδη καὶ ἐχρησιμοποίησα-
μεν, ἐπιθέσαντες αὐτὰ ὅπου ἔδει ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τοίχου, οὐ
ὅμως τὸ ποτὲ ὕψος δὲν μᾶς εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ὑποτίθεται εὐ-
λόγως ὄχι μέγα.

Πέμπτον δὲ τι καὶ μᾶλα αἰνιγματῶδες ἐφάνη ἐξωθεν τῆς βο-
ρείας τοῦ περιβόλου πλευρᾶς, ὀλίγον δυτικώτερα τοῦ προπύλου·
μεγίστων ἐκ πύρου κίωνων ἡμίτομα τύμπανα, ἧτοι σπόνδυλοι
ἡμίσεισι κεῖνται πλησίον ἀλλήλων κατανωτιζόμενοι μὲν μὲ τὸ
περιφερὲς μέρος των, κανονικῶς δὲ μὲ τὰς χορδὰς των ἀπαρτί-
ζοντες γραμμὰς τοῦλάχιστον δύο ἰκανῶς πλατείας καὶ κατ' ὀρ-
θὴν γωνίαν συνημμένας, λοξῶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ περιβόλου τοί-
χον ἐχούσας. Ἐξ ἑνὸς δὲ μόνου δόμου σύγκεινται ἐπὶ τῆς φυσι-
κῆς κλωβίας, καὶ φαίνονται μὲν ὡς τι ὑπόλειμμα στρώσεως ὁδοῦ
τῆς παρὰ τὸν τοίχον τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ δυσπαράδεκτον εἶναι
τοῦτο διὰ τὸσον ὀγκώδεις λίθους· μᾶλλον δὲ πιθανὸν φαίνεται
ὡς ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν σχήματος καὶ τῆς γραμμικῆς διευ-
θύνσεως, ὅτι εἶναι λείψανα κτίσματός τινος ἀρχαίου, ὑπάρχοντος
αὐτόθι πρὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, καθ' ὅσον
μάλιστα καὶ παρατηρήθη, ὅτι εἰς ἡ δύο τῶν σπονδύλων τούτων
οἱ πλησιέστατοι τῷ περιβόλῳ ἀπεκρούσθησαν τὰς ἄκρας ὑπὸ τῶν
οικοδόμων ἐπίτηδες, ἵνα παρασκευασθῆ τόπος πρὸς θεμελίωσιν
τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου. Ἄλλως δὲ οἱ σπόνδυλοι οὗτοι εἶναι
ἰσομεγέθεις μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν θεμελίωσιν τῶν μαρμαρί-
νων κίωνων τοῦ Ὀλυμπίου, καθὼς ὁ ἀρχιτέκτων Δοέρπφελδ,
παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, διὰ σκαφῆς ἐξηκριβώσε, καὶ
πιθανὸν νὰ εἶναι τῶν χρόνων τοῦ Πεισιστράτου.

Ῥητέον, δ' ἔτι, ὅτι διελύσαμεν πολλὰ τῶν ἐξω τοῦ περιβό-
λου κούρρων κτισμάτων καὶ τάφους τῶν μετὰ Χριστὸν χρόνων,
κτιστοὺς μὲν στερεῶς διαφόροις λίθοις καὶ ὀπτοπλίνθοις, ἀσκε-
πεῖς δὲ εὐρεθέντας τὸ πλεῖστον, πλὴν δύο, ἐπιγραφὴν δὲ αὐτῶν
Χριστιανικὴν οὐδεμίαν εὕρομεν.

Τὰ δὲ κινήτὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἦσαν τὰ ἐξῆς·
Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη διάφορα (ἐν οἷς 12 σω-
λῆνες κέραμοι.) 16
β'. γλυπτὰ τεμάχια διάφορα. 21

γ'. ἐπιγραφαι (2 ἐπιτύμβιοι, 2 ἀναθηματικαί, 1 ψήφισμα, 8 ἀδιζήγνωστοι).	13
δ'. σφρονδύλιον.	1
Χαλιῶν (2 δακτύλιοι, 3 σταυροί, 2 ἐνώτια, 16 κρίκοι).	23
'Οστείνια (βελόναι ἢ καρφίδες).	3
Πήλινα (μορφῶν καὶ λύχνων θραύσματα καὶ κρίκος).	4
Νομίσματα χαλιῶν ('Αθηναίων 3, Βυζαντινὰ 18, ἀδιζήγνωστα 6).	27
Τὸ ὅλον κομμᾶτια	108

Τετάρτη ἀνασκαφή. Ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου, καταντικρὺ τῆς οἰκίας Σαχτούρη (ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ὁποίας ἵσταται κατὰ χώραν ὁ γνωστός «ὄρος ἐμπορίου καὶ ὁδοῦ») καὶ δὴ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος καὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καταβαλλομένων ἐν μηνί 'Ιουλίῳ θεμελιῶν οἰκίας ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα ἐφάνη ἐν κτίσμα ἀρχαίον, συνεστηκὸς ἐπιμελέστατα ἐκ λίθων παρῶνων μεγάλων κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον οἰκοδομίας καὶ αὐτόθεν δηλούμενον ὡς δημόσιον καὶ τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου Ἰάκωβον Χ. Δραγάτσην, τὸν ἀναγγεῖλαντα πρὸς τε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου ἡ ἐπιστασία τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως τοῦ κτίσματος δι' ἀνασκαφῆς, δαπάνη τῆς Ἑταιρίας. Συγχρόνως κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀρχαιότης αὕτη καὶ μὴ ἐπικαλυφθῇ ὑπὸ νεωτέρας οἰκοδομῆς. Ἐκ τῆς ἐπὶ δύο ἐβδομάδας γενομένης περισκαφῆς ἐφάνη, ὅτι τὸ κτίσμα παρετείνετο καὶ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ γηπέδου ἐπὶ τὰς ὁδοὺς Ἀρτέμιδος καὶ Νοταρᾶ εἰς μῆκος 12 μέτρων Γαλλικῶν (ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ,) πλάτος 15,55, ὕψους δὲ (ὅπου ὑψηλότερον διεσώθη) 5 μέτρων. Ἐγνώσθη δέ, ὅτι ἔχει σχῆμα στοᾶς, βλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα, μετὰ χωρισμάτων τετραγώνων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ εἶναι τὸ ὑπολειφθὲν τοῦτο μέρος τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸ βορειοανατολικόν, καθὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς ἐν τῷ σχεδίῳ, ὅπερ ἐξεπόνθη ὁ ἀρχιτέκτων Καθεράου κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἑται-

ρίας και μέλλει νά ἐκδοθῆ σὺν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ (1). Φιλοτίμως δὲ καὶ ἐπιμελῶς ὁ Δραγάτης ἐπιστατήσας τοῦ ἔργου ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἔκτοτε τὰ παρατηρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταῖς σκαφαῖς διὰ λεπτομερῶν ἐκθέσεών του, ἐκ μιᾶς τῶν ὁποίων ἐξάγομεν τὰ ἐξῆς: « Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν παχεῖαν νέαν ἐπίστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἐφάνη στρώμα πλήρες θραυσμάτων ἀμφορέων τῶν κοινῶν, ἐν οἷς καὶ τινες λαβαὶ μετὰ σφραγίδων καὶ λύχνοι ἱκανοί· μετὰ τὸ στρώμα τοῦτο θραύσματα ἀγγείων χρόνων καλῶν, ὧν τινὰ μετὰ κοσμημάτων ἢ μερῶν παραστάσεων, ἄλλα μετὰ φυλλωμάτων ἢ μαϊάνδρων, ἄλλα τὴν ἐπιχρῶσασιν τῶν κοσμημάτων διατηροῦντα· ἐν δὲ τούτων τεμάχιον ἀγγείου χρόνων καλῶν ἔφερε τὰ γράμματα Σ Ω Τ Η . . . ἔκτυπα, ἐν τοῖς τελευταίοις δὲ χῶμασι καὶ ἴλοι τινες χαλκοὶ εὑρέθησαν. (2) »

Εἰς ταῦτα προσθέτομεν, ὅτι ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνασκαφὴ ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο, ἐγεμίσθησαν πάλιν οἱ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνοιχθέντες λάκκοι, ὁ δὲ Α. Λουκίσας ὑπερεώθη παρὰ τῆς ἀρχῆς νά μὴ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κτίσματος, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ πλαγίως, καὶ ἔδωκεν ἔγγραφον περὶ τούτου ὑπόσχεσιν.

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον δρ. 468:75.

Περὶ τῆς πέμπτης ἀνασκαφῆς τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθούσης ἐν Ἐλευσίῃ ἀναγινώσκουμεν ὑμῖν τὰ ἐξῆς γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημητρίου Φιλίου. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐλευσίῃ δρ. 5.370.

Καὶ ἡ ἕκτη ἀνασκαφὴ ἡ ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ, τῷ ἐν τῇ Ὠρωπικῇ, κατ' ἐξακολουθήσασιν ἐγένετο, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βασιλείου Λιονάρδου. Ἡ ἐκθεσίς του ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ δρ. 6,702.

(1) Ἐν τῷ σκελίῳ τούτῳ ὀρθῶτα δεδηλωμένον πρὸς τὸ βῆθος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Λουκίστα καὶ ἐν ἄλλου κτίσματος ἀρχαίου γωνιωδὲς μέρος, ἐν ἀποστάσει ἐνόου μέτρου ἀπὸ τῆς στοᾶς, περὶ οὗ δὲν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νά εἰπωμέν τι ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἵνα μὴ ἐκταθῆ ὑπερμέτρως ὁ λόγος.

(2) Ἐννοεῖται, ὅτι πάντα τὰ εὑρεθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ Πειραιῶς.

Ἐν τῇ *ἑβδόμῃ* ἀνασκαφῇ, ἥτις ἦτο τάφων ἀνερεύνησις ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας Ἐρετριᾶκῇ χώρῃ, ἐπεστάτησεν ὁ ἑφορος Χρηστός Τσουντας, οὗ τὴν ἔκθεσιν ἀναγινώσκομεν ὑμῖν. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐρετρίᾳ δρ. 1,200:85.

Ὁ αὐτὸς ἑφορος ἐπεστάτησε καὶ ἐν τῇ *ογδόῃ* ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν Μυκῆναις, περὶ ἧς ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Μυκῆναις δρ. 6,987:50.

Τέλος ἐν τῇ κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ τῇ Ἀργολικῇ, ἐπεστάτησεν ὁ ἑφορος Βαλέριος Στάτης. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐπιδαύρῳ δρ. 3,655:50.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ. 55,008:50.

Ἐμερίμησε δὲ τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαγῶ τῆς Ἑλλάδος καὶ προεκάλεσε τὴν ἐπὶ τούτῳ γνωμᾶτευσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος W. Dörpfeld, παρ' οὗ μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐθεωρήθη ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα ἡ ἐπισκευὴ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἡ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς συστάδος τῶν κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου. Ἐγένετο καὶ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔργα, ἀλλὰ διὰ καιρικᾶς τινος περιστάσεως ἀνεβλήθη ἡ ἐκτέλεσις. Μία μόνον ἐξεταστικὴ ἐργασία ἐγένετο περὶ τὰ θεμέλια τοῦ ἐνὸς τῶν μοναχῶς ἰσταμένων κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου, τῶν πρὸς δύοσιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰρημένου ἀρχιτέκτονος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ὑποψία περὶ τῆς στερεότητος τοῦ κρηπιδώματός του, ἀλλ' εὗρέθη, γενομένης ἱκανῶς βαθείας περισκαφῆς, ὅτι καὶ μᾶλλον ἀσφαλῶς εἶναι τεθεμελιωμένος ὁ κίων, ὡς ἡ περὶ τούτου λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ ἀρχιτέκτονος πρὸς τὸ Συμβούλιον διέλαθεν.

Ἄγροαι ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος ἐν ὄλῳ δρ. 12,861.35, δηλ. κατὰ τὸ ἡμῖσις ὀλιγώτεροι ἢ πέρυσιν. Οὕτως ἔτυχε δὲν προσηγήθησαν ἡμῖν πολλὰ ἄξια

λόγου ἀρχαία εἰς ἀγορὰν παρὰ τῶν ἀρχαιοπρατούντων. Εἰς τὸ ἀνωτέρω δὲ ποσὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ δραχμαὶ 4,694, πεμφθεῖσαι ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὸν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Φιλεκαπαιδευτικὸν Σύλλογον, ὡς συνδρομῇ, ἀροῦ καὶ ἀλλέως καὶ δι' ἀποστολῆς ἐντεῦθεν εἰς Κρήτην τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ τῆς Ἑταιρίας Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἐπιληροφρήθη τὸ Συμβούλιον, ὅτι οἱ διέποντες τὰ τοῦ Συλλόγου ἐκείνου πρὸς τῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας ἐπιμελεῖα ὄχι ἐν παρέργῳ ἐτίθεντο καὶ τὴν περισυναγωγὴν καὶ συντήρησιν τῶν τοῦ τόπου ἀρχαιοτήτων, ἔχοντες ἤδη αὐτῶν κατηρητισμένην συλλογὴν ἀξιόλογον, ἐφιλοτιμοῦντο δὲ ἐσχάτως νὰ αὐξήσωσιν αὐτὴν διὰ προακτῆσεως ἐνὸς εὐμεγέθους εἰκονικοῦ ἐκ μαρμαῦρου ἀνδριάντος, πωλουμένου παρ' ἰδιώτου καὶ κινδυνεύοντος νὰ ἐξαχθῇ τῆς νήσου, μόνον δὲ διὰ χορηγίας πεμπομένης ἐντεῦθεν δυναμένου ν' ἀγορασθῇ καὶ μείνῃ ἐν τῇ συλλογῇ Ἡρακλείου, ὅπερ δὴ καὶ ἐγένετο. Πρῶτην ταύτην φορὰν εἰς τὰς ἐξω τοῦ βασιλείου Ἑλληνικὰς χώρας ἐποίησεν ἐνέργειαν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εὐτυχῆ. Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἔλαβον ἐν τῷ ἔτει αἱ τῆς Ἑταιρίας συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῆ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ εὐθέτησις τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Μετσοβίῳ ἐγένετο δι' ὅλου τοῦ ἔτους παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὁποίου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ρηθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νὰ παραλαμβάνῃ ἔχει πολλὰ καθ' ἐκάστην ἀρχαία ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα, οἷον τὰ ἐκ Μυκηναῶν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος καὶ τὰ ἐξ Ἐρετριᾶς καὶ νὰ ἐπινοῇ καὶ ἐξευρίσκῃ ἐν τῇ δυσχωρίᾳ τοῦ Μετσοβίου τόπους καταλλήλους πρὸς τοποθέτησιν των, ὅπερ μόλις διὰ συχῶν μεταθέσεων κατορθοῦται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ παραδίδῃ πάλιν ἄλλα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον διὰ πρωτοκόλλων ἀπασχολεῖται πολυλάκις, οἷον τὰ λιθίνα τὰ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων προελεύσεων. Διεξάγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τὰ πολυειδῆ ἔργα τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας, ὥστε οὐδὲν θαῦμα, ἂν δὲν συνετελέσθη εἰσέτι καθ' ὀλοκληρίαν ἡ εὐθέτησις ἐν δυσὶ τῶν μικροτέρων δωματίων τῶν παρακειμένων ταῖς μείζουσιν αἰθούσαις,

ὥστε νὰ ἀνοιχθῶσι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ κοινόν. Τὰς δυσκολίας ταύ-
 τας συνορῶν τὸ Συμβούλιον ἔδωκε πρό τινας χρόνους τὴν ἀδειαν
 τῷ ἐπιμελητῇ νὰ προσλάβῃ τινὰ βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς του διὰ
 τὰ Μουσειακὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔργα, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς
 τὴν ἐκλογήν. Τότε δὲ καὶ μόνον θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ ποθουμένη
 ἔκδοσις ἐντύπου καταλόγου τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ κοινόν. Ὁ δὲ
 χειρόγραφος κατάλογος προβαίνει ἀδιαλείπτως συντασσόμενος
 παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθ-
 μὸν 15,968 (1). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,676. — [Ἦνοιγετο

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθί-
 νων 4237, χαλκῶν 1138 (ἐξ ὧν 111 σταθμά, σιδηρῶν 58, μολυβδίνων 2501,
 (ἐξ ὧν 1310 σύμβολα, 410 σταθμά), ἀργυρῶν 63, χρυσῶν 257, ὀστρίνων 115,
 ὑαλίνων 276, διαφόρων ὑλῶν 305, πηλίνων ἀγγείων 3542, πηλίνων μορῶν
 1964, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 281, πηλ.
 θραυσμάτων 319, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν καὶ
 φακοειδῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαθαὶ
 ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολορῶνος καὶ
 ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμένοι οὗτοι ἐν
 τοῖς ὑπογεῖσι· τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν
 τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris 1871.

Νομισματὰ δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

<i>Χρυσῶ</i>		
Ἑλληνικόν (ἐξ ἡλέκτρου)		1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἓν νομισματοστήμιον)		3
Βυζαντινὰ		251
Βενετικὰ		5
Κουφικόν καὶ Περσικόν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)		15
<i>Ἀργυρῶ</i>		275
Ἑλληνικὰ		587
Ῥωμαϊκὰ		247
Παρθικῶν βασιλείων		167
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)		180
<i>Ἐκ κράματος potin</i>		1,181
Numi Alexandrini		509
<i>Κίθδηλα νεώτερα</i>		
Ἀργυρᾶ		12
Χαλκᾶ		12

Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἔθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀκατάτακτα ὑπὲρ
 τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλείστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφαρμένια.

Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἐταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ
 ἐκδοδόμενος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίῳ τῷ 1878, τῶν

δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.]

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων ἄλλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων κτλ. ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,302:55.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὔξηθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν μὲν κατὰ 45 τόμους καὶ φυλλάδια ἀντί δρ. 2,012:60 (ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά)· ἐκ δωρεῶν δὲ ἡ ἐξ ἀνταλλαγῶν πρὸς τὰ δημοσιεύματα ἡμῶν κατὰ 52 τόμους καὶ φυλλάδια. Πίναξ τῶν τε ἀγορασθέντων καὶ τῶν ἄλλων προσκτηθέντων θέλει προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς τῆς Ἑταιρίας ἐξηκολούθησεν ἐκδιδομένη κατὰ τὸ ἔτος τακτικῶς, δαπανηθεισῶν δρ. 5,948:55. Ἀντίτυπα αὐτῆς στέλλονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἰς τινὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κατ' ἀνταλλαγὴν πρὸς τὰ αὐτῶν δημοσιεύματα, καὶ ἄνευ δὲ ἀνταλλαγῆς εἰς τινὰ τῶν ὁμογενῶν ἰδρύματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλείου.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρρησίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημέναις ἀνασκαφάς, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφικαρεῖφ τῆς Ὠρωπίας, Χαϊρωνεῖφ, Θεσπιαῖς, Ταννάγρα, Νεμέφ, Ἐπιδαύρω τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις, ὅπου δηλ. ἐπίσημα ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Περσιόις, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφόμενῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράψαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen, K. Wilberg, 1881.

πάντα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 6,426:60. Καὶ πλειοτέρῃ δὲ θὰ ἔδαπανᾶ ἡ Ἐταιρία ὑπὲρ τῶν πολλαχοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ὑπαρχουσῶν τιμωιῶν ἀρχαιοτήτων, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέτῃ ἐκάστοτε τὸ Συμβούλιον τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἄλλ', ὅπως καὶ πέρυσιν εἶπομεν, τοιοῦτο προσωπικόν εἶναι πάνυ δυσεύρετον, αἱ δὲ εὐχαὶ ἡμῶν περὶ τοῦ νὰ πλασθῇ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους μένουσιν ἀκόμη ἀπλαῖ εὐχαί. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ κράτος ἐφόρων ἀρχαιοτήτων τῶν διοριζομένων καὶ μισθουμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠύξησεν, ὡς ἠύχθημεθα, καὶ ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἔφοροι ἀπασχολοῦνται ὡς τὸ πολὺ εἰς διαφόρους ἀνασκαφὰς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καὶ τῶν ἀλλογενῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, κρατοῦνται δὲ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τινὲς διὰ λόγους διαφόρους ὑπηρεσίας, μένει ἐξ ἀνάγκης τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς ἀνεφόρευτον ἐπὶ βλάβῃ μὲν πολλῇ τῶν ὑπολειπομένων εἰσέτι ἀρχαίων κτισμάτων, ἐπὶ χαρᾷ δὲ μεγίστῃ τῶν λαθραίως τυμβωρυχούντων.

Προσκορῆς δὲ λίαν ὁ λόγος ἡμῶν εἰς τοὺς Ἐταίρους θὰ ἐγένετο, ἂν κ' ἐφέτος πάλιν ἀνεφέρομεν μίαν πρὸς μίαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἃς ἐποίησαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλείονων ἐτῶν, δὲν ἠτύχησαμεν δὲ εἰσέτι νὰ τὰς ἴδωμεν ἐκπληρουμένας. Δύο ὅμως τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἃς ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον. Ἡτήσαμεν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὰς Ἀθήνας ἐπιφανέσιν ὑψώμασι, τοῖς ἀρχαιοθῆν λελαξευμένοις τε καὶ μὴ λελαξευμένοις, καὶ τὴν ἐξοικησιν τῶν Ἀναριωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς βορείαις πέτρας τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἐν αἷς ὄχι ἐνόμωως πρὸ ἐτῶν κατωκίσθησαν. Νομίζομεν δέ, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αἰτημάτων τούτων, ὄχι δαπάναι, ἀλλὰ μόνον διὰ γνῶσιν τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν ἀπικεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσέτι σταθερὰ ἀπόφασις, ἂνευ οἰκισθῆποτε ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον δυσχερестаθῆ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς παρὰ τοῖς εὐφο-

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος Γ. Νικολαΐδης ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου διαχειριζόμενος τὰ οικονομικὰ ὡς ταμίης προσωρινὸς ἀνέπτυξε προπορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1886, στηρίξας τὴν προπορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς συνελεύσεως διανεμηθεισῶν ἐντύπων ἐκθέσεων τοῦ λογιστοῦ Χρ. Δροσίνη, ὡς ἔπονται ἐν παραρτήματι.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἐὰν ζητῆ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω λογοδοσιῶν ἐκτεθέντων ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς θέματος συναφοῦς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν συμβούλων, ὅστις τότε κατὰ πρῶτον προσῆλθεν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ προέτεινεν, ἵνα ἀνατεθῆ εἰς τὴν ἐκλεχθησομένην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ συντάξῃ σχέδιον κανονισμοῦ, καθ' ὃν εἰς τὸ μέλλον δεόν νὰ διαχειρίζεται ὁ ταμίης καὶ τὸ Συμβούλιον τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ ἐνεργῆται ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία. Οὐδεμιᾶς δὲ γενομένης ἀντιφῆσεως εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ τοῦτο ἐγένοντο διάφοροι παρὰ διαφόρων ἐταίρων προτάσεις, οἷον ὅτι πρέπει ὁ ταμίης νὰ λαμβάνῃ μισθὸν καὶ περὶ πλεόν νὰ παρέχῃ ἐγγύησιν χρηματικὴν· ὅτι ὁ ταμίης δὲν πρέπει πάντως νὰ ἐκλέγηται ἐκ τῶν ἐταίρων, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν· ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλεγκτῶν πρέ-

πει νὰ ἐκλέγηται καὶ τις τῶν ἀρχαιολογούντων ἱκανὸς πρὸς κρίσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀγοραζομένων ἀρχαίων καὶ ἄλλαι τινὲς τοιαῦται. Ἄλλ' οὐδεμία τῶν προτάσεων τούτων ἐγένετο ὀριστικῶς δεκτὴ.

Εἶτα ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ν. Παυλάκης, Π. Νικολόπουλος καὶ Μ. Δαμιράλης μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων πεντήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἐξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁ σκοπὸς δι' ὃν συνήλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἶναι ἤδη γνωστὸς ὑμῖν ἐκ τῆς ἐντύπου προσκλήσεως, ἣν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. Συνίσταται δὲ ὁ σκοπὸς οὗτος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔδει, κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας, νὰ γίνη δύο ἐβδομάδας μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἥτοι περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, τουτέστι πρὸ ἐπτά ὄλων μη-

νων, καθ' ὃν χρόνον τὸ συμβούλιον ὤφειλε νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐπὶ τούτῳ.

Ἄλλὰ τὸ συμβούλιον δὲν συνεκάλεσεν ὑμᾶς τότε καὶ πράττει τοῦτο κατὰ πρῶτον σήμερον, διὰ τί; διότι σήμερον κατὰ πρῶτον, συνωδᾷ τῇ εἰδοποιήσει, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ προεδρεῖον ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, διότι, λέγω, σήμερον κατὰ πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει ἐτοιμὴν καὶ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν καθυστέρησιν ταύτην περιῆλθεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ διαφόρους λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃτε καὶ οἵτινες, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς ὑμᾶς πληροφορίας, διὰ βραχέων ἐξηγούμενοι εἰσὶν οἱ ἐξῆς: α) διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτὴν ἐντολὴ δὲν ἦτο μόνον νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐτησίαν, ὡς ἄλλοτε, χρηματικὴν διαχειρίσιν τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴ καὶ ἐκείνην τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἢ τοῦλάχιστον ὡς οἶόν τε πλειόνων ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ, ὁμολογουμένως, ἀπῆται ἐργασίαν ἐπίπονον καὶ δεομένην χρόνου οὐκ ὀλίγου, β) διότι ἐκτὸς τῆς εἰρημένης κυρίας ταύτης ἐντολῆς, ἐδόθη πρὸς αὐτήν, ὡς ἐθυμείσθε, καὶ πρόσθετος ἄλλη, ἣτις συνίστατο εἰς τὴν μελέτην τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὴν πρότασιν τῶν ἀναγκαίων τυχόν κριθησομένων τροποποιήσεων αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῇ τέλει τῆς μείζονος ἑξασφαλίσσεως τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας, καὶ γ) διότι εἰς ἕν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ προϊστάμενον αὐτῆς, ἐπῆλθον ἀλεπαλλήλως οἰκογενειακὰ δυστυχήματα τοσαῦτα, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἐπέτρεψαν αὐτῇ τὴν ἀπαιτούμενην ἐνασχόλησιν.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ λόγοι, κατὰ τὰς εἰς ἡμᾶς ἐκάστοτε διδομένας ἐξηγήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἐγκαίρως καὶ πρῶτερον τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς καθυστέρησεως, δηλονότι ταύτης τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα καθυστέρησις, καθυστέρησις πολλῶ σπουδαιότερα καὶ ἣτις ἐπιβαρύνει ἀπ' εὐθείας τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ προσκαλέσῃ ἕκτοτε τὴν συνέλευσιν ταύτην τῶν ἑταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, ὅχι

μόνον πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρὸς τούτους καὶ ἐνταῦθα καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο· τοῦτου δὲ μὴ γενομένου, τὸ παλαιὸν συμβούλιον ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ τρέχον ἔτος καὶ μέχρι σήμερον νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς Ἑταιρίας, χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' ὑμῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολήν, τουτέστιν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐνιαυσία μόνον ἐπιτρέπεται ἡ διάρκεια τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θέσις ἐπομένως εἰς τὴν σήμερον διατελοῦμεν, εἶναι ἔκθεσμος, καὶ τοῦτο οὐδόλως, ἀξιότιμοι κύριοι, ἐνοοῦμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὁμολογοῦμεν αὐτὸ ἀνενδοιάστως. Ὁμολογοῦντες ὁμως τὸ γεγονός τοῦτο, ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις ἐν αἷς εὐρέθημεν, θέλετε, ἐν τῇ ἐπιεικείᾳ ὑμῶν, ἐντελῶς ἀπαλλάξει ἡμᾶς τῆς ἐντεῦθεν εὐθύνης. Καὶ πράγματι εἰς τὴν ἔκθεσμον ταύτην θέσιν δὲν περιήλθομεν οἰκοθεν καὶ ἐκ προνοίας, ἀποφασίσαντες δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων νὰ περιέλθωμεν εἰς αὐτήν, ἀλλ' εὐρέθημεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ληληθότως καί, ἵνα ἀκριβέστερον εἶπω, κατ' ἀνάγκην, διότι οὐδέποτε εἶχομεν παύσει, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἐβδομάδος εἰς ἐβδομάδα καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑποβολὴ ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ἐκάστοτε ὡς ἐπιεικῆ καὶ οὕτω, βαθμηδὸν πρᾶσσομενοι, κατηντήσαμεν εἰς τὸ χρονικὸν σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὐρισκόμεθα.

Ἄλλως τε καὶ ἂν ἐγινώσκομεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς περὶ ἧς εἶπον ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ παρετεινετο μέχρι τῆς σήμερον, πάλιν δὲν θὰ ἦτο ἴσως δυνατόν εἰς ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ ὡς ἐπράξαμεν, διότι, κατὰ τὸν ὀργανισμόν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ παλαιοῦ, ἡ δὲ λογοδοσία αὕτη τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ πλήρως καὶ τελεία ἢ μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁπωσδήποτε, τῶν πραγμάτων ἐχόντων ὡς ἔχουν, ἐγείρεται νῦν τὸ ἐξῆς ζήτημα, τὸ ὅποιον καλεῖσθε σήμερον νὰ λύσητε τὴν ἔκθεσμον θέσιν εἰς ἣν διατελοῦμεν καὶ ἣν τινα ἐξήγησα ὑμῖν, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ε. ἔ. καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦμεν διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἑταιρίας ἀνευ τῆς ἐντολῆς ὑμῶν, τὴν ἔκθεσμον, λέγω, ταύτην θέσιν, θελετε νὰ νομιμοποιήσητε διὰ νέας ἐκλογῆς, ἥτις ἐν τούτοις ἀναγκαιῶς θὰ περιλαμβάνη καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἢ προτιμᾶτε νὰ ἐγκρίνητε, δι' ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτου ἀποφάσεως ὑμῶν, τὴν μέχρι τῆς σήμερον ἐνέργειαν τοῦ ἔργῳ ὑφισταμένου συμβουλίου καὶ νὰ ἐξουσιοδοτήσητε σύναμα αὐτὸ πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἑταιρίας κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, τουτέστι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον σήμερον τίθεται ἐνώπιον ὑμῶν. Καὶ ἂν μὲν λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐρώτημα, ὀφείλομεν πᾶραυτα νὰ προβῶμεν εἰς νέας ἐκλογάς, ἂν δὲ λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ δεύτερον, θέλομεν ἀναβῆλαι τὰς ἐκλογὰς ταύτας μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, μέχρι τῆς ὁποίας ἐποχῆς θέλομεν ἐξακολουθήσει διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἐπράξμεν μέχρι τοῦδε. Ἄλλὰ περὶ τούτων θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσω κατόπιν τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν, καθ' ὅσον προηγουμένως ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλῶ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὴν νὰ παρέλθῃ ἐπὶ τὸ βῆμα.

Καλέσαντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ υποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν ἔκθεσιν τῆς, παρελθὼν ὁ εἰσηγητῆς αὐτῆς Ν. Παυλάκης ἀνέγνω τὰ ἐξῆς. (Ἰδε Παράρτημα σελ. 25).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν ὑπάρχῃ ἀντίβρῃσις τις ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἀφορῶσαν εἰς

τὴν ἐξελέγξιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἂν θεωρῆ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησης καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Μετὰ δὲ τὴν κατόπιν ὑποβληθεῖσαν ἐτέραν ἐρώτησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τινὰς ἢ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς προτάσεις, προέκυψε συζήτησις τις, μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τοὺς ἐταίρους ἔντυπος ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα οὐ μόνον ἕκαστος αὐτῶν βασιανίσσῃ κατ' ἰδίαν ἀκριβέστερον τὰ προτεινόμενα καὶ δυνηθῶσιν ἀσφαλεστέραν νὰ ἐξενέγκωσι τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην των, ἀλλὰ δοθῆ οὕτω καιρὸς καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ νὰ μελετήσῃ τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀνακοινώσῃ πρῶτον αὐτὸ τὴν περὶ τῶν προταθειτῶν τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ γνώμην του· νὰ συγκληθῆ δὲ πρὸς τοῦτο ἄλλην τινὰ Κυριακὴν πλὴν τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἡ Συνέλευσις.

Εἶτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν ἐγκρίνῃ τὴν μέχρι τῆς σήμερον παραμωνὴν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ ἂν ἐξουσιοδοτῆ πρὸς τούτοις αὐτὸ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως καὶ κατὰ τοὺς ἐπερχομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, ἀπεφάνητο καταφατικῶς, ἐγκρίναςα δηλονότι τὴν μέχρι τοῦδε ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου καὶ παρατείνασα ἐν ταυτῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ.
ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
ἐταίρων τριάκοντα καὶ ὀκτώ, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυ-
λος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἐξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ἐπιθυμία καὶ ἐπομένως ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἦτο νὰ συγ-
καλέσωμεν τὴν συνέλευσιν ταύτην κατὰ τὴν προπαραελθοῦσαν Κυ-
ριακῆν. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην μὲν δὲν ὑπῆρξε τοῦτο δυνατὸν, διότι,
ἕνεκα κωλυμάτων ἐπελθόντων εἰς διάφορα μέρη τοῦ Συμβουλίου,
δὲν εἶχε κατορθωθῆ ἑγκρίτως ἡ ἀπαιτούμενη ὡς οἶόν τε πλήρης
συνεδρίασις αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκείων θεμάτων· κατὰ δὲ
τὴν τελευταίαν Κυριακῆν δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμέ, ἕνεκα
ἀνυπερβλήτου ἀτομικοῦ κωλύματος, νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ ἐμ-
φανισθῶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ὑμῶν. Ταῦτα ἀναφέρω προσι-
μικῶς, ὅπως ζητήσω τὴν συγγνώμην ὑμῶν ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε
ἀναβολῇ περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον θέλει ἐπασχολήσει ἡμᾶς σήμερον,
κατὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς προηγηθείσης τελευταίας
συνελεύσεως, εἶναι, ὡς γινώσκετε, διττόν, ἦτοι πρῶτον μὲν, ἡ
πρὸς ὑμᾶς ἀνακοίνωσις τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν τρο-
ποποιήσεων τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῶν προταθεισῶν ὑπὸ τῆς
ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς, ἣτις τυπωθεῖσα
διανεμήθη ἤδη πρὸς ὑμᾶς, καὶ δεύτερον ἡ παρ' ἡμῶν λήψις καὶ
ἀπαγγελία τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Τούτου οὕτως ἔχοντος, προβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν ἐξήγησιν
τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης τῶν προτεινομέ-
νων τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν
τάξιν αὐταὶ προτείνονται.

Ἄλλὰ πρὸ τούτου ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ συμβουλίου πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλον περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὰ λογαριασμῶν καὶ ἰδίως διὰ τὰς ὁδηγίας καὶ γνώμας τὰς ὁποίας ἡ ἔκθεσις αὐτῶν περιέχει πρὸς κανονικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας. Τὰς ὁδηγίας δὲ ταύτας καὶ τὰς γνώμας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ παρὸν συμβούλιον, ἔν ἐκ νέου ἐκλεχθῆ, θέλει ἀναντιρρόητως σπεύσει νὰ χρησιμοποίησῃ, διὰ τῆς λήψεως πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαζίων μέτρων, τῶν ἐξκρτωμένων ἐκ τῆς συμπληρώσεως ἢ τῆς ἀλλοίαις διαρρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Τρεπόμενος ἤδη ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῶν, περὶ ὧν εἶπον, τροποποιήσεων τοῦ καιμένου ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, τὰς ὁποίας προέτεινεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, παρατηρῶ τὰ ἑξῆς:

Ἡ πρώτη τροποποίησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἰδρυσιν θέσεως Β. ἐπιτροπῆς παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ. Ἡ θέσις αὕτη θὰ κατέχεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅστις αὐτοδικαίως καὶ ἐπομένως ἄνευ τῆς ἐκλογῆς τῆς συνελεύσεως, θὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ἐκπληρῶν ὠρισμένα καθήκοντα, χωρὶς, ὡς εἰκόσ, νὰ ἔχη ψῆφον. Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον παμψηφεί ἐθεώρησεν ἀποκρουστέαν, διότι φρονεῖ, ὅτι οἷα εἶναι ἡ ἑταιρία ἡμῶν, οὐδένα ἀπολύτως ἔχει λόγον. Καὶ πράγματι, ἀξιότιμοι κύριοι, μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ ἑταιρίαν μετοχικὴν, ἥτις διαχειριζομένη κοινὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ ἐπιδιώκουσα κοινὰ ὕλικά συμφέροντα, κέκτηται τούλάχιστον, σχετικῶς πρὸς αὐτὰ, καὶ προνόμια, τὰ ὁποῖα φύσει ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ὡς π. χ. ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα; ἢ μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ καθεστηκυίαν ἀρχὴν τοῦ κράτους, ἥτις ἐνασκει δημοσίαν ἐξουσίαν, ὡς π. χ. τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Ἱερὰ Σύνοδος; οὐχὶ βεβαίως; διότι ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία, ἔν τε τῇ συστάσει καὶ τῷ σκοπῷ αὐτῆς, ἀπέχει πολὺ πάντων τούτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου καὶ πόρρωθεν προσομοιᾶλλοντος αὐτοῖς. Ὅπως κατανοήσητε δὲ πόσον περὶ τὸς καὶ μάταιος πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὁ διορισμὸς Β. ἐπιτροπῆς

παρὰ τῆ ἀρχαιολογικῆ ἑταιρίᾳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῆτε, ὅτι τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει καὶ παρ' αὐτῶ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνῶ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ὡς ἐκ τοῦ νόμου, τοῦ παραδεχομένου τοιαύτην θέσιν καὶ ὡς ἐκ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ ιδρύματος τούτου, ἡδύνατο βεβαίως νὰ ὑπάρχη Β. ἐπιτροπος. "Ἄλλως τε, Κύριοι, πᾶσα νομοθετικὴ καινοτομία, ἵνα ἦ ὀπωσδήποτε ἐπιφελής, πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πρέπει δηλαδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς οὕτως εἶπειν, νὰ εἰσηγῶνται αὐτήν. Τοιοῦτον δέ τι, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τοὐλάχιστον γινώσκομεν, δὲν ἀπεδείχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀποροῦμεν. πῶς ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ περιῆλθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ιδέαν.

Ἐν τούτοις, χάριν ἀκριβείας, ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος μικρὰ τις μειονοψηφία, ἥτις, καίτοι κατὰ τὰ προειρημένα ἀπορρίψασα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τὴν πρότασιν τὴν περὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἐθεώρησεν οὐδὲν ἥττον ἀναγκαῖον νὰ θεσπισθῆ, ὅτι ὁ Γενικός ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων πρέπει νὰ παρίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰ πρὸ μικροῦ ἐξηγηθέντα. Ἄλλ' εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἀπέρριψεν ἀδιστακτικῶς καὶ τὴν ἐπιβοηθητικὴν ταύτην πρότασιν, διότι, ὡς καὶ ἡμεῖς βεβαίως πείθεσθε, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει αὕτη τῆς προτέρας ἢ κατὰ μόνην τὴν λέξιν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς τὸ ὄνομα μόνον τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἀφαιρεῖται, διατηρεῖται δὲ καθ' ὅλοκληρίαν τὸ πρᾶγμα, δηλαδὴ ἡ οὐσία τῆς προτάσεως.

Ἄλλὰ ταῦτα λέγων δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει προηγουμένον τι, τὸ ὅποιον ἐκ πρώτης ὄψεως ἡδύνατο νὰ φανῆ ὡς συνηγοροῦν πως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως τῆς μειονοψηφίας. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας περιείχετο ἐν τοῖς ὀργανισμοῖς αὐτῆς γενική τις καὶ ἀόριστος διάταξις, καθ' ἣν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ, ὅτι ὁ Γενικός ἔφορος ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου. Ἄλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἄρκει πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἐξηγηθείσης ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, διότι ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ἥτις ὑπάρχει με-

ταξὺ τῆς σημερινῆς προτάσεως καὶ τῆς διατάξεως ἐκείνης, ἐὰν θεωρηθῇ αὐτὴ ἔχουσα τὴν εἰρημένην ἔννοιαν, ἢ ἀρχαιολογικὴ ἔταιρία, ὡς εἶναι γνωστόν, εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν ἀρχῇ ὄχι μόνον τῆ πρωτοβουλίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ἀμέσῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς παράρτημα τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀποτελοῦσα οἰοεὶ συμβούλιον παρ' αὐτῇ. Τοῦτο ὁμῶς ἀπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς ἑταιρίας ἔπαυσεν ὑπάρχον. Ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ νέος ὀργανισμός, μετὰ προηγουμένην πείραν, δὲν καθώρισε σαφῶς καὶ ὀριστικῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξιν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ κατήργησεν αὐτήν, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὑπάρξασα, ἀποτελεῖ ἤδη τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδοκιμασίαν καὶ καταδίκην αὐτῆς.

Ἡ δευτέρα τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐμμίσθου ταμίου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ταμίου συμβούλου, δηλαδὴ συμβούλου ἐπιτετραμμένου τὰ ἔργα ταμίου. Ἄλλὰ καὶ τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀποδεκτὴν, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· α') διότι ἀναλόγως τοῦ ἀξιώματος τῆς θέσεως, θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐντεῦθεν σπουδαίως, διὰ τοῦ ὀρισθησομένου ἀναλόγου μισθοῦ, τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας, τὸ ὅποσον δυστυχῶς δὲν διακρίνεται ἐπὶ δαψιλείᾳ πόρων· β') διότι, ἐὰν μὲν ὁ οὕτως ἐκλεγόμενος ἐμμισθος ταμίος ἐξακολουθῇ νὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν ὡς καὶ ὁ μέχρι τοῦδε σύμβουλος ταμίος, ἢ θέσις αὐτοῦ, διάφορος τῆς τῶν ἄλλων τυγχάνουσα, θὰ ἐπιδρῶ ὅπωςδῆποτε ἐπιζημιῶς ἐπὶ τὴν ἐξ ἴσου καὶ ἐπομένως ἀρμονικὴν, μετ' αὐτῶν συνεργασίαν· ἐὰν δὲ ὁ ἐμμισθος οὗτος ταμίος δὲν θὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων, ἢ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τοῦ συμβουλίου, παρεμποδίζουσα τὴν ἄμυσον συνεννόησιν, θὰ ἐπιφέρῃ ἀναγκαιῶς προσκόμματα εἰς τὸ ἔγκαιρον τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ὡς τάχιστα διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας· γ') διότι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς ἐμμίσθου ταμίου, εἶναι ἀνεπαρκὲς πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην τελείαν ρύθμισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, καθόσον πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀναποφεύκτως ἀναγκαία ἡ ἰδρυσις καὶ ἐτέρας θέσεως, τουτέστι θέσεως λογιστοῦ, ὡς συνέβη καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ,

ἔχοντι ἀπ' ἀρχῆς ἰδιαίτερον ταμίαν, προσετέθη κατόπιν καὶ ἰδιαίτερος λογιστής, καὶ δ') διότι ὡς διαβρῦθιμιζονται τὰ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐταιρίας ὑπὸ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἐπιβήλλονται εἰς τε τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς καθήκοντα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τοιαῦτα, ὥστε ὄχι μόνον βάρος δυσβάστακτον προστίθεται εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ περιπλέον, προϋποτίθενται παρ' αὐτοῖς εἰδικαὶ λογιστικαὶ γνώσεις τὰς ὁποίας σπανίως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ τὰ ἔργα ταῦτα ἀναλαμβάνοντες. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο κυρίως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν θὰ ᾧσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας.

Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον παμφηρεῖ φρονεῖ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸν ταμίαν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν κείμενον ὄργανισμόν, καταβήλλοντες μόνον τὴν δυνατὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν καταλλήλου ταμίου τῆς ἐταιρίας.

Τρίτη ἄλλη τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, εἶναι ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐταιρίας, ὅστις νὰ ἐγκρίνεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων. Ἄλλ' ἢ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι νέα, διότι πολλὰς καὶ παρὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε εἰσῆχθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ πάντοτε, ὡς βεβαίως ἐνθυμεῖσθε, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν οἰκείων συνελεύσεων, θεωρηθεῖσα ἀνεφάρμοστος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἀπεπειράθη πολλὰς νὰ καταρτίσῃ σχέδιόν τι προϋπολογισμοῦ καὶ κατήρτισε τοιοῦτον, χάριν ἀπλοῦ ἐκ τῶν προτέρων κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ χάριν ἰδιαίτερας αὐτοῦ ὀδηγίας καὶ ἐν τούτοις εὐρέθη πάντοτε ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ καὶ κατὰ προσέγγισιν κἄν νὰ τηρήσῃ τὸν τοιοῦτον προϋπολογισμόν, διότι ἐκίστοτε εἶχεν ἀποδειχθῆ ἀδύνατον νὰ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων π. χ. α') εἰς τίνας καὶ ὁπόσας προκαταβολὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον θὰ προβῆ, πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων χάριν ἀνασκαφῶν, β') τίνας καὶ ὁπόσας ἀγορὰς ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ συνομολογήσῃ, γ') τίνα καὶ πόσα ἀρχαία μνημεῖα, θεωρηθησόμενα ἐτοιμόρροπα, θὰ ἐπισκευάσῃ κτλ. τὰ ὁποία, ὡς γνωστὰ ὑμῖν ἐξ ἄλλων συζητήσεων, παραλείπω.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τῆς λογιστικῆς τάξεως, χάριν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως, τὸν ὅποιον ἠδύνατό τις νὰ ἐπι-καλεσθῆ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνάγκης τῆς συντάξεως προϋπο-λογισμοῦ, ἐλαχίστην ἔχει σημασίαν σχετικῶς πρὸς τὴν διαχεί-ρισιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, ἔνεκα τοῦ περιωρισμένου ἀριθ-μοῦ τῶν κεφαλαίων τῶν δαπανῶν αὐτῆς, διότι τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰσι περίπου αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια πρὸ μικροῦ ἀνέφερα, μετὰ μόνης τῆς εἰς αὐτὰ προσθήκης α') τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, β') τῆς δαπάνης τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ γ') τῆς δα-πάνης πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἧτις καὶ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ὑπο-βληθῆ εἰς προηγούμενον προσδιορισμόν, καθόσον τὰ τιμιώτατα μάλιστα συγγράμματα δὲν ἀγοράζονται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐται-ρείας ἢ ὅταν τύχη νὰ εὐρεθῶσιν εὐωνα. Τῶν εἰρημένων δὲ οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπο-λογισμοῦ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατο νὰ φανῆ, ἀναγκαίαι.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ βραχείων περὶ τῶν προτάσεων, τῶν σπου-δαιοτέρων τοῦλάχιστον, τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης τοῦ συμβουλίου. Νῦν ἀπόκειται ὑμῖν ν' ἀποφαν-θῆτε ὀριστικῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ταῦτα τοῦ προέδρου εἰσηγησαμένου, ἤρξατο μακρὰ συ-ζήτησις ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν προκειμένων ζητημάτων καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου ὡς βασι-λικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῆ Ἀρχαιολογικῆ Ἐταιρείᾳ. Τινὲς τῶν ἐταίρων ὑπεστήριξαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τοῦτο με-ταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ, ἄλλοι δὲ ἐθεώρησαν τὴν μετα-βολὴν ταύτην ὡς ἄσκοπον καὶ δὴ καὶ ἀσύμφορον· μεθ' ὃ ψηφοφορίας γενομένης, ἀπεβρίβθη ἡ περὶ τούτου πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς, δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐξηγηθείσης γνώμης τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπεβρίβθη καὶ ἡ δευτέρα πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς προσλήψεως ἐμμίσθου ταμίου, δεκτῆς μόνον γε-

νομένης τῆς ὑπὸ τινος τῶν ἐταίρων ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐμμίσθου βοήθου τοῦ ταμίου. Εἶτα μετὰ παρατεταμένην ἐπίσης συζήτησιν ἀπεβρίθθη διὰ τρίτης ἄλλης ψηφορορίας καὶ ἡ ἐτέρα τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐταιρίας. Τούτων οὕτως ἀπορασισθέντων ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ν' ἀρεθῆ εἰς αὐτὸ νὰ χρησιμοποίησῃ, διὰ τῆς λήψεως τῶν παρ' αὐτῶ μέσων σχετικῶς πρὸς τὴν διαβρύθμισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς τηρητέας λογιστικῆς τάξεως ἢ ἐὰν προτιμᾷ, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τροποποιηθῆ κατὰ τὰς οἰκείας προτάσεις αὐτῆς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λίαν μακρὰ καὶ πάλιν ἠγέρθη συζήτησις, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀπερασίσθη διὰ ψηφορορίας τὸ τελευταῖον τῶν εἰρημένων θεμάτων, ἧτοι ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσθέτῳ ἐρωτήσῃ τοῦ προέδρου, ἐὰν πᾶσαι καὶ τίνες ὠρισμένως ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν οἰκείων προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔδει νὰ ἀναγρᾶφῶσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ ἐπὶ τούτοις τίνι τρόπῳ διατετυπωμέναι, ἤρξατο νέκ καὶ ἐπίσης παρατεταμένη συζήτησις μεθ' ἣν ἀπερασίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἵνα τὸ Συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τίνες ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προταθεισῶν μεταβρύθμισεων πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐταιρίας καὶ τούτου γενομένου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον τὸν οὕτω τροποποιηθησόμενον ὀργανισμὸν τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν κύρω-

σιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἄνευ προηγουμένης ἄλλης ἐπὶ
τούτῳ συγκλήσεως Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1 1/2 μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(*Όσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἑτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσιν ἄλλην κατάβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχούστος ἔτους*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ Δρ. 1000.—	ΓΕΡΑΚΗΣ Γ. Α. . . Δρ.	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. »	ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	20.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. »	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. »	15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. »	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	15.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. »	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. »	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. »		15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. »	ΔΑΜΑΔΑΣ Ν. »	15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝΑΣΤ. »	20.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. Ι. »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. »	25.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. »	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Κ. »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Γ. ΕΜ. »	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. »	20.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. »	ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ Λ. »	25.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. »	ΔΕΡΒΟΣ Γ. »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. »	ΔΗΔΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΙΜ. »	ΔΗΜΙΤΣΑΣ Μ. Γ. »	15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. »	ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ Χ. »	15.—
	DOERPFELD W. »	15.—
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. »	15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Μ. »	50.—
ΒΛΕΝΗΣ ΣΠ. »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΒΕΣΚ. Κ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. »	15.—
ΒΕΛΕΝΤΣΑΣ Σ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Κ. »	15.—
ΒΕΝΕΡ Ν. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. »	15.—
ΒΕΡΕΝΗΣ Π. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. »	50.—
ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. »	15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. »		25.—
ΒΟΥΔΑΡΓΗΣ Ν. »	ΖΑΛΗΜΗΣ ΑΔ. »	15.—
ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ ΙΩ. »	*ΖΑΝΕΤΟΣ Γ. »	30.—

ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . . Δρ.	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . Δρ.	15.—
ΖΕΞΟΣ Γ. Δ.	25.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ.	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ.	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ.	15.—
ΖΩΛΩΤΑΣ Γ.	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. .	20.—
ΖΩΛΩΤΑΣ ΕΜ.	25.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. .	15.—
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΙΩ.	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤΥΔ.	20.—
		ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν.	15.—
ΘΕΟΛΟΓΗΣ Π.	50.—		
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . .	15.—	ΛΑΚΩΝ Β.	15.—
		ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. . . .	20.—
ΓΑΣΕΜΙΔΗΣ Π.	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . . .	25.—
ΓΩΑΝΝΙΔΗΣ ΣΤΕΦ. . . .	15.—	ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤ. . .	15.—
ΓΩΑΝΝΟΣ Σ.	20.—	ΔΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ.	25.—
ΓΩΑΝΝΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ . .	25.—	ΔΟΥΝΤΖΗΣ ΑΝΑΣΤ. . . .	100.—
		LUEDERS Ο.	25.—
ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ Π.	15.—		
*ΚΑΖΑΖΗΣ Ν.	30.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . .	15.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . .	15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ.	15.—
ΚΑΛΔΙΓΑΣ Π.	15.—	ΜΑΡΑΘΕΑΣ Ν.	25.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	15.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . .	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . .	15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. . .	15.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛ. . .	15.—	ΜΕΛΛΑΣ Μ.	25.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . .	15.—	ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Τ.	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ.	25.—	ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. . . .	15.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π.	20.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. . . .	15.—
ΚΑΣΣΟΝΗΣ Γ.	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΣΠ.	15.—
ΚΑΣΣΟΝΗΣ Σ.	25.—	ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ.	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε.	15.—	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. Γ. . . .	15.—
ΚΑΤΑΚΟΖΗΣ ΑΔ.	15.—	ΜΟΥΣΗΣ ΙΩ.	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . .	25.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ.	20.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ.	15.—	ΜΠΟΓΚΗΣ Ι.	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ.	15.—	ΜΥΔΩΝΑΣ ΚΥΡ.	15.—
*ΚΟΛΙΝΙΑΤΗΣ ΙΩ.	30.—		
ΚΟΥΒΑΣ ΑΔ.	15.—	*ΝΕΓΡΗΣ Θ.	30.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ.	15.—	*ΝΕΓΡΗΣ Φ.	30.—
ΚΟΝΤΟΕΤΑΓΔΟΣ ΑΔ. Α.	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Ν.	15.—
ΚΟΝΤΟΕΤΑΓΔΟΣ ΙΩ. Α.	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ.	15.—
ΚΟΡΝΑΙΟΣ Π.	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ι.	15.—
ΚΟΥΛΟΓΙΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ.	20.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΑΝΔΡ. . .	15.—	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . .	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α.	15.—		
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓ. . . .	25.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. Τ. . . .	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ.	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . .	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ.	25.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ.	25.—
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΙΩ.	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Κ.	15.—

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Γρ. . . Δρ.	15.—	ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. . .	»	15.—
* ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ Γ. Χ. . . »	30.—	ΣΑΡΠΟΛΟΣ Ν.	»	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . »	15.—	SCHLIEMANN Η.	»	25.—
* ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . . »	30.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ.	»	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . »	15.—	ΣΚΟΤΣΕΣ Π. Γ.	»	15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	15.—	ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ.	»	15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ.	15.—	ΣΚΟΡΔΟΥΛΗΣ Στ.	»	15.—
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π.	20.—	ΣΟΛΟΜΟΣ Ν.	»	5.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β.	15.—	ΣΟΥΓΓΑΟΥΡΗΣ Γ.	»	25.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π.	15.—	ΣΟΥΓΓΡΑΣ Σ.	»	20.—
ΠΑΠΑΣΤΗΡΙΟΥ Κ.	20.—	ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ.	»	50.—
ΠΑΠΟΥΔΑΦ Αρ.	15.—	ΣΟΦΟΥΛΗΣ Θ.	»	15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ.	30.—	ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΔ.	»	20.—
ΠΑΡΙΣΗΣ Στ.	20.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κηπ.	»	15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ.	25.—	ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ.	»	15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ.	25.—	* ΣΧΙΝΑΣ Β.	»	30.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β.	25.—			
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν.	25.—	ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ.	»	15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π.	15.—			
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Ν.	25.—	ΦΕΡΜΟΣ Π.	»	20.—
ΠΕΡΡΗΣ Π.	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ.	»	15.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ.	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ.	»	15.—
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Δ.	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Σπ.	»	15.—
* ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ.	30.—	ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ Θ.	»	15.—
ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ.	15.—	ΦΡΓΓΑΛΗΣ ΔΑΖ.	»	15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ	15.—	ΦΩΚΑΣ Γ.	»	15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Γρ.	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ Γρ.	»	25.—
		ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ.	»	5.—
ΡΑΔΔΗΣ Π.	20.—			
ΡΑΝΔΑΣ Δ.	15.—	ΧΑΔΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν.	»	15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ.	15.—	ΧΑΡΙΛΑΟΣ Εμ.	»	50.—
ΡΗΓΑΔΗΣ ΕΔ.	25.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ.	»	15.—
ΡΙΖΟΣ Εγγ.	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γρ.	»	15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ.	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α.	»	15.—
ΡΩΜΑΝΟΣ ΑΘΩΣ	25.—	ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ Μ.	»	15.—
ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ.	15.—	ZILLER Ε.	»	5.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

* ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ	Δρ.	200.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Γ. Χ.	»	15.—
ΟΒΕΡΓ Εμ.	»	25.—

ΕΝ Τῃ ΛΟΙΠῃ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ	Δρ.	150.—
» ΤΑΣΙΑΡΧΩΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	»	25.—
» ΣΩΤΗΡΟΣ, ΣΑΓΜΑΤΑ	»	25.—
» ΣΚΡΙΠΟΥΣ	»	30.—
» ΠΕΛΑΓΙΑΣ	»	25.—
» ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΝ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ	»	27.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

*Ἡ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΝ ΑΝΔΡΩ	Δρ.	42.25
*Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ		400.—
ΙΩ. ΡΩΜΑΝΟΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ	»	30.—

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

ΑΒΒΟΤ ΑΔ. ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ	Δρ.	25.—
ΚΕΠΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ	»	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΙΩ. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	»	635.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Γ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	»	15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ	»	25.—
BERTRAND JAMES ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῷ	»	25.—
LUBBOCK JOHN	»	100.—
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ.	»	250.—

BIBAIA ΔΩPHΘENTA

- American journal of archaeology. Vol. II. Baltimore, 1886.
- Arch. - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich - Ungarn. Jahrg. X, 1. Wien, 1886.
- Asociacion artistico - arqueologica Barcelonesa. Lista de los socios. Barcelona, 1886.
- Association pour l'encouragement des études grecques en France. Annuaire pour l'année 1882. Paris, 1882. Annuaire pour l'année 1884. Paris, 1884. Monuments grecs. N° 10, 1881. Paris, 1882.
- 'Ασωπίου, Είρ., 'Αττικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887. 'Αθήνησι, 1886.
- Benndorf, O., Sopra una statua di giovane nel palazzo dei conservatori. Roma, 1886.
- Ueber ein Werk des älteren Polyklet, 1885.
- Βερνάρδου τοῦ Κρητός, Μ., 'Ακριβὴς περιγραφή τῆς Κρήτης. 'Εν 'Αθήναις, 1836.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1886.
- Bulletin de correspondance hellénique. Athènes, 1885.
- Bureau of Ethnology (Third annual report of the). Washington, 1884.
- Cambridge antiquarian Society. Report and Communications. N° XXVI. Cambridge, 1886.
- Ceuleneer, Ad., Olympia von A. Boetticher. 1885.
- Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice 1885. Le Caire, 1886.
- Comptroller of the Currency (report of the). Washington, 1885.

- Forhandlinger i Videnskabs - Selskabet i Christiania. Christiania, 1886.
- Friederichs, C., Die Gipsabgüsse antiker Bildwerke, neu bearbeitet von Paul Wolters. Berlin, 1885.
- Γενική Έφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων. Συλλογή ἀρχαιολογικῶν νόμων, δικταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων. Ἐν Ἀθήναις, 1886.
- Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. N°s 64, 65, 66. Belgrad, 1885 - 86.
- Journal of hellenic studies. Vol. VII, pl. LXII - LXXI. London, 1886.
- Kekulé, R., Die Terracotten von Sicilien. Berlin u. Stuttgart, 1884.
- Klementz, D., Les antiquités du Musée de Minoussinsk. Tomsk, 1886.
- Κοραῆ, Ἀδ., Τὰ μετὰ θάνατον εὑρεθέντα συγγράμματα. Τόμ. 2 - 4. Ἐπιστολῶν, 1 - 3. Ἐν Ἀθήναις, 1885 - 86.
- Κοφινιώτου, Εὐαγγ., Ὀμηρικὴ γεωγραφία. Ἐν Ἀθήναις, 1884.
- Lafaye, G., Quelques inscriptions des Bouches-du-Rhone. Vienne, 1881.
- Notes d'un voyage en Corse. Paris, 1884.
- Notes sur la voie aurélienne à Aix. Paris, 1885.
- Memorie della regia accademia di scienze, lettere ed arti in Modena. Serie II, vol. III. Modena, 1885.
- Mémoires de l'academie des sciences de Toulouse. Tom. VII 1, 2. Toulouse, 1885.
- Mémoires de la société royale des antiquaires du Nord, 1886 p. 143 - 224. Copenhague, 1886.
- Michaelis, Ad., Der Parthenon. Leipzig, 1871.
- Mittheilungen des K. D. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XI. Athen, 1886.
- Morse, E. S., Ancient and modern methods of arrow-release, 1885.
- Numismatic and antiquarian Society of Philadelphia. Report, 1886. Philadelphia, 1886.

- Peabody Museum. Report of Trustees. Vol. III N° 5, 6. Cambridge, 1886.
- Pervanoglú, P., Dei nomi antichi attributi alla città di Capodistria. Trieste, 1886.
- Della Paletnologia della penisola balcanica. Trieste, 1886.
- Pierides, D., A bilingual inscription. Cyprus, 1886.
- Phillips, Jr., Notes upon the codex Ramirez. 1883.
- Puiggari, J., Monografia del Traje. Barcelona, 1886.
- Report of the commissioner of education for the year 1883 - 84. Washington, 1885.
- Six, J., De gorgone. Amstelodami, 1885.
- Smithsonian Institution. Report for the year 1882. Washington, 1884.
- Report for the year 1883. Washington, 1885.
- Studniczka, F., Beiträge z. Geschichte d. altgriechischen Tracht. Wien, 1886.
- Viestnik Harvatskoga arkeol. Druzstva. God. VIII Agram, 1886.

BIBLIA AGOPASΘENTA

- Blümner, Hug., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste. 4er Bd. 1e Abtheil. Leipzig, 1886.
- Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. 10ème fascicule. Paris, 1886.
- Dumont et Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre I, 3. Paris, 1885.
- Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 1886.
- Furtwängler, Ad., La collection Sabouróff. Livr. XII-XIV. 1886.
- Gazette archéologique. Tom. I-XI. Paris, 1875-1886.
- Hermann's Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. 4er Bd. Privatalterthümer v. Hug. Blümner. Freiburg. 1882.—

- 2er Bd. Rechtsalterthümer v. Th. Thalheim, 1884.—
3er Bd. Bühnenalterthümer v. Alb. Müller, 1886.
Istituto di corrispondenza archeologica. Bullettino, An-
nali, Monumenti. Vol. 52. 56. Roma 1880. 1884.
Jahn, O., Archaeologische Beiträge. Berlin, 1847.
Kalkmann, A., Pausanias der perieget. Berlin, 1886.
Karte der Insel Creta. Reduction d. in London 1862 v.
Spratt publicirten Karte.
Karten von Attika. Heft IV. Berlin, 1886.
Klein, W., Euphronios. Wien, 1886.
Κορδέλλα, 'Α., Χρωματολογία. 'Εν 'Αθήναις, 1886.
Μηλιαράκη, 'Αντ., Γεωγραφία τοῦ νομοῦ 'Αργολίδος καὶ Κο-
ρινθίας. 'Εν 'Αθήναις, 1886.
Pauli, C., Eine vorgriechische Inschrift von Lemnos.
Leipzig, 1886.
Revue archéologique. 3eme serie, tom. 1-4. 7. Paris
1883-84. 1886.
Roscher, W. H., Ausführliches Lexicon d. gr. u. römisch.
Mythologie. Lief. 8-10. Leipzig, 1885-86.
Schliemann, H., Tiryns. Ergebnisse der neuesten Aus-
grabungen. Leipzig, 1886.
Transactions of the anthropological Society. Vol. III. Was-
hington, 1885.
Welcker, F. G., Alte Denkmäler. 1-5. Göttingen, 1849-
1864.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

'Ο ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης φιλολογικὸς Σύλλογος.—'Αποστο-
λίδης, Μιλτ.—Γιαννόπουλος, Π.—'Ερνέρις, 'Αν.—Κανε-
λόπουλος, 'Ηλ.—Μυλωνᾶς, Κυρ.—Νικολαίδης, Γ.—Φιν-
τικλῆς, Σπ.—Χόρβαλης, 'Αγγ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

Ἐν ταῖς κατὰ μῆκος τοῦ βορείου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἀνεκαλύφθησαν, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Ἐρεχθείου, τὰ θεμέλια δύο οἰκοδομημάτων, ὧν τὸ ἕτερον, τὸ πλησίον τῶν Προπυλαίων, εἶνε ἴσως ἡ Χαλκοθήκη· ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ θεμέλια οἰκημάτων ἀρχαιοτάτης, ὡς φαίνεται, ἐποχῆς, κατεσκευασμένα καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐν Τίρυνθι καὶ ἐν Μυκῆναις. Τῶν πολλῶν δὲ γενομένων πλαστικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν εὐρημάτων μνημονευτέα κυρίως α') γυναικεῖον μαρμαρίνον ἄγαλμα φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους τοιαύτην ἔχον μορφήν, οἷαν ἔχει τὸ ἐν Δήλῳ εὐρεθὲν ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, πιθανῶς, τὸ μετὰ τῆς βουστροφηδὸν ἐπιγραφῆς, καλλιτέρας ὅμας καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένης τέχνης· β') χαλκῆ πωγωνοφόρος κεφαλή φυσικοῦ μεγέθους καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς· γ') ἐπιγραφή, ἐν ἣ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου Ἀρχέριμου τοῦ Χίου καὶ ἑτέρα ἐν ἣ τὸ τοῦ Αἰγυνίου Ὅρατα. Ἀνεσκήρη δὲ καὶ ὁ χώρος ὁ μεταξὺ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἐν αὐτῷ τὰ θεμέλια μεγάλου ἐξαστύλου περιπτέρου ναοῦ, τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς Πολιάδος, ὡς φαίνεται, ὅστις κατεστράφη ὑπὸ τῶν Περσῶν.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο πλησίον τοῦ Παρθενῶνος πρὸς ὀλοσχερῇ ἀποκάλυψιν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ ἀξιόλογα εὐρήματα, ἐν οἷς πωρὴν κεφαλὴν λέοντος καὶ ἑτέρα ταύρου, μεγέθους φυσικοῦ, καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἐκ πωρίνου λίθου μέλη, περιέρρους καὶ πρωτοφανεῖς ἔχοντα τὰς μορφάς. Τούτων μνημονευτέα κυρίως τεμάχια κίωνων, ὧν αἱ ῥαβδώσεις ἐλικοειδεῖς.

Τῆ 31 Δεκεμβρίου 1886.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

(1886)

Γνωστόν εἶναι ὅτι ἕνεκα τῆς ἐμῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀποδημίας μόλις ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας (ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου — τῆς 26ης Ἰουλίου) ἐσκάψαμεν ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, κατὰ δὲ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὄχι μόνον ἐκαθαρίσθη ὀλοσχερῶς ὁ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ, ἤτοι μεταξὺ τῆς δυτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, ὠμαλισμένως βράχος, ἀλλὰ καὶ ὁ χώρος ἐκεῖνος ἔνθα ἴστατο πρὶν ἢ κυριώτερα Ἐκκλησία τοῦ χωρίου ἀνεσκάφη εἰς τὸ δέον βάθος. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρὸς Δυσμᾶς τοῦ Ναοῦ βράχῳ πλὴν τῆς κατὰ τὸ πρὸς βορρᾶν ἄκρον αὐτοῦ κλίμακος οὐδὲν ἄλλο εὔρεθη. Ἡ κλίμαξ ἐν μέρει μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ λελαξευμένη ἐν μέρει δὲ τεχνητή, ὅπως τοῦλάχιστον νῦν φαίνεται, ἔφερε διὰ δεκατριῶν βαθμίδων ἄνω εἰς τὸν ὑψηλότερον βράχον, ἔνθα νῦν ἴσταται τὸ ἐκκλησιδίων τῆς Παναγικῆς καὶ ἔνθα ὑπάρχουσιν ἐπίσης τὰ λείψανα παλαιότερου τινὸς οἰκοδομήματος, πιθανῶς δὲ ἐν γένει ἐντεῦθεν ἀνήρχοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, κατεσκευάσθη δὲ ἡ προὔπάρχουσα μετεσκευάσθη ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἐπὶ τῶν πωρίνων τῆς λίθων ἐγκεχαραγμένα γράμματα. Ἐν δὲ τῷ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατεχομένῳ ποτὲ χώρῳ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια πολλῶν οἰκοδομημάτων ὑπερκείμενα ἀλλήλων καὶ μαρτυροῦντα ὅτι οἱ ἐκεῖ τόποι πολλὰς ὑπέστησαν μεταβολάς. Καὶ τῷ ὄντι πλὴν τῶν θεμελίων ἀρχαιότερου τινὸς οἰκοδομήματος, ὅπερ, καθ' ἃ φαίνεται, συνέκειτο ἐκ τριῶν χωρισμάτων, ἐνὸς κατὰ τὸ μέσον ἡμικυκλικῷ καὶ δύο κατὰ τὰς ἐκατέρωθεν πλευρὰς του τετραπλεύρου, ἀπεκαλύφθησαν καὶ τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς διπλῆς τινος Στοᾶς ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τοῦ ἀρχαιότερου οἰκοδομήματος κτισθείσης ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις καὶ ἐπὶ τῶν λειψάνων ταύτης τὰ λείψανα ἐτέρου θεάτρου ἢ ἐξέδρχ ὁμοίου οἰκοδομήματος ἐν ἔτι μεταγενεστέροις χρόνοις κτισθέντος· πέραν δὲ τούτων πρὸς βορρᾶν ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια καὶ ἄλλου τινὸς

τῶν ἀρχαίων χρόνων οἰκοδομήματος καὶ συγχρόνως ἐβεβαιώθη ὅτι παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ τῶν δύο αὐτοῦ στρογγύλων πύργων (Α καὶ Α') διάστημα διῆκεν ἡ παρχόδοξος ἐκείνη αὐλαξ, ἣν περιέγραψα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (σελ. 28—29). Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς δυσμὰς προὔχωρήσαμεν σκάπτοντες μέχρι τῆς αὐλῆς σχεδὸν τοῦ οἰκίσκου, ἐν ᾧ κατοικῶ καὶ οὐδὲν ἄλλο εὑρομεν ἢ τὰ τοιχάρια Βυζαντινῶν καὶ τινῶν ὄλως νεωτέρων οἰκῶν, ἅτινα καὶ ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἄθικτα ὅπως παρὰ πλείονων ἐξετασθῶσι καὶ πιστωθῆ ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη μου. Ἡ ἀνασκαφὴ λοιπὸν ἡ ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑπῆρξεν ὡς πρὸς τὰ ἀποκαλυφθέντα λείψανα οἰκοδομημάτων ὅχι ἄκαρπος· εὐρήματα δὲ ἄλλα λόγου ἄξια δὲν ἔχομεν πλὴν ἴσως δύο ἢ τριῶν ἐνεπιγράφων λίθων, οἵτινες καὶ δημοσιευθήσονται προσεχῶς ἐν τῇ Ἐφημερίδι.

Τοιαῦτα συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα τῆς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῆς τὰ ἐξαγόμενα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ὧν ἡ ἄξια καταδειχθήσεται κυρίως ὅταν δημοσιευμένου καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld ἐκπονηθέντος διαγράμματος λεπτομερῶς περιγραφῶσι τὰ περισωθέντα τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων λείψανα.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 25 Φεβρουαρίου 1887.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ἈΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ 1886

(πίναξ 3.)

Τὰ «Πρακτικὰ» τοῦ 1884 διελάμβανον σὺν ἀνασκαφικῷ διαγράμματι (Πίν. Ε') τὰ περὶ τῶν τότε ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καθηγητοῦ Σπ. Φιντικιέου, δαπάνῃ τῆς Ἐταιρείας, ἐπιληφθεισῶν ἐν Ὠρωπῷ ἀνασκαφῶν. Δι' αὐτῶν τότε πρῶτον ἐβεβαιώθη ἡ τέως ἀμφισβητουμένη θέσις τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, ἀποκα-

λυφθέντος, παρὰ τὴν καὶ νῦν ἀναβλύζουσαν πηγὴν, τοῦ παρὰ Πausανίαν ἀναφερομένου ναοῦ καὶ βωμοῦ, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς μακρᾶς στοᾶς ὡς καὶ πολλῶν ἐνεπιγράφων βάθρων, ἐξ ὧν μάλιστα κατεδείχθη ἀριδιήλως ὅτι τὸ μεταξὺ Σκάλας καὶ Καλάμου τοῦτο τέμενος εἶνε τὸ Ἀμφιάρειον.

Τῷ 1885 σκαφαὶ δὲν ἐγένοντο. Τῷ 1886 ἐπεχείρησα τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀνασκαφῶν, τὸ μὲν ἵνα συμπληρωθῇ ἡ κατὰ τὸν ναὸν καὶ τὴν στοᾶν ἔρευνα, τὸ δὲ καὶ κυρίως ἵνα ἀνεύρω νέον τι ἄλλως τε καὶ ἐξ ἐπιγραφῶν ὑποδεικνυόμενον κτίριον, τὸ θέατρον. Καὶ θέατρον μὲν ἐν Ἀμφιαρείῳ δὲν μνημονεύεται διαρρηθὴν ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ἐξ ἀγωνιστικῶν ὁμῶς ἐπιγραφῶν εἶχεν ἤδη καταστῆ γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ ἐτελοῦντο καὶ δραματικοὶ ἀγῶνες· ἔτι δὲ πρὸς τοῦτο ἠγόμην μάλιστα ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἀνασκαφῆς τελευτώσης (πρόβλ. Πρακτ. 1884), ὅτε εὐρῶν ὀπισθεν τῆς στοᾶς ἀρχιτεκτονικὰ τινα μέλη ἀνήκοντα, ὡς ἐφαίνετο, εἰς θέατρον, συνεπέρανα ὅτι τὸ ἀναζητούμενον κτίριον ἐκεῖτό που αὐτόθι· καὶ ἡ εἰκασία ἐκυρώθη ἐν τοῖς ἐξῆς διὰ τῶν προκειμένων ἀνασκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ ἑξ. τοῦς τελευταίους τοῦ 1886 μῆνας.

Ἐν τῷ διαγράμματι τοῦ 1884 φέρεται ὀπισθεν τῆς στοᾶς Ε, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ Ζ ὑψηλοῦ κρηπιδώματος, ἐγκαρσιῶς ἀρχὴ τοῖχου ἐκ μαλακῶν καλῶς εἰργασμένων πύρων. Ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ θέατρον καὶ δὴ ὁ ἐν λόγῳ τοῖχος εἶνε ὁ δυσμικός (1) τῆς σκηνῆς (δρα πίνακα 3, γ). Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κρηπιδώματος, τανῦν κατεστραμμένον, σχηματίζει τὴν ὀπισθεν μακρὰν τῆς σκηνῆς πλευρὰν β, ἀφ' ἧς ἐγκαρσιῶς ἤτοι καθέτως φέρονται ὁ εἰρημένος δυσμικός γ καὶ ὁ ἀνατολικὸς ε τοῖχος τῆς σκηνῆς. Τὸ δὲ κοῖλον τοῦ θεάτρου κεῖται ἀνωτέρω οὕτως ὥστε οἱ θεαταὶ ἐβλεπον πρὸς τὸ κατὰ μῆκος τῆς στοᾶς διαρρέον βέμμα καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κητήριον ὄχθην. Εἰς τὴν δυσμικὴν πάροδον τοῦ θεάτρου ἄγει ἐκ τῶν ἄλλων μνημείων ἀνάπτυξος ὁδὸς κειμένη μεταξὺ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς στοᾶς καὶ τῶν παρὰ τὴν κάμινον πρώτων βάθρων, ἐστερεωμένη δὲ ἐκατέρωθεν διὰ τοῖχου οὐ

(1) Ἀνατολὴν λέγω χάριν εὐκολίας τὸ ΒΑ, Δυσμὰς δὲ τὸ ΝΔ. καὶ οὕτω καθεξῆς.

καὶ πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων λίθων σφύζονται πεπτωκότες. Τὰ δὲ εἰς τὴν ἑτέραν πύραρον δὲν εἶνε ἐντελῶς ἐσκαμμένα καὶ ἐξηρευνημένα.

Τὸ θέατρον εἶνε μικρόν, τῆς ὀρχήστρας οὐσης περίπου 12μ τὴν διάμετρον. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς ἔχει πλάτος 12,33, τὸ δὲ ὅλον μέχρι τῆς ὄψεως τοῦ προσκηνίου βάρους εἶνε περίπου τὸ ἡμισυ τοῦ πλάτους· τὸ ὕψος τῶν τοίχων πρὸς τὴν ὀρχήστραν φθάνει ὡς 2,50, ἤγουν σφύζεται μέχρι τοῦ γείσου τοῦ προσκηνίου. Παραλλήλως τῇ πλευρᾷ β ἐκτείνεται ὁ μακρὸς τῆς σκηνῆς τοίχος δ ἀνοιγόμενος ἐν μέσῳ εἰς θύραν (πλ. 1,12), ἄγουσαν εἰς τὸ προσκηνίον καὶ τὴν ὀρχήστραν. Μεταξὺ δὲ τοῦ τοίχου δ καὶ τοῦ κρηπιδώματος διήκει μεταγενέστερος τοίχος γ ἔχων ὠσαύτως ἐν τῷ μέσῳ θύραν. Ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ κοῖλον ἄκρων τῶν πλαγίων τοίχων ν καὶ ε φέρεται ἑκατέρωσε λοξῶς πρὸς τὰ ἐξω, ὀρθὴν γωνίαν μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου πλαγίου σχηματιζῶν τοίχος (ξ καὶ ζ), μήκους περ. 6,50. Ἐκότερος τούτων μετὰ τοῦ ἀντικρὺ ἀναλήμματος ο, η ἀποτελοῦσι τὴν οἰκίαν πύραρον (α, α')· αὐτὰ δὲ πύραροι καταλήγουσιν ἐπικλινῶς εἰς τὰ θυρώματα καὶ τὴν ὀρχήστραν. Καὶ τῶν μὲν θυρωμάτων τούτων μόνον τὰ θεμέλια ἑκατέρου στύλου διακρίνονται κατὰ χώραν, εὑρέθησαν ὁμως ἐκ μαρμαρίου ἀνάλογον ἐπιστύλιον καὶ τεμάχια στύλων ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ. Τῆς δὲ σκηνῆς εὑρέθησαν καταπεπτωκότες μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος Ζ καὶ τοῦ μακροῦ τῆς στοᾶς τοίχου μαρμαρίνα τεμάχια δωρικοῦ θριγμοῦ μετ' ἐνεπιγράφων ἐπιστυλίων φερόντων τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώματα]... γενόμενος ... [Ἀμφιαραίου (1). Ἐλλειπόντων ὁμως τῶν ἄλλων τεμαχίων δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τούτων μελῶν. Ἐν τούτοις ὁπωσδήποτε τὸ ἐλλεῖπον ὄνομα φαίνεται ὅτι ἦτο ἱερέως τινός· διότι, πλὴν τοῦ ὅτι πρὸ τοῦ γενόμενος σφύζεται τι ὡς τοῦ Σ ἔχνος, ἐν ἄλλαις τοῦ Ἀμφιαραίου ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ πλέον ἢ ἅπαξ ἡ φράσις ἱερέως γενόμενος (πρὸς κτωτέρω τὴν ἐπιγραφὴν τῶν θρόνων).

Τὸ δὲ προσκηνίον κοσμεῖται πρὸς τὴν ὀρχήστραν διὰ μαρμαρίνης κιονοστοιχείας, ἧτις παραλλήλως τῷ μακρῷ τοίχῳ δ τε-

(1) Ἰψ. γραμμ. 0,05. Ὅρα Πίν. 3.

ταγμένη συνέχεται πρὸς τὰ ἄκρα τῶν πλαγίων τοίχων γ, ε. Ὁ ρυθμὸς τοῦ προσκηνίου εἶνε, ὡς καὶ ὁ τοῦ εἰρημένου θριγκοῦ τῆς σκηνῆς, δωρικός, πάντα δὲ τὰ μέρη τῆς προσόψεως εἰσι λευκοῦ μαρμάρου. Οἱ στῦλοι 10 τὸν ἀριθμὸν μονόλιθοι δ' ἕκαστοι ὄντες (ὑψ. 1.883), ἴστανται πάντες κατὰ χώραν ἐπὶ κοινοῦ μαρμάρου στυλοβάτου (ὑψ. 0.16, πλ. 0.50 περ.) πωρίνην ὑπόστρωσιν ἔχοντες· τούτων ὁκτώ μὲν εἰσιν ἡμικίονες (διαμ. 0.23 - 0.30) μετὰ 11 ῥαβδώσεων ὧν αἱ δύο ἄκραι ἐλάσσονες, ἐκάτερος δὲ τῶν ἄκρων ἀπλή παραστάς πλ. 0.21. Τὰ μεταξόνια αὐτῶν εἶνε 1.345 - 1.346, τὸ δὲ μέσον 1.365. Ἐκ πάντων τῶν κιονοκράνων μόλις μικρὸν τεμάχιον ἐσώθη, ἄξιον δὲ λόγου ὡς ἱκανὸν πρὸς ἀναπαράστασιν τοῦ σχήματος καὶ μεγέθους. Τοῦ ἐπιστυλίου περιλείπονται τέσσαρα ἐνεπίγραφα τμήματα, τὸ δὲ διχῶμα ἀποτελεῖται ἐκ κοινῶν μετὰ τοῦ γείσου μονόλιθων τμημάτων (ὑψ. 0,29), εὐρεθέντων πάντων πλὴν ἐνός. Τὸ ἐπὶ τῶν τεσσάρων σφζομένων ἐπιστυλίων μέρος τῆς ἐπιγραφῆς (ὑψ. γρμ. 0.06 - 0.07) ἔχει ὡδε :

... ἀ]γωνοθετή]σας τ[ὸ] προ|σκήνιον κα|ὶ τοὺς πίν[ακας]

Ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου σαι το προ, ὅπερ, καθ' ἃ ἀποδεικνύεται, ἔκειτο πάλαι ἐπὶ τῶν δύο μέσων ἡμικιόνων ὀρίζει δ' οὕτω καὶ τὴν τῶν λοιπῶν θέσιν, ἐξάγεται ὅτι ἐλλείπουσι καὶ τὰ τρία ἀνατολικά καὶ δύο δυσμικά ἐπιστύλια. Περὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγωνοθετήσαντος γενήσεται ἀλλοχρῶ λόγος.

Τῆς δωρικῆς ταύτης προσόψεως τοῦ προσκηνίου τὰ μεταστύλια (πλ. 1.05 - 1.06) δὲν ἦσαν ἀνοικτά, ἀλλὰ πάντα πλὴν τοῦ μέσου ἐκλείοντο διὰ τῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγραφομένων πινάκων. Ὅτι δὲ ἐτίθεντο ἐκάστοτε τοιοῦτοι κινητοὶ πίνακες φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς πλαγίοις ἐκάστου στύλου ἐγγεγλυμμένων ἐπιμήκων βοθρίων ἧτοι τὸρμων, δι' ὧν ἕκαστοι προσηρμόζοντο ὅπισθεν τῶν ῥαβδώσεων κατὰ τὸ λεπτυνόμενον τοῦ στύλου τριτημόριον. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν δύο στύλων μεταστύλιον, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων μείζον (πλ. 1.085), προδήλως ἦν θύρα πρὸς τὴν σκηνὴν ἀνοιγομένη· διότι τὸρμοι μὲν ἐπὶ τῶν προσθλεπουσῶν ἐπιφανειῶν τῶν δύο στύλων ἐλλείπουσι, κἄτω δὲ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ

ὑπάρχουσι δύο στροφίγγων στρογγύλοι βόθροι. Παραπλήσιον μετὰ πινάκων προσκηνίων φέρει τὸ ἐν Ἄσφῳ τῆς Μουσικῆς θέατρον. Ταῦτα καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ χαράζοντος τὸ διάγραμμα κ. Δόρφελδ.

Τὸ δὲ κοῖλον, ὅσον ἐκ τοῦ ἀνεσκαμμένου ἔστιν εἰκάσαι, δὲν σφίζεται καλῶς ἐν τούτοις ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἐν ἡμικυκλίῳ τεταγμένοι ἴστανται ἐπὶ μαρμαρίνης ἕκαστος βάσεως (πλ. 0.70, βῆθ. 1.05) πέντε ἀνάκλιτοι θρόνοι (μ) λευκοῦ μαρμάρου (ὑψ. 1.05, πλ. 0.63, βῆθ. 0.55), φέροντες ἐπὶ μὲν τῶν πλαγίων ἀνάγλυπτα κοσμήματα, ἔμπροσθεν δὲ μεταξὺ τῶν ποδῶν ἕκαστος τὴν ἐπιγραφὴν :

ΝΙΚΩΝ
ΝΙΚΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Τούτων ὁ παρὰ τὸ ἀνατολικὸν ἀνάλημμα διατηρεῖται κάλλιστα. Τὸ ἀπ' ἀλλήλων διάστημα τῶν δύο ἄκρων θρόνων εἶνε τὸ αὐτὸ που καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου θρόνου μέχρι τοῦ προσκηνίου, οὕτω δὲ προεκτεινόμενον τὸ νοητὸν διὰ τῶν θρόνων ἡμικυκλίον πρὸς τὴν σκηνὴν, ἐφάπτεται τοῦ προσκηνίου ἔμπροσθεν κατὰ τὸ μέσον τῆς θύρας, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἡ ὀρχήστρα εἶνε τέλειος κύκλος. Τὸ ἔδαφος τῆς ὀρχήστρας δὲν εἶνε ἐστρωμένον, οὐδὲ θυμέλης φαίνεται ἔχων.

Ἄλλα ἰδωλῖα πλὴν τῶν πέντε θρόνων δὲν σφίζονται. Ὅπισθεν τούτων μεταξὺ τῶν ἀναλημμάτων, ἅτινα φθάνουσι ὑψος 1.50 (μῆκος ἀνατ. 10.50; δυσμ. 16.00), ὑπολείπεται ἐκ πῶρων θεμέλιον τῆς πρώτης τῶν ἰδωλίων σειρᾶς, ἥτις διηρέτο, ὡς φαίνεται, εἰς τρεῖς κερκίδας. Κατὰ τὸ ἀνατολικὸν κέρασ ὕψισθεν τῆς πρώτης ἰδωλίων σειρᾶς καὶ ὀλίγω ὑψηλότερον σφίζεται θεμέλιον ἀρχαιότερον (ι), ἔτι δὲ ἀνωτέρω τούτου φαίνονται ἔχνη τοίχου (κ) ἀσκάφου ἔτι μένοντος. Ὑπόνομος δὲ τοῦ θεάτρον ἐπισκεπῆς (λ) διήκει διαγωνίως διὰ τῆς ἀνατολικῆς παροδοῦ.

Ἐν εὐρήμασιν ἄλλοις τὸ θέατρον δὲν ἦτο πλούσιον. Εὐτυχῶς

ἡ βαθεῖα τοῦ κοίλου ἐπίχωσης, ἥτις ἐνιαχοῦ ἔφθασε 5 μέτρα, διετήρησεν ἀπὸ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς οὓς, φαίνεται, ἀνάγεται τὸ κτίριον, τοῦλάχιστον τὸ προσκηνίον πλὴν τοῦ θριγκοῦ, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ κατέπεσεν ἐπὶ τῶν χωμάτων.

Ἐκτὸς τοῦ θεάτρου ἀνέσκαψα καὶ κατὰ τὸν ναόν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς βορείου καὶ τὸ τῆς δυσμικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς, ὅπου τῷ 1884 (Πίν. Ε' α') εἶχε φανῆ μικρὸς τετράγωνος χώρος (2.51 × 1.58) συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ θύρας. Ὁ χώρος οὗτος ἐκ τῶν κατὰ χώρων ἐν μέρει σφζομένων δύο γωνιαίων ἀρραβδῶτων κιονίσκων φαίνεται ὅτι ἦτο πρόθυρον τοῦ ναοῦ.

Βάθρα δ' ἐνεπίγραφα νέα κατὰ χώρων πλὴν τῶν προειρημένων δὲν ἀπεκαλύφθησαν, εἰργάσθη ὁμως περὶ τὴν συναρμογὴν τῶν σποράδην πεπτωκότων μαρμάρων τῶν βάθρων ἐκείνων καὶ ἀνίδρυσα ἐπὶ τῶν οἰκείων βάσεων τὰ πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ τὰ πρὸ τοῦ 1884 εὑρεθέντα ἀνεπίγραφα καὶ ἐνεπίγραφα (πρβλ. Ἄρχ. Ἐφ. 1886 σελ. 63-64, ἀριθ. ἐπιγρ. 19).

Ὅπισθεν δὲ τῶν βάθρων ἀνέσκαψα ἐνιαχοῦ φθάσας μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ τεμένου. Ἄλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι μεταγενεστέρων δωματίων ἐναπολείπονται, ἐν οἷς ἔστι πού καὶ ἀρχαιότερα λείψανα ἐνεκτισμένα. Τὸ κάλλιστον τῶν ἐνταῦθα εὐρημάτων εἶνε ἀνάγλυφον εἰκονίζον ἐπὶ ἄρματος νέον ἥρωα γυμνὸν μετὰ κρᾶνους καὶ ἀσπίδος, παρ' αὐτῷ δὲ ἠνιοχοῦσαν νεαρὰν γυναῖκα ἐν διαφανεῖ χιτῶνι παρισταμένῃ ἐν κυμάσει. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ἑλλιπὲς τὰ ἀριστερὰ, ἐκομίσθη πρὸς τισιν ἄλλοις εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἐν δὲ τῇ στοᾷ ἐχώρησα ἔτι πρὸς Α. εὐρίσκων αἰεὶ τὴν αὐτὴν σειρὰν ποδῶν ἐδωλίων καὶ τοὺς κατὰ μεταξόνια 5.71 ἐσωτερικούς κίονας, δι' ὧν ἡ στοὰ διαιρεῖται κατὰ μῆκος εἰς δύο κλίτη (Schiffe). Ἄλλ' ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πέρατος τοῦ κτιρίου, διακοπίσεως τῆς ἀνασκαφῆς, ἀνεβλήθη εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΕΤΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Περί τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1885 ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως ἐπιστατήσω εἰς ἀνασκαφὰς τάφων ἰδιωτικῆς ἐνεργουμένης ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἐρετρῖχ. Ἐκεῖ δὲ εὐρισκόμενος παρετήρησα, ὅτι ὑπῆρχον καὶ γαίαι ἐθνικαί, ἐν αἷς ἦτο πιθανὸν νὰ κρύπτονται ἀρχαιότητες, δι' ὃ ἐζήτησα τὴν ἀδειαν τοῦ Σ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας νὰ σκάψω δαπάναις αὐτῆς. Ἡ ἀδεια μοὶ ἐχορηγήθη, περὶ δὲ τὰ μέσα Ἰανουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἤρχισα τὰς ἀνασκαφὰς καὶ δοκιμαῖς μὲν ἕκαστα εἰς πολλὰ μέρη, ἀλλὰ δύο μόνον κυρίως ἱκανοποίησαν τὰς προσδοκίας μου. Τὸ πρῶτον ἦν τμήμα χέρσου γῆς ἐξ ἑκατὸν στρεμμάτων ἀπέχον τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Ἐρετρίας. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν πενήτηντα περίπου τάφοι, ὧν πλεῖστοι τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ πτωχοί· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαιότεροι, ἐξαιρουμένης μῖς ἰγδοειδοῦς θήκης, περιεῖχον μικροῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα. Ἐν τῇ θήκῃ ὁμως εὐρέθη ὑδρία *γαλκῆ*, ὕψους 0,48 μ., καλῶς διατηρουμένη καὶ πολὺ καλῆς ἐργασίας, ἔχουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τοῦτο τὸ ἴδιον, ὅτι σώζει ἀνάγλυφον ἐπικεκολλημένον, παριστῶν τὸν Διόνυσον μεθύοντα καὶ ὑποβασταζόμενον ὑφ' ἐνὸς Σατύρου. Ἡ ὑδρία αὕτη εἶναι ἔργον τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., σπανιώτατον δὲ ἐν Ἑλλάδι εὐρημα.

Ἐξαντληθέντος τοῦ μέρους τούτου, μετέφερα τοὺς ἐργάτας εἰς τὴν ἀπὸ Ἐρετρίας εἰς Ἀλιβέριον ἐθνικὴν ὁδόν, ἧτις ἐχαράχθη μὲν πρὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν τῆς Ἐρετρίας εἰς τοὺς Ψαριανούς, ἐπειδὴ ὁμως ἀκόμη δὲν κατεσκευάσθη, καλλιεργείται νῦν παρανόμως ὑπὸ τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν, μεθ' ὧν εἶχον καὶ τινες δυσαρέστους φιλονεικίας ἀφορώσας τὰ ὄρια τῆς ὁδοῦ. Ἐξομαλυνθεισῶν ὁμως τῶν δυσχερειῶν ἤρχισα σκάπτων καὶ ἀνεκάλυψα περὶ τοὺς τριακόντα τάφους, ἐν αὐτοῖς δὲ ἀξιόλογα εὐρήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ἐξ λευκαὶ λήκυθοι κάλλιστα διατηρούμεναι καὶ δυνάμεναι διὰ τε

τὰς παραστάσεις καὶ τὰ ζωηρὰ χρώματά των νὰ συγκαταλε-
χθῶσι μεταξύ τῶν καλλίστων μέχρι τοῦδε γνωστῶν λευκῶν λη-
κυθῶν. Πλὴν αὐτῶν δὲ εὐρέθησαν καὶ ἐννέα ἐρυθρόμορφοι λήκυ-
θοι· ἐξ αὐτῶν μία εἶναι μοναδικὴ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου
Δούριδος, ὅπερ ἐπ' αὐτῆς σώζεται· διότι τοῦ τεχνίτου τούτου,
ὅστις ἦτο Ἀθηναῖος, νῦν πρῶτον εὐρίσκεται ἔργον ἐν Ἑλλάδι,
ἐν ᾧ ἐν Ἰταλίᾳ ἔχουσιν εὐρεθῆ πλείστα. Ἐν ταῖς αὐταῖς ἐπὶ τῆς
ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀνασκαφαῖς εὐρέθησαν προσέτι δύο πυξίδες τρίπο-
δες μετὰ τῶν πωμάτων των καὶ παραστάσεων ἐκ τοῦ γυναικείου
βίου, κάτοπτρον χαλκοῦν κοινὸν κατὰ τὰ λοιπά, ἔχον ὁμῶς ἐκ-
τυπον μικρὰν κεφαλὴν Μεδούσης, μία μικρὰ χρυσοῦ ἄλυσις καὶ
ἐν λίαν μικρὸν χρυσοῦν ἐνώτιον ἐν μορφῇ ἔρωτύλου.

Ἐξαντληθέντος καὶ τοῦ μέρους τούτου ἕκαστα δοκιμὰς εἰς
ἄλλα τινὰ, χωρὶς νὰ ἔχω πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας, καὶ δυσ-
τυχῶς τὰ ἀποτελέσματα δὲν μὲ ἀπέδειξαν ἀπατῶμενον. Αἴτιον
τούτου ἦτο, ὅτι τὰ μέρη, ἐν οἷς ὑπέθετον ὅτι ὑπῆρχον καλοὶ
τάφοι, κατεῖχοντο ὑπὸ ἰδιωτῶν, κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδυνάμην
νὰ σκάψω ἐν αὐτοῖς ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν ἰδιο-
κτητῶν. Τὸ Σ. Συμβούλιον μοι ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἐρχωμαι
εἰς συμφωνίας μετ' αὐτῶν ἐπὶ ἐπιεικῆ τινι χρηματικῇ ἀποζη-
μιώσει ἢ ἐπὶ μέρει τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαίων. Ἐπειδὴ ὁμῶς
αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τοιαύ-
τας περιστάσεις, δὲν ἦσαν καθόλου ἐπιεικεῖς, αἱ συμφωνίαι ἐγέ-
νοντο κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον, ἦτοι ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ λαμβάνη
ὁ ἰδιοκτήτης ἐκ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων τὸ ἐν τέ-
ταρτον, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα νὰ λαμβάνη ἡ Ἑταιρία. Ὑπ'
αὐτοῦς τοῦς ὄρους ἱκανοὶ ἦσαν διαθεθειμένοι νὰ μοι παραχωρή-
σωσι τοὺς ἀγρούς των πρὸς ἀνασκαφήν, ἀλλὰ μόνον ἐν κτήμα
ἠδυνήθην νὰ σκάψω, διότι μόλις ἀποπερατώσας αὐτὸ διετάχθην
νὰ μεταβῶ εἰς Μυκῆνας. Ἐν τῷ κτήματι τούτῳ ἀνήκοντι τῇ
κυρίᾳ Μαρίᾳ Τζώτζη εὐρέθησαν τρεῖς λευκαὶ λήκυθοι, ὁπῶ
ἐρυθρόμορφοι, ὧν τινες μετ' ἐπιγραφῶν, εἰς ἀρύβαλλος, ἐν μικρὸν
ύάλινον ἀγγεῖον τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι εἶδους, δύο ἀργυρᾶ
κοσμήματα τῆς κόμης, μία μικρὰ χρυσοῦ ἄλυσις καὶ δύο μικρὰ
χρυσᾶ ἐνώτια. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀνῆκε κατὰ τὴν

συμφωνίαν τὸ ἐν τέταρτον εἰς τὴν ἰδιοκτητήριαν τοῦ ἀγροῦ, εὐ-
τυχῶς ὁμως ἀντὶ ἐπιεικοῦς ἀποζημιώσεως ἔμειναν πάντα κτήμα-
τῆς Ἑταιρίας. Μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτήματος τούτου δια-
ταχθεῖς, ὡς εἶπον, νὰ μεταβῶ εἰς Μυκῆνας διέκοψα τὰς ἐν Ἐρε-
τρίᾳ ἀνασκαφάς.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΜΥΚΗΝΩΝ ΤΟΥ 1886

(πίν. 4 καὶ 5) (1).

Τὸ Μάιον τοῦ 1886 ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀνέθηκέ μοι
νὰ ἐνεργήσω ἀνασκαφὰς δαπάναις αὐτῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει Μυ-
κηνῶν. Τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκτίθενται ἐνταῦθα.

Ἀνάκτορον. Πάντες οἱ τὰς Μυκῆνας πρὸ τῶν τελευταίων ἀνα-
σκαφῶν ἐπισκεφθέντες ἠδύναντο νὰ παρατηρήσωσιν ἐπὶ τῆς ὑψί-
στης αὐτῆς κορυφῆς θεμέλια ἐκ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀποτε-
λοῦντα εὐρύχωρον τετράγωνον καὶ φαινόμενα κάλλιον μάλιστα
κατὰ τὴν βορείαν, τὴν μεσημβρινὴν καὶ ἐν μέρει τὴν δυτικὴν πλευ-
ρὰν τοῦ τετραγώνου· ἀκριθέστατα ἐσημειώθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ
Steffen ἐν *Karten von Mykenae, Berlin 1884* ὑπὸ τὸ ὄνομα
Κυκλώπεια θεμέλια. Ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἀπεδείχθη,
ὅτι οἱ τοῖχοι οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κρηπίδωμα οἰκοδομήματος ἐπι-
μήκους, ἴσως ναοῦ τινος καὶ ὅτι παρ' αὐτό, ἐν μέρει δὲ ὑπ' αὐτό
εὐρίσκονται τὰ ἐρείπια κτιρίων ἀρχαιοτέρων ἀνηκόντων εἰς δύο
διαφόρους ἐποχάς· διότι τὸ ἐν τρίτον περίπου τοῦ κρηπίδωμα-
τος, τὸ πρὸς μεσημβρίαν, εἶναι τεθμελιωμένον οὐχὶ ἐπὶ τοῦ

(1) Ἡ μόνη ἑλλειψὶς τῶν σχεδίων, ἃ ἐξεπόνθηεν ὁ διευθυντὴς κ. Dörpfeld,
εἶναι ὅτι δὲν σημειοῦνται ἐν αὐτοῖς τὰ ὕψη τῶν διαφόρων μερῶν τῶν οἰκοδομη-
μάτων τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ ἀναπληρώσωμεν ἐν νεωτέρῳ σχεδίῳ, ἐάν αἱ ἀνασκα-
φαὶ ἐξακολουθήσωσιν. Εἰς τὸν κ. Dörpfeld ὀφείλω χάριτας καὶ διὰ τὴν προθυ-
μίαν, μεθ' ἧς ἔλυσεν ἀπορίας μου τινὰς σχετικὰς πρὸς διαφόρους ἀρχιτεκτονικὰς
λεπτομερείας.

στερεού βράχου, ὅπως τὸ λοιπόν, ἀλλ' ἐπὶ ἐπιχώσεως ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων καὶ ἐχούσης ὕψος μέχρι τριῶν μέτρων· ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἐκτισμένον τὸ κρηπίδωμα, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ἔχει ὕψος 0,70 ἕως 1 μ. Καλύπτει δὲ ἡ ἐπίχωση αὕτη ἔδαφος τεχνητὸν ἐξ ἀσβέστου, ὅποιον εἶναι τὸ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οἱ μετὰ τοῦ ἔδαφους εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον ἀνήκοντες, εἶναι ἀηλιμμένοι διὰ χρίσματος ὁμοίου. Ἀνεκαλύφθησαν ὁμως καὶ τοῖχοι ἄνευ ἀλοιφῆς, οἵτινες εἰσχωροῦσι μὲν ἐπίσης ὑπὸ τὸ κρηπίδωμα, εἶναι δηλαδὴ ἀρχαιότεροι αὐτοῦ, συγχρόνως ὁμως εἶναι ὑστερώτεροι τῶν ἄλλων, διότι κεῖνται ἐπὶ τοῦ κεχρισμένου ἔδαφους, τὸ ὅποιον ἐξαικολουεῖ ὑπ' αὐτοῦς (ἐν τῷ σχεδίῳ ἐδηλώθησαν οὗτοι διὰ χρώματος φαιῦ ἀνοικτοῦ).

Ἐχομεν λοιπὸν τριῶν ἐποχῶν λείψανα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως· πρῶτον κτιρίου ἔχοντος ἔδαφος καὶ τοίχους κεχρισμένους, ὡς οἱ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, ᾧ προφανῶς καὶ σύγχρονον εἶναι· δευτέρον λείψανα τῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τούτου τοίχων, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐποχὴν ὑστερωτέραν καὶ, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, πτωχοτέραν· καὶ τρίτον τὰ λείψανα τοῦ νεωτάτου τῶν κτιρίων, τὸ κρηπίδωμα δηλαδὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ναοῦ.

Τὸ κρηπίδωμα εἶναι, ὡς εἶπομεν, ψικοδομημένον διὰ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀτέχνως καὶ ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας συνηρμοσμένων, ὡς φαίνεται σήμερον τοῦλάχιστον· διότι ἀρχικῶς πιθανὸν νὰ ἐπληροῦντο τὰ τῶν ἀρμῶν χάσματα διὰ πηλοῦ. Ἐν γένει ὑπολείπονται πολὺ κατὰ τὴν τέχνην τμημάτων τινῶν τοῦ περιβάλλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκτισμένων διὰ λίθων πολυγωνικῶν ἄριστα συνηρμοσμένων ἄνευ πηλοῦ, π. χ. τοῦ κατὰ τὴν ΜΔ πλευρὰν πύργου καὶ τοῦ κατὰ τὴν ΒΑ γωνίαν τμήματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τμήματα ταῦτα ψικοδομήθησαν βεβαίως πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηνῶν (1), τὸ πολλῶ αὐτῶν ἀρ-

(1) Δὲν μοι φαίνεται ἀπίθανον, ὅτι ψικοδομήθησαν ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν Περσῶν λείας καὶ ὅτι αὐτὰ ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ τῆς μεταξὺ Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἔριδος· τοῦλάχιστον, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ὅταν ψικοδομηθῇ ὁ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς πύργος, ὑπῆρχεν ἤδη ἐνταῦθα πολλῶν μέτρων ἐπίχωση.

χαϊκώτερον τὴν ὄψιν κρηπιδώμα δὲν φαίνεται ὑστερώτερον τοῦ ἔκτου αἰῶνος. Τοὺς ὑπ' αὐτὸ εἰσχωροῦντας τοίχους ἄνευ χρίσματος θεωρῶ ἀρχαιότερους καὶ τοῦ ἔκτου αἰῶνος, οἱ δὲ κεχρισμένοι τοίχοι καὶ τὸ κεχρισμένον ἔδαφος πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἐποχὴν προϊστορικὴν. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς γενομένων εὐρημάτων.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ συνοψίσωμεν ὡς ἐξῆς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνηῶν οἰκοδομημάτων· ἀρχικῶς ἔκειτο ἐνταῦθα οἰκία εὐρύχωρος καὶ, ὡς ἐκ τῆς κατωτέρω περιγραφῆς ἐξάγεται, πολυτελής, ἀνάκτορον πιθανώτατα τῶν βασιλείων τῆς χώρας· τοῦτο κατὰ τινα ἐποχὴν ἐπυροπόληθη ὑπὸ ἐπιδρομῆων, ἀφοῦ διήρπάγη πρότερον ἐντελῶς, δὲν ἀνωκοδομήθη δ' ἔπειτα πλέον· ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν ἦτο ἐπιδρομὴ ἐχθρῶν παροδική, ἀλλὰ κατὰκτησις διαρκῆς. Ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἀρχαίου ἀνακτόρου ἔκτισαν οἱ νέοι τῆς χώρας κύριοι ἓνα ἢ πλείονας πενιχροῦς οἰκίσκους ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, οὓς βραδύτερον, ἄγνωστον διὰ τίνος λόγου, ἀφῆκαν νὰ καταρρεύσωσιν· ἴσως ἢ ἀπόφασις τῶν Μυκηνηῶν νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς ναὸν ἢ ν' αὐξήσωσιν αὐτὸν ὑπάρχοντα ἤδη, ἠνάγκασεν αὐτοὺς εἰς τοῦτο.

Ὁ πρὸ τῆς μεσημβρινῆς τοῦ ναοῦ προσόψεως χώρος ἦτο ἴσο πεδωμένος, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἀνάλημμα Α, τὸ ὅποιον παράλληλον ὄν τῆς κατὰ τοῦτο πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος δὲν δύναται νὰ εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ συγκρατῇ τὰ χῶματα.

Ἐξ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν εὐρέθη παρὰ τὸν ναὸν μόνον πλᾶξ ἐκ τοῦ γείσου, οὐδὲν δ' ἄλλο· ἀνεκαλύφθησαν ὁμως δύο μικρὰ τεμάχια ἀναγλύφων, ὧν τὸ πρῶτον ἔκειτο παρὰ τὴν ΝΑ γωνίαν τοῦ κρηπιδώματος εἰς ἐλάχιστον βῆθος· ἐπ' αὐτοῦ σώζονται τὰ κατώτατα ἄκρα μορφῆς πρὸς ἀριστερὰ βαινούσης, πατούσης δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι' ὅλου τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον· οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ εὐρέθη τὸ ἔτερον, ἐφ' οὗ σώζονται δύο πόδες καὶ ἐν γόνυ κεκαμμένον· ἀμρότερα τὰ τεμάχια εἶναι ἐκ λίθου παρίου, προέρχονται δ' ἴσως ἐκ μετοπῶν τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς ἐσώζετο καὶ καθ' οὓς χρόνους βραδύτερον συνωκίσθη ἢ κώμη τῶν Μυκηνηῶν (ἴδε Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 σ. 158-9),

ἴσως μάλιστα ἐπέζησεν αὐτῆς. Παρὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν, ἑννεὰ περίπου μέτρα ἀπὸ τῆς ΜΑ γωνίας, ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος μόλις 0,50 μ. τὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 σ. 156 δημοσιευθὲν ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἴσως ἐστημένον οὐχὶ μακρὰν τῆς θέσεως ταύτης· ἐντὸς δὲ τοῦ ναοῦ ἀνεκαλύφθησαν διάφορα τεμάχια κεράμων, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἐγκεχαραγμένοι αἱ ἐπιγραφαί

1) ΛΑΜΟ 2) ΕΠ 3) ΔΑΜ 4) ΟC 5) ΟΥ κτλ.
ὧν τινες δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς [δ]αμό[σαι] ἢ ταιουτό τι.

Οἱ ἐν τῇ αὐτῇ μεταγενέστεροι τοῖχοι ἔχουσιν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ σχεδίου φαίνεται, πᾶχος πολὺ λεπτότερον τῶν λοιπῶν, ἤτοι ἀπὸ 0,35 ἕως 0,60 περίπου· εἶναι ἐκτισμένοι ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ ἄνευ κονιάματος, δὲν φθάνουσι δὲ πάντοτε μέχρι τοῦ ἀρχαιοτέρου κεχρισμένου ἐδάφους· δὲν παρατηροῦνται ἐπ' αὐτῶν καὶ σημεῖα πυρκαϊῆς, ὅπως ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν. Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἀνασκαφῶν, πρὶν ἀκόμη ἐννοήσω ἐὰν ὑπῆρχε σχεδὸν τίς καὶ ὅποια μεταξὺ τῶν διαφόρων τοίχων, ὧν τὰ ἄνω μέρη μόνον εἶχον τότε ἀνεκαλυφθῆ, ἐσημείωτα ὅτι ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τοιχίων τούτων, τὰ ὅποια βραδύτερον ἀπεδείχθησαν μεταγενέστερα, ἐπιχώσει εὐρέθησαν τεμάχια τινα ἀγγείων τρόπου γεωμετρικοῦ μετὰ γραφῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ἐν ᾧ βαθύτερον ἐπὶ τοῦ κεχρισμένου ἐδάφους καὶ ὅπου ἀλλαγῶν δὲν ὑπῆρχον οἱ μεταγενέστεροι οὗτοι τοῖχοι ἅπαντα τὰ εὐρήματα ἦσαν ῥυθμοῦ μυκηναίου.

Ἡ κυρία ἀπὸ τῆς μεγάλης τῆς ἀκροπόλεως πύλης πρὸς τὸ ἀνάκτορον ὁδὸς ἦγεν οὐχὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐπὶ τῶν δυτικῶν κλιτύων τοῦ ὄρους διὰ τινῶν ἐλιγμῶν ἴσως ἀνερχομένη κατέληγεν εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὀλίγον ὑπὸ τὴν κορυφὴν· ἐντεῦθεν ἀνέβαινον εἰς τὸ ἀνάκτορον διὰ κλίμακος μεγάλης. Ἡ ὁδὸς αὕτη πιθανῶς ἦτο ἀμψιπέδη. Ὑπῆρχεν ὁμως καὶ ἄλλη συντομωτέρα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνωφερής, διὰ τοὺς πεζοὺς, ἣτις διευθυνομένη κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κορυφὴν ἔληγεν, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸ μέρος ὅπου λήγει νῦν ὁ ἐξωτερικὸς τοῦ ἀνακτόρου περίβολος, ἤτοι κατὰ τὸ σημεῖον τ ἀπέναντι τῆς θύρας λ.

Είναι λίαν πιθανόν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ ἀνακτόρου πλευρᾶς ὑπῆρχεν εἰσοδός τις, δι' ἧς οἱ ἐν αὐτῷ συνεκινώων μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς ἀκροπόλεως καὶ μετὰ τῆς μικρᾶς βορείας πύλης αὐτῆς.

Πρὸ τῆς κατὰ τὴν Μ. πλευρᾶν μεγάλης κλίμακος ὑπάρχουσι δύο χώροι β' καὶ γ'), εἰς οὓς εἰσέρχεται τις διὰ τῆς εἰσοδοῦ α, ἥτις δὲν ἔχει νῦν οὐδὸν, πιθανόν δὲ νὰ μὴ εἶχε καὶ θύραν, ἀλλὰ μόνον παραστάδας ἐκατέρωθεν. Ἐπ' αὐτῆς εἰσέρχοντο δεξιὰ εἰς τὸ δωμάτιον β, οὐ ἢ μεσημβρινὴ πλευρὰ εἶναι κατεστραμμένη. Ἡ εἰσοδος αὐτοῦ ἔχει ὡσαύτως παραστάδας πρὸς δὲ τούτοις καὶ οὐδὸν ἐξ ἀμμοπώρου (μὴ σημειωθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ). Ὁ χώρος γ' ἔχει πλάτος 4,15, μῆκος δὲ 5,90· ἐκ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς σώζονται σήμερον μόνον δύο τετράγωνοι λίθοι ἐξ ἀμμοπώρου, καὶ τῆς δυτικῆς δὲ μέρος εἶναι ὠκοδομημένοι ἐξ ὁμοίων λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον· παρὰ ταύτην τὴν πλευρᾶν καὶ τὴν συνεχομένην αὐτῇ βορείαν ἔθιε χαμηλὸν θρανοειδὲς τοίχιον ἐκτισμένον ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, τὸ ὅποσον ἐχρησίμευεν ὅπως κἀθιναται ἐπ' αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν χώρον τοῦτον ἔρχεται ἡ μεγάλη κλίμαξ, ἥς σώζονται εἴκοσι βαθμίδες καλῶς, δύο δὲ ἄλλαι διακρίνονται ἄνω ἀκόμη, ἐν ᾧ ὁ βόρειος τοίχος ἐξακολουθεῖ καὶ πέραν ὑπὲρ τὰ τέσσαρα μέτρα. Ἐκάστη αὐτῶν σύγκειται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀμμοπωρίνων λίθων, ἔχουσι δὲ πλάτος μὲν 0,35 ἕως 0,45 μ. καὶ ὕψος 0,10 ἕως 0,12. Πᾶσαι εἶναι ἐπιχειρισμέναι τὰς τε καθέτους καὶ τὰς ὀριζοντίας ἐπιφανείας διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου ἀρκετὰ παχέος (μέχρι 0,015 μ.)· ἐνιαχοῦ φαίνονται δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα χρίσματος. Τὸ πλάτος τῆς κλίμακος εἶναι 2,40 μέτρων.

Τοῦ ἄνω μέρους τῆς κλίμακος ὄντος κατεστραμμένου, ἄγνωστον μένει εἰς ποῖον σημεῖον τῆς ἀυλῆς κατέληγεν ἄνωθι τοῦ βορείου τοίχου τῆς κλίμακος, κατὰ τὸ σημεῖον δ, ἔκειτο πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, οὐχὶ κατὰ χώραν ὁμως, οὐδὲς ὀγκώδης ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου, ὃν ἠναγκάσθη νὰ μετακινήσω, διότι ἔνεκα τοῦ βάρους του ἠπέιλει νὰ καταρρίψῃ τὸν ἐτοιμόροπον Β. τοίχον, ἐκινδύνευον δ' ἔνεκα τούτου οἱ ἐν τῇ κλίμακῃ

ἐργαζόμενοι ἐργάται. Ὁ λίθος οὗτος, ὃν σημειοῖ ἐν τῷ χάρτη του καὶ ὁ Steffen ὑπὸ τὸ ὄνομα antiker Baustein, ἔχει τὰς ἐξῆς διαστάσεις· μῆκ. 1,62, πλ. 1,18, πᾶχ. 0,40· εἰς τὴν μίαν πλευρὰν ὑπάρχει ταινία ἐξεργασμένη πλ. 0,28, ἐν αὐτῇ δ' εὐρηται καὶ κοιλότης κυκλοτερῆς διὰ τὸν στρόφιγγα τῆς θύρας διαμέτρου 0,12. Τὸ ἐν ἄκρον τοῦ οὐδοῦ εἶναι ἀποκεκρουσμένον καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ ὅλον μῆκος αὐτοῦ, οὔτε ἂν ἡ θύρα, εἰς ἣν ἀνήκεν, ἦν δίφυλλος.

Ὁ οὐδὸς οὗτος, ὡς εἶπον ἤδη, δὲν εὐρέθη κατὰ χώραν, εἶναι ὅμως τὸσον ὀγκώδης, ὥστε εἶναι ἀπίθανον νὰ μετανήχθη ἐκεῖ ἀλλαχόθεν· ἀλλὰ τε καὶ δὲν ἦτο ὀκοδομημένος εἰς μεταγενέστερον τι κτίσμα· ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι ἡ ἀρχικὴ του θέσις ἦτο αὐτοῦ που πλησίον· ἐπειδὴ ὅμως φαίνεται νὰ ἦτο ὁ μέγιστος τῶν οὐδῶν τοῦ μεγάρου, ὅσον ἐκ τῶν σωζομένων διαστάσεων δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐξέλεξεν αὐτὸν ὁ ἀρχιτέκτων διὰ τι τῶν δωματίων τῆς αὐλῆς, συμπεραίνω ὅτι ἀνήκεν εἰς πύλην, ἴσως δίφυλλον, δι' ἧς εἰσέρχοντο ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰς τὴν αὐλήν. Ἡ πύλη αὕτη θὰ ἦτο ἡ μεγάλη τοῦ ἀνακτόρου, κεκοσμημένη ἴσως καὶ διὰ προπύλου.

Ἡ αὐλὴ ἔχει μῆκος 11,50 μ. περίπου, τὸ πλάτος της ὅμως δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ, τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου αὐτῆς ἐντελῶς ὄντος κατεστραμμένου. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κεχρισμένον διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου καὶ μικρῶν χαλίκων, εἰς πολλὰ δὲ μέρη ὑπάρχουσι δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα, ὧν τὸ κατώτερον—ἀρχαιότερον—εἶναι πάντοτε ἐπιμελέστερον καὶ δὲν ἔχει χάλικας ἀναμειγμένους μετὰ τῆς ἀσβέστου. Τοῦ βορείου τοίχου ὅσον δὲν σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος καὶ ἡ πρὸς τὴν αὐλήν ὄψις τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου ἡ εἶναι ὀκοδομημένα, διὰ μεγάλων τετραγωνικῶν ἀμμολίθων, ὡς τοῦτο καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ ἔδηλώθη. Τοῦ βορείου τοίχου τὸ φαινόμενον τμήμα ἔχει ὕψος 2,40 μ. καὶ δόμους ἐξ· μεταξύ τοῦ κατωτάτου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δόμου ὑπῆρχε ζύλον ὀριζοντίως θεθειμένον, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ἐκ μικρῶν λίθων καὶ πηλοῦ τοίχοις· ἡ ὑπαρξίς τῶν ζύλων τούτων ἐβεβαιώθη, ὡς γνωστὸν, καὶ ἐν Τίρυνθι, συνειθίζεται δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ὀνομάζεται ξυλο-

δεσιά, διότι σκοπόν ἔχει νὰ συνδέῃ στερεώτερον τὸν τοῖχον· ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ὁμοίως τοίχῳ τῆς αὐλῆς, τῷ ἐκ πωρίνων τετραγωνικῶν λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον ὠκοδομημένῳ, ἡ ξυλοδεσιὰ δὲν ἦτο βεβαίως ἀναγκαία καὶ μόνον ἐκ συνηθείας μετεχειρίσθη αὐτὴν ὁ τέκτων καὶ ἐνταῦθα· νῦν τοῦ ξύλου καταστροφέντος οἱ ἀνώτεροι δόμοι ἔκλιναν ἱκανῶς πρὸς τὴν αὐλὴν.

Τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου *η* ἢ πρὸς τὴν αὐλὴν πρόσοψις ἦτο, ὡς εἴπομεν, καὶ αὐτὴ ἐκ τετραγωνικῶν ἀμμολιθῶν ἐκτισμένη· σήμερον μόνον εἰς δόμος σώζεται κατὰ χώραν, πρὸ αὐτοῦ ὁμοίως εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς κείμενοι εἰς δύο παραλλήλους στοίχους δέκα ἄλλοι ὁμοιοὶ λίθοι, οἵτινες φαίνεται κατέπεσαν ἀπὸ τοῦ τοίχου· τοῦ κατὰ χώραν δόμου οἱ λίθοι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μίαν ὀπὴν ἕκαστος (μῆκ. 0,055 ἕως 0,065· πλ. 0,04 ἕως 0,055 καὶ βῆθος 0,06 ἕως 0,08), εἶναι δὲ ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀνώμαλος πλὴν ταινίας πλατείας 0,27 μ. πρὸς τὴν αὐλὴν· ἐπὶ τῆς ταινίας εὐρίσκονται αἱ ὀπαί, δι' ὧν ἐστερεοῦτο, ὡς φαίνεται, καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρώτου δόμου ξύλον ὀριζόντιον ἱκανῶς παχύ, ἰσοπλατῆς δὲ τῇ ἐξεργασμένῃ ταινίᾳ· ἐπὶ τοῦ ξύλου ἔκειτο ὁ δεύτερος δόμος, μετ' αὐτὸν δὲ ἤρχοντο οἱ ἄλλοι.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἴθουσαν, τὴν πρὸ τοῦ προδόμου στοάν, ἣν ὑπεβάσταζον δύο κίονες· τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἡ βῆσις ἀνεκαλύφθη, τὴν ἑτέραν ὁμοίως σκεπάζει ἔτι τὸ κρηπίδωμα. Ἡ αἴθουσα ἔχει πλάτος 3,19 μ., τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν ἐκ τιτανολίθου.

Ὁ οὐδὸς τῆς ἀπὸ τῆς αἰθούσης εἰς τὸν πρόδομον ἀγούσης θύρας εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου· τὸ πλάτος τῆς θύρας ἦτο 1,94 μ., ὁ οὐδὸς φυσικῶς εἶναι μεγαλειότερος καὶ ἔχει εἰς ἑκάτερον τῶν ἄκρων δύο τετραγωνικὰς ὀπάς (0,084 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085· βῆθος αὐτῶν 0,03 ἕως 0,04), εἰς ἃς ἐνεγομοφούντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων, ἅτινα εἶχον πάχος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἰχνῶν των, 0,71 μ. περίπου. Τῶν ξύλων τούτων τὰ κατώτατα ἄκρα ἦσαν ἐπιχειρισμένα διὰ τοῦ συνήθους χρίσματος, ὅπως προφυλάττωνται ἀπὸ τῆς ὑγρασίας· τοῦλάχιστον παρατηρήθη τοῦτο εἰς τὴν πρὸς τὴν αἴθουσαν ὄψιν τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσιόντι παραστά-

δος. Ὁ οὐδὸς πρὸς τὸν προδόμον ἔχει ταινίαν καλῶς ἐξεργασμένην, χαμηλοτέραν δὲ τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἴσταντο αἱ παραστάδες, κατὰ 0,045· τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι 0,152. Εἰς τὸ δεξιὸν τῷ εἰσιόντι ἄκρον τῆς ταινίας ὑπάρχει κοιλότης κυκλοτερῆς διαμέτρου 0,15 καὶ βάρους 0,035, ἐν ἣ ἑστρέφετο ὁ στρόφιγξ. Ἐν τῇ κοιλότητι ταύτῃ εὐρέθησαν καὶ τεμάχια συμπεπιεσμένα χαλκώματος ἡμισφαιρικοῦ, τὸ ὁποῖον προσηλωμένον ὄν εἰς τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ξυλίνου στρόφιγγος προεφύλαττεν αὐτὸ ἀπὸ φθορᾶς ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἐν τῇ κοιλότητι τριβῆς. Ὅμοιον χάλκωμα εἶχε καὶ ὁ στρόφιγξ μιᾶς τῶν θυρῶν τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, τὸ αὐτὸ δὲ μέσον προφυλάξεως ἦν ἐν χρῆσει κατ' ἀρχαιοτάτους χρόνους καὶ ἐν Ἀνατολῇ (ἴδε παρὰ Perrot et Chipiez hist. de l'art II σ. 118 παράδειγμα ἐκ Χαλδαίας).

Τοῦ προδόμου τὸ ἔδαφος εἶναι ἐν μὲν τῷ μέσῳ κεχρισμένον, παρὰ τοὺς τοίχους ὅμως ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1 ἕως 1,15 μ. Πρὸ τῆς δεξιᾶς δὲ τῷ εἰσιόντι παραστάδος τοῦ μεγάρου ὑπάρχει πλάξ τιτανολίθου ε, ὅπως εἶναι πᾶσαι αἱ τῆς στρώσεως, κειμένη ὅμως κατὰ 0,055 ὑψηλότερον αὐτῶν· ἡ ἄνω αὐτῆς ἐπιφάνεια ἐχούσης μῆκ. 1,08 καὶ πλ. 0,79, εἶναι ἰκανῶς ἀνώμαλος.

Τοῦ μεγάρου ὁ οὐδὸς ἔχει πλ. 0,89, εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου καὶ πολὺ βεβλαμμένος ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς· εἰς ἐκάτερον τῶν ἄκρων αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο τετραγωνικαὶ ὀπαὶ (0,085 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085 καὶ βάρθ. 0,03 ἕως 0,04), ἐν αἷς ἐνεγομφοῦντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων· θύρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε, διότι οὐδεμία φαίνεται κοιλότης διὰ τὸν στρόφιγγα· καὶ ἐν Τίρυνθι τὸ μέγαρον δὲν ἐκλείετο διὰ θύρας. Τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας ἦτο μικρότερον τῶν 2,05 μ., ὅσον δηλαδὴ ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων αἱ διὰ τὰς παραστάδας ὀπαὶ, πιθανώτατα δὲ ἦτο ἴσον τῷ ἀνοίγματι τῆς θύρας τοῦ προδόμου, ἦτοι 1,94 μ.

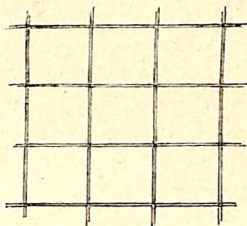
Τὸ μέγαρον εἶναι ὁ μεγαλειότερος ἐστεγασμένος χώρος τοῦ ἀνακτόρου, διότι ἔχει μῆκος 12,92, πλάτος δὲ 11,50 μ. Τὴν στέγην ἐβάσταζον τέσσαρες κίονες, τριῶν ἐκ τῶν ὁποίων αἱ βάσεις εὐρέθησαν· αὐταὶ ἔκειντο 0,10 ἕως 0,11 μ. βαθύτερον τοῦ ἐδάφους, ὥστε τὸ κατώτατον μέρος τῶν κίωνων, ὧν ἡ διαμέτρος ἦτο 0,40 μ., δὲν ἐφαίνετο. Παρὰ τὴν ΒΔ βᾶσιν εὐρέθησαν καὶ

τινα τεμάχια έλασμάτων χαλκῶν σωζόντων ἡλους, δι' ὧν προσηλοῦντο εἰς ἄλλο ἀντικείμενον· δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προέρχωνται ταῦτα ἐκ χαλκῆς ἐπενδύσεως τοῦ κίονος, ὅστις βεβαίως ἦτο ξύλινος. Μεταξὺ τῶν κίωνων ὑπῆρχεν ἡ κυκλοτερὴς ἐσχάρα (ἐστία) ἔχουσα διάμετρον 3,40· ἥς ἐν τμήμα σώζεται· ἡ κατασκευὴ τῆς εἶναι ἀπλουστάτη· διότι σύγκειται ἐκ στρώματος πηλοῦ 0,15 μ. παχέος ἐπιτεθειμένου ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τοῦ δωματίου καὶ κεχρισμένου τὴν περιφέρειαν καὶ ταινίαν περιθέουσιν τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν διὰ πέντε ἀλλεπαλλήλων στρωμάτων χρίσματος, ἅτινα πάντα ἤσαν ποτε κεκοσμημένα διὰ γραφῶν, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι σύγχρονα· τὰ ἐν πίν. 5 δημοσιεύόμενα, ἀντιγραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld, εἶναι τὰ κοσμήματα τοῦ κάλλιον σωζομένου τρίτου στρώματος· τὸ τῶν καθέτων ζωνῶν κυματοειδὲς κόσμημα, ἄνευ τῶν ῥοδάκων, σώζεται καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου στρώματος, οὐ ὅμως κοσμεῖ τὴν δευτέραν ὀριζοντίαν ταινίαν, τὴν ἔχουσιν πλάτος 0,05 μ. Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅσον ἡ περιφέρεια ἠῦξανε καὶ ὑψοῦτο διὰ τῶν ἐπαλλήλων ἐπιχρισμάτων, ὑψοῦτο καὶ τὸ ἐντὸς διὰ τῆς ἐπιθέσεως νέων στρωμάτων πηλοῦ, ἅτινα διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἄλλον μὲν ὁ πηλὸς εἶναι μᾶλλον, ἄλλων ἦττον καὶ ἄλλων οὐδαμῶς ἠχυρωμένος. Οἱ χωρικοὶ ἐν Ἑλλάδι σήμερον δὲν κατασκευάζουσιν ἄλλως τὰς ἐστίας των, ἀς καλοῦσι γωνίας, περιβάλλουσιν ὅμως ἐνίοτε αὐτὰς διὰ ξύλων.

Τὸ ἑδάφος τοῦ μεγάρου εἶναι ἐξ ἀσβέστου, διακρίνονται δὲ δύο ἢ τρία ἀλλεπάλληλα στρώματα, ἐξ ὧν τὸ ἀνώτατον εἶναι πάντοτε τὸ ἀμελέστατον· ἐπὶ τοῦ χρίσματος ὑπάρχουσιν ἐγκεχαραγμένα διπλαῖ γραμμαὶ διαιροῦσαι αὐτὸ εἰς τετράγωνα, ὧν αἱ διαστάσεις ποικίλλουσιν ἀπὸ 1,25 ἕως 1,40 πρὸς 1,25· ἡ μεταξὺ τῶν διπλῶν γραμμῶν ἀπόστασις εἶναι 0,042 ἕως 0,046. Τὸ ὅλον ἔχει τοιοῦτο σχῆμα· (ἴδε σελ. 68). Παρὰ τοὺς δύο σωζομένους ὅμως τοίχους, βόρειον καὶ δυτικόν, τὸ ἑδάφος εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1,15 μ.

Πρὸς δυσμὰς τῆς αὐλῆς, ἀπέναντι τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ μεγάρου εὐρίσκεται τὸ δωμάτιον η, τὸ ὁποῖον συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς αὐλῆς οὐχὶ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τοῦ χώρου ζ, εἰς ὃν εἰσέρ-

χοντο διὰ θύρας, ἧς τὸ ἐκ τιτανολίθου κατώφλιον ὀλόκληρον ἔχει μῆκος 2 μ. περίπου καὶ πλ. 0,90. Εἰς τὸ πρὸς τὴν αὐλὴν μεσημβρινὸν ἄκρον αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ διὰ τὸν στρόφιγγα κοιλότης (διάμ. 0,08, βάθος αὐτῆς 0,05)· τὸ πλάτος τῆς θύρας ὁμῶς πρέπει νὰ ᾔτο οὐχὶ πολὺ μείζον τοῦ μέτρου.

Τὸ δωμάτιον ἡ ἔχει δύο οὐδούς, ὅπως συγκοινωνῆ μετὰ τε τοῦ χώρου ζ καὶ τοῦ χώρου θ· θύρα ὁμῶς δὲν ὑπῆρχε, διότι ἐπὶ τῶν οὐδῶν οὐδεμία κοιλότης διὰ τοὺς στρόφιγγας φαίνεται· εἰς τὸ μέσον τοῦ βορείου τοίχου αὐτοῦ ὑπάρχει ἐστία τετράπλευρος οὐχὶ καλῶς διατηρουμένη ἔχουσα μῆκ. 1,05, πλ. 0,80 καὶ ὕψ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,05. Ἴσως ὁμῶς ᾔτο ὀλίγον ὑψηλοτέρα, διότι ὡς εἶπον, νῦν δὲν σώζεται καλῶς. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπίσης κεχρισμένον, ὑπὸ τὸ χρίσμα δ' ἀμέσως εὐρίσκεται ὑδραγωγεῖον διευθυνόμενον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ κατεσκευασμένον ἐκ κεραμίδων, ὧν ἡ κατατομὴ ἔχει τὸ σχῆμα Π ἀνεστραμμένου· βάθος τοῦ ὑδραγωγείου 0,205, πλ. 0,22, πάχος δὲ τῶν κεραμίδων 0,02 περίπου· τὸ μῆκος ἐκάστης αὐτῶν δὲν ἐδυνήθη νὰ μετρησῶ· ἄνω σκεπάζεται ὁ ὄχετός διὰ λεπτῶν λιθίνων πλακῶν.

Ὁ χώρος θ, ἐν ᾧ νῦν τοῦλάχιστον δὲν σώζονται οὐδ' ἔχνη τοίχων, συνεκοινώνει ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς αὐλῆς διὰ τοῦ διαδρόμου ι, οὗ ὁ μεσημβρινὸς τοίχος ἔχει μῆκ. 7.37 μ. Ὁ οὐδός, εἰς ὃν ἀπολήγει ὁ διάδρομος, εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου λίθου, δὲν ἔχει δὲ κοιλότητα διὰ τὸν στρόφιγγα, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε καὶ θύρα. Παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦτον σώζονται τρεῖς βαθμιδῆδες ἐξ

ἀμμοπώρων ἐπικειρισμένων διὰ διπλῶν στρωμάτων χρίσματος ὕψος ἐκάστης τῶν βαθμίδων 0,15 ἕως 0,20 (διότι δὲν εἶναι ἐντελῶς ὀριζόντιαι), πλάτος δὲ τῶν δύο κατωτέρων 0,30 ἕως 0,35 ἢ ἀνωτάτη εἶναι σχεδὸν τετράγωνος (1 μ. πρὸς 1,08)· ἐνταῦθα στρεφόμενη ἢ κλίμαξ πρὸς δυσμὰς ἀνήρχετο εἰς ὑπερφῶν τι· ἦτο δὲ πᾶσα ἐκ ξύλου, πλὴν τῶν τριῶν κατωτάτων βαθμίδων, περὶ ὧν εἶπομεν. Ὑπὸ τὴν κλίμακκα φαίνεται ὅτι εἶχεν ἐξοικονομηθῆ ὁ χώρος κ ὡς μικρὰ ἀποθήκη.

Διὰ τοῦ διαδρόμου ι συνεκοινωνεῖ ἡ αὐλή, ὡς εἶπομεν, μετὰ τοῦ χώρου θ, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ διὰ τῆς θύρας λ μετὰ τοῦ διαδρόμου μ καὶ τῶν χώρων, εἰς οὓς αὐτὸς ἄγει. Ὁ ἐξωτερικὸς περιβόλος τοῦ ἀνακτόρου ΠΠ διακόπτεται δυστυχῶς ἀπέναντι τῆς θύρας λ κατεστραμμένος ὢν, διὰ τοῦτο μένει ἄγνωστον εἰς ποῖον μέρος πρέπει νὰ τεθῆ ἢ ἄλλη πύλη ἢ ἐξῶθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον ἄγουσα· κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ τόπου πρέπει νὰ υποθέσωμεν, ὅτι ὁδὸς ἐρχομένη ἀπὸ ΒΔ ἔτεμε τὸν περιβόλον οὐχὶ μακρὰν τοῦ σημείου, εἰς ὃ οὗτος σήμερον καταλήγει, ἀπετελεῖτο δ' οὕτω μεταξὺ περιβόλου καὶ θύρας λ ἐξωτερικὴ τις αὐλὴ συνεχομένη πιθανῶς μετὰ τοῦ χώρου θ. Ὁ οὐδὸς τῆς θύρας λ εἶναι μέγας ἀμυγδαλίτης λίθος ἔχων μῆκος 3,20, πλάτος 1,16 καὶ πᾶχος 0,35 περίπου· εἰς τὴν πρὸς τὸν διάδρομον πλευρὰν αὐτοῦ ὑπάρχει ταινία λελαξευμένη πλάτους 0,31 καὶ μήκους 1,70 μ., τοσοῦτο δ' ἦτο τὸ πλάτος τῆς θύρας, ἣτις ἦτο μονόφυλλος καὶ ἦς ὁ στρόφιγξ ἐστρέφετο ἐν κοιλότητι εὐρισκομένη εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τῆς ταινίας καὶ ἐχούση διάμετρον 0,13, βῆθος δὲ 0,08. Ὁ διάδρομος μ εἶναι ἱκανῶς ἀνωφερής, ἔχει δὲ μῆκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ μέχρι τοῦ κρηπιδώματος 17,20 μ. Ἀριστερὰ τῶ εἰσιόντι εὐρίσκοντο δύο δωμάτια κατεστραμμένα νῦν· οἱ οὐδοὶ ἀμφοτέρων εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου, αἱ δὲ διὰ τοὺς στρόφιγγας κοιλότητες εὐρίσκονται δεξιὰ τῶ εἰσερχομένων. Τὰ ἐδάφη αὐτῶν δὲν εἶναι κεχρισμένα, τὸ τοῦ δευτέρου (ἀνατολικωτέρου) μάλιστα εἶναι ἐντελῶς ἀνώμαλον καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον πολὺ ὑψηλότερον τοῦ οὐδοῦ, ὥστε πρέπει νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτοῦ μικρὰ κλίμαξ. Τοῦ διαδρόμου τὸ ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ δευτέρου δωματίου μέχρι τοῦ κρηπι-

δώματος τμήμα έχει έδαφος κεχρισμένον, τὸ λοιπὸν ὄχι, ἀλλὰ πιθανώτατα τὸ έδαφος ένταυθα είναι κατεστραμμένον.

Ὁ διάδρομος ἦγεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν χώρον γ, οὗ τὸ έδαφος είναι κεχρισμένον· μέρος αὐτοῦ σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ, ὥστε μόνον τὸ πλάτος τοῦ δωματίου είναι νῦν γνωστόν· παρὰ τὸν μεσημβρινὸν τοίχον εὔρισκεται θρανοειδές κτίσμα, οὗ τμήμα μόνον μήκους 1,60 μ., ἀπεκαλύφθη, τὸ πλάτος αὐτοῦ είναι 0,40, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ εἰσόδου ὕψος 0,20 περίπου· είναι ἐκτισμένον καθ' ὄν και αἱ εἰσῆται τρόπον, ἦτοι ἐξ ἀπλοῦ πηλοῦ, ἐφ' οὗ ὑπάρχει τὸ ἐξ ἀσβεστοῦ χρίσμα (1). Ἀπέναντι αὐτοῦ παρὰ τὸν βόρειον τοίχον διακρίνονται ἔχνη εἰσῆται (παρλειφθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ), ἧς τὸ μήκος ἦτο, ὡς φαίνεται, 0,73 μ. αἱ ἄλλαι διαστάσεις ἄγνωστοι. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὔρέθησαν τὰ μόνα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἀνακαλυφθέντα ὀπωσοῦν πολύτιμα ἀντικείμενα, ἦτοι τρεῖς χρυσαῖ ψηφίδες ὄρμων, ἱκαναὶ δὲ ὑάλινοι καὶ λιθινοί.

Ὁ χώρος ξ είναι ἄγνωστον ἂν συνεκινῶναι μετὰ τοῦ δωματίου γ· πιθανὸν είναι ἐν τῷ χώρῳ ο νὰ ὑπῆρχε κλιμαξὴ ξυλινῆ κατάρχουσα εἰς τὸ δωματίον τοῦτο ξ, οὗ τὸ έδαφος δὲν είναι κεχρισμένον· ἡ κατασκευὴ του ἐν γένει ἔχει ἀνωμαλίας τινὰς καταφανεῖς καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ· ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ ΒΑ γωνία εἰσέχει, δὲν είναι φανερός, πιθανὸν ὅμως ἡ ὀροφή τοῦ δωματίου νὰ μὴ ἦτο, ὡς ἡ τῶν ἄλλων, ὀριζοντία, ἀλλὰ θολοειδής· διότι τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου ὀλόκληρον τὸ ἄνω μέρος κλίνει ἐν καμπύλῃ πρὸς τὰ ἔσω ὡσεὶ θέλον νὰ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ ἔναντι δυτικοῦ. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὔρέθη πέλεκυς χαλκοῦς ἀμπίστομος καὶ ἄωτον χαλκοῦν ἄγγειον ἔχον σχῆμα γάστρας.

Καὶ τοῦ δωματίου π ἡ εἰσόδος ἄγνωστον είναι ποῦ ἐκεῖτο· ὑποθέτω ὅμως ὅτι κατήρχοντο εἰς αὐτό, ὡς καὶ εἰς τὸ περιγραφέν ξ, ἀπὸ τοῦ βορείου μέρους, ὅπου ὑπῆρχον ἄλλα δωματία, ὧν μόλις ἔχνη τινὰ σώζονται νῦν. Τὸ έδαφος τοῦ δωματίου π δὲν είναι κεχρισμένον, εὔρέθησαν ὅμως ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα τε-

(1) Τοιαῦτα θρανοειδῆ κτίσματα, τοιχάλια ὀνομαζόμενα, κατασκευάζουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ὡς μ' ἐβεβαίωσαν, καὶ σήμερον οἱ κάτοικοι Ἁγίου Βασιλείου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τέναν.

μάχια χρίσματος μετὰ τοιχογραφιῶν τὰ δημοσιευθέντα ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 πίν. 12.

Ὅτι τὸ ἀνέκτορον δὲν περιωρίζετο ἐν τοῖς περιγραφεῖσι χώροις, ἀλλὰ κατελάμβανε μείζον μέρος τῆς κορυφῆς, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ δύο οὐδῶν λίθου ἀμυγδαλίτου κειμένων ἀκόμη πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος πρὸς βορρᾶν τοῦ τοίχου ρ' ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τῶν δωμάτων ρ, ξ, π ὑπῆρχον ἄλλα δωμάτια, εἴπομεν ἤδη.

Ἐκ τοῦ σχεδίου καταφαίνεται, ὅτι ἡ οἰκία, ἣν προσεπαθήσαμεν νὰ περιγράψωμεν, διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων διαμερίσματα· τὸ ἐν σύγκειται ἐκ τῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ μεγάρου, τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου· εἰς αὐτὸ ἀνήρχοντο διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος, ἣτις ἄγει κάτωθεν εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς πλευρᾶν, ἐν ἣ καθ' ὑπόθεσιν ἐθέσαμεν τὴν κυρίαν τοῦ ἀνακτόρου πύλην, πιθανὸν εἶναι ὅτι ὑπῆρχον καὶ τινὰ δωμάτια ἢ στοά. Τὸ μέγεθος τοῦ μεγάρου μετὰ τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἦτο τοῦτο τὸ σπουδαιότερον τῆς οἰκίας μέρος, ὁ ἀνδρῶν. Τὸ ἕτερον διαμέρισμα ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ τοῦ διαδρόμου μ καὶ τῶν δωμάτων, εἰς αὐτὸς ἄγει· ἐν ἐνὶ ἐξ αὐτῶν, ὡς ρ, εὐρέθησαν, ὡς εἴπομεν, διάφοροι ψηφίδες ὀρμων· ἐκ τούτου δὲ μόνου ἠδύνατό τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἀνῆκεν αὐτὸ εἰς τὸν γυναικωνίτην. Ὁ χώρος ξ ἀδύνατον φαίνεται νὰ ἦτο ἄλλο τι ἢ θάλαμος, ἐν ᾧ ἔκειντο τὰ κειμήλια, ὁ δὲ παρ' αὐτὸν π εἶναι, ὑποθέτω, κοιτῶν· ἐάν ἦτο καὶ αὐτὸς ταμεῖον ἢ ἀποθήκη, δὲν θὰ ἐξηγεῖτο ἢ ἐν αὐτῷ εὐρεῖσι τῶν ὠραιῶν τοιχογραφιῶν. Μέρος τοῦ γυναικωνίτου ἀπετέλου καὶ τὰ ἐκ θεμελιῶν καταστραφέντα νῦν δωμάτια, τὰ ὁποῖα ἔκειντο πρὸς βορρᾶν τῶν σωζομένων· τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν ὑπεδείξαμεν ἀνωτέρω, εἶναι δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῆς λίαν πιθανή, διότι τοιοῦτος οἶκος εἶχεν ἐξ ἄπαντος ἀνάγκην πολλῶν ἄλλων χώρων. Τὰ δωμάτια ταῦτα ἔκειντο τέσσαρα τοῦλάχιστον μέτρα ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν καὶ εἶχον κατὰ τοῦτο θέσιν καλλιτέραν· ὁ λόγος τούτου εἶναι ἀπλοῦς· ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εἶναι ἐν καιρῷ χειμῶνος λίαν ἐκτεθειμένη εἰς τὰς ἀπὸ τῆς Κυλλήνης παγετώδεις πνοάς τοῦ βορρᾶ, ὅστις καὶ

τὸ θέρος ἀκόμη πνέει τόσο συχνὰ καὶ μετὰ τοσαύτης σφοδρότητος, ὥστε καθιστᾷ δυσάρεστον τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς κατοικεῖν· ἐξ ἑναντίας τὸ μέγαρον τῶν ἀνδρῶν κείμενον ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ὀλίγα μέτρα ὑπὸ τὴν κορυφὴν ἦτο ἡσφαλισμένον κατὰ τε τοῦ βορρᾶ καὶ—διὰ τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀκροπόλεως ὄρους τῆς Σήρας—κατὰ τοῦ νότου, ὅστις ὡσαύτως εἶναι πολλὰκις λίαν σφοδρός.

Τὰ δύο διαμερίσματα συγκοινωνοῦσι μετ' ἀλλήλων διὰ τοῦ διαδρόμου *ε*, πιθανῶς ὅμως ὑπῆρχεν ὁδὸς συγκοινωνίας καὶ περὶ τοῦ δωματίου *η* παρὰ τὸν ἐξωτερικὸν περιθολὸν ἄγουσα· τὸ δωμάτιον *η* κεῖται μεταξὺ τῶν δύο διαμερισμάτων, ἀνήκει ὅμως εἰς τὸ πρῶτον, μεθ' οὗ συγκοινωνεῖ πολὺ εὐκολώτερον.

Ἡ ξυλίνη κλιμαξ *κ* ἦγεν εἰς ὑπερῶνον κείμενον, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τοῦ διαδρόμου *ε* καὶ τοῦ δωματίου *η*, καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀνδρῶνα.

Περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς οἰκοδομῆς δὲν ἔχω νὰ εἶπω πολλὰ μετὰ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδικοῦ, ὡς ὁ κ. Dörpfeld· περιορίζομαι δὲ νὰ βεβαιώσω ὅτι τὸ τε ἔδαφος καὶ οἱ τοῖχοι καὶ αἱ θύραι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πεποιημένα καθ' ὃν καὶ τὰ ὅμοια ἐν Τίρυνθι. Μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑλικὸν φαίνεται ὅτι ἐν Μυκῆναις ἐγένετο ὀλίγη χρῆσις πλίνθων ὀπτῶν ἢ ὠμῶν, πολὺ δὲ μείζων τῶν λίθων· οὐχ ἦττον τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ βορείου τοῦλάχιστον τοῖχου τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἐκ πλίνθων ἐκτισμένον, διότι εὐρέθησαν αὐτόθι σωροὶ πλίνθων, ὧν ὅμως οὐδεμία διετηρεῖτο καλῶς ὅπως μετρηθῆ. Οἱ λίθοι τῶν τοίχων εἶναι συνήθως μικροί, τοῦ μεγάρου ὅμως τὸ κατώτατον μέρος τῶν τοίχων εἶναι ἐκτισμένον ἐξ ἰκανῶς ὀγκωδῶν· εἰς ἔχει μῆκος τοῦλάχιστον 1,35, διότι μέρος αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ τοῦ χρίσματος. Ἐπὶ τῶν λίθων ὑπάρχει ἀλοιφὴ ἐκ πηλοῦ ἡχυρωμένου, ἐπ' αὐτῆς δὲ τὸ ἐξ ἀσβέστου χρίσμα, τὸ ὁποῖον ἔχει πάχος μέχρι 0,012 μ. Κατὰ διαστήματα οὐχὶ πάντοτε ἴσα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τοίχῳ, ὡς ἐρρήθη ἤδη, ἐντεθειμέναι δοκοὶ ὀριζόντιοι (ξυλοδεσφαί), αἰτίνες καεῖσαι ἢ σαπέισαι ἔκαμν τοὺς τοίχους νὰ κλίνωσι πρὸς ἐν μέρος· εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ μεγάρου ἡ πρώτη ξυλοδεσφαί

εύρίσκεται εἰς ὕψος 0,85 μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ δευτέρα 0,60 μ. ὑψηλότερον.

Χρῖσμα ἐξ ἀσβέστου εἶχον πάντες οἱ τοῖχοι, ὡς φαίνεται, ἡ τοὐλάχιστον οἱ πλείστοι, ἄγνωστον ὁμῶς ἂν εἶχον καὶ τοιχογραφίας· εὐρέθησαν τοιαῦται, πλὴν τῶν μνημονευθεισῶν τοῦ δωματίου π, πλείστα ἐν τῷ μεγάρῳ, εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ ὁποῦ ἀκόμη διακρίνονται λείψανα τοιχογραφιῶν παριστωσῶν κύκλους καὶ κλάδους, ὡς φαίνεται, διὰ χρωμάτων ἐρυθρῶν, πρασίνων καὶ κιτρίνων (ι) ἐπὶ ἐδάφους λευκοῦ. Τὰ κοσμήματα ταῦτα ἀποτελοῦσι ζώνην ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,80 μ., μετ' αὐτὴν δ' ἤρχοντο ἄλλαι· ἐκάστη τῶν ζωνῶν διηρεῖτο πάλιν εἰς τμήματα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχεν ἴδιον κόσμημα· εὐρέθησαν παρὰ τοῦτον τὸν βόρειον τοῖχον χαμαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τεμάχια μετὰ κοσμημάτων φολιδωτῶν, ἄλλα μετὰ κοσμημάτων ἀβακωτῶν καὶ οὕτω καθεξῆς· μεταξὺ δὲ τῆς θύρας τοῦ μεγάρου καὶ τῆς ΒΔ γωνίας αὐτοῦ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 11 δημοσιευθέντα χρῖσματα μετὰ παραστάσεων ἀνθρώπων καὶ ἵππων. Τεμάχιά τινα εὐρέθησαν καὶ ἐν τῷ δωματίῳ η, ὡσαύτως εἰς τὴν ΒΔ γωνίαν τῆς αὐλῆς καὶ τέλος ἐν τῷ προδόμῳ.

Ἡ ὀροφή ἦτο καὶ ἐν Μυκῆναις, ὡς ἐν Τίρυνθι, ὀριζοντία καὶ κατεσκευασμένη ἐκ πηλοῦ καὶ ἀσβέστου· κεραμίδες δὲν εὐρέθησαν· ἐντὸς δὲ τοῦ προδόμου ὑπῆρχον πλείστα τεμάχια χρῖματος· χονδροειδοῦς ἐξ ἀσβέστου καὶ χαλκίων πάχους 0,06 μ., τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσιν πιθανότητα προήρχετο ἐκ τοῦ δώματος, ὡς καλεῖται σήμερον πολλαχού τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπὶ τῆς στέγης *terrasse*. Τέλος ἐν τοῖς δωματίοις γ καὶ ζ ὑπῆρχον τμήματα πολλὰ μίγματος ξηροῦ ἐξ ἀσβέστου καὶ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐσώζοντο ἀκόμη οἱ τύποι καλῶν πυκνῶν, ἐξ οὗ δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν, ὅτι ἐπὶ τῶν δοκῶν τῆς ὀροφῆς ὑπῆρχε στρώσις καλῶν, ἐπ' αὐτῶν στρώμα παχὺ πηλοῦ καὶ ἐπὶ τούτου δεύτερον ἐξ ἀσβέστου· κατὰ τὴν πυρκαϊάν, ἐξ ἧς κατεστράφη τὸ ἀνάκτορον, τὰ ἐπὶ τῶν καλῶν στρώματα πηλοῦ καὶ ἀσβέστου ὀπηθέντα ἐγένοντο σκληρὰ ὡς λίθος.

Ἐξω τοῦ ἀνακτόρου παρὰ τὸν περίβολον εὐρέθησαν πέντε πῖθοι· σ μεγάλοι κεχωσμένοι· ἐν μέρει εἰς τὴν γῆν· αὐτοῖσι εὐρέ-

θησαν και πλειστα τεμάχια χρίσματος μετά κασμημάτων, ἐξ οὗ καταφίνεται ὅτι και ἐξωθεν ὁ περιβολος ἐκοσμεῖτο διὰ τοιχογραφιῶν.

Ὁ ἀμμόπωρος, ὃν πολλάκις ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, εἶναι ψαμμίτης ὁμοιάζων πολὺ τῷ πύρρι, εὐπελέκτητος δὲ και ἱκανῶς στερεός· τέμνεται και σήμερον, ὡς μοι εἶπον, μίαν και ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῶν Μυκηθῶν ἐν λατομείῳ κειμένῳ ἀριστερὰ τῆς εἰς Νεμέαν ἀγούσης· ἐν Μυκήναις, ὡς και ἐν Τίρυνθι, ἐγένετο μεγάλη αὐτοῦ χρῆσις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην· ἐν Μυκήναις πᾶσαι αἱ παραστάδες και τινὰ μέρη τῶν τοίχων εἶναι ἐξ αὐτοῦ πεποιημένα. Ὡς εἶδομεν, αἱ παραστάδες τῶν θυρῶν τοῦ τε προδόμου και τοῦ μεγάρου ἦσαν ξύλιναι· ἀλλαχοῦ, ὅπου οἱ τοῖχοι ἀπολήγουσιν εἰς παραστάδας, τὰ κάτω μέρη αὐτῶν ἀποτελοῦσι λίθοι τετράγωνοι ἐξ ἀμμοπώρου ἔχοντες ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφάνειας ὅπας τετραγώνους, εἰς ἃς εἰσῆρχοντο ἐξοχαὶ τῶν ἐπενδυσῶν μόνον τὰ ἀνώτερα τῶν παραστάδων μέρη σανίδων· ἐν τῷ σχεδίῳ ἐσημειώθησαν πάντες οὗτοι οἱ λίθοι· αἱ ὅποι εἶναι συνήθως, οὐχὶ ὅμως πάντοτε, δύο ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς, ὥστε τέσσαρες, ὅταν τρεῖς πλευραὶ τῆς παραστάδος ἦσαν ἐπενδεδυμένα· ἐνίοτε ὑπάρχουσι και πλείονες, ἄλλοτε δὲ ἄλιν ὀλιγώτεραι. Αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν εἶναι πάντοτε αἱ αὐταί· ποικιλλοῦσιν ἀπὸ 0,04 ἕως 0,075· ὁμοίως ποικίλλει και τὸ βάθος ἀπὸ 0,04 ἕως 0,08.

Οἰκία. Παρὰ τὸν ἐκ πολυγωνικῶν λίθων πύργον τῆς μεσημβρινοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθη σύμπλεγμα ὁλόκληρον οἰκοδομῶν διαφόρων χρόνων, ἂν μὴ διαφόρων ἐποχῶν· οἱ τοῖχοι ἢ διασταυροῦνται πολλαχῶς ἢ συγκλίνοῦσιν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ὀρίσθῃ πάντοτε εἰς ποῖον οἰκοδόμημα ἕκαστος ἀνήκει. Διακρίνεται ὅμως μεταξὺ αὐτῶν ἀκόμη σαφῶς τὸ σχεδῖον μικρᾶς οἰκίας, ἣν μόνην θὰ περιγρᾶψωμεν ἐνταῦθα.

Ὁ χώρος Α εἶναι προφανῶς αὐλή· τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένον ὅπως και τὸ τοῦ ἀνακτόρου, δηλαδὴ ἐπὶ στρώματος λίθων ὑπάρχει χρίσμα ἐξ ἀσβέστου· εἰς τὸ κέντρον (παρὰ τὸ γράμμα Α) ὑπάρχουσι δύο πῶρινοι λίθοι κεκοιλαμένοι οὕτως,

ὥστε ν' ἀποτελῶσι λεκάνην ἀβαθῆ διαμέτρου 0,40 ἔχουσαν ἐν τῷ μέσῳ ὀπὴν σχήματος φύλλου κισσοῦ, ἧς τὸ μέγιστον ἀνοιγμα εἶναι 0,16 μ. Τὸ ὑπὸ τὴν λεκάνην ἔδαφος εἶναι κοίλον μέχρι βάρους 0,35 μ. περίπου. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὑποθέτει τις, ὅτι ἡ ὀπὴ αὕτη ἐχρησίμευεν ὅπως εἰσρέωσι δι' αὐτῆς τὰ ὕδατα τῆς ἀϋλῆς εἰς ὑπόνομόν τινα καὶ διοχετεύωνται περαιτέρω ἔκ τῆς ὑπὸ τὴν λεκάνην κοιλότητος ὁμῶς ἐξήχθη γῆ τεφρώδης ἀναμειγμένη μετ' ἀνθράκων καὶ τινων ὀστῶν ἕνεκα τούτου δὲν μοι φαίνεται ἀπιθανὸν νὰ ἦναι βόθρος πρὸς θυσίας. Ὡς γνωστὸν καὶ ὁ ἐν Τίρυνθι βωμὸς εἶναι βόθρος.

Παρ' αὐτὸν εὐρηται βάσις κίονος ἐκ τιτανολίθου α, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐνταῦθα στοὰ ἢ πύλη ἴσως, δι' ἧς εἰσῆρχοντο εἰς τὴν ἀϋλὴν δὲν σώζεται ὁμῶς νῦν πρὸ τῆς βάσεως οὐδὲν ἄλλο ἔχνος πύλης οὔτε οὐδὸς. Ὁ ξύλινος κίων εἶχε διάμετρον 0,40 μ. περίπου. Πρὸ τῆς ἀϋλῆς ὑπάρχει τὸ προαύλιον β, οὗ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι κεχρισμένον, ἀλλ' ἀποτελεῖται ὑπὸ χρώματος πεπατημένου ἐπὶ στρώσεως ἐκ λίθων κοινῶν. Ἀπὸ τῆς ἀϋλῆς εἰσῆρχοντο εἰς πρόδομον μικρὸν γ σχεδὸν τετράγωνον, ἀπ' αὐτοῦ δ' εἰς τὸ μέγαρον ἢ τὴν αἴθουσαν τῶν ἀνδρῶν δ ὁ οὐδὸς τοῦ δωματίου τούτου ἦτο ξύλινος ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἐστία τετράπλευρος μῆκ. 1,10, πλ. 0,88 καὶ ὕψους 0,09. Ὁ πηλός, ἐξ οὗ εἶναι αὕτη ἐκτισμένη, εἶναι ἠχυρωμένος, πιθανὸν δὲ νὰ μετεχειρίσθησαν καὶ πλίνθους ὠμάς, ἃς ἐπήλειψαν διὰ πηλοῦ. Οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου σώζονται μέχρις ὕψους 0,45 περίπου, εἶναι δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκτισμένοι ὡς οἱ τοῦ ἀνακτόρου, δηλ. ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐτέθη στρώμα πηλοῦ ἠχυρωμένου καὶ εἶτα χρίσμα ἐξ ἀσθέστου εἰς τὸ ὕψος τῶν 0,45 μ. ὑπῆρχεν ἡ πρώτη ξυλοδεσιὰ, ἧς καεῖσθαι ἔκλιναν τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν τοίχων καὶ κατέπεσαν.

Εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου τούτου εὐρέθη κεκλιμένος ἐπὶ τῆς γῆς πίθος μέγας ἔχων ὕψος 1,32 μ. διάμετρον δὲ στομίου 0,35 πλὴν τούτου ὅλον σχεδὸν τὸ ἔδαφος τοῦ δωματίου ἦτο οἰοεὶ ἐστρωμένον διὰ πλακῶν-μολυβδίνων προερχομένων βεβαίως ἐξ ἀγγείων μολυβδίνων τακέντων

κατὰ τὴν πυρκαϊάν· ἐπὶ τῶν πλακῶν ἐσώζοντο ἔτι ἐπικεκολλημένοι κόκκοι σίτου.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ προδόμου (διότι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διευκρινισθῇ) εἰσῆρχοντο πρῶτον εἰς τὸ δωμάτιον ε καὶ εἶτα εἰς τὸ δωμάτιον ζ κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν εἰς ἣν καὶ τὸ ἔχον τὴν ἐστίαν.

Ἐκ τοῦ προαυλίου κλίμαξ ἐκ δεκατριῶν βαθμίδων κατὰγε εἰς διχδρομον στενὸν μήκους 9,35, εἰς ὃν ἀνοίγονται τρεῖς θύραι θαλάμων. Ἡ κλίμαξ εἶναι ἐκτισμένη ἐκ πλακῶν μικρῶν καὶ ἀνωμάλων, ἦτο ὁμως ἐπενδεδυμένη διὰ σανίδων, ὧν τὰ ἔχνη διακρίνονται ἀκόμη ἐπὶ τῶν λίθων. Τοῦ τε διαδρόμου τὸ ἔδαφος καὶ τῶν τριῶν παρ' αὐτὸν θαλάμων δὲν εἶναι κεχρισμένον· ἀπλῶς ἐπατήθη τὸ χῶμα· κεῖται δὲ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ κατὰ 2,80 μ. περίπου χαμηλότερον τοῦ ἔδαφους τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ δωματίου δ. Ἐν τῷ μεσαίῳ τῷ καὶ μείζονι τῶν τριῶν θαλάμων, εἰς οὓς ἀπὸ τοῦ διαδρόμου εἰσῆρχοντο, εὔρεθη πῖθος ἐκτισμένος παρὰ τὸν δυτικὸν τοίχον, ἄλλος δὲ ἐπίσης ἐκτισμένος ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ τρίτῳ θαλάμῳ τῷ εἰς δύο διηρημένῳ. Ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, ἡ ἐπιφάνεια τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐστίαν δωματίου κεῖται κατὰ 2,80 μ. ὑψηλότερα τοῦ διαδρόμου, ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὡς εἶναι πιθανόν, ὅτι ἡ στέγη τῆς οἰκίας ὅλης ἦτο μία συνεχῆς, ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἄνω τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων ὑπῆρχεν ὑπερῶν, οὐ ἡ στέγη ἐκεῖτο εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν, εἰς ἣν καὶ ἡ τοῦ δωματίου δ. Νομίζω δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀναλόγως μείζον πάχος τῶν τοῦς τρεῖς θαλάμους περιβαλλόντων τοίχων ὡς καὶ τὸ τῶν μεσοτοίχων τούτων τὸν λόγον ἔχει, ὅτι δηλαδὴ ἐβάσταζον αὐτοὶ καὶ δεύτερον πάτωμα.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ὁμως τοῦτο, τὸ σχέδιον τῆς μικρᾶς ταύτης οἰκίας δὲν διαφέρει ἐν συνόλῳ μήτε τοῦ σχεδίου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνακτόρου μήτε τοῦ ἐν Τίρυνθι· διότι καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν εἰς δύο διαμερίσματα γενικὴν διαίρεσιν, εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ἀνδρῶν καὶ εἰς τὸ τῶν γυναικῶν· εἰς ἀμρότερα εἰσέρχεται τις ἀπὸ τοῦ προαυλίου, συγχωινωνοῦσιν ὁμως μετὰ τῶν — ἐὰν ὑπῆρχεν ὑπερῶν ἐπὶ τοῦ διαδρόμου — πιθανῶς καὶ συν-

τομώτερον διὰ τῶν δωμάτων ε και ζ. Ἄληθές εἶναι ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ὑπάρξεως ὑπερώου ὁ διχδρομος καὶ οἱ τρεῖς παρ' αὐτὸν θάλαμοι πρέπει νὰ ἦσαν πολὺ σκοτεινοὶ καὶ μόλις κατοικήσιμοι, ἀλλὰ τῷ ὄντι φαίνεται ὅτι ἦσαν μόνον ταμεῖα καὶ ἀποθήκαι· μάλιστα τὸ τελευταῖον ἐν τῷ μυχῷ τῆς οἰκίας κείμενον καὶ διὰ διττῆς θύρας κλειόμενον δωμάτιον ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευεν εἰς ἀπόθεσιν πολυτίμων ἀντικειμένων. Τῶν γυναικῶν αἱ κατοικίαι εὐρίσκοντο οὕτω ἐν τῷ ὑπερώῳ.

Τῆς ἐξωτερικῆς πύλης τῆς οἰκίας, δι' ἧς εἰσέρχοντο εἰς τὸ προαύλιον, ἡ θέσις δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ, διότι ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπῆλθον ἐνταῦθα μεταβολαὶ οἰκοδομηθεισῶν νέων οἰκιῶν.

Μεταξὺ τοῦ δυτικῆς ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς περιγραφείσης οἰκίας καὶ τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ὑπῆρχεν ἀρχικῶς διόδος στενὴ Δ, παρὰ δὲ τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον ὁδὸς ἀνωφερῆς καὶ κλίμαξ Κ ἐκ λίθων μικρῶν κατεσκευασμένη πρὸς εὐκολωτέραν ἀνάθασιν εἰς τὰ ὑψηλότερον κείμενα μέρη τῆς ἀκροπόλεως· ἡ κλίμαξ ἔχει βαθμιῶδες 32 καὶ εἶναι ἀρχαιοτέρα τῆς οἰκίας, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ βαθμιῶδες δὲν ἔχουσι πᾶσι τὸ αὐτὸ πλάτος καὶ ἐκ τοῦ ὅτι λίθοι τινὲς τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας κεῖνται ἐπὶ βαθμιῶδων· κατὰ τὸν χρόνον τῆς οἰκοδομήσεως τῆς οἰκίας ὁμως ἡ κλίμαξ ἦτο ἀκόμη ἐν χρήσει, διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν τὴν κατέστρεψαν, ἀλλὰ καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ κατασκευάσωσι τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον τοῦ δωματίου ὁ ἀνισοπαχῆ, ὅπως μὴ καταστήσωσιν αὐτὴν λιαν στενήν.

Βραδύτερον καταστραφείσης τῆς οἰκίας ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν τριῶν θαλάμων ἄλλαι οἰκοδομαί, δύο μέτρα περίπου ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους τοῦ διαδόμου, ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἀλοιφῆς. Ὅταν δὲ καὶ αὗται αἱ μεταγενέστεραι οἰκοδομαὶ κατεστράφησαν καὶ ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐπιχώσις πολλῶν μέτρων, τότε ἐκδομήθη τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος πυργοειδὲς τμήμα II τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκ πολυγώνων λίθων μετὰ μεγάλῃς τέχνης συνηρμοσμένων. Ὅτι εἶναι νεώτερον πολὺ τῆς ἀνακαλυφθείσης οἰκίας ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου, ὅτι δὲν ἔχει ἐσωτερικὴν πρόσοψιν, κατ' ἀκολουθίαν, πρὶν οἰκοδομηθῆ αὐτό, ὅλον τὸ μέρος τοῦτο πρέπει νὰ ἦτο

ἐπιχειρωσμένον. Ἄλλ' ὁ πύργος οὗτος ἔνεκα τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς του, πρὸ πάντων δ' ἔνεκα λόγων ἱστορικῶν, ἔν δὲν ἦναι ἀρχαιότερος τῶν μηδικῶν πολέμων, δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ πολὺ ὑστερώτερος αὐτῶν, διότι ὀλίγα ἔτη μετ' αὐτοὺς (τῷ 463 πρὸ Χρ.) αἱ Μυκῆναι κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ἐπιτετα λοιπὸν ἐκ τούτου, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν θαλάμων ὑστερώτερα κτίσματα εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ πέμπτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, αὐτοὶ δὲ οἱ θάλαμοι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκίας λείψανα ἐτι ἀρχαιότερα — ἀναμφιβόλως προϊστορικὰ καὶ σύγχρονα τῷ ἀνακτόρῳ. Οὕτω εὐρίσκομεν καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἀνωτέρω, τρεῖς διαφόρους ἐποχὰς ἀρχαιοτέρας πάσας τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηναίων.

Τῆς οἰκίας οἱ τοῖχοι, ἦσαν ὡς εἶπομεν ἤδη, κεχρισμένοι διὰ κονιάματος ἐξ ἀσβέστου (1), ἀλλ' ὀλίγιστα μόνον τοιχογραφία εὐρέθησαν· μεταξύ ἄλλων, ἐξ ὧν ἐφάνετο ὅτι μόνον διὰ τινων ταινιῶν ἐκοσμοῦντο οἱ τοῖχοι, ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ δωματίῳ δ τεμαχίον χρίσματος ἔχον κόσμημα ἀβακωτῶν συγκείμενον ἐκ τετραγωνιδίων μικρῶν μελανῶν καὶ λευκῶν, ὁποῖον καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ἀνακτόρου εὐρέθη. Ἄλλο — τὸ πάντων σπουδαιότερον — τεμαχίον χρίσματος εὐρέθη ἔξω τῆς οἰκίας παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον αὐτῆς (κατὰ τὸ γράμμα Ζ), παρίστανται δ' ἐπ' αὐτοῦ τρεῖς ὀνοκέφαλοι μορφαὶ βαστάζουσαι ἐπὶ τῶν ὤμων ξύλον (ἔδημ. ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 10).

Ἐξ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, πλὴν τῶν πολυπληθῶν τεμαχίων ἀγγείων, ἀλλαγῶν σχεδὸν οὐδὲν εὐρέθη, ἐν τῷ χώρῳ ὁμῶς Γ, τῷ κειμένῳ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ δωματίου δ, εὐρέθησαν πολλὰ μικρὰ ἀντικείμενα, ἧτοι κομβία ὀστείνια ἢ ἐξ ὑελώδους μάζης, ψηφίδες ὀρμων, ὧν πολλαὶ ἐξ ἠλέκτρου, τρία γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης, εἰς γνήσιος αἰγυπτιακὸς σκαραβαῖος, φύλλα χρυσοῦ, ἔν χρυσοῦν κόσμημα ἀνθεμοειδὲς κ. α. π., ὧν τὰ σπουδαιότερα ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 43. Πρὸς τούτοις πτέρυξ ἐλεφαντίνη καὶ πλίνθος, ἐφ' ἧς σώζονται γεγραμμένοι δύο γυναικεῖς καὶ μετὰξὺ αὐτῶν

(1) Ὅχι ὅμως πάντες, διότι οἱ τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων εἶχον, ὡς φαίνεται, μόνον τὴν ἐκ πηλοῦ ἠχυρωμένου ἀλοιρῆν, οὐδεμίαν δ' ἐξ ἀσβέστου.

είδωλον ἐν ἀσπίδι (ἐδημοσιεύθησαν καὶ ταῦτα αὐτόθι πίν. 10 καὶ 13). Ὁ χώρος οὗτος Γ ἔχει μῆκ. 4,25 καὶ πλ. 2,85, ὡς ἐκ τοῦ σχεδίου δὲ φαίνεται, δὲν ἀνήκεν εἰς τὴν περιγραφεῖσαν οἰκίαν, ἀλλ' εἰς ἄλλην ὀλίγον νεωτέραν. Τὸ ἔδαφος αὐτοῦ δὲν ἦτο κεχρισμένον, ἐσχάφη δὲ μέχρι τοῦ βράχου, διότι εὐρήματα ἐγίνοντο ἐν πάσῃ τῇ ἐπιχώσει· ἡ ἐλεφαντίνη πτέρυξ π. χ. εὐρέθη σχεδὸν ἐπὶ τοῦ βράχου, ὅστις δὲν εἶναι ἰσοπεδωμένος· πλὴν τούτου εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον διακρίνονται ἀκόμη αἱ γραμμαὶ δύο ἀρχαιοτέρων τοίχων. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι τὸ δωμάτιον τοῦτο δὲν κατῳκεῖτο, ἀλλ' ἐχρησίμευε μόνον ὡς ἀποθήκη.

Ἡ οἰκία, ἣν περιεγράψαμεν, κατεστράφη ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνάκτορον ὑπὸ πυρκαϊᾶς μεγάλης μεταβιχλοῦσης τοὺς τοίχους εἰς ἀσβεστῶδες μίγμα, σκληρότατον πρὸ πάντων κατὰ τὰ μέρη, ὅπου ὑπῆρχε ξυλεία πολλή, π. χ. παρὰ τὰς θύρας.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ

(1886)

Αἱ κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἤρχισαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου καὶ ἔληξαν κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου μηνός. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τρεῖς ἠναγκάσθη ἕνεκεν ἀσθενείας μου νὰ διακόψω ἐπὶ μικρὸν τὰς ἐργασίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἦν ἡ ἀποκάλυψις μεγάλου ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος κειμένου ἀρκτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὀπισθεν τῆς διπλῆς κκλουμένης Στοᾶς. Τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἡ ἀποκάλυψις ἔχει μὲν καὶ τοπογραφικῶς ση-

μασίαν, διότι πιθανώτατα τούτο τὸ λουτρόν εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίνου (κατὰ Πausανίαν) ποιηθέν, ἀλλ' ἐξόχως τοιαύτην ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων εὐρημάτων.

Διότι ἀνευρέθησαν τέσσαρα μὲν μεγάλα, φυσικοῦ μεγέθους, ἀγάλματα (ὧν τὰ δύο ἀκέφαλα) τριάντα δὲ περίπου μικρὰ — ἐπίσης 70 ἐπιγραφαί, ὧν δύο ἐκ πολλῶν στίχων καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι, καθίσσον ἢ μία ἐμπεριλαμβάνει ἀδαιτησίαν» τινὰ τῆς μεταξὺ Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων περὶ ὀροθεσίας ἔριδος, ἢ ἐτέρα δὲ «λογοδοσίαν» τῶν ἐξόδων. Αὗται δημοσιευθήσονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Τὸ ἀποκαλυφθὲν οἰκοδόμημα, μήκους 50 περίπου μέτρων, οὕτως οἱ τοῖχοι σφίζονται ἐτι εἰς ὕψος 4-7 μέτρων, ἔχει ἥσσανα βεβαίως σημασίαν, ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἔποψιν, τῶν ἄλλων τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομημάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἔποψιν τοπογραφικὴν ἔχει, ὡς εἴπομεν, σπουδαιότητα, πρέπει δὲ πάντως νὰ περιληφθῇ ἐν μέλλοντι νέῳ σχεδίῳ τοῦ ἱεροῦ, ὅπερ δέον ἐχρᾶσθαι μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης (τὴν ἀναφέρει καὶ ἐπαινεῖ ὁ Πausανίας) ἥς μέρος μικρὸν ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Αὕτη κεῖται ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκτὸς τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ περιβόλου, ὅστις ἀπεκαλύφθη καὶ οὗτος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, μετὰ τῶν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος ὑπαρχουσῶν ἐξεδρῶν. Ἡ κρήνη κατέχει ἱκανὸν χωρὸν ἐπὶ λοφίσκου, τὰ εἶρηπεια δὲ αὐτῆς εἰσὶν ὄρατὰ μὲν πολλαχού ἀλλὰ τὸ πλεῖστον κατακεχωσμένα ὑπὸ χῶμα ἱκανὸν καὶ πέτρους καὶ πρίνους. Τὸ ἀποκαλυφθὲν μέρος (δυτ. τοῦ κτιρίου) εἶναι τὸ στόμιον, οὕτως εἶπεῖν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐξέρρεεν· ἔχει τὸ σχῆμα δεξαμενῆς ἐπιμήκους διηρημένης εἰς τρεῖς φρεατοειδεῖς λεκάνας, ἐν αἷς ἀπεταμιεύετο τὸ ὕδωρ ἡρέμα ἐκρέον δι' ὀπῶν. Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἐγένοντο μεταβολαί, φαίνεται, καὶ διορθώσεις, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀπάντων ἐκτενέστερον μετὰ τὴν ὅλην τοῦ κτιρίου ἀνασκαφὴν σὺν τῷ σχεδίῳ.

Τὰ ἀξιολογώτερα εὐρήματα μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν τὰ πλεῖστα μὲν τούτων ἐν τῷ κεντρικῷ Μουσεῖῳ τινὰ δὲ καὶ ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἐταιρίας. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἐν συντόμῳ :

7 ἀγάλματα Ἀσκληπιοῦ, ἐξ ὧν ἓν φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα Ἀφροδίτης, ἐξ ὧν ἓν, τὴν καλουμένην «γενέ-
πειραν» παριστάν, φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα Ἀθηναῖς μικρὰ μετὰ βάσεων ἐνεπιγράφων.

3 μικρὰ ἀγάλματα Ὑγείας, ὧν τὰ δύο φέρουσιν ἐνεπιγρά-
φους βάσεις.

4 ἀγαλμάτια νεανιῶν γυμνῶν πιθανῶς ἀθλητῶν.

1 ἀγαλμάτιον Παρὸς ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

2 ἀγαλμάτια Κυβέλης.

1 μικροῦ παιδὸς ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

1 Ἐρμού ἐπὶ στήλης φερούσης ἔμμετρον ἐπιγραφὴν.

Κορμὸς Νίκης μετ' ἀναπεπταμένων πτερυγῶν (σφάζεται ἢ
ἐτέρα) ἀνευρεθεὶς πλησίον βήθρου (ἐνεπιγράφου), σχήματος πρῶ-
ρας πλοίου, κειμένου κατὰ χώραν ἔμπροσθεν τοῦ ῥωμαϊκοῦ οἰκο-
δομήματος, μετ' ἄλλων βήθρων. Ἡ Νίκη αὕτη ἴστατο ἐπὶ τῆς
πρώρας ταύτης ὡς ἡ ἐν Σαμοθράκη. — Κατετέθησαν δὲ ἐν τῷ Κεν-
τρικῷ Μουσεῖῳ καὶ τέσσαρες γυναικεῖαι κεφαλαί, εὐρεθεῖσαι ἐν
τῷ αὐτῷ οἰκοδομήματι. Ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔμειναν
τὰ ἐξῆς εὐρήματα ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν :

1 ἄγαλμα Ἀθηναῖς φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἄγαλμα Ὑγείας φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἀνάγλυφον ἐπὶ τετραγώνου στήλης ἐνεπιγραφον εἰκονίζον
τὸν Ἀσκληπιὸν κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος.

1 ἀνάγλυφον γυναικὸς ἀκέφαλον καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου τε-
μάχια ἢ συντρίμματα ἀγαλμάτων.

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἑταιρίας κατετέθησαν :

Τὸ ἄνω ἥμισυ πηλίνου ἀγαλματίου ἀνδρός.

Εἰς λύχνος πήλινος τριγωνικοῦ σχήματος.

Ἐν ἀγαλμάτιον χαλκοῦν Ἀρτέμιδος.

Τὸ ἄνω ἥμισυ μικρᾶς γυναικεῖας μορφῆς ἐκ χαλκοῦ μετὰ πό-
λου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Νομίσματα τινὰ χαλκᾶ ρωμ. χρόνων καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου
χαλκᾶ ἀντικείμενα. Τὰ εὐρήματα ταῦτα εἰσὶν ἅπαντα ρωμαί-
κῶν χρόνων.

Περὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων, ὡς καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν τοπογραφικῶν ζητημάτων γράψομεν ἐκτενῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνασκαφῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης ὅποτε δώσομεν καὶ νέον σχέδιον τοῦ ὅλου ἱεροῦ.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Μαρτίῳ 1887.

Β. ΣΤΑΗΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(Πίναξ 2)

Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῇ ἐνεργηθείσῃ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καὶ λεωφόρου Ἀρτέμιδος οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα, παρουσιάσθησαν δύο κτίρια χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων ἰδρυμένα ἐπὶ τοῦ τετμημένου βράχου. Τὸ πρῶτον, τὸ πρὸς ἀριστερὰν εἰδείξε δύο πλευρὰς ΑΒ καὶ ΑΓ εἰς γωνίαν ὀρθὴν συναντωμένας. Οἱ τοῖχοι τῶν πλευρῶν τούτων ἀπαρτίζονται ἄνω κατὰ μὲν τὴν ΑΒ ἐκ δύο δόμων καλῶς εἰργασμένων λίθων μετὰ τοῦ περιθωρίου πρὸς τὴν κάτω ἀρμογὴν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ μετὰ προεξοχῆς εἰς τὸ κάτω τοῦ ἄβακος, κάτωθεν δὲ τούτων ἐκ τριῶν ἄλλων δόμων λίθων, ὧν ἡ πρόσοψις οὐχὶ ἐντελῶς ἐξεργασμένη· κατὰ δὲ τὴν ΑΓ ἐκ τεσσάρων μὲν δόμων ἄνω, ὁμοίων τοῖς ἑτέροις τῆς πρώτης πλευρᾶς, ἐνὸς δὲ κάτω, ἕνεκα τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους. Ἔσωθεν τῶν δύο τούτων τοίχων φαίνεται ἰσοῦψῆς ὁ βράχος τετμημένος κατὰ δὲ τὸ Δ ἀφίνων διάστημα, ὡσεὶ πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τετραγωνικὸν ἄνοιγμα τοῦ τοίχου Ε, ὅπερ φέρεται πρὸς τὸν ἔξωθεν πρὸς τοῦτο τετμημένον ἐν κλίσει τινὶ βράχον. Κατὰ τὸ σημεῖον Γ στρέφει καὶ πάλιν ὁ τοῖχος πρὸς τὸν βράχον παραλλήλως πρὸς τὴν ΑΒ. Ἔχει δὲ ὕψος τὸ πυργοειδὲς τοῦτο ἱδρυμα' 2,40.

Παραλλήλως τούτου και εἰς ἀπόστασιν 1,10 ἐφάνη γωνία ἄλλου κτιρίου ΖΗΘ ἰδρυμένου και τούτου ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἡ μεγαλύτερα πλευρὰ συνίσταται ἐκ τεσσάρων δόμων ἰσοῦψων περιπόου, ὧν ὁ μὲν κατώτατος, ἐν θεμελίου μέρει, ἔχει οὐχὶ ἐντελῶς ἐξεργασμένους τοὺς λίθους, οἱ δὲ τρεῖς ἄνωθεν δόμοι κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον κατεσκευασμένοι φέρουσι περίξ τὰς ταινιώσεις ἢ περιθώρια. Ὑπὲρ τοὺς δόμους τούτους σώζεται μέρος μόνον ὑψηλοτέρας ἄλλης σειρᾶς λίθων πρὸς τῷ τοίχῳ τοῦ γηπέδου. Τὸ κτίριον τοῦ κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἔληγεν εἰς κλίμακα ἐκ τριῶν βαθμίδων φαινομένων και σήμεραν.

Ἐξῶθεν δὲ τοῦ τοίχου τοῦ γηπέδου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς ΗΖ ἐξηκολούθησεν ἡ αὐτὴ γραμμὴ και κατασκευὴ τοῦ τοίχου μέχρι τοῦ Ι, ἔχουσα οὕτω μῆκος ἐν ὄλῳ ἀπὸ τοῦ Η μέχρι τοῦ Ι 15,55. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ι ὁ τοίχος στρέφεται πρὸς δυσμᾶς, εὗρομεν δὲ τὸν τοίχον πρὸς τὰ ἐκεῖ χωροῦντα μέχρι τοῦ Κ, ἔνθα δὲν σταματᾷ βεβαίως ἡ οἰκοδομὴ ὡς δεικνύουσιν οἱ ἀποτόμως ἐκεῖ τετμημένοι λίθοι. Κατὰ τὸ Λ εὗρομεν διαχώρισμα διευθυνώμενον πρὸς τὸ βορειοδυτικόν, ὁμοιον δὲ και κατὰ τὸ Μ, πλὴν ὅτι οἱ λίθοι τοῦ δευτέρου τούτου εἶνε ἀμελέστερον εἰργασμένοι, ὡς θεμέλιοι. Καὶ κατὰ τὸ σημεῖον Ν και Ξ ἕτερον διαχώρισμα ἀπὸ τοῦ βορειοανατολικοῦ πρὸς τὸ νοτιοδυτικόν, σχηματίζει μετὰ τῶν δύο προηγουμένων δύο τετραγωνικὰ οἰκήματα. Κατὰ τὸ σημεῖον Ο καίται κατὰ χώρον οὐδὲς θύρας τοῦ πρώτου οἰκήματος.

Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ δέ, ἔξῶθεν τοῦ γηπέδου ἀνεφάνη ἡ σειρὰ τῶν βαθμίδων κατὰ τὰ σημεῖα Π και Ρ.

Οὕτως ἐκ τοῦ ὅλου τῶν λειψάνων τοῦ δευτέρου κτιρίου φαίνεται ὅτι εἶνε μέρος μόνον στοᾶς ἀποβλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα και ἐχούσης ὀπισθεν οἰκήματά τινα ἢ ἐργαστήρια. Ὡς ἐκ τῆς θέσεως και τῆς διευθύνσεως τῆς οἰκοδομῆς και τῆς πρὸς τὸν λιμένα ἀπόψεως, δύναται τις νὰ εἴπῃ, νομίζω, ὅτι ἡ στοὰ αὕτη, ἥς μόνον μέρος εἶδομεν, τοῦ λοιποῦ ὄντος ὑπὸ τὰ χῶματα ἢ και κατὰ πολὺ κατεστραμμένου, ἢ στοὰ αὕτη εἶνε μία τῶν περὶ τὸν λιμένα πέντε μεγάλων τοιούτων και ἀκριβῶς ἡ τελευταία, συνορεύουσα πρὸς τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ ἐμπορείου, τὸν ὀλίγα

μέτρα πρὸς νότον ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκίας Σαχτούρη λιθονεῖφ' οὐ ἢ ἐπιγραφὴ *Ἡρόρος ἐμπορίο και Ηοδῶ*. Οὕτως ἀπεκαλύφθη διὰ ταύτης ἱκανῶς σπουδαῖον σημεῖον τῆς τοπογραφίας τοῦ Πειραιῶς. Ὁ ἰσοδομικὸς τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ κτιρίου καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐργασίας προδίδουσι τοὺς καλλιτέρους τῆς τέχνης χρόνους.

Εὐρήματα δυστυχῶς κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δὲν εἶχον. Συντρίμματα μόνον ἀγγείων καὶ λαβὰς ἀμοφορέων καὶ λύχνους τινάς, περὶ ὧν διελάβομεν ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ γενικῇ ἐκθέσει πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 30 Ἰουλίου 1886.

I. X. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΥΠΟΒΑΘΗΕΝΤΕΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ Α' ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Τῆ 29ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ 1887

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.*

Συμφώνως μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἐπελήφθην τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐργασίας τῆς ἐξελέγξεως τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1886 διαχειρίσεως τοῦ ἀποθιώσαντος Ταμείου Π. Ἑμ. Γιαννοπούλου, ἀρχὴν ποιησάμενος ἀπὸ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Παρέβαλον τὸ βιβλίον Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινὸν καὶ εὔρον ἀμφότερα συμφωνοῦντα ὡς πρὸς τὰ μερικὰ καὶ ὀλικὰ ποσά, ἀλλ' ἢ βάσις ἐφ' ἧς ἕκαστον ἔσοδον στηρίζεται ἦτοι, τὰ στελέχη τῶν σημειουμένων ὡς ἐκδοθεισῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, δὲν ἐκρατήθη τακτικῶς, διότι ἐν ᾧ εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινὸν σημειοῦνται ὡς ἐκδοθέντα διπλότυπα ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 50, εἰς τὸ βιβλίον τῶν στελεχῶν εἶνε συμπληρωμένα μόνον ἐπτὰ ἦτοι τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 6 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 φέροντα ἐν συνόλῳ δρ. 8,934.03, ἐν ᾧ αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰσπράξεις του ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 153,297.33. Προσέτι ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐσόδων μοι ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 48 διπλότυπον ἐκ δραχ. 420.35 ἐκδεδομένον ἀπὸ τὸν ἀποθιώσαντα Ταμίαν μὲ ὅλους τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, ἐνέγραψα καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου, εἰς χρέωσιν τοῦ ἀποθιώσαντος ὑπολόγου,

ἀνελθουσῶν τῶν εἰσπράξεων του μετὰ τὴν χορέωσιν ταύτην εἰς δραχ. 153,717.68.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐξόδων ἐπελήφθη διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ βιβλίου Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινόν, ἅτινα εὔρον συμφωνοῦντα. Κατόπιν παρέβαλον μὲ τὸ Καθημερινόν καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀλλ' ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἐνταλμάτων παρετήρησα ὅτι ἔλλειπει τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 ἐκ δραχ. 553 ἐκδεδομένον δι' ἐργασίας ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 ἐκ δραχ. 4,694 ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένον διὰ δραχ. 4,700 ἦτοι διὰ δραχ. 6 ἐπὶ πλέον ἢς ἀφήρεσα ἐκ τῶν πληρωμῶν περιορίσας αὐτάς εἰς δραχ. 141,216.30 ἀντὶ δραχ. 141,222.30 μὴ θεωρήσας δίκαιον νὰ ἐκπίσω καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μὴ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος, διότι ἐνδεχόμενον νὰ εὔρεθῃ τοῦτο.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπολόγου δι' ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὀφειλέτης, μὴ εὔρεθῆν ἐν τῷ Ταμείῳ εἶνε τὸ ἐξῆς :

Ἔσοδα κατὰ τὸ καθημερινόν	Δρ.	153,717.68
Ἔξοδα	»	141,216.30
Τὸ μὴ παραδοθὲν ὑπόλοιπον	Δρ.	<u>12,501.38</u>

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν ἐπελήφθη τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἐκκρεμοῦς χρηματολογικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1886 ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ προσωρινῶς ἀναλαβόντος χρέη ταμίου συμβούλου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου, εἰσαγαγῶν εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτύπων ἀπάσας τὰς ἐκκρεμεῖς εἰσπράξεις τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων καὶ ἄλλων, παραλαβῶν καὶ ἅπαντα τὰ μένοντα εἰς χεῖρας τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδίαν χρῆσιν καὶ διαχείρισιν, ἐγγράφας τὰς τε εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινόν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς διαχειρίσεως ταύτης φέρει εἰς ἔσοδα μὲν Δρ. 14,436.90
εἰς ἔξοδα δὲ » 10,545.80
καὶ ὑπόλοιπον Δρ. 3,891.10
αἰτινες θέλουσι μεταφερθῆ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1887.

Περαιτωθεισῶν ὄλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν προέβην εἰς τὴν μεταφορὰν ἐν τῷ Καθολικῷ ὄλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ πράξεων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐγένετο πρὶν ἐν τῷ Καθολικῷ μεταφορᾷ.

Τακτοποιήσας καὶ συμπληρώσας ὡς ἀνωτέρω τὰ βιβλία, προέβην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ 1886, τὴν κατὰστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, τὸν πίνακα τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858-1886 καὶ εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς 1' περιόδου, ἅτινα ὑποβάλλονται συνημμένως.

Ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔσοδα τοῦ 1886 ἀφαιρουμένων τῶν ἀπὸ ἐξαργύρων κληρωθέντων χρεωγράφων, εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς Δρ. 110,866.68

Ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐπίσης τῶν ἀπὸ κληρωθέντα χρεώγραφα εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς » 140,813.67

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 29,946.99

Ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις προῆλθε κυρίως ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου, διότι κατὰ μὲν τὸ 1885 εἰσέπραχθησαν ἐξ αὐτοῦ Δρ. 100,324.50

κατὰ δὲ τὸ 1886 » 65,125.90

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 35,198.60

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1886 ἀνέρχονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξοδευθέντων εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων, εἰς Δρ. 135,926.35

ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποδοθέντων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τιμήματος τῶν ἀγορασθέντων μετοχῶν τῆς εἰς » 152,683.76

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 16,757.41

Ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ὑποβαλλομένην κατάστασιν αὐτῆς μέχρι τέλους τοῦ 1886 ἠλαττώθη ἐντὸς τοῦ 1886 κατὰ δραχ. 25,059.67, διότι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης καταστάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1885, αὕτη ἀνῆρχετο μέχρι τέλους τοῦ 1885 εἰς . . . Δρ. 376,231.27
κατὰ δὲ τὸ 1886 καθὰ ἐκ τῆς ὑποβαλλομένης
ἤδη καταστάσεως ἐξάγεται περιωρίσθη αὕτη εἰς » 351,171.60
ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ Δρ. 25,059.67

Ἐν δὲ τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας φαίνονται τὰ κονδύλια ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ ἀνωτέρω ἐλάττωσις.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συνίσταται ἐκ τῶν ἐξῆς:

Α'	Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας . . .	Δρ.	27,447.08
Β'	Ἐκ μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς . . .	»	59,253.10
Γ'	» χρεωγράφων τοῦ Δημοσίου . . .	»	246,992.92
Δ'	» προκαταβολῶν λογαριασμῶ Δημοσίου. »		56,163.77
Ε'	» » » Ἑταιρίας. »		462.35
Ϛ'	» τοῦ ὀφειλομένου ὑπολοίπου τοῦ ἀποδιδώσαντος Ταμείου Π. Γιαννοπούλου »		12,501.38
Ζ'	» τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ταμείου τοῦ διαχειριζομένου προσωρινῶς τὸ Ταμεῖον Συμβούλου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δεβρίου 1886 . . .	»	3,891.10
		Τὸ ὅλον Δρ.	406,711.70

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρεθῆτωσαν αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1885 ληφθέντος δανείου ἐκ δραχ. 100,000 τῇ ἐγγυήσει τῶν χρεωγράφων . . . Δρ. 55,540.10
Ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ 1886 Δρ. 351,171.60

Πρὶν ἢ κλείσω τὴν παροῦσαν ἀναφέρω ὅτι προέβην καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ' περιόδου συντάξας προσωρινὸν λογαριασμὸν καὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης, ὃν προσυπογε-

γραμμένον καὶ ἀπὸ τὸν διαχειριστὴν τοῦ Λαχείου κ. Ν. Φραντζῆν, συνυποβάλλω ἐν τῇ παρούσῃ.

Φρονῶν ὅτι ἐξεπλήρωσα τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐντολὴν ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Προσωρινὸς λογαριασμὸς

τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ' περιόδου.

Ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον ἐξελέγξιος Γραμμάτια 27,300 ἅτινα πρὸς δραχ. 3 ἕκαστον φέρουσι	Δρ. 81,900
Εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε ἐκ Γραμματίων 26,131	Δρ. 78,393
καὶ καθυστερεῖται ὑπὸ διαφόρων Προξένων καὶ ἄλλων τὸ τίμημα 1169 Γραμματίων φερόντων	» 3,507 81,900
Ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰσπραχθέντος τιμήματος Γραμματίων 26,131.	Δρ. 78,393
Α' Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας (διπλ. ἀπόδειξις 60). Δρ. 3,891	
Β' Εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Ταμεῖον κ. Γ. Νικολαίδου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 66 ἀπόδειξις τῆς 13 Φεβρουαρίου 1886	» 10,400
Γ' Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἰδίου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 77 τῆς 19 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξις τῆς	» 5,500
Δ' Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἰδιοῦ ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 20 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξις τῆς	» 19,532,55
Εἰς μεταφορὰν	Δρ. 39,323,55 78,393

	Ἐκ μεταφορᾶς . . .	Δρ. 39,323.55	78,393
Ε'	Ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε διὰ προμή- θειαν τῶν πωληθέντων καὶ τῶν ὀ- ποιῶν τὸ τίμημα εἰσεπράχθη Γραμμ. 26,131 ἐκ δραχ. 78,393	Δρ. 7,516.60	
Ζ'	Ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε εἰς ἐ- ξαργύρωσιν κερδησάντων κλήρων. ἦτοι:	» 20,966.40	
	1. ὁ 1ος . . .	Δρ. 6,825	
	2. ὁ 2ος καὶ 3ος ἀνά	Δρ. 2,730.—»	5,460
	2. ἐκ τῶν 7 »	546.—»	1,092
	6. ἐκ τῶν 10 »	136.50 »	819
124.	ἐκ τῶν		
	180. »	54.60 »	6,770.40
		<u>Δρ. 20,966.40</u>	

Ζ' Προσέτι ἐπαρουσίασεν λογαρια-
σμὸν ἰδιόχειρον τοῦ ἀποβιώσαντος
Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου,
ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ὁ δια-
χειριστὴς τοῦ Λαχείου κ. Ν. Φραν-
τζῆς δὲν ἐπιστῶθη δι' ἐκδόσεως
διπλοτύπου μὲ τὸ ποσόν. . . Δρ. 1,890.80

Η'	Εἰς πληρωμὰς διαφόρων ἐνταλμ. ἦτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1	Δρ. 234.70	
	» 3 »	370.—	
	» 4 »	180.—	
	» 5 »	120.—	
	» 6 »	182.—	
	» 7 »	350.—	
	» 8 »	60.—	
	» 9 »	515.—	
	» 2 »	250.—	
	» 12 »	564.45	

Εἰς μεταφορᾶν. . Δρ. 2,826.15 Δρ. 69,697.35 78,393

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 2,826.15	Δρ. 69,697.35	78,393
ἤτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 »	350.—		
»	19 »	488.25	
»	13 »	250.—	3,914.40

Δρ. 73,611.70

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰσπράξεων
ὕπολείπονται » 4,781.30

Δρ. 73,393.00 78,393

διὰ τὰς ὁποίας μ' ἐπληροφόρησεν ὁ διαχειριστής, ὅτι ἰκανὸν ποσὸν καλύπτεται ἀπὸ ἐξοδα μὴ τακτοποιηθέντα καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ Ταμείῳ εἰς χαλκὸν καὶ εἰς διάφορα Γραμμάτια ποσὸν ἰκανὸν νὰ ἰσοζυγίσῃ τὸ ἀνωτέρω ἐκ δραχ. 4,781.30.

Τὸ παρὸν συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη ἅμα τῇ ἐπιθεωρήσει σήμερον τὴν τετάρτην Μαρτίου τοῦ 1887 ἔτους.

Ὁ Διαχειριστής
N. Z. ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Ὁ ἐπιθεωρησὰς τὴν διαχείρισιν
X. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Συνεπεῖχ τῆς δοθείσης μοι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 5 τρέχοντος ἐντολῆς περὶ ἐξακριβώσεως τῶν κονδυλίων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ ἐκ δρ. 56,163 ⁷⁷/₀₀ ποσόν, ὅπερ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 φαίνεται ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὑποπτευόντων μάλιστα τινῶν ἐκ τῶν κυρίων Συμβούλων, ὅτι ἐνδεχόμενον ὁ ἀποβιώσας Ταμίας τῆς Ἑταιρίας νὰ ἐχρέωσε τὸ Δημόσιον μὲ τὸ τμήμα τῆς πρὸ ἐτῶν ἐκπλειστηριασθείσης οἰκίας Λασσάνη καίτοι μὴ πραγματοποιηθείσης τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ

πληροφορήσω τὸ Συμβούλιον, ὅτι διελθὼν τὸ Καθημερινὸν βιβλίον τοῦ Ταμείου τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 καὶ ἐντεῦθεν, καὶ παραβαλὼν τὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου γενομένας ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας προκαταβολάς, καὶ τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν προκαταβολῶν ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐξοφληθέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας χρηματικὰ ἐντάλματα, οὐδαμοῦ ἀπήντησα νὰ γίνηται λόγος πληρωμῆς τινὸς διὰ τὴν οἰκίαν Λασσάνη· τὸ δὲ φαινόμενον ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν προέρχεται κυρίως ἐκ τῶν προκαταβληθέντων διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας Λύττικα κατὰ μὲν τὸ 1883 δραχ. 3,572 κατὰ δὲ τὸ 1884 δραχ. 51,428, ἤτοι τὸ ὅλον δραχ. 55,000, τῶν ὑπολειπομένων δραχ. 1163 ⁷⁷/₁₀₀ προερχομένων ἴσως ἐξ ὑπολειπομένου ποσοῦ μικρῶν τινῶν κονδυλίων προκαταβολῶν.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Συνεπεῖχ τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 τρέχοντος ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐξελέγξω καὶ ἄπασαν τὴν ἀπὸ τοῦ 1876-1885 διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου πρῶην Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐπελήφθην τῆς ἐργασίας αὐτῆς συμπράττοντος καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου κ. Ἀθ. Κουμανούδη.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Καθημερινῷ βιβλίῳ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφὰς μὲ τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων εἰσπράξεως, καὶ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876 μέχρι τοῦ 1885 συμπεριλαμβανομένου καὶ εὑρομεν αὐτὰ συμφωνοῦντα καθ' ὅλοκληρίαν ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πληρωμάς. Ἀκολουθῶς

προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μερίδων «προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Δημοσίου, καὶ προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Ἐταιρίας» ὡς καὶ τῶν μερίδων «ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῶ Δημοσίου», καὶ ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῶ Ἐταιρίας», συγκεντρώσαντες εἰς πίνακας ὅλα τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις κονδύλια ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τίτλους τὰ ἀθροίσματα τῶν ὁποίων εὑρομεν κατὰ πάντα συμφωνοῦντα μὲ τὰ ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς σημειούμενα ποσά· μετὰ ταῦτα ἐπελήφθημεν τῆς κατὰ κονδύλιον ἐξετάσεως τῶν γενομένων ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν εἰσπραξέων ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον τοῦ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ κονδύλια ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας τῷ 1886 φαινομένη καθυστέρησις τῶν μὲν λογαριασμῶ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων Δρ. 56,163.77
 τῶν δὲ λογαριασμῶ τῆς Ἐταιρίας » 462.35
 ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς Δρ. 56,626.12

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως ὅθεν ἀνεκαλύψαμεν ὅτι ἐκ μὲν τῶν λογαριασμῶ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων ὀφείλονται κατὰ τὰ βιβλία τοῦ ὑπολόγου:

α') Αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 159 τοῦ 1883 καὶ 154 τοῦ 1884 χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῆς Ἐταιρίας καταβληθεῖσαι διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα. . . Δρ. 55,000

β') Αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ 1885 καταβληθεῖσαι τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ κ. Καββαδίζ. » 500
 Δρ. 55,500

Ἐκ δὲ τῶν λογαριασμῶ τῆς Ἐταιρίας προκαταβληθεισῶν ὀφείλονται αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 τοῦ 1883 χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς Ἐταιρίας προκαταβληθεῖσαι τῷ κ. Κ. Δημητριάδῃ. » 1,000
 καὶ ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀφειλομένων ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῶν προκαταβολῶν . » 126.12
 Δρ. 56,626.12

Ἄλλὰ τοῦ τελευταίου κονδυλίου τῶν δραχμῶν 126 ¹²/₁₀₀ δὲν

ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν πηγὴν μ' ὅλας τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐρεῦνας καὶ τὰς ἀναφυλλίσσεις τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐτήρειτο ἡ ἐπικρατούσα ἤδη τάξις, καὶ δευτέρον διότι εἰς πολλὰ ἐντάλματα τοῦ ὑπουργείου περιείχοντο διάφορα κονδύλια τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων δὲν ἐνεργήφοντο εἰς τὰ βιβλία διακεκριμένως, ἐπῆλθε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1882 καὶ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐνδεχόμενον νὰ ἐπῆλθεν ἡ μικρὰ αὕτη διαφορά.

Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ ὅτι, ἂφ' οὗ δὲν ἐγένετο καταφανὴς ἡ πηγή ἐξ ἧς προέρχεται ἡ ὀφειλὴ τῶν δραχ. 126 ¹²/₀₀ πρέπει τὸ ποσὸν αὐτὸ ν' ἀπαλειφθῆ ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τοῦ 1887 ἔτους.

Μεταρρυθμιζομένων ὅθεν τῶν μερίδων τῶν προκαταβολῶν εἰς τὰ πραγματικῶς ὀφειλόμενα, ὡς ἡ ἐπεξεργασία ἀπέδειξε, ἦτοι τῆς μὲν μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμοῦ Δημοσίου» μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσια, ὅπερ ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἰσέπραξε ἀπὸ τὸ Κεντρ. Ταμεῖον δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488 τοῦ 1884 χρηματικῆς ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δὲν ἐπίστωσε μὲ τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἐκ δραχ. 55,000 τὴν μερίδα ταύτην δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου ἀποδείξεως καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου καὶ ὅπερ πρέπει νὰ σημειωθῆ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας ὡς χρέος αὐτοῦ, περιοριζομένης εἰς μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 500. Τῆς δὲ μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Ἑταιρίας» εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δημητριάδου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1000 τακτοποιουμένων οὕτω διὰ τὸ μέλλον ἀμφοτέρων τῶν μερίδων.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ διαχειριστομένου τοῦ Ταμείου τῆς Ἑταιρίας συντάξα ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας βάσεις, κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας (ἢν ἐσωκλείω ἐν τῇ παρούσῃ), ἐν ἧ σημειοῦται αὕτη τροποποιημένη κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως, καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας δι' ἐκάστην τροποποίησιν παρατηρήσεις.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἐπελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Λαχείου τῆς Ἑταιρίας· προβάντες εἰς τὴν συγ-

κέντρωσιν τῶν εἰσπραχθέντων ἀπέναντι τοῦ Λαχείου ἐκάστης περιόδου εὔρομεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκεντρώσεως τῶν μερίδων εἶναι σύμφωνα μὲ τοὺς ἐτησίους ἰσολογισμούς, δὲν προέβημεν δὲ εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τῶν πρὸ τοῦ 1883 Λαχείων, διότι κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1884 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Λαχείων, ἥτις ἐθεώρησε τὴν διαχείρισιν αὐτὴν καλῶς ἔχουσαν, ἀπαλείψασα συνάμα καὶ τινα καθυστερούμενα. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως τῶν Λαχείων τῶν περιόδων Η' Θ' καὶ Ι' (διότι ἡ ΙΑ' εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμῆς) ἀπέδειξεν ὅτι τὸ τίμημα τῶν ἐκπονηθέντων κλήρων εἰσῆχθη ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτ. ἀποδείξεων.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1887.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜ. Νῦν ὁ ἐν σελ. 5 προσωρινὸς λογαριασμὸς τοῦ Λαχείου εἶνε μεταβεβλημένος διότι καὶ κερδίσαντες κλήροι τοῦ Λαχείου καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα τῆς Ἐταιρίας ἐπληρώθησαν ἐκ τοῦ σημειουμένου ὑπολοίπου, ὅπερ ἤδη σχεδὸν ἐξηγγλήθη.

26 Μαρτίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Λαχείου)

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ				
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ				
A. ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	6,270	25	
» » » » » » » »	»	7,420	—	13,410
B. ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Ἐκ χειρογράφων καὶ καταθέσεων	»	88,403	60	
Γ. ΜΕΡΙΣΜΑ. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς 25	(α)	6,375	—	24,778
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Ἐξαργύρωσις κληρωθεσῶν ὁμολογιῶν	»			7,517
Ε. ΜΟΓΕΙΙΑ. Ἐξ εἰσιτηριῶν εἰς αὐτὰ	»			1,729
Ζ. ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΑ'	»	3,891	—	
» » » » » » »	»	60,784	90	
» » » » » » »	»	450	—	65,125
Z. ΔΙΑΦΟΡΑ	(β)			3,645
H. ΕΝΟΙΚΙΑ	»			40
Θ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			2,137
				118,383
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ				
I. ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Προκαταβολῶν λογαριασμῶ Ἐθνικοῦ	»	39,511	80	
» » » » » » »	»	4,537	65	
» » » » » » »	»	1,500	42	45,549
				163,933
ΙΑ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	»			
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1885	»	4,222	03	4,221
(α) Ἦτοι: τῶν 25 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ				
» 20 » ἔξ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.				
		—		
		25		
		—		
(β) Ὑπερτίμησις γερυσῶν νομισμάτων	Δρ.	2,427.43		
Δωρεὰ ἀμοιβῆς Ν. Ἀναστασίου ὄρ. 400.—	»	—		
Κληρωθῆν λαχείων Ἀγγιλοπούλου	»	44.90		
	»	444.90		
Πώλησις πετρῶν ἀνασκαφῶν	»	763.—		
Πρόστιμον φύλακος	»	20.—		
		<u>3,645.33</u>		
Ὅλον εἰσπράξεων.			Δρ.	168,154

ΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886.

Π Δ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν Δρ.	4,200	—		
» Γραφική ὄλη, χαρτί, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	1,566	90		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων καὶ δετικά	1,936	10	7,703	—
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν κλπ.	5,880	—		
» Ἀρχαιοθήκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	4,422	55		
» Ἀγορά ἀρχαίων	8,167	35	18,469	90
ΑΡΧΑΙΑ. Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων			91	90
ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως	15,982	90		
» » Παλαιᾶς ἀγορᾶς.	10,945	51		
» » Ὀλυμπίου	3,995	40		
» Ἐλευσίνος.	5,370	—		
» Ἐπιδαύρου.	3,655	50		
» Ἀμφιρέου	6,702	—		
» Μυκηνῶν	6,687	60		
» Ἐν Πειραιεῖ	468	75		
» Ἐν Ἐρετρίᾳ	1,200	85	55,008	51
ἘΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐσθίων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων			6,838	85
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ			5,948	95
ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἀγορά τοιοῦτων ἐν Ἐλευσίνι κλπ.			2,135	75
ΛΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΑ'.	4,224	—		
» » Ι'.	28,221	36		
» » Θ'.	65	78		
» » Η'.	45	—	32,556	14
ΤΟΚΟΙ.			3,777	50
ΔΙΑΦΟΡΑ			5,531	60
			138,062	10

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	10,000	—		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ Λογαριασμοῦ Δημοσίου				
» » Ἐταιρίας.	3,700	—	13,700	—
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ διαχειρίσεως ἀποβιώσαντος ταμίου Π. Γιαννοπούλου μὴ παραδοθέν			151,762	10
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ διαχειρίσεως προσωρινοῦ ταμίου κ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 μεταφερόμενον εἰς τὸ 1887.			12,501	38
			3,891	10
Ὅλον δαπανῶν. Δρ.			168,154	58

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ Α

ΜΕΡΙΑΔΕΣ	Ἐπὶ τοῖσι 31 Δεκεμ. 1885		Πράξεις κατὰ τὸ 1886	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οἰκίονεα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισῶν καὶ Ἐλευσίνι	25,311	33	2,135	75
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. 15 μετοχαὶ αὐτῆς	59,253	10		
Γ. » » Κατάθεσις ἔντοκος	1,500	42		4,500
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. (α) Δωρεὰ Ἐπιτροπ. Φιλανθρωπίων Δρ. 180,000.92 Ἐξ ἀγορᾶς. » 74,509.— Δρ. 254,509.92	254,509	92		7,517
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶν Δημοσίου	95,675	57		39,511
» » Ἑταιρίας.	1,300		3,700	4,537
Ζ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ		65,540	10,000	
Ζ. ΤΑΜΕΙΟΝ.	4,221	03	163,933	55
	441,771	37	65,540	10
			179,769	30
			441,771	37
			621,540	67
			270,369	07
			351,171	60
				ἰσοζύγιον

(α) Κατατεθειμένα εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

125	ὄμολογ. δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων	
135	ὄμολ. δανείου τῶν 60 »	
235	» » » 4 »	
118	» » » 10 »	
366	» » » 25 »	9 0/0
8	» » » 25 »	8 0/0

15 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΠΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1886.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1886

Χρέωσις		Πίστωσις	
27,447	08		
59,253	10		
246,992	92		
56,163	77		
462	35		
		55,540	10
16,392	48		
		55,540	10
06,711	70		
5,540	10		
1,171	60		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Λογαρ. τοῦ	1885	Δρ.	25,311.33	
»	1886	»	<u>27,447.08</u>	πλέον δρ. 2,135.75
				ἔλατ. δρ. 1,500.42
»	1885	»	254,509.92	
»	1886	»	<u>246,992.92</u>	ἔλατ. » 7,517.—
»	1885	»	95,675.57	
»	1886	»	<u>56,163.77</u>	ἔλατ. » 39,511.80
»	1885	»	1,300.—	
»	1886	»	<u>462.35</u>	ἔλατ. » 837.65
»	1885	»	65,540.10	
»	1886	»	<u>55,540.10</u>	πλέον » 10,000.—
»	1885	»	4,221.03	
»	1886	»	<u>16,392.48</u>	πλέον » 12,171.45
				δρ. 24,307.20 δρ. 49,366.87
				» 24,307.20
				Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας τὸ 1886 Δραχ. <u>25,059.67</u>

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους	1885	Δρ.	376,231.27
»	1886	»	<u>351,171.60</u>
Διαφορά ἐπ' ἑλαττων. ὡς ἀνωτέρω		Δρ.	<u>25,059.67</u>

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1885		1886		Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησίαι Δρ.	148,061	—	6,270	25	154,331	25
» Έκτακτοι »	55,884	71	7,140	—	63,024	71
» Ειδικαί »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει »	384,354	27	24,778	60	409,132	87
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ.						
κληρωθ. όμολογ. . . . »	181,127	52	7,517	—	188,644	52
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων »	11,716	25	1,729	—	13,445	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια »	6,450	73	40	—	6,490	73
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	12,920	72			12,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	7,212	41	3,645	33	10,857	74
ΑΡΧΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα-						
τάλογοι τών εν τοίς						
Μουσείοις αρχαίων. . . . »	1,882	18			1,882	18
» Νέα τής Γης Περιόδ. . . . »	3,396	20	2,137	60	5,533	80
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	868,886	72	65,125	90	934,012	67
	1,746,607	26	118,383	68	(α) 1,864,990	94
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	164,732	14			164,732	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληφθεισαι »	426,098	90	45,549	87	471,648	77
ΒΙΟΜ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόλογρως λο-						
γαριασμός »	839,116	92		(β)	839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα διαχειρίσεως						
μέχρι τοσ 1885. . . . »	4,221	03			4,221	03
	3,193,408	84	163,933	55	3,357,342	39

(α) Κύρια έσοδα Δρ. 1,864,990.94
 (β) Διάφοροι λογαριασμοί « 1,492,351.45
Δρ. 3,357,342.39

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1886.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1885		1886		Όλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	76,757	07	7,703	—	84,460	07
ΜΟΡΓΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθήκαι, φυλακεία, επίσκευαί και συγκολλήσεις ἀρχαίων »	132,465	99	10,302	55	142,768	54
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	224,920	59	8,167	35	233,087	94
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί εν γένει »	431,138	25	55,008	51	486,146	76
» Επίσκευαί και αναστηλώσεις μνημείων »	26,033	31	91	90	26,125	21
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων και φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων και μνημείων, »	71,834	10	6,838	85	78,672	95
» Περισυναγωγή και μεταφορά ἀρχαίων »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Έν γένει »	22,563	87	3,777	50	26,341	37
ΑΚΙΝΗΤΑ »	21,068	75	2,135	75	23,204	50
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., ἐκμαγεία ἀρχαίων κτλ. »	5,387	87	5,531	60	10,919	47
» Προτομαί προεδ. Έταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους πρός συντέλειαν ανασκαφών »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	22,322	43			22,322	43
ΔΑΧΕΙΟΝ »	364,657	53	32,556	14	397,213	67
ΑΚΙΝΗΤΑ Έπίσκευαί. »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γεν Περιόδ.). »	31,944	15	5,948	95	37,893	10
	1,714,892	23	138,062	10	1,852,954	33
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληπτέαι »	521,880	53	3,700	—	525,580	53
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	10,838	57			10,838	57
ΔΑΦΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. »	34,459	90	10,000	—	44,459	90
ΤΑΜΕΙΟΝ »	2,106	79	16,392	48	18,499	27
	3,189,187	81	168,154	58	3,357,342	39

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Ι΄.

ΧΡΕΩΣΙΣ				
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξαι τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς Ια' Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 22,697 ἀποκέρροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ ■ ■ ■ ■ ■ Δρ.		68,091		
Εἰσκαθίστας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1885 διὰ διπλοτύπων ἀρ. 70 »			7,306	10
κατὰ δὲ τὸ 1886 διὰ διπλοτύπων » 7 »			17,925	95
» » » 19 »			13,908	33
» » » 20 »			25,762	98
» » » 23 »			3,187	64
Δρ.		68,091	68,091	

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1885			
1) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 4, 45, 101, 118, 133, 150, 172, 194, 214 × ὄρ. 250 κατὰ μῆνα . . . Δρ.	3,000	—	
2) Χάρτης, λιθογράφαις, τύποις, ἀρθρομησίς καὶ δετικά στελεγῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 28, 80, 91, 201 . . . »	2,426	20	
			5,426 20
ΕΝ ΕΤΕΙ 1886			
3) Ἐξαργύρωσις 144 κερδησάντων κληρῶν ὡς τὰ ἐντάλμ. 74, 184, 236, 128. »	94,679	04	
4) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 22,697 κληρῶν τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἐντάλμα 75. »	6,515	25	
5) Ἐξοδα διάφορα. Ἐντάλμα 123 . . . »	,4377	10	
6) Ἀμοιβή προσωπικοῦ » 99. . . . »	650	—	
			28,221 36
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἐτι ἦτοι: 1 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	453	94	
» 1 » δέκα »	443	48	
» 54 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα × 45.40 »	2,451	60	
			33,347 56
			3,019 02
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου τῆς 1' Περ. Δρ.			36,366 58
			31,724 42
			68,091 —

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟ
Περιέγρουσα τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 συμ
τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου

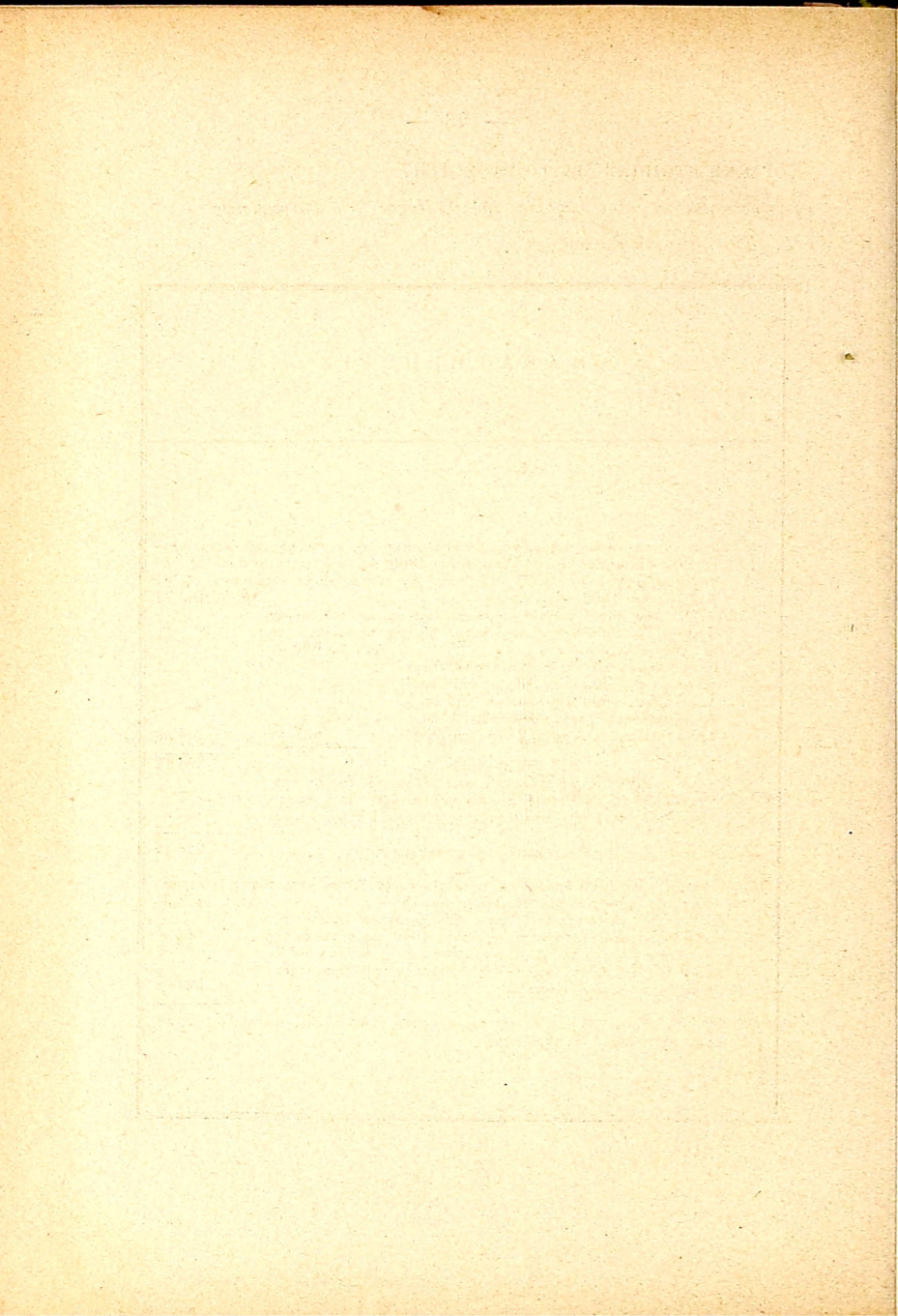
ΜΕΡΙΔΕΣ	Ἐπίλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 τακτοποιηθὲν μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν			
	Χρέωσις		Πίστωσις	
ΑΚΙΝΗΤΑ Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισία, Ἐλευσίνη κλπ. Δρ.	27,447	08		
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	59,253	10		
ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ Δημοσίου »	246,992	92		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ λογαριασμῶν Δημοσίου »	500	—	(α)	
» » Ἐταιρίας »	1,000	—	(β)	
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ »			55,540	10
ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα Ταμίαν Π. Γιαννόπουλον				
α) ἐκ τοῦ ὑπολ. τῆς διαχειρίσεώς του δρ. 12,501.38				
β) ἐκ τοῦ ἐξοφληθέντος ὑπ' ἀρ. 1488 τοῦ ἔτους 1884 χρηματ. ἐντάλ- ματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παι- δείας, ἐκδοθέντος πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προκαταβληθέντος ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ποσῶν διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δύσκου, ὅπερ εἰσπράξας ἀπὸ τοῦ Κεντρικόν Τα- μείον δὲν εἰσήγαγεν εἰς τὸ Ταμείον δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου εἰσπρά- ξεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία. » 55,000.—	67,501	38		
Τὸ Ὑπολοιπὸν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 (διαχειρίσεως κ. Γ. Νικολαΐδου) Δρ.	3,891	10		
	406,585	58	55,540	10
Ἀφαιρουμένης τῆς πιστώσεως ἀπὸ τὴν χρέω- σιν. »	55,540	10		
Ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας περιορίζεται εἰς ἐν ᾧ κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν ἀνέρχεται εἰς. »	351,045	48		
	351,171	60		
ἤτοι ἔλαττον κατὰ »	126	12		
αἵτινες πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παράλειμμα καὶ νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῆς περιουσίας ἵνα μὴ ἐπέρχεται εἰς τὸ μέλλον σύγκυσις.				

ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887

φώνως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως
Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- (α) Ὡς πρὸς τὰς προκαταβολάς. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ὡς πρὸς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Δημοσίου ἀνέρχεται κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς . . . Δρ. 56,163.77
- Ἄλλ' ἐκ τοῦ ποσού αὐτοῦ ἐσημειώθη ὡς ὀφειλὴ τοῦ πρώην Ταμίου τὸ εἰσπραχθὲν παρ' αὐτοῦ τίμημα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύττικα ὡς ἄντικρυ . . . Δρ. 55,000.—
- Προστέθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμοῦ τῆς Ἑταιρίας μέχρι συμπληρώσεως ὄραχ. 1000 ὀφειλομένων ἀπὸ τὸν κ. Δημητριάδην προκαταβληθεισῶν αὐτῷ τὸ 1883 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 ἐντάλματος. . . 537.65 » 55,537.65
- Ἐπί τῷ ὑπόλοιπον . . . Δρ. 626.12
- Ἐκ τοῦ ποσού τούτου ὀφείλονται ἀπὸ τὸν γενικὸν ἔφορον προκαταβληθεῖσαι αὐτῷ τὸ 1885 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς Ἑταιρίας ὅσας φέρει καὶ ἡ ἄντικρυ μερίς . . . 500.—
- καὶ μένουσιν ὑπόλοιπον ὡς ἄντικρυ. . . Δρ. 226.12
- (β) Ἡ μερίς αὕτη φέρει ὑπόλοιπον κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 . . . Δρ. 462.35
- Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῆς ἐξελέξεως ἀνακλυθεῖσα ὀφειλὴ τῆς μερίδος ταύτης ἀνέρχεται εἰς ὄραχ. 1000 ἀφῆρεσα ἐκ τῆς ἀνωτέρου μερίδος τοῦ Δημοσίου εἰς ἣν εἶχον συγγνωθεῖν ἐκ παραδρομῆς καὶ προσέθεσα εἰς τὴν μερίδα τῶν προκαταβληθῶν λογαριασμοῦ Ἑταιρίας . . . » 537.65
- καὶ συνεπληρώθη τὸ ποσόν. . . Δρ. 2,000
- ὅσας φέρει ἡδὴ ἡ ἄντικρυ μερίς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886 ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΛΕΧΘΕΙΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

*Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Γενικὴν Συνέλευσιν
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Ὑπέκοντες τῇ ἀποφάσει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, τῇ ἀνακοινωθείσῃ ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 30 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνησχολήθημεν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξέλεγχον τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν, λαβόντες ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἰσχύϊ ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ παραδοθέντα ἡμῖν βιβλία καὶ ἔγγραφα, τὰ ἀπαρτίζοντα τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐν ἔτει 1886 διαχειρίσεως, εἶδομεν ὅτι τὴν μὲν διαχείρισιν ταύτην ἐξετέλεσαν, ὡς ἄμεσοι διαχειρισταὶ ταμίαι, ὁ περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀποβιώσας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος καὶ ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν κ. Γ. Νικολαΐδης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους· τοὺς δὲ ἀτομικοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, μὴ συνταχθέντας παρὰ τῶν ἰδίων, συνέταξε κατὰ παραγγελίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Χρ. Δροσίνης, ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰς δεούσας ἐν τε τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ Καθολικῷ βιβλίοις τοῦ ταμείου ἐγγραφάς, καὶ ὑπέβαλεν αὐτοὺς εἰς αὐτὸ δι' ἐκθέσεως τῆς 29 Μαρτίου ἐ. ἔ. τοιοῦτους, οἳ καὶ ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐπειτα δέ, ἐξετάσαντες τὰ στοιχεῖα τῶν λογαριασμῶν τούτων, καὶ παραβαλόντες αὐτὰ πρὸς τὰ εἰρημένα βιβλία, καὶ ταῦτα πάλιν πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας τούτους λογαριασμούς, εὗρομεν αὐτοὺς μὲν συμφῶνους πρὸς τὰ βιβλία, τὰ στοιχεῖα ὁμῶς, μάλιστα τὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου ἀναγόμενα, οὐχὶ μόνον ἐνιαχοῦ μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις καὶ ἀταξίας φέροντα.

Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς προκειμένης διαχείρισεως κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμούς ἐξαγόμενα, ἦτοι τὸ ἐκ δρ. 55,000 χρηματικὸν ἔλλειμα καὶ τὸ ἐκ δρ. 12,501.38, μὴ παραδοθὲν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸν μακαρίτην Π. Ἐμ. Γιαννόπουλον, δι' ἐπαληθεύσεως, ἦν ἀντελήφθημεν, ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, καὶ κηρύττομεν ὡς πραγματικά.

Διότι διὰ μὲν ἀντιπαραβολῆς τῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ βιβλίων πρὸς ἄλληλα, καὶ δι' ἀφαίρεσεως τῶν ἐξόδων ἐκ τῶν ἐσόδων, προκύπτει τῶντι τὸ δεικνυόμενον ὑπόλοιπον τῶν δραχ. 12,501.38.

Ἐκ δὲ τῶν εὐρεθεισῶν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἐταιρίας ἐν σχεδίαις, παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου συνταχθεῖσαι, καταστάσεων τῆς 2 Μαΐου 1884 καὶ 15 Ἀπριλίου 1885 τῶν ὀφειλομένων τῇ Ἐταιρίᾳ ἐπὶ ταῖς ἀγοραῖς διαφόρων οἰκοπέδων καὶ οἰκιῶν προκαταβολῶν, πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο κατὰ ταύτας ἢ ἐκδοσὶς ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3774 τῆς 12 Μαρτίου 1887 ἐγγράφου τοῦ ἀποσταλέντος τῇ Ἐταιρίᾳ καταλόγου τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδοθέντων ἐπὶ τῶν χρήσεων 1884, 1885 καὶ 1886 ἐνταλμάτων πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῆς Ἐταιρίας, ἐξάγεται ὅτι μία τῶν ἀγορασθεισῶν οἰκιῶν ἦτο καὶ ἡ τοῦ Παν. Λύτσια, διὰ τὴν ὁποίαν προκατεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 6994 τῆς 25 Ἰουνίου καὶ 7602 τῆς 8 Ἰουλίου 1883 ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργείου δραχ. 55,000 καὶ ὅτι πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβληθεισῶν τούτων δραχμῶν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 1488 τῆς 16 Αὐγούστου 1884 ἐν ταλμᾷ δραχ. 55,000.

Τὸ ἔνταλμα δὲ τοῦτο εἶδομεν καὶ ἡμεῖς ἐκδεδομένον μὲν, ὡς μὴ ὤφελεν ἐπ' ὀνόματι Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὡς ταμίου τῆς Ἑταιρίας, ἀντὶ νὰ ἐκδοθῇ ὑπὲρ τοῦ προεδρείου, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ἐξωφλημένον δ' ἐν αὐτῷ τὴν 18 Ἀγούστου 1884 παρὰ τοῦ μακαρίτου Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου. Ἄλλ' ἄτυχῶς οὔτε οὗτος, λαθὼν τὰ χρήματα διὰ τῆς ἐξορλήσεως τοῦ ἐντάλματος, φαίνεται ἐκδοὺς διπλότυπον εἰσπράξεως αὐτῶν, διότι τοιοῦτον οὐδὲν καὶ μέχρι τέλους τῆς διαχειρίσεως του σημειοῦται εἰς χρέωσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ταμείου τῆς διαχειρίσεως 1884, 1885 καὶ 1886, οὔτε ὁ πληρώσας ταῦτα εἰς αὐτὸν ἐζήτησε τὴν διὰ διπλοτύπου ἀποδείξεως βεβαίωσιν τῆς πληρωμῆς, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἰδαφίου τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 κυρωθέντος Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐπομένως καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχ. 55,000, ὀρθῶς λογιζέται ὀφειλόμενον παρ' αὐτοῦ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ.

Οὐδὲν δ' ἕτερον περὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ παρὰ τοῦ εἰρημίου κ. Δροσίνη ἐκτεθειμένα ἐν ταῖς καταστάσεσι, ταῖς συνοδευούσαις τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμούς, εἰμὴ ὅτι, ἐρευνήσαντες, εὔρομεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ κατατεθειμένους τίτλους τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχοντας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος αὐτῆς, τὸ ὅποιον ὁμως, ἀντὶ δραχ. 55,540,10 ὅσαι σημειοῦνται ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει, ἀνήρχετο τότε μετὰ τοῦ συγκεφαλαιωθέντος τόκου εἰς δραχ. 58,159.25 κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐκδεδομένην καὶ ὑποβαλλομένην ὑφ' ἡμῶν πιστοποίησιν.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ λαχείου παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ λαχείου τούτου δὲν φαίνεται ἐκτελουμένη κανονικῶς. Διότι δὲν ἐκρατεῖτο δι' αὐτὸ βιβλίον τοιοῦτον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὸ οἰκεῖον ὀργανικὸν Διάταγμα κλήρων νὰ φαίνωνται ἐκάστης περιόδου οἱ παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὸ λαχεῖον ἀποστελλόμενοι πρὸς ἐκποίησιν κληροί, οἱ ἐκπονηθέντες καὶ οἱ μὴ ἐκπονηθέντες.

οὐδὲ εἰδικὸν βιβλίον τῶν κληρώσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ φαίνωνται οἱ κατὰ περιόδους τιθέμενοι κατ' ἀριθμούς εἰς τὴν κληρωτικὰ κληροὶ καὶ οἱ ἐξαγόμενοι τῆς κληρωτικῆς κερδαλέοι. Οὗτοι δὲ οἱ μὴ ἐκποιηθέντες, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν κηρυχθέντες κερδαλέοι κληροὶ τί ἐγένοντο. Ἐνῶ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, τοιούτων κρατουμένων, καὶ ἐκ τῶν ἐκάστοτε κατὰ τὰς κληρώσεις συντασσομένων πρωτοκόλλων δύναται πάντοτε νὰ προκύπτῃ ὁ ἀπαιτούμενος κανονικὸς ἔλεγχος.

Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκδιδομένης Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δὲν φαίνεται ἡμῖν κανονικὴ· διότι δὲν παρουσιάζεται λογαριασμὸς τῶν ἐκτυπουμένων κατὰ περιόδους τευχῶν, τῶν διὰ συνδρομῶν ἢ ἄλλως πως διατιθεμένων, καὶ τῶν μὴ διατεθέντων τευχῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις νὰ βεβαιῶται.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ δι' εἰσιτηρίου ἐπὶ πληρωμῇ θέα τῶν Μυκηναίων, Αἰγυπτιακῶν καὶ λοιπῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν συγκροτουσῶν τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ Μουσεῖον, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς, ἀφοῦ τοιαύτη ἀφέθη καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄλλοις μουσεῖοις εἴσοδος. Διότι αἱ ἀρχαιότητες αὗται, καὶ μάλιστα αἱ ἐξ Αἰγύπτου κομισθεῖσαι, εἶνε καὶ ἄδικον νὰ φορολογῶνται θεώμεναι.

Φρονοῦμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ διευθέτησις καὶ παράστασις τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, ἀρίστη ἄλλως τε ἐπὶ εὐπρεπεῖα οὔσα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. ἐπιμελητοῦ αὐτῶν, δεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου αὐτῆς τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐκτυπώσεως τῶν ἤδη ἐν χειρογράφοις βιβλίοις ὑπαρχόντων καταλόγων αὐτῶν, καταρτιζομένων εἰς εἰδικούς· καίτοι εἰδότες ὅτι τὸ ἔργον τῆς καταρτίσεως καὶ ἐκτυπώσεως ἔσεται πολύμοχθον, ὡς δεόμενον καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς.

Ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως καὶ παραβολῆς τῶν στοιχείων πρὸς τὰ βιβλία εὐρίσκομεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐσόδων μὲν τῆς διαχείρισεως τοῦ Γιαννοπούλου δὲν ἐσημειώθησαν εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὡς μὴ παραδοθέντα δῆθεν εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ τὰ ποσά, τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμούς 88, 112, 113 καὶ 130 διπλοτύπων εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τῆς Ἐταιρίας Θεοδ. Κουτσούλη, ἀπὸ τοὺς κ. κ.

Ἑλ. Ῥηγάδην συνδρομ. τοῦ ἔτους 1886	Δρ.	25.—
Γ. Ἀντωνιάδην	»	15.—
Δ. Πετριδην	»	15.—
καὶ Β. Γιαννούλην	»	15.—
	Δρ.	<u>70.—</u>

Ἐπί τῶν Ἐξόδων δὲ ἐσημειώθησαν εἰς πίστωσης ἐπὶ πλέον » 10.—

καὶ τοῦτο, διότι, ἐνῶ τὰ πληρωθέντα ποσὰ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 140 ἐντάλματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὰς συναπτομένας ἀποδείξεις τῶν ληπτῶρων καὶ τὴν σχετικὴν κατάστασιν, ὀρθῶς ἀθροιζόμενα ἀνέρχονται εἰς Δρ. 563,35

ἐσημειώθη εἰς πίστωσης τὸ ἐπὶ τοῦ ἐντάλμ. μεταγεγραμμένον ποσὸν » 573,35
ἧτοι ἐπὶ πλέον Δρ. 10,—

Δρ. 80.—

καὶ οὕτως αὐταὶ μετὰ τοῦ προεκτεθέντος ὑπολοίπου τῶν » 12,501.38

ἀναβιβάζουσι τὸ ὡς ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ Γιαννοπούλου ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1886 εἰς Δρ. 12,581.38

Ἄλλ' ὅμως τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον φρονοῦμεν ὅτι δύνανται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, καὶ ὅπως μὴ μεταβληθῇ τὸ ἐν τῷ δημοσιευθέντι λογαριασμῷ καθορισθὲν ὑπόλοιπον δραχ. 12,501.38 τῆς διαχειρίσεως ταύτης τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπόληψιν καὶ τοῦ μικροῦ τούτου ποσοῦ τῶν δραχ. 80, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν δραχ. 70 δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν εἰσπράξαντα, ἀλλὰ μὴ παραδόντα ταύτας τῷ ταμίᾳ, αἱ δὲ δραχ. 10, ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν προκαλέσαντα τὴν ἔκδοσιν τοῦ μνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 140 ἐντάλματος, σφαλόντα δὲ κατὰ τὴν ἄθροισιν τῶν ἐν τῇ συνοδευοσῇ αὐτὸ καταστάσει σημειουμένων ποσῶν.

Ἐπὶ τούτοις λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τῇ

Σ. Συνελεύσει ὅτι κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, σχηματισθεῖσαν ἐκ τε τῆς μελέτης τοῦ διέποντος τὰ τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκασιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκάστοτε συνυποβαλλομένων ὡς στοιχείων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς, ἐν αὐτῷ τῷ Ὄργανισμῷ ἔγκειται κυρίως τὸ αἷτιον τῆς κακῆς ἢ ἀμφιβόλου διαχειρίσεως· διότι ἐν τοῖς στοιχείοις, βιβλίοις καὶ ἐγγράφοις, τοῖς κρατουμένοις ἐπὶ τῇ βλάσει τοιοῦτου Ὄργανισμοῦ, ἐπικρατοῦσι συνήθως ἢ τε ἀταξία καὶ αἰ ἐκ αὐτῆς προκύπτουσαι ἑλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὰ τοιαῦτα στοιχεία καθίστανται καὶ ἀνεπιτήδεια πρὸς ἀσφαλῆ ἔλεγχον τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Διότι τῆς ἐκ τοιοῦτου Ὄργανισμοῦ ἀπορρέουσας διαχειρίσεως, στηριζομένης μᾶλλον εἰς τὴν καλὴν πίστιν, καὶ οὐχί εἰς τοὺς κανονισμένους τύπους, εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται πᾶσα δασοληψία, ὑποκειμένη εἰς λογοδοσίαν καὶ εἰς εὐθύναν, ἐπόμενον ἦτο νὰ ὑπεκφεύγῃσι πάντα ἔλεγχον οὐ μόνον τὰ ἤδη παρουσιαζόμενα χρηματικὰ ἑλλείμματα, καὶ τοι πρὸ ἐτῶν λαθόντα χώραν, ἀλλὰ καὶ αἰ ἄλλαι αἰ περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων παρουσιαζόμενα ἀταξία, καὶ τοι πάντοτε ἴσως συμπαρομαρτοῦσαι μὲν, ἀλλ' ἀνορθούμεναι ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀπολογισμῶν· διότι βεβαίως, ἀφοῦ ἐγίνοντο εἰσπράξεις χρημάτων καὶ ἄνευ ἐκδόσεως οὐδὲ διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἐπόμενον ἦτο νὰ καλύπτονται αἰ τοιαῦται εἰσπράξεις, αἰ ὁποῖαι θὰ ὑπεξέφευγον ἴσως καὶ εἰς τὸ μέλλον πάντα ἔλεγχον, ἐὰν ὁ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν διαχειριζόμενος τὸ ταμεῖον ἐπέζη, καὶ συντάττων ἐξέθετε πάντοτε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τῆς διαχείρισεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Διότι, ὡς πρὸς μὲν τὰ Ἔσοδα.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως ὀφείλεν ὁ διαχειριστὴς τοῦ τοιοῦτου Ταμείου νὰ κόπη τὰ κανονικῶς μονογεγραμμένα καὶ ἠριθμημένα κατ' αὐξόντα ἀριθμὸν ἀποδεικτικᾶ· καὶ διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν τὸ μὲν ἐκκοπτόμενον ἀπόσπασμα

νά παραδίδη τῷ πληρώσαντι, τὸ δὲ στέλεχος αὐτοῦ νά κρατῆ ταυτάρθιμον ὡς ἀποδεικτικὸν χρέωσης τοῦ Ταμείου αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ παραδοθέντος ἡμῖν, ὡς κρατηθέντος τοιοῦτου βιβλίου παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, ἐξάγεται ὅτι οὗτος ἔκοψεν ἑπτὰ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-6 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32, συμπεληρωμένα ἀποδεικτικὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ὅμως Προχειρῶ τε καὶ Καθημερινῶ, σημειοὶ εἰς χρέωσίν του, ὡς ἔκκοπέντα τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-50 ἤτοι σημειοὶ ἐν αὐτοῖς καὶ ἰδανικὰ διπλότυπα 43 τὸν ἀριθμόν, ὡς ἐκδοθέντα, φρονῶν ὅτι ἡδύνατο βεβαίως καὶ ἀκολούθως νά συμπληρώσῃ καὶ ἐκδώσῃ ὅσα καὶ ὡς ἐβούλετο, βοηθούμενος ἐκ τε τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις βιβλίοις προγεγενημένων ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφῶν καὶ ἐκ τῶν προὔπαρχόντων καλῆ τῇ πίστει εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ἤδη δὲ συνημμένων ἐν τοῖς στελέχεσιν, ἀσυμπληρώτων μὲν, ἀλλὰ προὔπογεγραμμένων παρὰ τῶν κ. κ. Προέδρου καὶ Γραμματέως, ἀποδεικτικῶν.

Ἐπειτα ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως, τὸ ὅποιον αὐτός, ὡς ἄμεσος διαχειριστῆς ὁ Ταμίας ἐκράτει τόσον ἀτάκτως, ὡς ἐξεθήκαμεν, εὐρίσκομεν, παραδοθὲν ἡμῖν, καὶ ἕτερον, παρὰ τοῦ μνησθέντος κλητῆρος Θεοδ. Κουτσούλη, ὡς εἰσπράκτορος, κρατηθὲν ὡσαύτως ἀτάκτως καὶ ἀμεθόδως, μὴ στηριζόμενον δὲ οὐδὲ εἰς εἰδικούς καταλόγους τῶν εἰσπρακτέων ποσῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἄμεσος διαχειριστῆς Ταμίας ὤφειλε κατὰ καιροὺς νά συνάπτῃ, ὅπως συνοδεύωσι τὸ τοιοῦτον βιβλίον.

Ἐκ δὲ τῆς παραβολῆς καὶ τοῦ τοιοῦτου βιβλίου πρὸς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου, Πρόχειρον καὶ Καθημερινόν, ἀνεκαλύφθησαν τὰ, ὡς προεξετέθη, μὴ σημειωθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου του ποσά. Ἀλλὰ τίνα οἱ Ἐλεγκταὶ δύνανται μετὰ πεποιθήσεως νά θεωρήσωσιν ὑπόχρεων διὰ τὰ ποσά ταῦτα, ἀφοῦ ὁ μὲν Ταμίας διὰ τῶν βιβλίων τοῦ Ταμείου του παριστᾷ ὅτι δὲν παρέλαθεν αὐτὰ, ὁ δὲ εἰσπράκτωρ ἰσχυρίζεται ὅτι, ὅσα ποσά εἰσέπραξε, μεταξύ τῶν ὁποίων εἰσὶ καὶ ταῦτα, τόσα καὶ παρέδωκε τῷ Ταμίᾳ; Περὶ τούτων γνωματεύομεν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι ἀπόκειται τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ νά ἀποφασίσῃ.

Παρατηρούμεν πρὸς τούτοις ὅτι οὐδαμῶθεν μὲν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας ἠδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν διορισμὸν Εἰσπράκτορος, εἰ μὴ Κλητῆρος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπεφορτίσθη τὴν εἰσπραξίν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν, περιοριζομένων εἰς τὰς Ἀθήνας, μισθοδοτούμενος πρὸς δραχ. 100 κατὰ μῆνα, καὶ λαμβάνων οὐ μόνον ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων του, ἀλλὰ καὶ ἀμοιβὰς ἀπαξ ἢ καὶ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὧφειλε βεβαίως νὰ ᾔηνε τακτικώτερος καὶ ἀκριβέστερος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοσοληψίας, ἐνῶ ὁ κυρίως φέρων τὴν εὐθύνην προϊστάμενος αὐτοῦ Ταμίας οὔτε μισθὸν οὔτε ἀμοιβὰς ἀπολαμβάνει ἄλλας, εἰ μὴ τὰς ὑλικὰς ἢ ἠθικὰς ζημίας.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ Ἐξοδα.

Τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις σημειούμενα εἰς πίστῳσιν τοῦ Ταμείου ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν γενομένων δαπανῶν εὐρέθησαν ἅπαντα, καὶ αὐτὸ τὸ παρὰ τοῦ κ. Χρ. Δροσίνῃ μὴ εὐρεθὲν ὑπ' ἀριθ. 198 δραχ. 553, ἐξωφλημένα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὀρθῶς· ἀλλὰ, ἐκδεδομένα παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ μνησθέντος Ὁργανισμοῦ, καὶ ἐπομένως μὴ στηριζόμενα εἰς προϋπολογισμόν τινα, εἴτε ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑταιρίας εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐψηφισμένον καὶ ὀπωσδήποτε τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὀρίζοντα, συγγέουσαν ὡσαύτως, ὡς καὶ αἱ μνησθεῖσσι ἐπὶ τῶν Ἐσόδων ἀνωμαλίας. τὴν κρίσιν τοῦ ἐξελέγχοντος. Διότι οὗτος οὐδὲ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται πάντοτε κατὰ τὸν ἔλεγχον νὰ ἔγῃ ὑπ' ὄψει.

Διὰ ταῦτα, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἢ διαχειρίσεις ἰδίως τοῦ Ταμείου καταστῆ κανονικὴ, προτείνομεν τροποποίησιν τῶν Ἄρθρ. 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ διὰ τῶν διαταγμάτων τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 καὶ 29 Μαΐου 1876 ἐγκειρμένου καὶ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἑταιρίας Ὁργανισμοῦ ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 7. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἑνδεκαμελές, κατ' ἔτος ἐκλεγόμενον ἐν γενικῇ τῶν ἐταίρων συνελεύσει, καὶ συνιστάμενον ἐξ ἐνὸς Προέδρου, ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐνὸς Γραμματέως καὶ ὀκτῶ Συμβούλων.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοδι-

καίως παρίσταται πάντοτε ἄνευ ψήφου, ὡς Βασιλ. Ἐπίτροπος, καὶ ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γενικὸς Ἐσφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἢ, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ, ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀνομασθεὶς τῶν ὀκτὼ συμβούλων ὡς ἀναπληρωτῆς, ὅτε ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσα ψήφος εἶνε ἡ τοῦ Προέδρου.

Ἐκλέγεται δὲ καὶ Ταμίας, διαχειριστῆς ὑπόλογος ἐπὶ μισθῷ ὀριζομένῳ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐταιρίας, ὁ ὁποῖος, μὴ λαμβάνων μέρος ἐν ταῖς συνεδριάξεσι τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰ μὴ ὡσάκις ἤθελε ζητηθῆ, καὶ τότε ἄνευ ψήφου, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας δεσποσχιλίας δραχμὰς εἰς χρήματα ἢ εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἀξίαν λογιζόμενα, εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρ. 8. Τὸ Συμβούλιον βουλευέται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐταιρίας, παραδέχεται νέους ἑταίρους κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ περὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, καὶ ὀρίζει πᾶσαν δαπάνην ἐπὶ τῇ βᾶσει προϋπολογισμοῦ, συντασσομένου καὶ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων.

Ἐτι δὲ συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων, προτείνει εἰς αὐτὸ γνῶμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφὰς, ἀγοράζει παντὸς εἶδους ἀρχαῖα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας, χορηγεῖ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ὄντινα ἐγκρίνει χάριν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν κατὰ τὰ ἰδίως περὶ τούτου ὀριζόμενα.

Συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου δις τοῦ μηνὸς καὶ ὡσάκις παρὰ δύο τοῦ συμβουλίου μελῶν ζητηθῆ.

Σκέπτεται δὲ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῶν ἀνωτέρω, τὴν ἐνέργειαν τοῦ κανονισμοῦ ἀποβλεπόντων, καὶ ὑπογράφει τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 9. Ὁ μὲν Πρόεδρος συγκαλεῖ τοὺς συμβούλους εἰς συνεδριάσεις, ὡς καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς γενικὰς συνελεύσεις—διευ-

θύνει τὰς συζητήσεις— ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ συνελεύσεων καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἑταιρίας. Τὴν δὲ 31 Δεκεμβρίου κλείει τὴν διαχείρισιν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἔγγράφων ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν κρατουμένων βιβλίων τὸ « Ἐθεωρήθη » — τὴν χρονολογίαν, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ συνοπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑπογραφόμενα ἔγγραφα — συντάσσει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς Ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν, ἀφοῦ ἐγκριθῆ ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀπαγγέλλει εἰς τὴν α' τῶν δύο ἐνιαυσίων Συνελεύσεων. Προσέτι ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, μέχρις οὗ ἡ αὐξήσις τοῦ Μουσείου ἀπαιτήσῃ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων εἰς πλειοτέρας μοίρας, ὅτε τὸ Συμβούλιον δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διαφόρων μοιρῶν εἰς διάφορα μέρη τῆ ἐγκρίσεως τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑταίρων.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κρατεῖ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ περιλήψεις τῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθέντων καὶ ἀνακοινῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὅσα εἰς ἕκαστον ἀφορῶσιν.

Ὁ δὲ Ταμίας τῆς Ἑταιρίας, ἀφοῦ καταθέσῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεώς του εἰς τὸ Προεδρεῖον, παραλαμβάνει τὰ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς παραδιδόμενα χρήματα καὶ πληρώνει τὰ ἐκδιδόμενα εἰς βᾶρος αὐτοῦ χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τὰς ἐκκαθαριζομένας δαπάνας τῆς Ἑταιρίας.

Κρατοῦνται δὲ τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ὑπὸ μὲν τοῦ Προεδρείου
Διπλότυπον βιβλίον τῶν ἐντάλματων καὶ
Βοηθητικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὑπὸ δὲ τοῦ Ταμίου
Πρόχειρον ἢ βιβλίον πρωτοσημειώσεων.
Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς.

Ἡμερολόγιον (Καθημερινόν), ὅπερ ἐστὶ καὶ ἰδίως βιβλίον ταμείου.

Καθολικὸν καὶ

Βοηθητικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ νὰ γείνη χρῆσις ἀρχαιολογικοῦ λαχείου, δεόν νὰ κρατῶνται καὶ ἰδιαίτερα βιβλία, ἧτοι

Βιβλίον λαχείου, καὶ

Εἰδικὸν βιβλίον τῶν περιοδικῶν κληρώσεων, ἐξ ὧν ὁ Ταμίας ὀδηγούμενος θέλει σημειοῖ ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς εἰς χρέωσιν μὲν τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας τοὺς ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξαγομῆτους κερδήσαντας κλήρους κατ' ἀριθμοὺς αὐξοντας, εἰς πίστωσιν δὲ τοὺς παρουσιαζομένους καὶ ἐξοφλουμένους παρὰ τῶν δικαιοῦχων.

Καὶ ὅπως τὰ μὲν κρατούμενα βιβλία λογίζονται γνήσια, αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ ἰσχυραὶ, καὶ πᾶσα ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία κανονικὴ

α) Τὸ μὲν Ἡμερολόγιον μονογραφεῖται καὶ θεωρεῖται πρὸ πάσης ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τὰς τοῦ Νόμου ΤΑΖ' τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1869 περὶ χαρτοσήμου· τὰ δὲ λοιπὰ βιβλία μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρίας. Ἡ μονογράφησις δὲ συνίσταται εἰς τὴν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτῆρων σημείωσιν τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, ἐπὶ πάντων μὲν τῶν ἄλλων φύλλων τιθεμένης τῆς μονογραφῆς τοῦ Προέδρου, ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου, ὁλοκλήρου τῆς ὑπογραφῆς ὑπ' αὐτοῦ.

β) Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν χρημάτων τῆς Ἐταιρίας ὁ Ταμίας ἐκδίδωσι γραμματίον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ τοῦ τριπλοτύπου βιβλίου, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ.

Οἱ πληρωταὶ ἢ οἱ ἐντολοδόχοι αὐτῶν, παραδίδοντες χρήματα εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἐταιρίας, ὑπογράφουσι τὸ στέλεχος τοῦ τριπλοτύπου γραμματίου εἰσπράξεως, προσέχοντες ὥστε νὰ συμφωνῇ τοῦτο καθ' ὅλα πρὸς τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐκκοπτόμενα ἀπόσπασμά τε καὶ τὸ εἰς τοῦτο παράρτημα, ἅπερ ἐγχειρίζει αὐτοῖς ὑπογεγραμμένα ὁ Ταμίας.

Τὰ τριπλότυπα γραμμатια παραλαβῆς θεωροῦνται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποκόπτοντος τὰ παραρτήματα, ἅτινα καταχωρίζει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐν βιβλίῳ, ἐπὶ τούτῳ κρατούμένῳ παρ' αὐτοῦ.

γ') Πᾶσα εἰσπραξις χρημάτων τῆς Ἑταιρίας θεωρεῖται ὡς μεθόδως γενομένη, ἂν δὲν γείνη ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἐκδεδομένη συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' ἑδαφίους ἐκτεθειμένα.

δ') Διὰ πᾶσαν ἐκκαθαριζομένην καὶ ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ προεδρείου δαπάνην ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κοπτόμενον ἐκ στελέχους βιβλίου διπλοτύπου, χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅπερ ἐξαρροῦται ὑπὸ τοῦ ταμίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων.

Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὀφείλοντος συνάμα νὰ καταχωρίσῃ αὐτὸ εἰς βοηθητικὸν βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενον.

ε') Πᾶσα δαπάνη, μὴ στηριζομένη εἰς χρηματικὸν ἔνταλμα καὶ εἰς τακτικὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ἐπιβαρύνει ἀτομικῶς τὸν Ταμίαν καὶ οὐχὶ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.

ς') Ὅλαι αἱ πράξεις, εἴτε εἰς εἰσπραξίν, εἴτε εἰς πληρωμὴν ἀφορῶσιν, ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ, ἅμα τελεσθῶσιν, εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον· ἐκ τούτου δὲ εἰς τὸ καθημερινόν, εἰς τὸ καθολικόν καὶ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον.

Τὰ βιβλία ταῦτα δεῖν νὰ ὦσιν ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν, χωρὶς χάσματα, παρεισγραφάς, ζύσματα ἢ ἀλλοιώσεις.

ζ') Οἱ τίτλοι, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κινητὴ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς ἣν ὀφείλει ὁ Ταμίος νὰ καταθέτῃ καὶ τὰ πλεόν των ὑφισταμένων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Ἑταιρίας ἀναγκῶν ὑπάρχοντα ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ χρήματα.

η') Οὐ μόνον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ

τὸ καθήκον νὰ ἐπιθεωρῇ ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου τὸ ταμειον τῆς Ἐταιρίας ὡς αἰς θελήσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ Γεν. Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως μετὰ τριῶν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἐὰν ἀνακαλυφθῶσιν ἀταξίαι, δίδουσαι εὐλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος καὶ λαμβάνονται τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων ἐπιτρεπόμενα μέτρα· προσκαλεῖ δὲ ἐκτάκτως εἰς συνέλευσιν τοὺς Ἐταίρους, ὅπως ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς αὐτήν, καὶ γείνη ἐν ἀνάγκῃ νέα ἐκλογή Ταμίου ἢ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκάστοτε παρόντες Ἐταῖροι, προσκαλούμενοι παρὰ τοῦ Προεδρείου πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος δι' Ἐφημερίδων, καὶ εἰς ἕκαστος δι' ἰδιαιτέρου προσκλητηρίου, συνέρχονται ἀναγκάτως εἰς γενικὴν συνέλευσιν δις ἐντὸς ἐκάστου ἔτους· καὶ πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἵνα λάβωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισσαμένων τὰ τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἀκούοντες τὰς περὶ τῆς διαχειρίσεως ἐκθέσεις τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου, ὑποβάλλοντος συγχρόνως τὸν Ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεώς του, καὶ ἐκλέξωσι τριμελῆ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἐταιρίας Ἐπιτροπὴν· δεύτερον δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν, ἵνα ἀκούσωσι τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐκλέξωσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις διαμενόντων Ἐταίρων τὸ νέον Συμβούλιον, ἐν τῷ ὁποίῳ δεῖον νὰ μένωσι πάντοτε τέσσαρα ἐκ τῶν συνιστῶντων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Συμβούλιον μέλη.

Ἀμφότεραι αἱ συνελεύσεις αὗται λογίζονται πλήρεις καὶ ὅταν ἐκ τῶν Ἐταίρων, προσηκόντως προσκληθέντων, συνέλθωσιν ὅσοι δήποτε τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ δὲ ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου γίνεται διὰ δύο ψηφοφοριῶν· διὰ μὲν τῆς πρώτης ψηφοφορουμένων τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, διὰ δὲ τῆς δευτέρας, τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἀποφασίζει ὁμως ἡ σχετικὴ πλειονοψηφία.

Ἐκτὸς ὁμως τῶν ῥηθειῶν συνελεύσεων συγκαλοῦνται προς-

ἔτι οἱ Ἑταῖροι καὶ ἐκτακτως πρὸς ἀκρόασιν ἀρχαιολογικῶν
διατριβῶν, ἢ ὁσάκις ἄλλη τις χρεῖα τῆς Ἑταιρίας καλέσῃ
τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Μ. Ν. ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ

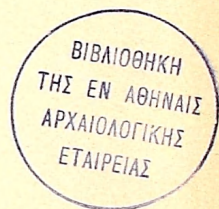
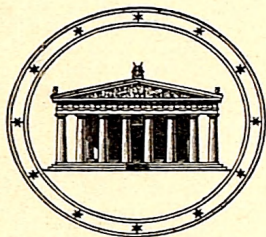

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΡΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1888
ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ 10^ῃ π. μ. συνελθόντων ἐταίρων
τριάκοντα καὶ πέντε, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος
Ἄλ. Κοντόσταυλος ὡς ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ ἀντικείμενον τῆς τελευταίας συνελεύσεως ἡμῶν ἦτο, ὡς ἐνθυμείσθε, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν τροποποιήσεων τῶν ἐπενεκτέων εἰς τὸν κείμενον ὀργανισμόν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμη τοῦ συμβουλίου, τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διερμηνεύσω πρὸς ὑμᾶς, ἦτο, ὅτι ὁ κείμενος ὀργανισμὸς ἔδει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει καὶ νὰ ἀνατεθῆ μόνον εἰς τὸ συμβούλιον ἢ φροντίς νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τοιαύτας μεταρρυθμίσεις ἢ συμπληρώσεις, οἷας ἤθελε θεωρήσει σκοπίμους πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν καὶ τακτοποιήσιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἄλλὰ ἡ συνέλευσις, καὶ τοι ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖσαν γνώμην τοῦ Συμβουλίου καὶ συνεπῶς ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς α') περὶ τῆς ἰδρύσεως παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ θέσεως βασιλικῆς ἐπιτρόπου, β') περὶ ἐκ-

λογῆς ἐμμίσθου ταμίου καὶ γ') περὶ τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐπιψηφίσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἡ συνέλευσις, λέγω, καὶ τοὶ ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖσαν γνώμην τοῦ συμβουλίου, ἀπεφάνητο οὐδὲν ἥττον, μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ὅτι ἔδει νὰ τροποποιηθῇ αὐτὸς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας σχετικῶς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὅμως, ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν δηλονότι τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἡ συνέλευσις εἰς οὐδεμίαν προῆλθεν ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐπαφῆκεν εἰς τὸ συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ὀρίσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπενεκτέας τροποποιήσεις ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃν τρόπον ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ δυνατόν.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ κατ' ἐπανάληψιν διεσκέφθη μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἀπεφάσισε τὰ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων, προβὰν ἐνταῦτῳ καὶ εἰς τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν διατύπωσιν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τούτῳ καὶ ἐνῶ τὸ προεδρεῖον εἶχεν ἐτοιμὴν τὴν οἰκείαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, δι' ἧς ἐξίτηι τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου Β. διατάγματος πρὸς ἔγκρισιν τοῦ τροποποιηθέντος ὀργανισμοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, συνωδᾷ τῇ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς συνελεύσεως, ἀνεκoinώθη φιλοφρόνως εἰς αὐτό, δηλαδὴ εἰς τὸ προεδρεῖον, ὑπὸ τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου λαχείου τῆς ἀρχαιολογικῆς, ἑταιρίας, ἐπὶ βάσεως ἀσυγκρίτως τῆς μέχρι τοῦδε εὐρυτέρας καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀσυγκρίτως μείζονος ὠφελείας τῆς ἑταιρίας.

Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, ἣτις μαρτυρεῖ τὴν ἐνδελεχῆ καὶ ἐξαιρητικὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, τὴν ἀνακοίνωσιν, λέγω, ταύτην λαθὼν ὑπ' ὄψει τὸ συμβούλιον καὶ σκεφθὲν ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς καὶ ἀναλόγως τοῦ μέτρου τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, θ' ἀπέ-

βαινε πάντως αναγκαία καὶ δευτέρα ἄλλη τοῦ ὀργανισμοῦ τροποποιήσεις, ἐθεώρησεν, ὅτι εἶχε καθήκον ν' ἀναβῆλῃ τὴν ἡδῆ, κατὰ τὰ εἰρημένα, προπαρασκευασθεῖσαν, ὥστε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου, περὶ τοῦ λαχείου, Β. διατάγματος νὰ γίνη ἐφάπαξ μία καὶ μόνη καὶ αὐτὴ ὀριστικὴ τροποποίησις τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἀξιότιμοι κύριοι, τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας δὲν προέβη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν, καθ' ἃ ἐξήγησα, ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τροποποίησιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐλπίζοντες δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι θέλομεν τύχει, ὡς πρὸς τοῦτο, τῆς ἐγκρίσεως ὑμῶν, παραπέμπομεν εἰς τὸ νέον συμβούλιον, εὐθὺς ὡς κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ τοῦ λαχείου, τοῦθ' ὄπερ, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῆς, γενήσεται λίαν προσεχῶς, παραπέμπομεν, λέγω, εἰς τὸ νέον συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐν ἐκτάκτῳ συνελεύσει, ὅπως ἀποφανθῆτε ἐπὶ τῶν προτάσεων τὰς ὁποίας θέλει ὑποβάλει ὑμῖν περὶ τῆς ὀριστικῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Νῦν δὲ, κατὰ τὰ εἰθισμένα, θέλει λάβει τὸν λόγον ὁ κύριος γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου ὅπως ἐξηγήσῃ ὑμῖν τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανοῦδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πάντες ὅσοι παρευρέθητε εἰς τὰς συγκαληθείσας τρεῖς τελευταίας Συνελεύσεις τῆς Ἑταιρίας ἠξέυρετε, ὅτι τὸ παλαιὸν Συμβούλιον τὸ ἐκλεχθὲν ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ 1886 ἐξηκολούθησε διοικοῦν καὶ καθ' ὅλον τὸ 1887 τὰ τῆς Ἑταιρίας, ἀναγκαίως μὲν, ἔνεκα τῶν ἐπελθουσῶν περιστάσεων, μέχρι τῆς 9^{ης} παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ψήφῳ κυρωτικῆ τῶν ἐταίρων.

Καὶ ἡ μὲν λογοδοσία τοῦ 1886 ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιόν σας ἐν

τῆ Συνελεύσει τῆς 29 Μαρτίου 1887 δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τῆς σήμερον, ἕνεκα τοῦ ὅτι ἐπεριμένετο τότε νὰ προσαχθῆ προσεχῶς ἡ τῶν ἐλεγκτῶν ἐκθεσις, νὰ γίνωσι δὲ καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι, ὧν ἡ ἀναγραφὴ, ὡς πάντοτε, εἶδει νὰ συμπεριληφθῆ ἐν τῷ τεύχει· ἀλλὰ ἡ ἐκθεσις, προσαχθεῖσα μετὰ παρέλευσιν ἐπτὰ μηνῶν, ὑπεβλήθη μὲν ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς 9 Νοεμβρίου, αἱ δὲ ἀρχαιρεσίαι δὲν ἐγένοντο οὔτε τότε οὔτε ἐν τῇ τῆς 13 Δεκεμβρίου Συνελεύσει. Οὕτω λοιπὸν ἐξελιχθέντων τῶν γεγονότων, τὰ Πρακτικὰ τῶν δύο ἐτῶν ἀναγκαίως ὁμοῦ θέλουσι δοθῆ εἰς τύπον, ἀφοῦ καὶ ἄλλης ἐστὶ Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον συνελθούσης, τελεσθῶσι πάντα ὅσα κελεύει ὁ ὀργανισμός.

Νῦν δὲ λογοδοτοῦντες ἡμεῖς περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων, ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐταίρων λόγου ἀρχόμεθα, κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων ἐταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, τέσσαρες, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης Παῦλος Παυλόπουλος, ἄξιος γενόμενος τῆς ἡμετέρας εὐλογίας, ὡς καταλιπὼν τῇ Ἑταιρίᾳ διςχιλιόδραχμον κληροδότημα, ὅπερ καὶ εἰσπράχθη πρὸ μικροῦ. Τὸ κληροδότημα τοῦτο εἶναι τὸ ἕβδομον τῶν ἐντὸς πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας δοθέντων αὐτῇ.

Συνδρομῆν δὲ τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐταῖροι ὄχι πολλοὶ (ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξις, ἕνεκα τῶν προῤῥηθεισῶν ἀνωμαλιῶν, δὲν ἤρχισεν ἐγκαίρως), ἐν ὧν 90, καὶ δὴ 77 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, τρεῖς ἐκ Πειραιῶς, εἰς ἐκ τῶν νήσων καὶ τέσσαρες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἥτοι κοινά, 5 τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, τρεῖς ἱεραὶ μοναὶ καὶ εἰς δῆμος, μνημονευθησόμενος κατωτέρω. Ἀλλὰ μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους 1887 κατέβαλον ἔτι ἐταῖροι περὶ τοὺς ἕβδομήκοντα τὴν συνδρομὴν των, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἐταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετι-

κῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πέτρουπόλει ὁμογενοῦς Ἰω. Κοντογιαννάκη. Ἔτι δὲ μνημονεύεται καὶ ἡ ἐκ δρ. διακοσίων τακτικῆ συνδρομῆ τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου.

Ἐκτακτοὶ δὲ προσφορὰν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας εὐγνωμόνως ἀναφέρομεν τὴν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥώσσου ἀρχιμζνδρίτου Βενιαμίν, ἐκ δραχμῶν 1973.80. Τοῦτων τῶν δραχμῶν ἐν μέρος, αἱ 778.80, εἶχον σταλῆ τῷ 1885 μετὰ τῶν 404 δρ. ἄς ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ προπερυσινῇ λογοδοσίᾳ, ἀλλὰ, ἔνεκα διαφόρων περιστάσεων, τῶρα ἤλθαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας.

Ἔτι προσῆκει ἐνταῦθα ν' ἀνακοινώσωμεν, ὅτι ἐδωρήθησαν τῇ Ἐταιρίᾳ τρεῖς δεκάδραχμοι ὁμολογίαι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου παρὰ τοῦ ἐν Πύλῳ γεωμέτρου Γ. Πράπκ. Ὡσαύτως ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ ἐν Σάμφῳ Ἰω. Ν. Ἰωαννίδης, ὅτι δωρεῖται τῇ Ἐταιρίᾳ πέντε τοῦ αὐτοῦ δανείου ὁμολογίας, αἵτινες ὁμως εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν.

Ταῦτα μὲν οὕτω ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ τῆς Ἐταιρίας χρηματικοῦ, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς 29 Δεκεμβρίου 1886 ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου.

Ἔργα ἀργαίολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἐταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον ἀνασκαφαὶ εἰς ἑπτὰ διάφορα μέρη, πολλαχῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου, ἰδίως δὲ τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτεύουσας διὰ ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καββεδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 22,651:40.

Ἐν τῇ κάτω πόλει ἐγένετο μικρά τις σκαφή μόνον καὶ προσωρινῆ διευθέτησις χωμάτων καὶ λίθων σσωρευμένων πρὸς τῆ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου, ἔνθα τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους εἶχε μείνη ἀτελής, ἕνεκα τῶν εἰσχωρουσῶν εἰς τὸ τετράγωνον ἐμβαδὸν τροχιῶν τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου καὶ τῶν σωλῆνων τοῦ φωταερίου, ἅπερ ἐμπόδια καὶ νῦν ἔτι ὑφίστανται. Διὰ τῆς μικρᾶς, ὡς εἶπα, σκαφῆς ἀνηρυνήθησαν αὐτόθι τάφοι τινὲς μεταγενέστεροι κτιστοί, καὶ ὡς κάλυμμα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν εὐρέθη πλάξ ἔχουσα ἐκτενεστάτην ἐπιγραφὴν ἱκανῶς σπουδαίαν, διαλαμβάνουσαν περὶ δημοσίου τινὸς καὶ πολυτελοῦς ἐν Δῆλῳ κτίσματος, ὅπερ κατὰ τὸν δ'. πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν ἀρχῶν ἐργοδοτήθη. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἐκδοθησομένης μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Ἑταιρίας, εἶναι λίαν διδακτικαί. (1) Ἡ δαπάνη τοῦ μικροῦ τούτου ἔργου ἦτο δρ. 285,05.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθοῦσα, περὶ ἧς ἀναγινώσκω ὑμῖν τὰ ἐξῆς, γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημ. Φιλίου. ("Ἰδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων").

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἐν Ἐλευσίνι ἔργῳ δρ. 11,221:20, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ δρ. 1,217:10 τιμήματος τεσσάρων γηπέδων ἰδιωτικῶν, ἐξαγορασθέντων χρήμασι τῆς Ἑταιρίας. Ἄλλως δὲ γνωστὸν εἶναι, ὅτι χάριν τῆς μεγάλης ταύτης ἀνασκαφῆς καὶ πολλὰ ἄλλα γήπεδα πρότερον ἐξηγόρασε τὸ Δημόσιον, προκαταβαλλούσης ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ χρήματα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας. Ἐπεστάται τοῦ ἔργου ὁ ἔφορος Βασίλ. Λεονάρδος, καὶ ἀναγινώσκω ὑμῖν τὴν ἐκθεσίαν του. ("Ἰδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων").

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,217:50.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ μικρὰ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἕως 4 Μαΐου ἐγένετο ἐν Ταράγγῃ τῆς Βοιωτίας. Ὁ ἐπιστατήσας ἐν αὐτῇ ἔφο-

(1) Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφὴ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 57 κ. ἔξ.

ρος Χρ. Τσουντας ἀνήνεγκε πρὸς τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς: ("Ἴδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων').

'Εδαπανήθησαν δρ. 174:50.

"Εκτη ἀνασκαφή, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουν-
τά, ἐγένετο ἐν Μυκήναις, ταῖς ἔτι ἀνεξαντλήτοις. Ἡ ἐκθεσις
τοῦ ἐφόρου ἔχει ὡς ἐξῆς: ("Ἴδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων')

'Εδαπανήθησαν δρ. 1,941:10.

'Εβδομή τέλος ἀνασκαφή ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῷ 'Ασκληπιείῳ τῷ
ἐν τῇ 'Αργολικῇ 'Επιδαυρίῳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βαλε-
ριου Στάη. Ἴδου ἡ ἐκθεσις του. ("Ἴδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων').

'Εδαπανήθησαν δρ. 735.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη κατὰ τὸ
ἔτος ἀνέβη εἰς δρ. 41,225:75.

'Επισκευὰς δὲ ἀρχαίων κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἔχόντων, περὶ
ὧν τὸ προπαρελθὸν ἔτος εἶχε μεριμνήσῃ σπουδαίως τὸ Συμβού-
λιον, δὲν ἔχομεν νὰ μνημονεύσωμεν σήμερον ὡς τελεσθείσας,
διότι ἐκ περιστατικῶν τινῶν ἀνεβλήθησαν εἰς εὐθετώτερον χρό-
νον. 'Εδαπανήθησαν δὲ μόνον δρ. 80:50 εἰς συνθήη ἐπισκευῆν
τοῦ τῆς 'Αττάλου στοᾶς αὐλογύρου, ὃν αὐλόγυρον καθὼς καὶ
ἄλλους τοιοῦτους κτισθέντας ὑπὸ τῆς 'Εταιρίας οἱ περικτιόνες
φροντίζουσι πάντοτε νὰ φθείρωσι.

'Αγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτι-
σμόν τῶν τῆς 'Εταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν
ἔτος ὀλίγα, ἐν ὧν δραχμῶν 4,452, δηλαδὴ πολὺ ὀλιγώτε-
ραι ἢ κατὰ τὰ πρότερα ἔτη, καὶ τοῦτο ὅχι δι' ἄλλον λόγον,
εἰμὴ διότι οἱ ἀρχαιοπρατοῦντες δὲν προσήνεγκαν ἡμῖν πολλὰ
ἄξια λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγοράν. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀγορα-
σθέντων νὰ διαλάβωμεν δὲν μᾶς φαίνεται κατὰλληλος νῦν ὁ
καιρὸς.

Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἐν τῷ ἔτει ἔλαβον αἱ τῆς 'Εταιρίας
συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῆ ἐν τέλει
ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Τὰ τοῦ Μουσείου τῆς 'Εταιρίας, τοῦ φιλοξενουμένου ἐν τῷ Με-
τσοβίῳ, πολὺ δὲν μετεβλήθησαν ἐν τῷ ἔτει, εἰ μὴ καθ' ὅσον
ἠυκαίρησεν ὁ ἐπιμελητῆς αὐτοῦ 'Αθανάσιος Σ. Κουμανούδης νὰ

εὐθετήθη ὡπωσδήποτε καὶ ἰδρύσῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν μικρῶν δω-
ματίων τὰς μουμίας καὶ ἄλλα τινὰ Αἰγυπτιακὰ ἀρχαῖα τῆς τε-
λευταίας ἀποστολῆς τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, ὥστε νὰ εἶναι νῦν
καὶ αὐτὰ προσιτὰ εἰς τὸ κοινόν.

Ὁ ἐν τῷ Μουσείῳ τηρούμενος χειρόγραφος κατάλογος τῶν
ἀρχαίων πάντων τῆς Ἑταιρίας προβαίνει ὁλονὲν συντασσόμενος
παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 16,165. (1)
Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,968. Ἡνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσο-
βίῳ Μουσείῳ διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ'
ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπρά-
χθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων δρ. 2,508. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἰσο-
δος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βί-
θρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρ-
χαιῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδα-
πανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 8,989:85.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας νυξήθη ὄχι πολὺ κατὰ τὸ ἔτος
ἐξ ἀγορῶν. Ἡ δαπάνη ἦτο δρ. 534:15, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικὰ.
Ἄλλὰ καὶ τὰ δωρηθέντα ἡμῖν βιβλία ἦσαν ὄχι πολλὰ. Θέλει
δὲ προσαρτηθῆ ταύτη τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορα-

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4248, χαλκῶν 1156 (ἐξ ὧν 110 σταθμά), σιδηρῶν 59, μολυβδίνων 2575, (ἐξ ὧν 1317 σύμβολα καὶ 413 σταθμά), ἀργυρῶν 70, χρυσῶν 259, ὀστεινῶν 117, ὑαλίνων 324, διαφόρων ὕλων 326, πηλίνων ἀγγείων 3556, πηλ. μορφῶν 1969, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 282, πηλ. θραυσμά-
των 320, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων
ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου
Θιάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσούνται νῦν ὑπὲρ
τῆς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος
ἐξεδόθη ὑπὸ Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce. Pa-
ris, 1871.

Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ
ἐκδοσόμενος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878,
τὸν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880.
Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculptu-
ren zu Athen. Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λιθινὰ γλυπτὰ, ὅσα ἔως
τότε εἶχε, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κα-
τάλογον τῶν Ἀθῆναις Μουσείων Die Museen Athens von Arthur Milchhöf-
fer. Athen, K. Wilberg, 1881.

σθέντα και τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος, ἐν τεύχος, τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον και τὸ τρίτον ὁμοῦ εἶναι νῦν ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ὕστερὲ δὲ τὸ τέταρτον. Ἡ ἐπελθοῦσα βραδύτης τῆς ἐκδόσεως αἰτίαν ἔσχε τὸ μὲν τὴν ὀλιγότητα τῶν διδόντων ἐγκαίρως ὕλην πρὸς δημοσίευσιν, τὸ δὲ και ὅτι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συντάξεως ἐγένοντο δεκτὰ και ἄρθρα γεγραμμένα εἰς ξένην γλῶσσαν, ὧν ἡ μετάφρασις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀπῆτει χρόνον τινα. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐφημερίδα δρ. 6,502:85. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς 3,174:40.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἑταίρων ρητέα ἐτι κρίνονται και τὰ ἐξῆς: τῆ 3 Αὐγούστου παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ ἀνθρωπολογικὸν ἐργαστήριον και Μουσεῖον, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δρος Κλωνὸς Στεφάνου, ὅσα κρανία και ὅσα ἐκ τάρων ἀρχαίων ἐτηροῦντο ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν ἐκ τῶν τάρων τῶν Μυκηναῶν. Τὸ πρωτόκολλον τῆς παραδόσεως θέλει προσαρτηθῆ εἰς ταύτην τὴν ἐκθεσιν (2). Ὡσαύτως ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ παρεδόθησαν ἐν γνῶσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ πρωτοκόλλων ἑννέα εἰς τὸν νομισματογνώμονα τοῦ Ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου πάντα τὰ ἀπὸ ἐτῶν συναχθέντα ἀρχαῖα νομίσματα τῆς Ἑταιρίας, χρυσαῖ, ἀργυραῖ και χαλκῖα, συμποσούμενα εἰς 22,946, (2) ἐτι δὲ και συλλογὴ τις 508 ἐκμαγείων νομισμάτων ἀρχαίων ἐκ θείου, ἀ εἶχεν ἡ Ἑταιρία. Τὰ περὶ τῆς παραδόσεως ἑννέα πρωτόκολλα θέλουσι

(1) Κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 5 Μαρτίου 1888 ἐκρίθη περιττὴ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ὡς και ἡ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων πρωτοκόλλων παραδόσεως νομισμάτων και μαρμαρίνων γλυπτῶν, διότι οἱ βουλόμενοι τῶν ἑταίρων δύνανται, προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας, ὡς και εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνῶσιν, ἡ δὲ τύπωσις αὐτῶν, ὄντων ἐκτενεστάτων, θὰ ἦτο δαπανηρά.

(2) Εἶναι ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ὃ ἐκ τῶν πρωτοκόλλων προκύπτων, ἐλάσσων κατὰ 90 νομίσματα τοῦ ἐν τῇ περισυῆι λογοδοσίᾳ δοθέντος, τοῦτο δὲ διότι ἐκεῖ συνηριθμῆθησαν και οἱ Τουρκικοὶ παράδες (πρωτόκ. Θ.) και τὰ ἐκ κράματος billon νομίσματα Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (πρωτόκ. Γ.).

προσαρτηθῆ ταύτη τῇ ἐκθέσει (1). Τὰ νομίσματα ταῦτα καὶ τὰ ἐκμαγεῖα ἐσχάτως κατὰ κέλευσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201/129 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰανουαρίου 1888 ἐγγράφου, πάλιν διὰ πρωτοκόλλου παρελήφθησαν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ νομισματογνώμονος ἵνα κατατεθῶσι κατ' αὐτάς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἐθνικῆς συλλογῆς.

Ἐτι παρεδόθησαν τῇ 3 Ὀκτωβρίου διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἐθνικὸν Μουσεῖον ὅκτω μαρμάρινα γλυπτὰ ἐκ τῶν τῆς Ἐταιρίας, τῶν ἀποκειμένων ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις παραδοθεῖσι κατὰ τὰ πρότερα ἔτη. Τὸ πρωτόκολλον προσαρτηθήσεται ταύτη τῇ ἐκθέσει (2).

Ἀναφέρομεν καὶ ἐν πρὸς τεθνεώτας τελεσθὲν καθῆκον. Ἔστησε τὸ Συμβούλιον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ὡς εἶχε προαποφασισθῆ, στήλην μαρμαρίνην ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου Π. Σταματάκη, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐν τῷ α' νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν. Ἐδαπανήθησαν δρ. 687:50, ἐν αἷς καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀγορασθέντος τόπου τῆς ταφῆς.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεπραγμένων ἐν τῷ ἔτει λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὀδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἐταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 5,689:40. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι, Ὠρωπίᾳ καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Μουσειοῦ δραχμ. αἰ ἐν ὄλῳ 65,511, ὧν μέρος μὲν ἀπελήφθη, μέρος δὲ ἀποληφθήσεται.

(1) Ἄλλ' ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

(2) Ἰδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

Τελειόνοντες τὴν λογοδοσίαν δὲν κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβωμεν λεπτομερῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ τελευταῖον πέρυσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἐξοικίσσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν καὶ τῶν σωλῆνων φωταερίου ἀπὸ τόπων τινῶν ἀρχαιολογικῆς σημασίας. Πάντων τούτων, ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς αὐξήσιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος καὶ προσωρινὸς ταμίας τῆς Ἐταιρίας Γ. Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1887, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.

ΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887.

ΠΑΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν	Δρ.	4,200	—		
» Γραφική ύλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	458	35		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά	»	531	15	5,192	50
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν κλπ.	»	5,930	—		
» 'Αρχαιοθήκαι, συλλογήσεις και άπεικονίσεις αρχαίων	»	3,059	85		
» 'Αγορά αρχαίων	»	4,452	—		
ΑΡΧΑΙΑ. 'Επισκευαί και άναστήλώσεις μνημείων	»			13,441	85
ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. 'Εν 'Αθήναις 'Ακροπόλεως	»	22,651	40	80	50
» » 'Ολυμπίου	»				
» » 'Ελευσίνος.	»	385	05		
» » 'Επιδαύρου.	»	11,221	20		
» » 'Αμυριαρέου	»	735	—		
» » Μυκηνών	»	4,117	50		
» » Τανάγρας	»	1,941	10		
		174	50	41,225	75
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. 'Επιμήθιον έργων, μισθοί φυλάκων επαρχιακῶν Μουσείων και μνημείων	»				
				5,650	30
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			6,502	85
ΑΚΙΝΗΤΑ. 'Αγορά γηπέδων έν 'Ελευσίνι κλπ.	»			1,633	80
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. 'Αγορά 13 μετοχῶν της	»			54,904	—
ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδο; ΙΒ'.	»	3,857	10		
» » ΙΑ'.	»	33,694	60		
» » Ι'.	»	136	20		
ΤΟΚΟΙ				37,688	20
ΔΙΑΦΟΡΑ.				5,445	—
				1,880	45
				173,645	20
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Δάνειον	»	55,540	10		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοῦ Δημοσίου	»	65,511	35		
» » » 'Εταιρίας	»	5,686	60	126,738	05
ΠΡΟΔΟΣΙΟΝ του Ταμείου της 31 Δεκεμβρίου 1887 μεταφερόμενον εις τὰ βιβλία του 1888	»			300,383	25
ΜΕΤΕΝΕΣΘΕΝ εις χρέος του Γιαννοπούλου.	»			5,038	18
				1,890	80
"Όλον δαπανῶν.	Δρ.			307,312	23

ΠΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Τπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887

Χρέωσις		Πίστωσις	
29,080	88	(α)	
114,157	10	(β)	
94,742	92	(γ)	
51,442	82	(δ)	
1,000	—	(ε)	
69,392	18	(ς)	
5,038	18	(ζ)	
		(η)	
364,854	08		
364,854	08		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. του 1886	Δρ.	27,447 08	
» 1887	»	29,080.88	πλέον δρ. 1,633.80
(β) » 1886	»	59,253.10	
» 1887	»	114,157.10	πλέον » 54,904.—
(γ) » 1886	»	246,992.92	
» 1887	»	94,742.92	ελατ. δρ. 152,250.—
(δ) » 1886	»	626.12	
» 1887	»	51,442.80	πλέον » 50,816.70
(ε) » 1886	»	1,000.—	
» 1887	»	1,000.—	
(ς) » 1886	»	55,540.10	
» 1887	»	—	πλέον » 55,540.10
(ζ) » 1886	»	67,501 38	
» 1887	»	69,392.18	πλέον » 1,890.80
(η) » 1886	»	3,891.10	
» 1887	»	5,038.18	πλέον » 1,147.08
			δρ. 165,932.48 δρ. 152,250.—
			» 152,250.—
			<u>Αύξησης της εταιρικής περιουσίας Δραχ. 13,682.48</u>

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός του έτους 1886	Δρ.	351,171.60
» 1887	»	364,854.08
Διαφορά επί πλέον, ως άνωτέρω	Δρ.	<u>13,682.48</u>

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1886		1887		Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΤΝΑΡΟΜΑΙ Έτσίαια. . . . Δρ.	151,331	25	9,816	10	164,147	35
» "Έκτακτοι	63,024	71	2,221	80	65,246	51
» "Είδικαι.	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καί ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει	409,132	87	23,822	28	432,955	15
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ.						
κληρ.ωθ. όμολογ. »	188,464	52	152,250	—	340,894	52
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ είσιτηρίων.	13,445	25	2,508	—	15,953	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων	10,258	93			10,258	93
» "Ένοίκια.	6,490	73	239	35	6,730	98
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ	12,920	72			12,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ	10,857	74	5,122	55	15,980	29
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καί κα- τάλογοι τών έν τοίς Μουσείοις αρχαίων. »	1,882	18			1,882	18
» " Νέα τής Γης Περίοδ. »	5,533	80	3,174	40	8,708	20
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ	934,002	62	83,885	40	1,017,888	02
	1,864,990	94	283,039	88	(α) 2,148,030	82
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ	164,732	14			164,732	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληθθείσαι.	471,648	77	20,381	25	492,030	02
ΒΙΟΜ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόχρεωσ λο- γαριασμός	839,116	92			(β) 839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ	12,632	59			12,632	59
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπολοιπα διαχειρίσσωσ μέχρι τοσ 1885.	3,891	10			3,891	10
	3,357,012	46	303,421	13	3,660,433	59

(α) Κύρια έσοδα. Δρ. 2,148,030.82
 (β) Διαφοροι λογαριασμοί " 1,512,402.77
 Δρ. 3,660,433.59

ΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1887.

Β'. ΠΑΠΡΩΜΑΙ	1858 - 1886		1887		Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	84,460	07	5,192	50	89,652	57
ΛΟΓΕΙΑ. Προσωπικόν, αργασιθήκαι, φυλακεία, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων »	142,768	54	8,989	85	151,758	39
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	233,087	94	4,452	—	237,539	94
ΑΡΧΑΙΑ. Ανασκαφαί εν γένει »	486,146	76	41,225	75	527,372	51
» Επισκευαί και αναστηλώσεις μνημείων »	26,125	21	80	50	26,205	71
ΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. εφόρων και φυλάκων επαρχ. Μουσείων και μνημείων »	78,672	95	5,650	30	84,323	25
» Περισυνγωγή και μεταφορά αρχαίων »	3,305	83	—	—	3,305	83
ΛΟΓΟΙ. Εν γένει »	26,341	57	5,445	—	31,786	37
ΚΙΝΗΤΑ »	23,201	50	1,633	80	24,838	30
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκμαγετα αρχαίων κτλ. »	10,919	47	1,880	45	12,799	92
» Προτομαί προέδ. Έτκιρ. »	1,696	43	—	—	1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους προς συντέλεσιν ανασκαφών »	446	43	—	—	446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18	—	—	1,886	18
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. »	275,792	30	—	—	275,792	30
ΛΕΤΟΥΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	22,322	43	54,904	—	77,226	43
ΛΑΧΕΙΟΝ »	397,213	67	37,688	20	434,901	87
ΚΙΝΗΤΑ. Επισκευαί »	671	15	—	—	671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γεν. Περίοδ.). »	37,893	10	6,502	85	44,395	95
	1,852,954	33	173,645	20	2,026,599	53
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΑΝΕΙΑ »	65,625	—	—	—	65,625	—
ΑΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληπτέαι »	525,580	53	71,197	95	596,778	48
ΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92	—	—	839,116	92
ΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	10,838	57	—	—	10,838	57
ΛΕΦΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87	—	—	267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	44,459	90	55,540	10	100,000	—
ΛΑΜΕΙΟΝ »	14,278	24	6,928	98	21,207	22
	3,353,121	36	307,312	23	3,660,433	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΑ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξαις τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΑ' Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 27,300 ἀποξέροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ Δρ.		81,900	—
Εἰσαχθεῖσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1886 διὰ διπλοτύπου ἀρ. 60 »	3,891	—	
κατὰ δὲ τὸ 1887 διὰ διπλοτύπου » 16 »	76,118	20	
» » » 15 »	1,890	80	81,900
Υπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἕξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ἢ τὸ διπλότυπον ἀρ. 18 . .	81,900	—	
	1,833	45	1,833 45
Δρ.	83,733	45	88,733 45

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1886			
1) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 18, 27, 41, 63, 87, 117, 144, 157, 172, 195, 217 καὶ 247 πρὸς δρ. 250 . . Δρ.	3,000		
2) Χάρτης, λιθογράφις, τύποις, ἀριθμησις καὶ δετικὰ στέλεχων, ὡς τὰ ἐντάλματα 51, 65, 101, 102 καὶ 103 . . »	1,224		4,224
ΕΝ ΕΤΕΙ 1887			
3) Ἐξαργύρωσις 158 κερδῆσαντων κληρῶν ὡς τὸ ἐντάλμα 208 »	23,368	80	
4) Προμήθεια πωλησάντων τοῦς 27,300 κληρῶς τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἐντάλμα 212 »	7,783	60	
5) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἐντάλμα 210. »	1,595	10	
6) Ἄμοιβή προσωπικοῦ »	750	—	
7) Ἐπιστροφή τιμημάτων μὴ πωληθ. κληρῶν ὧν τὸ τίμημα προεπληρ. ὡς τὸ ἐντάλ. 211 »	197	10	
			33,694 60
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδῆσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἦτοι 3 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	1,638	—	
» 2 » δέκα »	273	—	
» 37 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πρὸς δρ. 54.60 »	2,020	20	
			3,931 20
			41,849 80
			41,883 65
			83,733 45
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			

Εἶτα ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξηγηθέντας λόγους ἐγκρίνει τὴν ἀναβολὴν τῆς κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 13 Δεκεμβρίου 1887 ἀποφασισθείσης τροποποιήσεως τοῦ ὄργανισμοῦ, ἀπέφηνατο ὅτι ἐγκρίνει αὐτὴν καὶ ἀνατίθῃσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὸ Συμβούλιον, δταν τοῦτο ἤθελε θεωρήσῃ αὐτὴν πρόσφορον.

Μετὰ τὴν οὕτως ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως, τῶν ἐταίρων τις ἐζήτησε νὰ τυπωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ τὸ περὶ τῆς παραδόσεως τῶν νομισμάτων τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ δὲ Συμβούλιον παρεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην (1).

(1) Ἀριθ. 58/77 Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἰουλίου 1887.

Ὁ Ἐφορος τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Προκειμένου μετ' οὐ πολὺ νὰ μετενεχθῇ τὸ ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον εἰς τὸν ἐν τῇ Σιναιᾷ Ἀκαδημίᾳ προσδιορισθέντα αὐτῷ χώρον, ὁ Νομισματογνώμων κ. Α. Ποστολάκας ἐξαιτεῖται δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς ἡμᾶς νὰ ἐνεργηθῇ, ὅπως παραδοθῇ αὐτῷ πρὶν ἢ μετενεχθῇ τὸ Μουσεῖον εἰς τὴν Σιναιὰν Ἀκαδημίαν πρὸς ταξινόμησιν καὶ κατάταξιν ἢ παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατεχομένη ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἀρχαίων νομισμάτων συλλογῇ, σχηματισθεῖσα παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐκ δωρεῶν καὶ εὐρημάτων, καὶ τὴν ὅποιαν συλλογὴν βεβαίως προέβητο ἡ Ἑταιρία αὕτη νὰ δωρήσῃ τῷ ἐθνικῷ νομισματικῷ Μουσεῖῳ ἐν δέοντι. Ὑποβάλλοντες ἐγγελεύσεως τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ εἰρημένου Νομισματογνώμονος, παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτιθέμενα καί, ἂν ἐγκρίνῃ ταῦτα, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, εὐαρεστηθῆ ὁ ἐν καιρῷ νὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐφορος

Ε. ΡΟΪΔΗΣ

Ἀριθ. 10855/9735.

Διαδίδεται μετὰ τῆς συνημμένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Σ. Μ. ΠΑΡΙΣΗΣ

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ.κ. Μ. Δήμιτσας, Ἰ. Φωκιανός καὶ Θ. Καλογερόπουλος μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς πρὸς ἐξέλεξις τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἐβδομάδας, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων ἑκατὸν δέκα καὶ ἕξ, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ υποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν ἔκθεσίν τῆς. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητῆς αὐτῆς Θ. Καλογερόπουλος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως περὶ ἐξελέξεως τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1887, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα. Ἐπιθέντες τὸ «ἐθεωρήθη» ἐπὶ μὲν τοῦ Καθημερινοῦ ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ὑπ' ἀριθ. 129 παριστάουσας μετὰ τὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τὸν λογαριασμὸν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμίου ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 45, ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων τοῦ εἰσπράκτορος κ. Θ. Κουτσούλη ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 302 καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 251, προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξις διὰ παραβολῆς τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἐγγραφῶν τῶν ἐσόδων πρὸς

τὰ ῥηθέντα διπλότυπα, τοῦ μὲν ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1 μέχρι 45, τοῦ δὲ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 210 μέχρι 302, κατόπιν δὲ διὰ παραβολῆς ὡσαύτως τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἔγγραφῶν τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐντάλματων καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐντάλματα φέροντα ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης προέκυψεν, ὅτι πάντα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐγένοντο δυνάμει τῶν νομίμων γραμματίων καὶ ἐντάλματων καὶ ὅτι τὸ ταμεῖον παριστᾷ ὑπόλοιπον 5,038.18 μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1888.

Ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἐν γένει τοῦ 1887 μετὰ τοῦ ἐκ τῆς διαχείρισεως τοῦ 1886 μετενεχθέντος ὑπολοίπου Δρ. 3,891.10 ἀνέρχονται εἰς Δρ. 307.312.23

Ἦτοι κύρια ἔσοδα . . Δρ. 283,039.88

Διάφοροι λογαριασμοὶ . » 24,272.35

Δρ. 307.312.23

Τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει εἰς Δρ. 300,383.25

Ἦτοι καθαρὰ ἔξοδα . Δρ. 173,645.20

Διάφοροι λογαριασμοὶ » 126,738.05

Δρ. 300.383.25

Προστιθεμένου τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπολοίπου

τῆ 31 Δεκεμβρίου 1887 » 5,038.18

Καὶ τῶν μετενεχθέντων εἰς χρέος Π. Ἐμ.

Γιαννοπούλου » 1,890.80

Ἐξισοῦνται αἱ μερίδες ἐσόδων καὶ ἐξόδων . Δρ. 307.312.23

Ἡ μόνη ἀνωμαλία ἣν ἐβεβαιώσαμεν εἰς τὸ Καθημερινὸν εἶναι ὅτι πολλαὶ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ἐνεγράφησαν εἰς ἄλλην χρονολογίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξεδόθησαν τὰ ἐντάλματα καὶ γραμμάτια, αἱ πλεῖσται δὲ ἔγγραφαὶ ὧν τὰ ἐντάλματα ἐξεδόθησαν εἰς πολὺ προγενεστέρως ἐποχὰς τοῦ ἔτους κατεχωρίσθησαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887. Τὴν ἀταξίαν ταύτην ἐδικαιολόγησαν ἡμῖν ὡς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατακρατήσεως τῶν βιβλίων παρὰ τῆς προγενεστέρως Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἔνεκεν τῆς κατακρατήσεως τῶν βιβλίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκ-

δώσει ἐγκαίρως τὰ ἐντάλματα καὶ ἐνεργήσωσι τὰς ἐγγραφάς, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰς εἰσπράξεις τοῦ Λαχείου διὰ τὰς πληρωμὰς των.

Μετὰ ταῦτα θέλοντες νὰ παραβάλωμεν τὰς ἐγγραφάς τοῦ Καθημερινοῦ πρὸς τὰς τοῦ Καθολικοῦ ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 ἀναγραφόμενα ὑπόλοιπα ἐκάστης μερίδος ἐκείθεν ἐξήχθησαν, ἐζητήσαμεν τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδέποτε ἐτηρήθη τοιοῦτον βιβλίον οὐδὲ κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος· καὶ ναὶ μὲν μᾶς ὑπεβλήθη βιβλίον τι εἰς ὃ συνελήχθησαν εἰς μίαν ἐκάστην μερίδα τὰ δι' αὐτὴν δαπανηθέντα ἢ εἰσπραχθέντα, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς Καθολικὸν Α'. διότι ἐκάστη μερίς δὲν ἔχει ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ Χρέωσιν καὶ Πίστωσιν οὐδὲ μετηνέχθησαν εἰς ταύτας τὰ ὑπόλοιπα τοῦ προηγουμένου ἔτους, οὕτως ὥστε, ἀθροίζοντες τὰ μετενεχθέντα ὑπόλοιπα μετὰ τῶν προστεθεισῶν εἰς αὐτὰ ἐγγραφῶν κατὰ τὸ ἔτος 1887 καὶ ἀφαιρούντες τὰ εἰς χρέωσιν ἢ πίστωσιν ἐπίσης ἐγγραφέντα κατὰ τὸ 1887 ποσά, νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενα ὑπόλοιπα ἐκάστης μερίδος καὶ βεβαιώσωμεν ταῦτα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔχει καὶ ἄλλην ἔλλειψιν τὸ βιβλίον τοῦτο πολὺ σπουδαιότεραν, δηλαδὴ τὴν ἐξῆς· ἐπειδὴ τὰ ὡς ἄνω συλλεχθέντα ποσὰ εἰς ἐκάστην μερίδα, συνελήχθησαν ἐπὶ μόνῃ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἴδωσι τί ἐδαπάνησαν ἢ εἰσέπραξαν δι' ἐκάστην μερίδα, καὶ καταστρώσωσι τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887, καὶ ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ταμείου, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὸν ταμίαν, ἔπεται ὅτι καὶ αἱ σημειούμεναι ἐγγραφαὶ εἶναι ἀντίστροφοι, δηλαδὴ εἶναι πιστωμένοι αἱ Ἀνασκαφαί, Ἐξόδα Μουσείου, Προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Δημοσίου, ὅσαι δηλαδὴ μερίδες ἐδαπάνησαν, διότι ὁ ταμίαις πρέπει νὰ πιστωθῇ, εἶναι δὲ χρεωμένοι αἱ μερίδες ἐκείναι αἵτινες ἀπέφερον εἰσοδήματα δηλαδὴ Σύνδρομαί, Τόκοι κλπ. διότι ὁ ταμίαις πρέπει νὰ χρεωθῇ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 αἱ ἀταξίαι αὗται ἰδιορθώθησαν καὶ ἐχρεώθησαν καὶ ἐπιστώθησαν ἐν τάξει αἱ διάφοροι μερίδες.

“Ένεκεν τοῦ ὡς προεῖρηται σκοποῦ τοῦ βιβλίου τούτου, τοῦ νὰ συλλέξωσι ἀπλῶς τὰ ποσὰ εἰς ἕν ἑκάστον κεφάλαιον καὶ οὐχὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Καθολικόν, καὶ ἡ εἰς ἐκάστην δαπάνην ἢ εἰσπραξίν ἀναφερομένη δικαιολόγησις εἶναι ἀσαφεστάτη, ὥστε, ἵνα ἡμεῖς ἐξελέγξωμεν ποῦ καὶ διὰ τίνα σκοπόν, καὶ ἀπὸ ποῦτον εἰσεπράχθησαν ἢ ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα ποσὰ, ἵνα ἐκτελέσωμεν τὴν κυρίαν ἐντολὴν ἣν μᾶς ἔδωσεν ἡ Συνέλευσις, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὥστε ν’ ἀντιγράψωμεν ἐκ τοῦ Καθημερινοῦ μίαν ἐκάστην δικαιολόγησιν δαπάνης ἢ εἰσπράξεως ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι καλῶς ἔδαπανήθησαν, ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία δὲν ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν, οἵτινες καθήκον ἔχουσι νὰ ἐξελέγξωσι καὶ οὐχὶ νὰ καταστρώσωσι βιβλία.

Μολοντί ἔνεκεν τῆς ὡς εἴρηται ἄλλείψεως τοῦ Καθολικοῦ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βεβαιώσωμεν ἕαν τὰ μεταφερόμενα ἐκ τοῦ 1886 ὑπόλοιπα εἶναι ὀρθά, οὐχ’ ἦττον πεπειθότες ὅτι οἱ προηγηθέντες ἡμῶν κκ. ἐλεγκταὶ τὰ ἐξήλεγξαν, ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας ἣς τοὺς τίτλους ἰθὺς θεωρήσαμεν, ὡς παρακατιὸν θὰ διαλάβωμεν.

Ἡ περιουσία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 συνέκειτο ἐκ :

α) Δύο οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, μιᾶς ἐν Κηφισίᾳ καὶ δύο οἰκοπέδων ἐν Ἐλευσίνι, ὧν ἡ ἀξία ἀνεγράφετο ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 Δρ. 27,447.08

Εἰς ταύτην προσετέθησαν τὸ 1887 :

Ἡ ἀξία 4 γηπέδων ἀγορασθέντων ἐν Ἐλευσίνι ὡς τὰ ὑπ’ ἀριθ. 790, 813, 834 καὶ 1026 συμβόλ. τοῦ εἰρηνοδίκου Γ. Α. Οἰκονόμου . . Δρ. 1,217.10

Καὶ ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς οἰκίας Κηφισίας » 416.70 Δρ. 1,633.80

Ἀξία τῶν ἀκινήτων » 29,080.88

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 29,080.88

6') Ἐξ 28 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὧν αἱ 15 προὔπῃρχον καὶ ἡ ἀξία σημειοῦται εἰς τὴν καταστ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς Δρ. 59,253.10	
13 δὲ ἠγορεύθησαν τὸ 1887 εἰς διαφόρους τιμὰς ἐν ὧν δὲ ἀντὶ . . . » 54,904.— Δρ. 114,157.10	
γ') Ἐκ τῶν παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Ἰραπέζῃ κατατεθειμένων :	
135 Ὅμολ. Ἑλλ. Δανείου 60 ἑκατομ.	
118 » » » 10 »	
125 » » » 6 »	
αἰτίνας προὔπῃρχον καὶ ἡ ἀξία ἀναγράφεται ἐν τῇ καταστ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 εἰς Δρ. 94,742.92	
δ') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Δημοσίου . . . » 51,442.82	
ε') Ὁμοίως διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Ἐταιρίας ὑπολ. 31 Δεκεμβρίου 1886 » 1,000.—	
ς') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἐκ τῆς κληρονομίας Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὑπολ. ὡς κατάστ. 31 Δεκεμβρίου 1886 Δρ. 67,501.38	
Μετηνέχθησαν τὸ 1887 εἰς χρέος τοῦ ὄσαι τῷ ἐδόθησαν ὑπὸ Ν. Φραντζῆ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λαχείου » 1,890.80 » 69,392.18	
ζ') Κκι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 . . . » 5,038.18	
ἧτοι ἐν ὧν ἐκ » 364,854.08	
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1886 ἡ καθαρὰ περιουσία ἀνήρχετο εἰς . . . » 351,171.60	
Ἐπεταὶ ὅτι ἐντὸς τοῦ 1887 ἠὺζήθη κατὰ δαπανηθεισῶν ὀλιγώτερον τῶν εἰσπραχθεισῶν. » 13,082.48	

Τὸ εἰς δημόσια χρεώγραφα ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 παρίστανε ἀξίαν . . .	Δρ. 246,992.92
Ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς τοῦ 1887 εἰσεπράχθη τὸ ἀντίτιμον 235 Ὅμολ. τῶν 4 ἑκατ. καὶ 374 Ὅμολ. τῶν 25 ἑκατ. 8 καὶ 9 ⁰ / ₁₀ κλη- ρωθεισῶν καὶ ἀποσβεσθεισῶν δυνάμει Νόμου εἰσεπράχθησαν δὲ	Δρ. 152,250.— <u>94,742.92</u>
Μένει ὑπόλ. ἀξίας τῶν ἄνω χρεωγράφων	»
Ἐντὸς δὲ τοῦ 1887 ἀπέσβεσεν ἡ Ἀρχαιο- λογικὴ Ἐταιρεία καὶ τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέος τῆς προϋπάρχον ἐκ	» <u>55,540.10</u>

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγραφῆς τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας ὑποβάλλομεν εἰς τὸ Σ. Συμβούλιον τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν, διατὶ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐταιρείας δὲν ἀναγράφονται καὶ τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1887 δαπανηθέντα ἤτοι Δρ. 237,539.94 δι' ἀγορᾶν Ἀρχαιοτήτων, καθὼς καὶ τὰ δαπανηθέντα δι' ἀγορᾶν βιβλίων ὧν τὴν ἀξίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγράψωμεν καθότι συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἐξόδα προσωπικοῦ τυπωτικὰ διάφορα καὶ βιβλιοθήκη τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀποσβεσθῶσι μὴπως τὰ καταβληθέντα δι' ἀγορᾶν Ἀρχαιοτήτων καὶ βιβλίων τὰ θεωρεῖ ὡς ἐξόδα ἀποσβεστέα; Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ μὴ ἀναγραφή εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐταιρείας δαπανῶν αἰτινες ἀντιπροσωπεύονται διὰ τοῦ κεκτημένου τὴν ἀξίαν ἀντικειμένου, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν ἔλεγχον δικαιοματικῶς κέκτηνται οἱ ἑταῖροι διότι ἀποτελεῖ μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας.

Τὸ αὐτὸ εἰρήσθω καὶ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἧς ἐπίσης δὲν ἀναγράφεται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἐταιρείας ἡ ἀξία, ἐνῶ ὡς γνωστὸν, πλῆθος τευχῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, δι' ἃ ἔδαπανήθησαν μεγὰλα ποσά, ὑπάρχουν ἀποθηκευμένα ἐν τῷ Πολυτεχνεῖφ καὶ ἔχουν ἀξίαν πραγματικὴν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ ἀναγραφῶνται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἐταιρείας ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀγοραὶ Ἀρχαιοτήτων τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀρχαίων μετὰ τῆς καταβληθείσης ἀξίας, τὸ αὐτὸ εἰρήσθω διὰ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ

Θέλοντες ὁμως νὰ βεβαιώσωμεν ἂν ἡ Ἑταιρία ἐπραγματοποίησε ἀπάσας τὰς ἐντολάς καὶ νὰ ἐξέξωμεν τὸ ἐν τῇ Καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενον ὑπόλοιπον, ἐξηλέγξαμεν τὰς πληρωμὰς τῆς καὶ εἶδομεν ὅτι ἐπλήρωσε διὰ συμβολαίων τὰ ἐξῆς ἦτοι :

Δρ. 3000	—	διὰ τοῦ ἑπ' ἀρ.	23	ἐντάλ.	16	Μαρτ.	1887	συμβ.	40819	Γλυκοφρύδη
»	3500	—	»	»	»	»	»	»	40936	»
»	8194.65	»	»	»	68	»	23	Μαΐου	»	41281
»	4750	—	»	»	»	»	»	»	»	41291
»	2000	—	»	»	»	»	»	»	»	41378
»	4500	—	»	»	»	»	»	»	»	41566
»	450	—	»	»	»	»	»	»	»	41379
»	19852.70	—	»	»	»	»	»	»	»	33814
»	2500	—	»	»	»	»	»	»	»	42529
»	700	—	»	»	»	»	»	»	»	498
										Εἰρηνοδίκου
										Μαραθῶνος
»	650	—	»	»	»	»	»	»	»	42770
»	3610	—	»	»	»	»	»	»	»	42942
»	11804	—	»	»	»	»	»	»	»	7074
										Ι. Α. Πέππα
Δρ. 65511.35										ἦτοι ἐπλήρωσε ὅσας ἀναφέρει ἡ κατάστασις. Ἐὰν εἰς ταύτας προσέσωμεν ὑπόλοιπον μεταφερθὲν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1886.
»	626.12									
Δρ. 66137.47										Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἀφαιρέσωμεν τὰ εἰσπραχθέντα ἔναντι ὧς εἶδομεν τὰ συνοδευόντα τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἔγγραφα καὶ ἐθωρήσαμεν αὐτὰ ἦτοι :
										Δρ. 3000
										διὰ τοῦ ἑπ' ἀριθ. 7948/6173 τῆς 17 Ἰουν. 1887 ἐγγράφου ἐντάλμ. χρ. ἀρ.
										870
										» 8194.65
										ὁμοίως
»	14694.65									» 3500 —
										8572/8955 26 Αὐγούστου 1462
Δρ. 51442.82										ἀπομένει ὑπόλοιπον ὅπερ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου ἀναγραφόμενον ὑπόλοιπον.

Ὡστε ἐὰν λάθωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθεισῶν ἐντολῶν ἐκ Δρ. 66461.35

Ἐκ τούτου δὲ ἀφαιρέσωμεν τὸ παρὰ τῆς Ἑταιρικῆς καταβληθὲν ἦτοι » 65511.35

ὑπάρχει διαφορά ἐκ Δρ. 950.—

ἦτις εἶναι τὸ φέρον, τὴν ὑπὲρ τοῦ Κώτσου Σιδέρη Πόγχα συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν ὑπὲρ διαφόρων ὑπ' ἀριθ. 1338/1411

τῆς 5 Φεβρουαρίου 1887 ἐντολῆς, ἦν καὶ μόνη ἡ Ἐταιρία δὲν εἶχε πραγματοποιήσει.

Ὁ ἀξιότιμος κύριος Νικολαΐδης μᾶς προσεκάλεσεν ἐπανειλημμένως νὰ καταμετρήσωμεν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐθεωρήσαμεν περιττόν, διότι ἐὰν ἡ ἐξελεγχῆς ἐλάβανε χώραν ἀκριβῶς τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 βεβαίως ἡ καταμέτρησης τῶν ἐν τῷ ταμείῳ 0' ἀπεδείκνυε τὴν ὀρθότητα τοῦ σκοπούμενου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ὅτε καὶ πληρωμαὶ νέαι καὶ εἰσπράξεις ἐγένοντο, αἰτινες ἠλλοίωσαν τὸ ὑπόλοιπον, ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὑπολοίπου, οἷον ἦτο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887, ἦν ἔτι εἰκονικὴ, ἐκτὸς ἐὰν ἐλαμβάναμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1888 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξελέγξεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ὅπερ δὲν ἀνήκον ἡμῖν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι ἡ καταμέτρησης τῶν ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων δέον νὰ γίνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Σ. Συμβουλίου συντάσσοντος πρωτόκολλον τακτικόν.

Μεταβάντες εἰς τὴν παρὰ τῷ Πολυτεχνείῳ βιβλιοθήκην τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν κατὰ τὸ 1887 ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ δεθέντων, ἐξετάσαμεν ἐὰν πράγματι ταῦτα εἰσῆχθησαν καὶ ἐδέθησαν, ὡς αἱ ἀναγραφόμεναι δαπάναι· εὑρομεν δὲ πάντα ἐν τάξει.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐσχομεν ἀφορμὴν νὰ καταμετρήσωμεν καὶ τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα φύλλα τοῦ Α'. τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1887.

Εὐρέθησαν δὲ τοιαῦτα	178
εἰς ἃ προστιθέμενα τὰ δεθέντα τῷ βιβλιοπώλῃ	170
καὶ τὰ διανεμηθέντα εἰς διαφόρους	52
ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν τῶν τυπωθέντων τευχῶν	<u>400</u>

Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξακριβωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀγορασθεισῶν Ἀρχαιοτήτων ἄλλοιφει χρόνου.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ'. περιόδου, ὃν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ἐβεβαιώθημεν διὰ καταμέτρησεως τῶν ἐν τῷ γραφείῳ μεινάντων ἀπωλήτων 3700 κλήρων ἐκ τῶν 31000 τυπωθέντων ὅτι ἐπωλήθη-

σαν 27300 ἀνθ' ὧν ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι Δρ. 81900, ἀλλ' ἀντὶ τούτων εἰσεπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ 1886 Δρ. 3891.— κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1887 » 78009.— καὶ ἐξ ὑπερτιμήσεως χρυσῶν νομισμάτων 1887 » 1833.45 ἐν ὄλῳ Δρ. 83733.45

Ἐπληρώθησαν δὲ τὸ 1886 δι' ἐξοδα Δρ. 4224.— Ὅμοιως τὸ 1887 διὰ κλήρους καὶ ἐξοδα . . . » 33694.60 » 37918.60 Δρ. 45814.85

Δὲν εἶχον δὲ παρουσιασθῆ πρὸς ἐξαργύρωσιν κληροί ἐκ » 3931.20 Ὡστε προέκυψε κέρδος καθαρὸν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας ἐκ Δρ. 41883.65

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις λαμβάνομεν τὸ θάρρος σὺν τῇ τιμῇ νὰ ἐπισυνάψωμεν παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν δαπάνην τῆς εἰς 4 τεύχη τοῦ ἔτους δημοσιευομένης ἐφημερίδος. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μὲν ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις αὐτῆς γίνεται λίαν ἀτάκτως, ἡ δὲ δαπάνη φαίνεται λίαν ὑπέρογκος ἕνεκα τῆς ὑπερβαλλούσης πᾶν ἄλλο ὁμοειδὲς περιοδικὸν πολυτελείας.

Καὶ ἄτακτος μὲν ἀποδείκνυται ἡ ἔκδοσις διότι, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ 1888, ἐν καὶ μόνον τῶν 4 τευχῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1887 ἔκδοθὲν ἐδημοσιεύθη καὶ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, τὰ δὲ λοιπὰ β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὸ α'. τοῦ τρέχοντος διατελοῦσιν ἐν τῷ παρασκευάζεσθαι. Καὶ τοῦτο γίνεται, ἐν ᾧ τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀμειβονται διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἐγκαίριον ἔκδοσιν τῶν τευχῶν ἀνὰ 50 δραχμὰς ἕκαστον λαμβάνον, ἧτοι ἐν ὄλῳ ἀνὰ 150 δραχμὰς δι' ἕκαστον τεύχος, συνιστάμενον ἐκ 13 μόνον φύλλων ἢ 26 σελίδων μεγάλων. Ὅποιαν δὲ δυσάρεστον ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς τοὺς ξένους τοῦλάχιστον ἡ βραδύτης αὐτῆ καὶ ἄτακτος ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν 4 τευχῶν τῆς ἐφημερίδος, πᾶς τις τῶν ἐπαϊόντων περὶ τοιούτων ἐπιστημονικῶν εὐ-

κόλως έννοεῖ, ἀναλογιζόμενος ὅτι σήμερον, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματᾶ, ἡ μὲν τάξις εἶναι ἡ βᾶσις καὶ ἡ κρηπίς αὐτῶν, τὸ δὲ ἐπίκαιρον ἐν τῇ δράσει, ἐνεργείᾳ καὶ ἐργασίᾳ ἡ ἀσφαλεστάτη ἐγγύησις τῆς προόδου καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῶν. Ὑπέροχος δὲ ἡ δαπάνη ἕνεκα τῆς περιττῆς πολυτελείας εἶναι, διότι διὰ μόνον τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ληφθὲν α'. τεῦχος τοῦ 1887 συνιστάμενον ἐκ $3\frac{1}{4}$ τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ 5 προσηρητημένων ἐν τέλει εἰκόπων ἐδαπανήθησαν 2,248.55 δραχμαί, ποσὸν γενναῖον δι' ἐν φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Σημειωτέον δὲ ἐν ταῦθα ὅτι μέρος μὲν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναγεγραμμένον εἶναι ὠρισμένως διὰ τὸ τεῦχος τοῦτο, μέρος δὲ συγχωρευμένον μετὰ τῆς δαπάνης τοῦ ἀδημοσιεύτου ἔτι β'. τεύχους, ἐξ ἧς ἀπεσπᾶσθη τὸ ἡμισυ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Διατὶ δὲ δὲν ἀναγράφεται ἰδιαιτέρως ἡ δαπάνη ἐκάστου τεύχους, ἀλλὰ συγχωνεύεται μετὰ τῆς δαπάνης ἄλλου, καὶ διατὶ γίνεται τοσαύτης ὑλικῆς πολυτελείας χρῆσις ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾗ τὰ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενα ὁμοειδῆ περιοδικὰ τοῦ τε Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἶναι λιτότερα μὲν καὶ οἰκονομικώτερα ἐκτενέστερα ὅμως καὶ πνευματικῶς πλουσιώτερα, μένει ἄδηλον ἡμῖν· προτιμότερον δὲ νομιζομεν ἀντὶ τῆς ματαίας καὶ ἀσκόπου ὑλικῆς πολυτελείας τὴν ἐπαύξησιν τῆς πνευματικῆς ὕλης.

Μετὰ δὲ ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἡ εἰς ὅσον οἷόν τε εὐρύτερον κύκλον τῆς τε ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς διάδοσις τῆς γνώσεως τῶν ἀρχαιολογικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἐπάναγκες θεωροῦμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὅπως τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς καταβιβασθῆ ἀπὸ 16 δραχμᾶς εἰς 10 μόνον, διὰ δὲ τοὺς ἐταίρους ὀρίσθῃ εἰς 5 δραχμᾶς μόνον, πληρωτέας μετὰ τῆς πεντεκαίδεκαδράχμου συνδρομῆς ὑποχρεωτικῶς, ἢ ἐὰν δὲν θέλωσι ἰὰ ὑποβληθῶσι πάντες εἰς τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν διὰ τοὺς θέλοντας μόνον νὰ γίνῃ ἡ συγκατάβασις αὕτη, ἢ καὶ νὰ διανέμωται δωρεὰν τοῖς πληρώνουσι τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν, διότι τῶν 400 ἀντιτύπων ἅτινα ἐκτυποῦνται 32 μόνον δυστυχῶς πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις, 138 ἐν τῷ

Ἐξωτερικῶ, 52 διανεμόνται δωρεάν καὶ 178 πεφυλακισμένα διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Μουσείου ζητοῦντα ἀναγνώστας καὶ οὐχὶ φύλακας, ἡμεῖς δὲ ὑπολαμβάνομεν ἀπρεπὲς καὶ ἄδικον, νὰ λέγωνται μὲν μέλη τῆς Ἑταιρίας οἱ ἑταῖροι, ν' ἀγνοῶσιν ὁμως καὶ νὰ στερῶνται τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐκδιδομένης ἐφημερίδος.

Ἐν τέλει δὲ εὐχόμεθα ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἡ περὶ τὴν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν βραδύτης καὶ ἀταξία ἀρθῆ καὶ ἡ ἐνδεχομένη περὶ τὴν δαπάνην οἰκονομία ἐπενεχθῆ καὶ ἡ περὶ τὴν καθόλου διαχείρισιν τῶν δαπανωμένων λογιστικὴ βελτιωθῆ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν καὶ ἀξίωσιν τῆς ἐν ἡ ζῶμεν ἐποχῆς.

Περαίνοντες τὰ τῆς ἐξελέγξεως καθήκον κρίνομεν νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἵνα ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς εἰς τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλε ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρίας, συγχρόνως δὲ νὰ τῇ ὑποβάλωμεν τὰς ἐξῆς εὐχάς.

Α') Νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ νῦν ὑπάρχον γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν Συναίαν Ἀκαδημίαν ἢ τε βιβλιοθήκη, τὸ ἀρχεῖον κλπ. ἵνα ὡς προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς ἑταίρους, πρὸς δὲ ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται οἱ κατὰ καιροὺς ἐλεγχταὶ νὰ περισυλλέγῃσι πανταχόθεν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν στοιχεῖα. Διὰ μικρᾶς δὲ δαπάνης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίστρωσις τοῦ πατώματος διὰ σανίδων καὶ νὰ εὐπρεπισθῶσι τὰ δωμάτια ταῦτα ἅτινα εἶναι πολὺ καλὰ.

Β') Ν' ἀναθεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ εἰς εἰδήμονα, ὅστις καὶ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία εὐπρόσωπα νὰ καταστρώσῃ διευκολύνων οὕτω τὸ ἔργον τῶν Ἐλεγκτῶν.

Γ') Νὰ ἐκλεχθῆ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ ἐν μέλος ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν λογιστῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται δι' αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας.

Ἀθήναι, 20 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Μ. Γ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ

Ι. ΦΩΚΙΑΝΟΣ

Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου, ἀπεφάνητο δὲ αὕτη ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησης καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Ἐἶτα ὁ Πρόεδρος ἀπηύθυνε καὶ δευτέραν ἐρώτησιν περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχει τις ὁ ἔχων νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ εὐχῶν τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐκθέσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἠγέρθη σύντομος συζήτησις σχετικῶς πρὸς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο, ὅτι ἀρνεῖται τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Κατόπιν ἠγέρθη ἑτέρα συζήτησις ἐπὶ τῆς πρώτης εὐχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ συγκεντρώσεως τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐταιρίας ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Λαχείου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρατηρήσει διαφόρων ἐταίρων, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη καὶ ἄλλοτε πολλάκις γενομένη ἀπεδείχθη τό γε νῦν ἔχον ἀπραγματοποιήτος, ἡ Συνέλευσις ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῇ ἐκ νέου τοῦ ζητήματος τοῦ ὁποίου ἐπομένως ἡ λύσις πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἐπίσης εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δὲ εὐχὰς ὡς καὶ τὰς ἄλλας παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου λογιστικοῦ συστήματος οὐδεμία ἠγέρθη συζήτησις, οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐταίρων λαβόντος τὸν λόγον πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ δύο ψηφοφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ Ὁρ-

γανισμός της Ἐταιρίας, ἐξελέχθη τὸ νέον Συμβούλιον ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Ἄλ. Α. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων	111
Ἀντιπρόεδρος Σπυρ. Φεντικλῆς	»	85
Γραμματεὺς Στέφ. Α. Κουμανούδης	»	102
Ταμίας Γ. Νικολαΐδης	»	100
Μέλη τοῦ Συμβουλίου Στ. Δραγούμης	»	101
Εὐθ. Καστόρχης	»	67
Κ. Γραμματικόπουλος	»	63
Π. Καθθαδίας	»	62
Δ. Σεμετέλος	»	62
Δ. Φίλιος	»	62
Κ. Μυλωνᾶς	»	60

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 17^{ην} μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(*Όσων όνομάτων είναι προτεθειμένος άστερίσχος, αυτοί προς τή έτησία συνδρομή και καθυστεροῦσαν ἄλλην κατάβαλον, ἢ τήν τοῦ προσεχούσ έτους*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . Δρ.	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝΑΣΤ. . . »	15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . »	15.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. . . »	ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ Μ. . . »	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . »	ΔΗΔΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . »	15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . »	ΔΗΜΙΤΣΑΣ Μ. Γ. . . »	15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . »	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. Ι. . . »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΣΠ. . . »	15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. . . »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΙΜ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Κ. . . »	15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. . . »	15.—
	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . »	15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . »		15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . »	ΖΑΝΕΤΟΣ Γ. . . »	15.—
ΒΕΛΕΝΤΣΑΣ Σ. . . »	ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . »	15.—
ΒΕΡΕΝΗΣ Π. . . »	ΖΗΣΙΟΥ Κ. . . »	15.—
ΒΙΚΕΛΛΑΣ Δ. . . »	ΖΟΛΩΤΑΣ Γ. . . »	15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . »		15.—
ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . »	*ΗΡΕΨΙΤΗΣ Π. . . »	30.—
ΒΟΥΡΤΣΕΛΛΑΣ ΙΩ. . . »		15.—
	ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . »		15.—
ΓΕΡΑΚΗΣ Γ. Α. . . »	ΙΑΤΡΙΔΗΣ Π. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΣΤΕΦ. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . »	ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ. . . »	15.—
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »	ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ. . . »	15.—
ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. . . »		15.—

ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ Π. . . . Δρ.	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. . . Δρ.	15.—
ΚΑΖΑΝΗΣ Ν.	15.—	ΜΙΣΤΡΙΑΤΗΣ Γ. . . .	15.—
ΚΑΛΑΠΘΩΑΚΗΣ Μ. . . .	15.—	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Γ. Ν. . .	15.—
ΚΑΛΔΙΓΑΣ Π.	15.—	ΜΟΥΣΗΣ Ιω.	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	15.—	ΜΠΑΛΙΑΝΗΣ Κ. . . .	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . .	15.—	ΜΠΕΚ Κ.	15.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Ηλ. . .	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ Ι.	15.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	15.—	ΜΤΑΩΝΑΣ Κυρ.	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ.	25.—		
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π.	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Θ.	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Γ.	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Φ.	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Σ.	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. . . .	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε.	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. . . .	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . .	15.—	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . .	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Αθ.	15.—		
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ.	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . .	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ Αλ.	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. . . .	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ.	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ.	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΦΑΝΟΣ Αλ. Α.	15.—		
ΚΟΡΦΑΛΙΟΣ Π.	15.—	ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ Ηλ. . . .	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στ. Α.	15.—	ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. . . .	15.—
ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ Δ. . .	50.—	ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ Ι. Χ. . .	15.—
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓ. . . .	15.—	ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . .	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ.	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . .	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ.	15.—	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν.	15.—
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Ιω.	15.—	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . .	15.—	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . .	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Αλ.	15.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . .	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ιω.	15.—	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . .	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. . .	15.—	ΠΑΠΑΡΡΕΓΟΠΟΥΛΟΣ Π.	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . .	15.—	ΠΑΠΠΟΣ Δ.	30.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Στ. . .	15.—	ΠΑΡΙΣΗΣ Στ.	15.—
ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν.	15.—	ΠΑΣΠΑΤΗΣ Αλ.	15.—
		ΠΑΣΧΑΛΗΣ Α.	15.—
ΛΑΚΩΝ Β.	15.—	ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β.	15.—
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι.	15.—	ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν.	15.—
ΛΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ.	15.—	ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π.	15.—
		ΠΕΡΡΗΣ Π.	15.—
ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . .	15.—	ΠΕΡΡΗΣ Σπ.	15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ.	15.—	PETERSEN EUG.	25.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. . . .	15.—	ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ.	15.—
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Κυρ. . . .	15.—	ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. . . .	15.—
ΜΕΛΑΣ Μ.	25.—	ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ . .	15.—
ΜΕΛΙΣΣΕΟΥΡΓΟΣ Γ. . . .	15.—	ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. . . .	15.—
ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. . . .	15.—		

ΡΑΝΔΑΣ Δ. Δρ.	15.—	ΣΤΕΟΤΚΑΡΕΦ Α. . . . Δρ.	20.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. »	15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. »	15.—		
ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	15.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ Χρ. »	15.—
ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. . . »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. »	15.—
SCHLIEBMANN H. »	25.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΝΙΚ. Θ. . »	15.—
ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. »	15.—
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. »	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. . . . »	15.—
ΣΚΟΥΖΗΣ Π. Γ. »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Σπ. »	15.—
ΣΚΟΥΡΟΥΔΗΣ ΣΤ. »	15.—	ΦΩΚΑΣ Γ. »	15.—
ΣΚΥΔΙΣΣΗΣ Ι. Ι. »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. »	15.—
ΣΟΥΖΟΥΡΗΣ Γ. »	15.—	ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »	15.—
ΣΟΥΓΓΡΑΣ Σ. »	15.—		
ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	15.—
* ΣΠΙΘΗΣ Ν. »	30.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. »	15.—
ΣΠΑΝΩΝΗΣ Ν. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. »	15.—
ΣΤΑΗΣ ΒΑΔ. »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . »	15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΠ. »	15.—		
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ. »	15.—	ZILLER E. »	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ Ν	Δρ.	200.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. »		15.—
ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Τρ. »		15.—
ΟΒΕΡΓ ΕΜ. »		15.—

ΕΝ Τῃ ΛΟΙΠῃ ΣΤΕΡΕᾷ ΕΛΛΑΔΙ

ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΝ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ. »		27.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

* ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ Δρ.	200.—
ΡΩΜΑΝΟΣ Ιω. ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ »	30.—

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

* ΒΛΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ Δρ.	50.—
ΚΕΒΕΙΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ »	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ιω. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ »	672.—
LEVIS S. S. ΕΝ CAMBRIDGE ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ »	77.10

BIBLIA ΔΩΦΘΕΝΤΑ

- American journal of archaeology. Vol. III. Baltimore, 1887.
 Arch. — Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-
 Ungarn. Jahrg. XI. Wien, 1887.
 Asociacion artistico-arqueologica Barcelonesa. Album de
 grabados escogitos. Barcelona, 1887.
 Boletin de arquitectura e de archeologia. V, 1. Lisboa, 1886.
 Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle
 Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1887.
 Bulletin de Correspondance Hellénique. XI. Athènes, 1887.
 Bureau of Ethnology (Fourth annual report of the) 1882-
 83. Washington, 1886.
 Cambridge antiquarian Society. Report and Communica-
 tions. N° XXVII. Cambridge, 1887.
 Canadian Institute (Proceedings of the). III, 4. Toronto,
 1886.
 Davenport Academy (Proceedings of the). IV, 1882-84.
 Davenport Iowa, 1886.
 Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλά-
 δος. Τόμ. 2, τεύχ. 7. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
 Forhandlinger i Videnskabs-Selskabet i Christiania 1886.
 Christiania, 1887.
 Gardner, P.-Poole, R., Catalogue of greek coins. Pelo-
 ponnesus. London, 1887.
 Glasnik serbskoga utschenog drushtwa. N° 67. Bel-
 grad, 1887.
 Journal of hellenic studies. Vol. VIII, pl. LXXII-LXXXIII.
 London, 1887.

- Kirchhoff, A., Inschriften von der Acropolis zu Athen. Berlin, 1887.
- Bemerkungen zu dem Bruchstück einer Basis von der Burg zu Athen. Berlin, 1887.
- Latschew, B., Περὶ τῆς πόλεως Ὀλβίας (Ῥωσσιτί). Ἐν Πετροπόλει, 1887.
- Lieblein, J., Handel und Schiffahrt auf dem rothen Meere nach aegyptischen Quellen. Christiania, 1886.
- Lolling, H., Thessalische Freilassungsurkunden. Berlin, 1887.
- Löwy, Em., Zur Geschichte des Torso vom Belvedere. Memorie della regia Accademia di scienze, lettere ed arti in Modena. Tom. XX, part. III. Serie II, vol. IV. Modena, 1882. 1886.
- Mémoires de l'Institut national genevois, 1883-86. Genève, 1886.
- Mittheilungen des K.D. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XII. Athen, 1887.
- Mitzopoulos, C., Ueber die Beschaffenheit der zu Mykenae entdeckten metallischen Antiquitäten. 1878.
- Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Περίοδος 5^η, ἔτος 1885-86. Μελέτη περὶ ἀρχαίων θέσεων ἐν Λυδία ὑπὸ Ἀριστοτ. Φοντριέρ. Ἐν Σμύρνῃ, 1886.
- Τὰ Μουσεία τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ. Ῥωμαΐδου. Α-Β. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
- Peabody Museum (Report of the trustees). Vol. III, 7. Cambridge, 1887.
- Pervanoglù, P., Della paletnologia della Penisola italica. Trieste, 1887.
- Putnam, H., Conventionalism in ancient american art. Salem, 1887.
- Schliemann, H., Mycènes. Recit des recherches et découvertes faites à Mycènes et à Tiryns. Paris, 1879.
- Troja. Results of the latest researches and discoveries on the site of Homer's Troy. London, 1884.

- Schliemann, H.; Hios: Ville et pays des troyens. Traduit de l'anglais par Mme E. Egger. Paris, 1885.
- Tiryns: The prehistoric palace of the Kings of Tiryns. London, 1886.
- Smithsonian Institution. Annual report for the year 1884, I-III. Washington, 1885.
- Annual report for the year 1885. Washington, 1886.
- Schriften der Universität zu Kiel. Kiel, 1885-86.
- Studniczka, Fr., Zu den Tempelbildern der Brauronia, 1887.
- Viestnik Harvatskoga arkeol. Druztva. IX, 2, 3. Agram, 1887.
- Wagner free Institute of science (Transactions of the). Vol. I. Philadelphia, 1887.
-

BIBΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

- Arndt, P., Studien zur Vasenkunde. Leipzig, 1887.
- Collitz, Herm., Sammlung der griechischen Dialekt-
Inschriften. Bd. 1. 2, I. 3, I. Göttingen, 1884-86.
- Curtius und Kaupert., Karten von Attika. V. Berlin, 1887.
- Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. XI.
Paris, 1887.
- Dumont et Chapelain., Les céramiques de la Grèce pro-
pre. IV. Paris, 1887.
- Furtwängler, Ad., La collection Sabouroff. XV. Berlin,
1887.
- Gazette archéologique. Vol. XII. Paris, 1887.
- Keller, Otto., Thieré des classischen Alterthums. Inns-
bruck, 1887.
- Kirchhoff, A., Studien zur Geschichte des griech. Alpha-
bets. 4e Auflage. Gütersloh, 1887.
- Klein, W., Die griechischen Vasen mit Meistersignaturen.
2e Auflage. Wien, 1887.
- Maspero, G., L'archéologie égyptienne. Paris, 1887.
- Mayer, Max., Die Giganten und Titanen in der antiken
Sage und Kunst. Berlin, 1887.
- Oberhammer, Eug., Akarnanien, Ambrakia, Amphilo-
chien, Levkas in Alterthum. München, 1887.
- Oehmichen, G., Griechischer Theaterbau. Berlin, 1886.
- Perrot et Chipiez., Histoire de l'art. IV. Paris, 1887.
- Preller, L., Griechische Mythologie. 4e Auflage von Ro-
bert. Berlin, 1887.
- Roscher, V, H., Lexikon der gr. und römischen Mytho-
logie. XI. Leipzig, 1887.

Revue archéologique. IX-X. Paris, 1887.

Vogel, J., Scenen euripideischer Tragödien. Leipzig, 1886.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Μητροπολίτης Ἀμασείας (διὰ Κ. Κυπραίου). — Ἄντ. Βενιζέλος. — Μιχ. Τσιβουράκης. — Κ. Γαλανόπουλος. — Γ. Παπαθασιλείου. — Ἴω. Ἡλιόπουλος. — Γ. Νικολαΐδης. — Σ. Βαλετόπουλος.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ
ΕΝ Τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς ἀνατολάς, ἐξετάθησαν καθ' ὅλον τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Μουσείου. Οὕτως ἐλπίζεται ὅτι ἡ ὅλη τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφὴ περατωθήσεται ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους. Τὰ γενόμενα δὲ εὐρήματα εἶνε ἐξ Ἰσου πολλὰ καὶ σπουδαῖα, ὅσον καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1886. Τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μνημονευτέων μέγα σχετικῶς, κυκλώπειον τὴν κατασκευὴν, οἰκοδόμημα, ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς τὴν ἀνατολικὸ-βόρειον γωνίαν τοῦ τεύχους ἐκτεινόμενον, καὶ τὸ πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος κρηπίδωμα ἐκ πωρίνων λίθων, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς Ρώμης. Τῶν πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων γλυπτῶν μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία κυρίως, χαλκοῦν ὁμοίωμα Ἀθηνᾶς ἐπίχρυσον, συγκείμενον ἐκ δύο συγκεκολλημένων ἀναγλύφως ἐξειργασμένων ἐλασμάτων, χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς Προμάχου καὶ τελευταῖον εὐρεθεῖσα μαρμαρίνη ἀνδρική λεφαλή φυσικοῦ μεγέθους, ἔργον καλλιστῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης.

2 Ἰανουαρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

(Πίναξ 1)

Αἱ ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1887ον ἀρξάμεναι τὴν 22αν Ἰουνίου παρετάθησαν μέχρι τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου, ἤτοι ἐπὶ ἕξ ὅλους μῆνας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀρθέντων τῶν κωλυμάτων διὰ τῆς κατεδαφίσεως τῆς μόνης μέχρι τότε ὀρθίας ἔτι ἱσταμένης ἐκεῖ οἰκίας τοῦ Ἀθ. Α. Ἀδὰμ ἐκαθαρίσθη πλέον ἡ ὁδὸς καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ἀπὸ τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τὸν Ναὸν ἄγουσα. Ἡ ὁδὸς, ἡρέμα ἀνωφερῆς ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἦν, ὡς φαίνεται, οὐχὶ ὄλως εὐθεία, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον που καμπὴν τινα ἔχουσα, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ καὶ πάλιν παρὰ τοῦ κ. Dörpfeld (1) ἐκπονηθέντι διαγράμματι. Τοῦ λιθοστρώτου αὐτῆς σώζεται μόλις τὸ $\frac{1}{3}$ κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς μέρος, τὸ πρὸς τὸν Ναόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐπιδιόρθωσις ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις (2) (αἱ πλάκες αὐτοῦ συνδέονται πρὸς τὸ βραχῶδες ἔδαφος δι' ἀσβεστοῦ) καθὼς ἐπίσης Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκευάσμα εἶναι, ὡς εἰκάζω, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς ὄφρυν ἀνάλημμα, οὐ ὁμοῦ ὡσαύτως ἐλάχιστον σώζεται μέρος κατὰ τὸ πρὸς τὰ προπύλαια ἄκρον αὐτῆς (3). Οἱ διὰ ταύτης (τῆς πομπικῆς ὁδοῦ) εἰς τὸν Ναὸν ἀνερχόμενοι ἠδύνατο, ἢ κατ' εὐθείαν διὰ τῆς Πύλης Ω⁴, εἰς ἣν καὶ ἀπέλη-

(1) Τῷ ἀξιολύμῳ πρώτῳ Γραμματεῖ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἐκφράζομεν καὶ δημοσιάζομεν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐγνωμοσύνην μας τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον νῦν ὄλως τῇ ἐπιστῆμῃ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχ. Ἐταιρίᾳ χαριζόμενος ἐξεπόνησε τὸ διάγραμμα.

(2) Ἴσως καὶ τότε πρώτον κατασκευάσθη τὸ λιθοστρώτων ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις· ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χρόνοις πιθανὸν νάνηρχοντο οἱ πανηγυρισταὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βράχου πατοῦντες, εἰ καὶ οὗτος ἐνιαχοῦ πᾶν ἀνώμαλος φαίνεται ὢν.

(3) Τὸ ἀπολεσθὲν αὐτοῦ μέρος μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου, καθ' ὃ πλέον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ἀναλήματος δὲν ἔχρηξεν ἡ ὁδὸς, ἠναγκάσθη νὰ διακρίνηται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ· καὶ τοίχους δὲ τινὰς εἶχεν, ὡς φαίνεται, ἡ ὁδὸς ἀφοριστικῶς, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ πλάτους τῆς, οὔτινες καὶ ἐδηλώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι (γ).

γεν ἡ ὁδός, νὰ εἰσέλθωσιν, ἢ κάμπτοντες οἱ μὲν ἀριστερά, οἱ δὲ δεξιὰ, οὗτοι μὲν διὰ τῆς Πύλης Ω⁵, ἐκεῖνοι δὲ εἰς τὴν Φιλώ-
νειον πρῶτον Στοῶν εἰσβαίνοντες, εἰσέρχοντο εἰς τὸ Τελεστήριον
διὰ τῶν δύο ἐνταῦθα πυλῶν Ω² καὶ Ω³. Ὅτι δὲ ἡ ὁδός ἐκο-
σμεῖτο καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος δι' ἔργων τῆς τέχνης ὅχι μό-
νον οἰκοθεν ἐννοεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν σωζομένων ἔτι ἐκεῖ
(κατὰ χώραν ὡς νομίζω) βάσεων (ε, ε) μαρτυρεῖται, οὐδὲν δὲ
τὸ κωλύον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα βάρη, ἅτινα ἐδῶ
που εὐρέθησαν, ὡς καὶ τινὰ γλυπτικὰ ἔργα (1), ἐνταῦθα καὶ
ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ἰδρυμένα· ἀλλὰ καὶ οἰκοδομήματά τινά ἐπὶ τοῦ
βράχου ψικοδομημένα ἴσταντό ποτε ἐνταῦθα ὄρθια, οἷον τὸ κατὰ
τὸ γράμμα Η σημειωθέν, οὐ ὅμως τὰ τε λείψανα ἐλάχιστα καὶ
ὁ σκοπὸς ἀδηλός (2), καὶ τὸ κατὰ τὸ γράμμα Η', ὅπερ κατ' εἰ-
κασίαν ὄλων ὑπετέθη ὡς ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν (3).

Τούτων δὲ ἐνταῦθα γενομένων μετήνεγκον τοὺς σκαφεῖς πρὸς
βορρᾶν καὶ ἀφοῦ ἀνέσκαψα ὀλόκληρον τὸν περιβόλον τοῦ Ναΐσκου
τοῦ Πλούτωνος μέχρι τοῦ βράχου, ἐπέχωσα δ' αὐτὸν καὶ αὐθις,
ἀφοῦ οὐδὲν τὸ ἄξιον λόγου ὑπῆρχεν ἐκεῖ, ὅπερ ἔπρεπε νὰ μὲνη
διὰ παντὸς ὄρατόν (4), ἐκαθάρισα ἔπειτα ὀλοσχερῶς ἀπὸ τῶν

(1) Τούτων πλὴν κεφαλῆς τινος γυναικείας φυσικοῦ περίπου μεγέθους, ἄξιος
ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι καὶ κορμὸς νεανίου εἰς ὃν ἐσχάτως προσηρμόσθη καὶ ἡ κε-
φαλὴ, ἥτις ὅμως εἶχεν εὐρεθῆ κατὰ τὸ πρῶτον ἡδὴ ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἑκατὸν
περίπου βήματα μακρὰν πρὸς βορρᾶν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ κορμὸς ἐξεχώσθη περὶ
τούτων τῶν ἔργων θὰ γίνῃ μακρότερος λόγος ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι.

(2) Πλὴν τῶν βαθμίδων (Η) φέρει ὁ βράχος ἐκεῖ καὶ ἄλλα λαξεύματα εἰς ἐν-
θεσίαν ποτε λίθων καὶ ἔγνη ἀμυδρὰ οὐδοῦ (;) καὶ πρὸς τούτοις καὶ μεγάλην κυκλι-
κὴν (διαμ. 0,90) καὶ ἰκανῶς βαθεῖαν (0,50) ὄπην (ἀρχαίαν ;), ἣν ὁ τελευταῖος
τῆς γῆς κάτοχος εἶχε μεταχειρισθῆ ὡς ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἔρρειν ἐκ τοῦ ληνοῦ του τοῦ
γλεῦκος δι' αὐλακος ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ βράχει λαξευθείσης.

(3) Ἐκατέρα τῶν Θεῶν εἶχε τὸν θησαυρὸν τῆς (Ἐφημ. Ἀρχ. 1883, σελ. 125-
126 γ. στιχ. 4-5) καὶ ἀπίθανον δὲν εἶναι τὸ μικρὸν ἐνταῦθα οἰκοδόμημα (πλὴν
τοῦ βράχου λελαξευμένον πρὸς τὸν σκοπὸν σώζονται καὶ δόμων ἐκ πλίνθων παρι-
νων λείψανα) νὰ ἦτο ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν.

(4) Τὰ ἐκεῖ γεγόμενα εὐρήματα ἐσημείωσα ἀλλαχοῦ (Ἐφημ. Ἀρχ. 1887 σελ.
188, σημ. 1)· ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι κάποτε εἶχε γίνε
ἀπίπειρα νάνοιχθῆ φρέαρ, ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα ἐγκατελείφθη διότι ὁ βράχος εὐρέθη
σκληρὸς ὢν· οἱ δὲ τοῖχοι τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναΐσκου (13 καὶ 11) εἰσὶν ψικοδο-
μημένοι ἐκ πλίνθων παρίνων εἰς ἄλλο ποτε οἰκοδόμημα ἀνηκόντων καὶ περὶ τῆν

καλυπτόντων ἔτι αὐτὰ χωμάτων τὰ τε μικρὰ (τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου) ὡς καὶ τὰ μεγάλα Προπύλαια, ἀπομακρύνας, καθ' ὅσον ἠδυναμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μέγα μέρος τῶν λίθων, ὥστε ἡ ἀντίληψις τοῦ σχεδίου αὐτῶν νὰ ἦναι νῦν ὅσον τὸ δυνατόν εὐκολωτέρα τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν Ἐλευσίνα. Γνωστὸν δὲ ὅτι περὶ ἀμφοτέρων τούτων τῶν κτισμάτων πολλὰ παρὰ πολλῶν ἐγράφησαν ἐξενίκησε δὲ νῦν ἡ γνώμη, νομίζω, ὅτι οὐ μόνον τὰ μεγάλα (1), ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου (τὰ μικρὰ) εἶναι Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκευάσματα, κτισθέντα μὲν ἐξ ὑπαρχῆς ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ἐκείνου ἀνδρὸς (παράβ. Lenormant R. Arch. à Eleusis, σελ. 392) μεταβληθέντα δὲ κατόπι κατὰ τὸ σχεδίον των ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις, ἀφοῦ προω-

οικοδομῆν δὲν ἐμφαίνουσι πολλὴν ἐπιμέλειαν (παράβ. καὶ Πρακτικὰ τοῦ 1885 σελ. 27 - 29).

(1) Καὶ περὶ τούτων ὑποδομημένων ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ σχέδιον των ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν Προπυλαίων, ὑπῆρχε γνώμη ὅτι ἦσαν προῖόν των Ἑλληνικῶν καὶ ὅτι καὶ τῶν καλλίστων (τῶν τοῦ Περικλέους) χρόνων· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ὑπὸ πολλῶν λόγων ἐξελέγχεται ἡμαρτημένη. Καὶ πρῶτον μὲν αὕτη αὕτη ἡ πίστις ἀπομίμησις κατὰ τὸ σχεδίον μέρους τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Μνησιακίου (ὅποιον ἦν τὸ ὅλον σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος, οἷον συνέλαβεν αὐτὸ ὁ δαιμόνιος τοῦ Περικλέους φίλος, ἔδειξεν ὁ Dörpfeld ἐν ταῖς Mittheil. τοῦ ἔτους 1886 ἐν σελ. 38 καὶ ἐφεξῆς), δὲν συνηγορεῖ, νομίζω, ὑπὲρ τῆς προκειμένης γνώμης, ἔπειτα δὲ καὶ ἡ ἐργασία τῶν καθ' ἕκαστον (κίωνων, ἐπιστυλίων κτλ.) πᾶν ἄλλο μαρτυρεῖ ἢ τοὺς καλοὺς ἐκείνους χρόνους· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμβλημα ἐκεῖνο (médaillon) τὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν φέρον ἀνάγλυπτον προτομὴν καὶ τὸ Ἰδρυμένον ποτὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τυμπάνου τοῦ βορείου ἀετώματος τῶν μεγάλων Προπυλαίων (ἡ ὑπόθεσις ὅτι τοῦτο ἠδύνατο νὰ κοσμηθῆ τὰ τοῦ Ἀππίου μικρὰ Προπύλαια ἐξελέγχεται ἀβάσιμος ὑπὸ τε τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως, ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ λίθου, ὅστις εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε, σφόδρα δυσμετακίνητος ὢν, δὲν μετετοπίσθη ἀλλαχθὲν ἐνταῦθα, καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν διαστάσεων καὶ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ μὴ ἀρμόζοντος πρὸς τὰ μικρὰ Προπύλαια) τὸ ἐμβλημα, λέγω, ἐκεῖνο πρὸς δὲ τούτοις αἰ τοῦ παρόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ τῶν θεμελιῶν τῆς νοτίου πλευρᾶς των (περὶ τούτων ἄλλοτε πλείονα) προσεπικυροῦσι τὴν γνώμην ὅτι ὄντως Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἦσαν ταῦτα κτίσμα· ἀλλὰ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἐκτίσθησαν; δυστυχῶς ἡ κεφαλὴ τῆς προτομῆς τοῦ ἐμβλήματος περιεσώθη ἡμῖν τοσοῦτον ἠκρωτηριασμένη, ὥστε εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον εἶναι δύσκολον νὰ εἶπω τίς ἦν ὁ εἰκονιζόμενος ἀνὴρ· καὶ ὅμως κλίνω νὰ δεγθῶ ὅτι μόνον ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ φιλαθῆναιος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, αὐτοκράτωρ Ἀδριανός, ὁ καὶ τὰ μυστήρια ἐν τάξει μυθεῖς, ἠδύνατο νὰ οἰκοδομήσῃται τοῖς Ἐλευσινίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἐν γένει τοσοῦτον πολυδάπανον οἰκοδόμημα (παράβ. καὶ Bull. d. Cor. Héll. 1884, σελ. 263 καὶ 1885 Pl. 1 καὶ σελ. 65 - 67).

ρισμένα ἦσαν κατ' ἀρχὰς μίαν μόνην, τὴν μεσαίαν, νὰ ἔχωσι πύλην (1), νῦν δὲ φαίνονται ἔχοντα τρεῖς τοιαύτας. Τότε δὲ ἠρευνήθη διὰ σκαφῆς καὶ ὁ μεταξὺ τούτων (τῶν Προφυλαίων) τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναοῦ τοῦ Πλούτωνος καὶ τοῦ τοίχου ρ-ρ' χῶρος (ἐκαλύπτετο ὑπὸ στρώματος χώματος 5 περίπου Γ. Μ. καὶ εἶχε μείνει σχεδὸν ἄθικτος ὑπὸ τοῦ Lenormant) καὶ ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα δεξαμενῆς, ἧς οἱ δύο μάλιστα τοῖχοι (ἀνατολικὸς καὶ βόρειος) φαίνονται ὄντες πεποιημένοι ἐκ λίθων ληρθέντων ἐξ ἄλλων ἀρχαιοτέρων κτισμάτων (2). Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῶν Προφυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ εἰδήματα τῆς κατασκευῆς καὶ ἐτέρου τινος οἰκοδομήματος, ὅπερ ὡς ἡ διπλῆ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου του ἐπιγραφή δηλοῖ, εἶχον ἀναθέσει « τοῖν Θεοῖν καὶ τῷ Αὐτοκράτορι οἱ Πανέλληνες » καὶ τὸ ὅποσον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Dörpfeld οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ *θηριαμικὴ ἀψίς*, ἀφιερωθείσα τῷ φιλαθηναίῳ αὐτοκράτορι, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πιθανῶς εἰς Ἀθήνας ἔλευσιν (130 μ. Χ.), ὑπὸ τῶν Πανελληνίων. Νὰ περιγράψω διὰ μακροτέρων ἐνταῦθα τὰ λείψανά τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν κρίνω ἀναγκαῖον· ὅταν ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ λειψάνων (τὸ ἔργον ἦν, ὡς φαίνεται, ἀρκετὰ πολυτελὲς καὶ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ) ἀναπαρασταθῇ ὁλόκληρον ἐπὶ

(1) Ταύτης σώζονται σαφέστατα τὰ ἔγγραφα, αἱ δὲ δύο κατ' αὐτὴν αἰ. λακεὶς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων μᾶλλον κατὰ τὴν γνώμην μου ἢ πρὸς διέλασιν ἀρμάτων ἐπιούθησαν, ἂν ἦναι ὄντως ἀρχαῖαι. Αἱ τελευταῖαι τοῦ κ. Dörpfeld ἔρρουσι περὶ τούτων τῶν προφυλαίων (τῶν μικρῶν) κατέδειξαν ὅτι τὰ περιεργὰ ἐκείνα κιονόχρονα μὲ τοὺς γρύπας ὑπεδάσταζον ὄντως τὸ ἐπιστύλιον τὸ φέρον τὴν λατινικὴν ἐπιγραφὴν τὴν δηλοῦσαν ὅτι ταῦτα ἔκτισεν ὁ γνωστός Ῥωμαῖος ἀνὴρ Ἰππιος Κλαύδιος Ποῦλγρος καὶ ἐνετύθεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ταῦτα εἶναι οὐχὶ ἀνακαινίσεις, ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς κατασκευάσματα τῶν χρόνων ἐκείνων, μεταβληθὲν κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιον ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις· ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου τοῦ ζητήματος ἴσως αὐτὸς ὁ κ. Dörpfeld ἐκθέσῃ ἀλλοχρῶς διεξοδικώτερον· ἐγὼ ἐνταῦθα ἀναγκαῖον κρίνω νὰ παρατηρήσω ὅτι πάντῃ ἀκατάληπτος μοι ἦτο ἡ ἐν ἀρχαίοις χρόνοις ὑπαρξὶς Προφυλαίων ὅχι τὸσον διότι τοιαῦτα δὲν μνημονεύονται (ἡ μεγάλη ἔλευσινιακὴ ἐπιγραφή ἀναφέρει μόνον πυλῶνα καὶ πυλίδας) ἀλλὰ διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἐλευσίς, ἣτοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ἐχρησίμευε καὶ ὡς φρούριον (παραβ. καὶ Mitthell. d. Inst. 1877 σ. 190).

(2) Πιθανῶς ἐκ τῶν λίθων, οἵτινες ἀπέτελον ποτὲ τὸ πρόσωπον ἀρχαίου τινὸς ἐνταῦθα τοίχου, ἴσως δὲ καὶ Πύργου· κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀπεκαλύφθη καὶ μακρὸς σωλὴν μολύβδινος, ὅστις ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἔφερε μακρὰν ἕξω τὸ ὕδωρ ὅταν ἦτο ἀνάγκη· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε διὰ μακροτέρων.

τοῦ χάρτου, δημοσιευθῆ δὲ τῆς ἀναπαραστάσεώς του (restaurati-
on) ταύτης εἰκῶν, τότε θὰ ἦναι πιθανῶς ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ
εὐκατάληπτος λεπτομερὴς αὐτοῦ περιγραφὴ (1).

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς θριαμβικῆς ἀψίδος ἀπεκαλύφθησαν τὰ
λείψανα δεξιαμενῆς ἧς οὐ μόνον οἱ ἀσβεστόκτιστοι τοῖχοι καὶ ἡ
ἐξ ὀπτῶν πλίνθων στρώσις περιεσώθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπροσθεν
αὐτῆς μαρμαρίνον κρηπίδωμα μὲ τὰς λεκανοειδεῖς αὐτοῦ κοιλώ-
τητας (2), εἰς ἃς τὸ ὕδωρ, ὡς φαίνεται, ἐξεχέετο πρὸς τινὰ
σκοπόν, ἄριστα διετηρήθη καὶ σαφῶς ἐδηλώθη ἐν τῷ διαγράμ-
ματι, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο ἐπίσης μαρμαρίνον κρηπίδωμα ἔνθα ἡ
αὐλαξ ἢ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ καὶ ὑπὸ τὰ θεμέλια τῆς θριαμβι-
κῆς ἀψίδος συνέχειάν τινα, ὡς φαίνεται, ἔχουσα, ἔφερεν ἄγνω-
στόν που.

(1) Δέκα εἶναι ὅλα τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια τὰ ἐξῆς:

1	2	3	4	5
ΤΟΙΝΘ	— ΟΙΝΚΑΙΤ	— ΨΙΑΥΤC	— Κ-ΑΤΟΡ,	— ΟΙΠΑΝΕ
6	7	8	9	10
ΝΕC	— ΧΝΕC	— ΙΑ	— ΤΟ	— ΙΝΚΑΙΙC

τὸ 1 καὶ 2 κάπερ σῶζοντα τὴν ἀναθέρωσιν των (stossfläche) τὸ μὲν δεξιὰ τὸ δὲ
ἀριστερὰ δὲν δύνανται νάνηκωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν διότι τόπος διὰ τὸ Ε
δὲν ὑπάρχει μεταξύ. Τὰ 2 - 6 ἀποτελοῦσιν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὴν συνέ-
χειαν μὲ ὀλίγα χάσματα τῶν λέξεων [θε]οῦν καὶ τῶι αὐτοκ[ρ]ατορι οἱ πανέ[λ-
λη]νες. Τὸ 7^{ον} δὴλον ὅτι ἀποτελεῖ πάλιν τὸ τέλος τῆς λέξεως [πανέλλ]ηνης. Τὸ
10^{ον} (ὅπερ κατὰκειται κατὰ τὸ ἀντίπεραν τῆς ἀψίδος μέρος πρὸς βορρᾶν καὶ 30
περίπου μέτρα μακρὰν) σῶζον ἐπίσης τὴν πρὸς ἀριστερὰ ἀναθέρωσιν του ἐν μέ-
ρει ἀλώδητον οὐδὲ μὲ τὸ 1^{ον} φαίνεται προσαρμύζον, διότι πάλιν τόπος διὰ τὸ Ε
δὲν μένει· οὐδέμια λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι ὄντως διπλῆ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ, ἥτοι ἐκατέ-
ρωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς ἀψίδος ἐφέροντο τὰ γράμματα ἐγκεχαραγμένα·
ἴσως μάλιστα καὶ τρίτη ὁμοία ἐπιγραφὴ ὑπῆρχεν· ἀλλὰ ποῦ αὕτη ἐγκεχαραγμέ-
νη; Οἱ Dilettanti εἶχον ἤδη ἰδεῖ οὐ μόνον τῆς ἐνταῦθα ἀψίδος τὰ ἔχρη, ἀλλὰ
καὶ ἐτέρου τινὸς οἰκοδομήματος κατὰ τὸ ἀντίθετον (ΒΔ^{ον} τῆς βορειοδυτικῆς γω-
νίας τῶν Προπυλαίων) μέρος, σκάψας δὲ ἐγὼ ἐφῆτος ἐκεῖ εὑρον ἀληθῶς ὁμοίου
τινὸς κτίσματος τὰ λείψανα· δύο λοιπὸν ὑπῆρχον ὁμοιοὶ θριαμβικαὶ ἀψίδες δι-
πλῆν ἴσως ἀμφότεραι φέρονται τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν.

(2) Αἱ ἀδαθεῖς αὐταὶ λεκανοειδεῖς κοιλότητες εἶναι τὸ ὄλον 8, τρεῖς δὲ μόνον
αὐτῶν, αἱ πρὸς τὴν θριαμβικὴν ἀψίδα, ἔχουσι καὶ ὅπην ἐγκάρσιον δι' ἧς τὸ ὕδωρ
ἐξέρρεεν εἰς τὴν αὐλακὰ ὁμοιοὶ κοιλότητες παρετηρήθησαν καὶ ἐν Μεγάρῳ; ἐν τινι
ἐκεῖ δεξιαμενῆ παρὰ τὰ λείψανα τοῦ Ναοῦ τοῦ ἀραιοῦ Διός; (Ἰ) (Ἀρχ. Ἐφημ.
1887 σελ. 216).

Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐνταῦθα ἐγίνοντο, ἤρουνάτο συγχρόνως δι' ἄλλων σκαφῶν καὶ ἡ πρὸς βορρᾶν προέκτασις τῶν θεμελιῶν τοῦ ἐξ ὠμῶν πλίνθων τοίχου (Σ-Σ'-Σ''-Σ''') καὶ ὁ μεταξὺ τούτου καὶ τῆς πομπικῆς ὁδοῦ πρὸς μεσημβρίαν δὲ τῶν μικρῶν προπυλαίων χῶρος εἰς τὸ προσῆκον βᾶθος, δηλ. μέχρι τοῦ βράχου· καὶ ἡ μὲν ἔρευνα τῶν ἐδῶ τόπων ἔδειξεν ὅτι εἶχον ἔκπλαλι καλυφθῆ ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ὑπὸ τῶν Περσῶν καέντος Ναοῦ καὶ ἐνταῦθα (σ, σ', σ'') (κατὰ τὴν γωνίαν σ μάλιστα) οὐ μόνον εὐρέθησαν ἐν σωρῶ τῶν καλυπτῆρων καὶ στρωτῆρων κεράμων, τῶν ἐκ παρίου λίθου πεποιημένων, τοῦ παλαιότερου Ναοῦ πάμπολλα θραύσματα (1), ἀλλὰ εἰς τὰ βαθύτατα στρώματα καὶ ὄστρακα ὄχι ὀλίγα τῆς πρὸ Φειδίου τέχνης ἐξεχώστησαν καὶ ἀκόμη καὶ τέσσαρες ἀρχαῖαι κεφαλαί, ὧν ἡ μία καὶ προσηρμόσθη ἤδη εἰς τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ κατὰ τὸ ἀντίθετον τοῦ Ναοῦ μέρος (τὸ μεσημβρινόν) ἀνευρεθὲν ἄ κορμόν (2). Ἡ δὲ ἔρευνα τῶν θεμελιῶν τοῦ ἀρχαίου τοίχου (Σ'-Σ'-Σ''-Σ''') (3)

(1) Ἄξιοι λόγου εἰσι μάλιστα οἱ ἀποκέραμοι, οἵτινες καὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν σώζουσι ζωηρότατα λείψανα· πλεῖστα δὲ τῶν θραυσμάτων τούτων μαρτυροῦσι τὴν διὰ πυρὸς καταστροφὴν τοῦ Ναοῦ, ἧς ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδ. 9 § 10-15 καὶ § 65). Ἀλλὰ καὶ γέισου ἐκ πάρου θραύσματα κεχρωματισμένα ἐκεῖ εὐρέθησαν ἐπίσης τοῦ παλαιότερου Ναοῦ λείψανα.

(2) Περί τούτων θά γίνῃ μακρότερος λόγος ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι ἐνθα καὶ αἱ εἰκόνες αὐτῶν θά δημοσιευθῶσι.

(3) Ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαρὴ ἀνεκάλυψεν ὅτι προχωρῶν ὁ τοίχος οὗτος (Σῶ-Σ-Σ'-Σ''-Σ''') ἔτι περαιτέρω πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τὰ μικρὰ Προπύλαια (ἐπ' αὐτοῦ εἶχε κτισθῆ ἐν ὑστερωτέροις Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις ὑδραγωγεῖον ἢ μῆλλον ὀχετὸς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων) καὶ κάμπτων ὀλίγον δεξιὰ ἀπέληγε κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τετράγωνον πύργον (6 × 6 Γ. Μ), οὗ ὠσαύτως τὰ μὲν θεμελία ἦσαν λίθινα, τὸ δὲ ἀνώτερον μέρος ἐξ ὠμῶν πλίνθων· πιθανόν δὲ καὶ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων νὰ ὑπῆρχεν ὁμοίος πύργος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἡ μεγάλη Πύλη. Νὰ ὑποθέσωμεν λοιπόν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὰ Περσικὰ χρόνων μέχρι που τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐχρησάμευσεν ὁ τοίχος οὗτος ὡς τοίχος τῶν περιβόλου; Εἰς τὸ ἐρώτημά μας θάποκριθῶμεν ἴσως ἀσφαλέςτερον ὅταν τὰ τῶν τοίχων ἐξερευνηθῶσιν ὀλοσχερῶς. Τοίχων παλαιότερων λείψανα ἀπεκάλυψεν ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαρὴ μεταξὺ τούτου τοῦ τοίχου καὶ τοῦ τοίχου Ψ-Ψ' κατὰ τὴν γωνίαν ν' μάλιστα καὶ μεταξὺ τῶν τοίχων Ψ-Ψ' καὶ Χ-Χ' ἀλλ' ἐντελής τῶν ἐκεῖ τόπων ἀνακαθαρσις δὲν ἐγένετο εἰσέτι διὰ πολλοὺς λόγους. Ἄλλ' ὅπως-δήποτε καὶ ἂν εἶχον τὰ τῶν τοίχων τοῦ περιβόλου κατὰ τοῦτο τὸ (βόρειον) μέρος ἡ γνώμη μου εἶναι πάντοτε ἡ αὕτη, ὅτι ἀνέκαθεν, ἡ ἐπίσημος οὕτως εἶπειν, εἴσο-

ἔδειξεν ὅτι καὶ ἄλλους τινὰς πύργους εἶχεν οὗτος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ὧν ὁ διὰ τῶν γραμμῶν Πρ. σημειωθείς καὶ ἀνεκκινίσθη ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ τροχμαλοπαγῶν (ἀρουραίων) λίθων, καὶ πυλίδας δὲ τινὰ πρὸς τούτοις (Σ''), ἦτις ἐν Βυζαντινοῖς χρόνοις πιθανῶς εἶχε φραχθῆ, ὅταν τὰ ἐδῶ μετεποικίσθησαν εἰς κατοικίας καὶ δεξαμενὰς ὕδατος· τότε δὲ ἐξητάσθησαν καὶ οἱ δύο τοῖχοι Ψ-Ψ' καὶ Χ-Χ' καὶ εὐρέθησαν ὄντες Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἔργα, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομίας τῶν (ἀσβεστοκτίστων) θεμελίων των· ὁ μεταξὺ τούτων χώρος (Ψ'') κατεῖχτο καὶ ἐν μέρει καὶ νῦν ἐτι κατέχεται ὑπὸ τοιχαρίων εἰς Βυζαντινὰ κτίσματα πιθανώτατα ἀνήκοντα, ἄδηλον δὲ εἰ καὶ τὸ πάλαι δὲν ἰδρύνοντό ποτε ἐνταῦθα ἐπίσης οἰκήματα χρήσιμα εἰς πολλοὺς σκοπούς· ἡ δὲ ἐξέτασις τῶν ἐδῶ τόπων μᾶς ἠνεγκεν εἰς τὴν ἔννοιαν, ὅτι καὶ αἱ πλάκες ἐκείναι αἱ δίκην κλιμακῶς ἐν τῷ διαγράμματι σημειούμεναι (m-n) δὲν ἐτέθησαν ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις, ὡς εἶχεν ὑποτεθῆ, χάριν σκοποῦ τινος οἰουδήποτε, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι εἰσὶ λείψανα ἀνωφεροῦς τινος λιθοστρώτου ἀρχαίας ὁδοῦ. Οἰκοθεν δὲ ἐννοεῖται, ὅτι ἐνταῦθα φθάσασα ἡ σκαφὴ προὔχωρησε καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπὸ ἀντιπαρῆλθέ πως τὰ Βυζαντινῶν οἰκημάτων, ὡς φαίνεται, λείψανα, τὰ κατὰ τὸ γράμμα Ψ''' σημειούμενα, ὅχι μόνον τὸν πύργον Α'' καθ' ὀλοκληρίαν ἀπεκάλυψεν (1), ἀλλὰ καὶ τὰ ἔγχνη τοῦ τοίχου τοῦ ἀπὸ τοῦ πύργου Α'' μέχρι τῶν μεγάλων Προπυλαίων διήκοντος ἀνεῦρεν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος (2).

δος εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους ὑπῆρχεν ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ μέρους δηλ. ἐνθα νῦν τὰ μικρὰ Προπύλαια. Καὶ τῶν πυλίδων ἐγένετο βεβαίως κάποτε χρῆσις, ἀλλ' ὅχι πλέον, ὡς ὑποθέτω, ἐν τοῖς μετὰ τὸν δὸν αἰῶνα χρόνοις, οὐδὲ πρὸς μὴ ἐπίσημον εἰς τὸν ἱερόν περιβόλον εἰσόδον.

(1) Καὶ οὗτος ὁ πύργος, ὡς καὶ ὁ μεσαῖος, σώζεται ἀληθῶς εἰς ἱκανὸν ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀνωτέρους τοῦ δόμου σφρόδρα-πεπονθῶς καὶ ἐπισκευᾶς πολλὰς ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις μαρτυρῶν. Ἡδράζετο δὲ ὡς ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ ἔδειξεν ἐπὶ ἀμύδους ἐδάφους, ἀπὸ ἐδῶ ὁ βράχος εἰς πολὺ μέγα θὰ εὐρίσκηται βῆθος.

(2) Περίεργος εἶναι τῷ ὄντι ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τούτου τοῦ τοίχου, ὃν οἱ Dilettanti ὡς τοῖχον τοῦ κατ' αὐτοὺς δευτέρου περιβόλου σημειοῦσιν ἐν τῷ διαγράμματι των. Κατ' ἀρχὰς εἶχε κτισθῆ μόλις 2 20 γ. μ. παχὺς καὶ τότε ὅμως ὅχι

Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον τὸν μεταξὺ τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου (1) καὶ τοῦ Ναοῦ ἐσκήψαμεν κατὰ τὸ λήγον

ὄλοθιτος, μὴ ἔχων δηλ. ὡς ὁ Θεουκιδῆς λέγει (1 § 93), καθ' ὅλον του τὸ πάχος λίθους μεγάλους ξυνοικοδομημένους, ἀλλὰ τὰ μεταξὺ τοῦ ἔσω καὶ ἔσω προσώπου του, τοῦ ἐκ μεγάλων πορύνων πλίνθων πεποιημένου, ἔχων πεπληρωμένα διὰ χαλκῶν καὶ μικρῶν ἄλλων παντοίων λίθων (ἐν οἷς καὶ μάρμαρα ὄχι ὀλίγα), οὐχὶ ὁμοῦς πληρῶ ἀπλῶ, ἀλλὰ καὶ ἀσβέστῳ συνδεδεμένων καὶ οὕτω συμπαγῆ τινα μάζαν ἀποτελοῦντων. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς τεichoδομίας ἦν βεβαίως ἐν χρῆσει καὶ κατὰ τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, ἀλλ' ἢ χρῆσις τῆς ἀσβέστου ὡς συνδετικῆς ὕλης τῶν ἐν τῷ παραγεμίματι μᾶς ἀναγκάζει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος τοίχος μολις κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς ἐκτίσθη χρόνους· μὴ ἀρκεσθέντες ὁμοῦ οἱ μετὰ ταῦτα (ἐν χρόνοις πάλιν Ῥωμαϊκοῖς;) εἰς τοῦτο αὐτοῦ τὸ πάχος (2.20) προσέθηκαν ἔξωθεν καὶ ἕτερον ἐξ ὀγκωδῶν λίθων (παντοίων) πρόσωπον καὶ ἐπλήρωσαν καὶ αὐτὸς τὸ μεταξὺ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὕτω δ' ἀπετέλεσθη τὸ νῦν πάχος (3.50) τοῦ τοίχου. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο ἔχει τὸ περίεργον ὁ τοίχος οὗτος, ὅτι δηλ. ἐπὶ τῶν λίθων αὐτοῦ λειψάνων καὶ ἰχνη ὤμων πλίνθων σῶζονται· δὲν εἶναι ὁμοῦς εἰσέτι σαφεῖς ἂν αὐτὰ ἀπατέλουσι ποτε αὐτοῦ τούτου τοῦ τοίχου μέρος ἢ εἶναι μᾶλλον λείψανα μεταγενεστέρων (Βυζαντινῶν) οικοδομημάτων, ὧν πάμπολλα ἔρειπια σῶζονται κατὰ τοὺς ἐκεῖ τόπους.

(1) Τοῦτο τὰ λείψανα ἐσημειώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι ἐρυθρῷ χρώματι πρὸς εὐχεριεστέραν διάκρισιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις κτισθέντων οικοδομημάτων (παράβ. Πρακτ. τοῦ ἔτους 1885, σελ. 29 καὶ 1886, σελ. 50). Ἄλλὰ πότε ἄρα γε ἐκτίσθη τὸ οὕτως παράδοξον τὸ τε σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς οικοδομῆς τοῦτο οικοδόμημα; Ἐγὼ δὲν κατώρθωσα νὰ πεισθῶ εἰσέτι, ὅτι προῦπηρχε τοῦ τοίχου τοῦ περιβάλου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω διατί, ἂν τοῦτο ἴσταντο τότε ὄρθιον, οἱ κτίσαντες τὸν περίβολον δὲν ἔκτισαν αὐτὸν ὀλίγον μεσημβρινωτέρω, ὥστε νὰ μὴ ἀποκόψωσιν αὐτοῦ μέρος, ὡς φαίνεται, ὅτι συνέθε ὁ μόνον κατὰ τὸν τοίχον τοῦ ἡμικυκλίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τοίχους τῶν τετραγώνων αὐτοῦ δωματίων. Βουλευτήριον δὲ ἐν Ἐλευσίνι μνημονεύει μόνον, καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, μία τοῦ 3ου πιθανῶς μ. Χ. αἰῶνος ἐπιγραφή (Φιλίστορος τομ. 2 σελ. 238—Mommmsen, Heortologie. σελ. 227) κατ' ἐκείνους δηλ. τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἢ Ἐλευσίς εἶχεν ἀντικαταστήσει ἐν πολλοῖς τὸ ἄστυ (Mommmsen, ἔ. ἀ. σελ. 232 σημ. *). Τὰ εἰς βάθος 3—3,50 Γ. Μ. προχωροῦντα καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βράχου ἰδραζόμενα θεμέλια πάντων τῶν τοίχων του εἶναι λίθοις κοινοῖς πληρῶ συγχρατούμενοις πεποιημένα καὶ μόνον οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ δόμοι, ὡς φαίνεται, ἦσαν ὀικοδομημένοι διὰ πορύνων πλίνθων. Τοῦ δὲ πρὸς ἀνατολὰς δωματίου ὁ ἀνατολικὸς τοίχος ἔχει καὶ τοὺς ἀνωτέρω δόμους, καθ' ὅσον σῶζονται, ἐκ μεγάλων Ἐλευσινιακῶν πολυγωνίων λίθων συνηρμοσμένους· καὶ ὁμοῦ ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτοῦ εὐρηται μεταξὺ τῶν κοινῶν λίθων καὶ πεντελικῶν μαρμάρου τεμάχιον, κεράμου στρωτήρος πιθανῶς θραῦσμα. Τὰ τῆς ἐν ὑστερωτέροις (Ῥωμαϊκοῖς) χρόνοις ἐπὶ τῶν ἔρειπτων αὐτοῦ κτισθεῖσες διπλῆς σοῦς λείψανα (τὸ οικοδόμημα κατ' ἀκολουθίαν οὐδ' ὑπῆρχεν ὅλως ὅταν ἢ ἐπιγραφή ἢ ἄνω μνημονευθεῖσα ἐγαράγη ἐπὶ τοῦ λίθου) βλέπει καὶ ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ διαγράμματι· ἐπίσης σαφεῖ εἰσὶ τὰ λείψανα καὶ δύο ἕτερον ἡμικυ-

ἔτος ἔτι βαθύτερον καὶ ἀφοῦ ἱκανὸν ἀπεκομίσασμεν χῶμα ἀνεύρομεν ὄντως καὶ ἐκεῖ τὰ θεμέλια παλαιότερων οἰκοδομημάτων (f-f'-f'') ἢ ἔρευνα ὁμως τῶν ἐκεῖ τόπων οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀκόμη δὲν ἐπερατώθη καὶ τὰ ἐκεῖ ἀποκαλυπτόμενα, ὅσον περιέργα, τόσον καὶ δυσκατάληπτα εἶναι. Ὅταν τὸ ἔργον ἀποτελειώσῃ, ἀναγραφῶσι δὲ ἐν τῷ διαγράμματι καὶ πάντα τὰ ἐκεῖ εἰς φῶς ἐλθόντα λείψανα κτισμάτων, τότε καὶ μακρότερος περὶ αὐτῶν λόγος θὰ ἦναι ἀναγκαῖος καὶ εὐκατάληπτος.

Τοιαῦτα περίπου τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐν Ἐλευσίνι σκαφῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων, τὰ δὲ γενόμενα κατ' αὐτὴν εὐρήματα ἢ ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω ἢ καὶ ἐδημοσίευσα ἤδη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἡ τοῦ λήγοντος ἔτους σκαφὴ προήγαγεν ἱκανῶς τὸ ἔργον, ὥστε ἐλπίς εἶναι τελευτῶντος τοῦ ἐπιόντος ἔτους νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθούμενον παρὰ πάντων τέλος. Μηδεὶς δέ, παρακαλῶ, τῶν ἀναγνωστῶν τῶν γραμμῶν τούτων ἀπορήσῃ διατί ἢ ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφὴ οὐ μόνον βραδέως, ἀλλὰ καὶ ἀνωμάλως πως βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω· οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, οὐκ ἐλάχιστος δὲ καὶ ἡ ἐξέυρεσις ἐκαστοτε τοποῦ πρὸς ἀποκόμισιν τῶν χωμάτων ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικώτερα.

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 22ῃ Νοεμβρίου 1888.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

κλιῶν κτισμάτων, τοῦ ἑτέρου τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια κατὰ τὴν κορυφὴν ἐσημειώθη διὰ τοῦ ἀριθ. 27. Ὅτι δὲ μεταγενέστεραι προσθήκαι εἶναι καὶ τὰ δύο τετράγωνα βάλθρα (B0 καὶ B'0') καὶ ἔτι μεταγενεστέρα προσθήκη τὸ δεκαμνοεσιδὲς κτίσμα Δ' καὶ ὁ τοίχος c'-c δηλον. Διὰ τῶν g-g' ἐσημειώθη τὸ κενὸν διάστημα μεταξὺ τῶν ἐκεῖ τοίχων, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τοῖς Πρακτικαῖς τοῦ 1885-1886 ἐ.ἀ.

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

(1887)

Ὡς ἡ τοῦ 1886 ἀνασκαφικὴ περίοδος ἀνηλώθη ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ θεάτρου, ἡ παρούσα δέμηνον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου διαρκέσασα ἐστράφη κυρίως περὶ τὴν πλήρη τῆς στοᾶς ἀνασκαφήν, ἀναδείξασα ὁμῶς ἅμα καὶ ἄλλα τινὰ λόγου ἄξια εὐρήματα.

Τῆς στοᾶς ὅλης διάγραμμα δημοσιευθήσεται ὕστερον σὺν τῷ τοῦ ἄλλου μεταξὺ ἀνεσκαμμένου χώρου· τανῦν δὲ ἐξαρκεῖ πρὸς κατάληψιν τὸ ἐν τοῖς «Πρακτικοῖς» τοῦ 1884 (Πίν. Ε. Ε) δημοσιευθὲν αὐτῆς μέρος, ὅπερ τότε ἀπεκάλυψα.

Ἡ στοὰ ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου κεῖται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. Τὸ μῆκος αὐτῆς, ἥτοι πλάτος κατὰ πρόσωπον ὀρωμένης, εἶνε περὶ τὰ 110 μέτρα, τὸ δὲ βῆθος ἀσυγκρίτως ἕλασσον (11 μ.), ὠκοδόμηται δὲ πᾶσα διὰ πῶρων σκληροτέρων ἢ μαλακωτέρων πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ θρανίων ἅτινά εἰσι μαρμάρου. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρὸς τὸ ρεῦμα μακρὰν πλευρὰν ἦν ἀνοικτὴ φέρουσα κιονοστοιχίαν, τὰς δὲ λοιπὰς διὰ τοίχων κεκλεισμένη.

Τοῦ προσώπου αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο διασφίζεται κατὰ χώραν πλὴν τοῦ στυλοβάτου, καὶ αὐτοῦ μάλιστα ἐνιαχοῦ ἄρδην κατεστραμμένου, ἐκ τῶν αὐτόθι ὁμῶς πεπτωκότων λειψάνων ἐξάγεται ὅτι ἐκοσμεῖτο διὰ κίωνων δωρικοῦ ρυθμοῦ. Ὑπολειφθείσης μικρᾶς ἔτι μετρητικῆς καὶ ἄλλης ἐρεύνης, δὲν εἶνε τὸ γε νῦν ἔχον εὐκόλον νὰ ὀρισθῶσι μετ' ἀκριθείας τὰ καθ' ἕκαστον τοῦ προσώπου. Ἐν τούτοις τιθεμένου, κατὰ τὴν ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Δόρπφελδ γενομένην μέτρησιν τῶν τοῦ στυλοβάτου λίθων, ὅτι τὸ μεταξόνιον ἦτο 2,28 μ., διὰ προχείρου λογισμοῦ κλίνω νὰ εἰκόσω ὅτι στῦλοι ἐν ὄλῳ ἴσταντο 49· ἡ ὑπόθεσις δὲ αὐτῆ κρατύνεται καὶ ἐκ τοῦ πλάτους τῶν τοῦ διαζώματος περισωθέντων τμημάτων. Διότι τὸ πλάτος ἐκάστης τριγλύφου μετὰ τῆς μετόπης εἶνε 0,763 (0,315 + 0,448), λαμβανομένου δὲ τούτου

τρεις (διότι τρεις, ὡς φαίνεται, μετόπαι ἀντιστοιχοῦσιν ἐφ' ἐκάστου μεταστυλίου), ἐξάγεται μεταξόνιον 2,289· τούτου δὲ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 48 (κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν 49 στύλων) καὶ προστιθεμένου καὶ τοῦ ἡμίσεος πλάτους τριγλύφου ἐφ' ἑκάτερας τοῦ προσώπου ἄκρας (ἤτοι ὁμοῦ 0,315), προκύπτει τὸ εἰρημένον τῆς στοᾶς μῆκος $[(2,289 \times 48) \div (1575 \times 2)] = 110,187 \mu.$ Ὡς πρὸς δὲ τὸ διάζωμα (ὑψ. 0,475) σημειωτέον ὅτι ἔφερον ἐπιγραφὴν, ἀνά ἓν μέγα γράμμα ἐφ' ἐκάστης μετόπης, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς μόνον τρία, ἐπιμελῶς εἰργασμένα (ὑψ. 0,20), γράμματα περιλείπονται, δύο μὲν ἐπὶ παρακειμένων μετοπῶν (Π Ο), ἓν δὲ ἐπὶ ἑτέρας (Ν).

Οἱ δὲ τὰς λοιπὰς τρεῖς πλευρὰς σχηματίζοντες τοῖχοι διατηροῦνται καλῶς, σύγχεινται δὲ τὰ μὲν κάτω ἐκ διπλοῦ στοίχου πλακῶν ὀρθῶν ἰσταμένων (πλάχ. ἀμφοτέρων 0,66) λίθου σκληροῦ ὑποφαίου, τὰ δὲ ἄνω ἐκ μικρῶν λίθων μετὰ πηλοῦ, ὡς που καὶ οἱ τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων ἦν, ὡς φαίνεται, ἐπηλειμμένη διὰ χρίσματος ὄπερ, ὡς ἐκ πεπτωκότων μικρῶν τεμαχίων εἰκάζω, ἔφερε καὶ χρωμα. Περὶ τούτου γίνεται καὶ κατωτέρω ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι λόγος.

Τὸ ἔνδον τῆς στοᾶς διαιρεῖται διὰ δύο διαφραγμάτων ἐγκαρσίως εἰς κέντρον, ὄπερ καταλαμβάνει τὸ μέγιστον τοῦ χώρου (περὶ τὰ 95 μέτρα), καὶ εἰς δύο πτέρυγας. Καὶ τὸ μὲν κέντρον διαιρεῖται πάλιν κατὰ μῆκος διὰ 17 κίωνων ἰωνικοῦ ρυθμοῦ (διαμ. βάσεως 0,80) εἰς δύο κλίτη· τῶν κίωνων σφίζονται σχεδὸν πάντων τὰ θεμέλια, τοῦ δὲ ἐκ Δυσμῶν 7^{ου} ἰσταται καὶ ἡ βάσις κατὰ χώραν, ἀνιδρύθη δὲ καὶ ἡ τοῦ 15^{ου} βάσις, πρὸς τῷ θεμελίῳ εὐρθεῖσα. Τῷ μακρῷ τοίχῳ τοῦ κέντρου (ἄμα δὲ καὶ τῆς στοᾶς) παραθῆει σειρὰ 53 (1) ποδῶν ἤτοι στύλων θρανίου συνεχοῦς. Οἱ ποδες οὗτοι ἐπὶ λεπτῆς ἑκάστος μαρμαρίνης πλίνθου ἐν μετακέντρῳ διαστήματι 1,83 ἀπ' ἀλλήλων ἐστῶτες, εἶνε ὀρθαὶ λευκοῦ μαρμάρου (ὑψ. 0,30, πλ. 0,20) ἐμπροσθεν κοίλαι πλάκες, ἐφ' ὧν ἕκκεντο ὀριζοντίως δίκην ἐπιστυλίων αἱ τοῦ θρανίου ἐφ' ἐκάστου ποδὸς συνεχόμεναι πλάκες· αὗται δέ, ὡς ἐκ τῶν περισωθειῶν δηλοῦται, ἦσαν ὡσαύτως λευκοῦ μαρμάρου

(1) Τούτων ἠλλείπουσιν 7, ὧν 4 μετὰ τῶν πλίνθων.

(ὕψ. 0.16, πλ. 1.83, βάθ. 0.45-0.40), ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἔμπροσθεν ὑπόκυρτοι. Προστεθήτω δ' ἐνταῦθα ὅτι χάριν τῶν ποδῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν πλακῶν εἶνε καὶ ὁ τοῖχος τῆς στοᾶς ἐλαφρῶς ἐγγεγλυμμένος κατὰ τὰ μέρη τῆς ἐπαφῆς. Τῶν ὀριζοντίων πλακῶν σφίζονται κατὰ χώραν δύο συνεχεῖς (ἀπὸ τοῦ 31^{ου} ἕως τοῦ 33^{ου} ποδός, ἔτι δὲ καὶ μέγα τεμάχιον τῆς μεταξὺ τοῦ 49^{ου} καὶ 50^{ου}) ἀνεπίγραφοι· εὐρέθησαν ὁμως ἀλλοχόσε μετακείμενα καὶ τεμάχια φέροντα ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ὑποκύρτου ἐπιφανείας ἀραιὰ γράμματα (ὕψ. 0.03-0.035), ἐξ ὧν ἴσως ἠδύναντο νὰ ἀπαρτισθῶσιν αἱ λέξεις Ἐρμο[γένης] . . . Ἀμφι[αρά]ω. Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν βέβαιον τοῦλάχιστον τυγχάνει ὅτι δὲν ἔκειντο ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι· διότι, ὡς ἐξῆς ρηθήσεται, καὶ αἱ πτέρυγες ἔφερον ὁμοία θρανία. Τοῦ λόγου δ' ἐνταῦθα γενομένου, εἰρήσθω ὅτι καὶ ἐν τῷ προδῶμφ τοῦ ναοῦ εὐρηναὶ κατὰ χώραν πλίνθοι τινὲς καὶ πους γωνιαῖος παραπλησίων βεβαίως θρανίων, πρὸς δὲ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἐνεπιγράφων βάθρων διήκει θεμέλιον πύρων, ἐφ' οὗ κατὰ τόπους σφίζονται τοιαῦτα μαρμάρινοι πλίνθοι.

Τὸ δὲ διάφραγμα, ὅπερ χωρίζει τὸ κέντρον ἀπ' ἐκατέρας τῶν πτερυγῶν, σύγκειται ἐκ τοιχιῶν λεπτῶν καί, καθ' ἃ ἐκ τοῦ ἀύλακωτοῦ οὐδοῦ εἰκάζεται, ἐν τῷ μέσῳ ἐκ δρυφάκτου ἐπιτρέποντος τὴν μεταξὺ κέντρον καὶ πτερυγῶν συγκοινωνίαν. Τὸ διάφραγμα κατὰ τὸ πρὸς τὸν μακρὸν τοῖχον μέρος καὶ μάλιστα τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος, ἥτις καὶ καθόλου πολλῶ ἀλλίον τῆς ἐτέρας διακρίνεται, ἔχει ὡς ἐξῆς. Πρὸς μὲν τῷ μακρῷ τοίχῳ προσήρυσται παραστάς, πρὸς δὲ τῷ δρυφάκτῳ κίων ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ὁμοῖος τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ, τὸ δὲ μεταξὺ κλείεται διὰ τοιχίου (πάχ. περ. 0.20) προσηρμοσμένου ἐνθα μὲν τῇ παραστάδι, ἐνθα δὲ τῷ κίονι· τὸ ὅλον δ' οὕτω μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ δρυφάκτου μῆκος εἶνε 2.76. Τὸ διάφραγμα τοῦτο ὅλον μετὰ καὶ τοῦ ἀύλακωτοῦ οὐδοῦ τοῦ ἀνατολικοῦ δρυφάκτου εἶνε πύρου λίθου. Τοῦ δὲ δυσμικοῦ δρυφάκτου ὁ οὐδὸς εἶνε μὲν μαρμάρου, προέρχεται ὁμως προφανῶς ἐξ ἐπισκευῆς· διότι τὰ μάρμαρα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τεμάχια τῶν τοῦ θρανίου ὀριζοντίων πλακῶν ἐπὶ τούτῳ ἀύλακωθέντα.

Αἱ πτέρυγες ἔχουσαι πλάτος ἐσωτερικὸν ἑκατέρω περιπίου 6 μ. φέρουσι ἀνά 10 πόδας ἢ θεμέλια ποδῶν θρανίου ὁμοίου τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ εἰρημένους καὶ δὴ τέσσαρας μὲν πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ, ὧν δύο πρὸς ταῖς γωνίας διαγωνίως, τέσσαρας δὲ ἄλλους πρὸς τῷ ἑτέρῳ τοίχῳ καὶ ἀνά μίαν ἔμπροσθεν τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ δρυφάκτου κίωνων. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν σφίζονται κάλλιστα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ποδῶν πλάκες τοῦ θρανίου, αὐταὶ δὲ οὔσαι ἀνεπίγραφοι μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιγραφή δὲν ἀνήκει τῇ πτέρυγι ταύτῃ, διότι ἄλλως θὰ ἐξικνεῖτο καὶ μέχρι τῶν σφζομένων τούτων πλακῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν γωνίαν τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος διατηρεῖται κάλλιον καὶ τὸ τοῦ τοίχου χρίσμα φέρον ἔχνη ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου κοσμήματος (μαϊάνδρου κυματοειδοῦς).

Παρὰ τῷ προσώπῳ τῆς στοᾶς καθ' ἅπαν τὸ μῆκος διῆκον ὑδραγωγεῖον ἀυλακωτῶν μαρμαῶρων ἀσκεπὲς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων, παραπλευρῶς δὲ ἐλάσσονες ὄχετοί, πῆλινος καὶ πῶρινος, ὧν ἄθλον ἔτι τὸ πέρας.

Ἄλλων εὐρημάτων ἡ στοὰ ἦν ἀπανταχοῦ ἐνδεεστάτη. Ἡ ἐπίχρῳσις διὰ τὸ ἐπικλινὲς τοῦ ἐδάφους ἦν λεπτοτάτη, οὐδενὸς δὲ πρόσθεν ὑπάρχοντος τοιχικοῦ ἢ ἄλλου κωλύματος κατέρρευσαν, ὡς φαίνεται τὰ πάντα εἰς τὸ παραρρέον ρεῦμα.

Πρὸς Α. τῆς στοᾶς παράκεινται λείψανα ἄλλου κτιρίου καὶ ὑπόνομος, ἀλλὰ τὰ περὶ τούτων, ἀτελῶς ἔτι ἐσκαμμένων, ἐν τῇ προσεχεῖ ἀνασκαφῇ.

Πλὴν δὲ τῆς στοᾶς ἐχώρησα ἐπὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς μεταξὺ τῶν ἐνεπιγράφων βάθρων καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου ἀνασκαφῆς. Ἄλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι ἀνεφάνησαν ὑστέρων δωματίων, τὸ δὲ ἀξιολογώτατον εὐρημα εἶνε ἄγαλμα ἀέφαλον καὶ ἠκρωτηριασμένον, μέγεθος ἔχον ἕλασσον τοῦ φυσικοῦ, παριστὰν δὲ βεβαίως τὸν Ἀμφιάραον ὡς τὸν Ἀσκληπιόν, στηριζόμενον ἐπὶ ράβδου περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφις.

Ἐτερον μνείας ἄξιον εὐρημα εἶνε ἀνάγλυφον μικρόν, ἐλλιπὲς τὰ ἀριστερά, ἐφ' οὗ ὡσαύτως εἰκονίζεται ὁ θεὸς καὶ παρ' αὐτῷ ἐπὶ βράχου καθημένη ἡ καὶ ἐν Ἀμφιαρείῳ συλλατρευομένη Ὑγίεια· ἄνωθεν δ' αὐτῶν ἀναγέγλυπται ἐν μικρῷ ἀνωμάλῳ

πλαισίω κεφαλῇ Πανὸς αὐλοῦντος τὸν οἰκεῖον αὐλόν' ὅτι δὲ ἐθύετο καὶ τῷ Πανί ἐν Ἀμφικράου ἀπαντᾷ παρὰ Πausανίᾳ (Α'. 34, 3) «πέμπτη δὲ (μοῖρα τοῦ βωμοῦ) πεποῖται ῥύμῃαις καὶ Παρί . . . ». Τὸ ἀνάγλυφον εὑρέθη ἐν ἀρχαίῳ ὄχετῷ ὑποκάτω τοῦ βήθρου Σύλλα ἐμπροσθεν (Πρακτ. 1884 πίν. Ε, Κ).

Ἐν ὄχετοῖς ὡσαύτως εὑρέθησαν ἐνεπιγράφοι στῆλαι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψηφίσματα φέρουσαι προξενικά, ἢ ἄλλα ἐνίαι ἀναγράφουσαι. Οὕτω γέγραπται λ. χ. ὅτι ἐν κατασκευῇ ὄχετου γενήσεται χρῆσις λίθων «τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τὸν βωμόν» καὶ τῷ ὄντι ἐπὶ τοῦ μεταξὺ βωμοῦ καὶ περιβωμίου διήκοντος ὄχετου κεῖνται λίθοι, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος δηλοῦται, ἀνῆκον πρὶν τῷ περιβωμίῳ. Προσέτι δὲ ὅτι ὑπῆρχε λουτρῶν ἀνδρείος καὶ γυναικείος· περὶ «λουτρῶν» αὐτόθι γινώσκομεν ἄλλως καὶ ἐξ ἀρχαίων μαρτυριῶν. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀγῶνας γίνεται ὡσαύτως δῆλον ὅτι ἐπὶ καλῶν χρόνων ἦσαν πενταετηρικοί· ἐν ἐπιγραφῆσι δὲ τοῦ 1884 (Ἀρχ. Ἐφ. 1884 σελ. 124 καὶ 126, 1885 σελ. 100-101) εἶδομεν ἤδη ἐπὶ ρωμαϊκῶν χρόνων ἀναγραφόμενα Ἀμφικράα (1) καὶ Ρώμια, μεγάλα καὶ μικρά.

Νομίσματα εὑρέθησαν ἱκανὰ τὸν ἀριθμὸν, τὰ μὲν παλαιότερα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν, τὰ δὲ πλεῖστα μεταγενέστερα (τοῦ 3ου μ. Χρ. αἰῶνος κλπ.).

Β. Ι. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

(1) Σημειωθήτω ἐνταῦθα καὶ τὸ παλαιὸν χωρίον «ὃ δὲ Δίδυμός φησι καὶ Ἀμφικράα ἐν Ὀρωπῷ» (Σχολ. Πινδ. Ὀλυμπ. 7, 153). Ἄλλους τύπους πρβ. C. I. A. 1171, 1174, 1193 κλπ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΝΑΓΡΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΩ 1887.

Τοῦ ἐν Τανάγρα φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων αἰτησαμένου, ὅπως ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν τινὶ ἀγρῷ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπέθετεν ὅτι ὑπάρχουσι τάφου, ἔλαβον διαταγὴν ἐγὼ νὰ ἐπιστατήσω εἰς αὐτάς, ἐντὸς δὲ μιᾶς ἐβδομάδος, ὅσον διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἀνεκαλύφθη ἀριθμὸς τις τάφων, ὧν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἀπλῶς λάκκοι, ἄλλων δὲ ὁ πυθμὴν, αἱ πλευραὶ καὶ τὰ καλύμματα συνίσταντο ἐκ κεραμίδων· οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἦσαν καλῆς ἐποχῆς, τοῦ πέμπτου δηλαδὴ καὶ τετάρτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, τὰ ἐν αὐτοῖς ὁμως εὐρεθέντα κτερίσματα, πήλινα εἰδώλια, κάρθαροι, φιάλαι καὶ λοιπὰ ἦσαν κοινότατα καὶ ἀνάξια ἰδιαιτέρας περιγραφῆς. Ἐνεκα τούτου τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἀφέθησαν ἐν τῇ ἐν Τανάγρα συλλογῇ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὀλίγα δὲ τινὰ μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Χρ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ 1887.

Αι ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 6 Ὀκτωβρίου καὶ ἔληξαν τῇ 19 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ὥστε διήρκεσαν μὲν δύο καὶ ἡμισὺν μῆνα. Ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ὑποθέσεως, ὅτι παρὰ πόλιν τοιαύτην ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχη καὶ νεκροταφεῖον ἐκτεταμένον, ἤρχισα ἀναζητῶν τάφους ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, πράγματι δὲ μετὰ τινὰς ματαιὰς ἀποπειρὰς ἀνεκαλύφθησαν τάφοι πολλοὶ χρόνων προϊστορικῶν ἐσκαμμένοι ἐν τῷ βράχῳ, ἄλλοι μὲν κυκλωτερεῖς ἄλλοι δὲ τετράγωνοι, εἰς οὓς ἐξῴθεν ἄγει δρόμος μᾶλλον ἢ ἦττον μακρὸς ἐσκαμμένος ἐπίσης ἐν τῷ βράχῳ. Κατὰ τὸ σχετικῶς μικρὸν διάστημα χρόνου, ὃ διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἤνοιξα καὶ ἐκαθάρισα ἐξ αὐτῶν δεκαπέντε· ὁ μέγιστος πάντων ἔχει δρόμον μῆκους 24 μέτρων, εἰσοδὸν ἢ στόμιον ὕψους 3 μέτρων, πλάτους δὲ 1,44 μέτρων καὶ δωμάτιον πλάτους 6,50 μέτρων, μῆκους 6 καὶ ὕψους 4 μέτρων. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθη καὶ τάφος κτιστὸς ἐκ πλακῶν μικρῶν ὁμοῖος τοῖς τοῦ Μενιδίου, τοῦ Ἡραίου καὶ τοῦ Βώλου· ἀλλὰ τοῦτον δὲν προέφθασα ν' ἀνασκάψω ἐντελῶς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῶν διαστάσεών του οὐδὲν ἀναφέρω.

Τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων δὲν εἶναι μὲν ἐξ ἐκείνων, ἃ θαμβοῦσι καὶ ἐκπλήττουσι τὸν θεατὴν, παρέχουσι ὅμως πολυτίμους συμβολὰς οὐ μόνον εἰς ἐντελεστέραν γνῶσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς λύσιν τοῦ σπουδαιολογικοῦ ζητήματος ἂν ὁ τὰ μνημεῖα ταῦτα κληροδοτήσας ἡμῖν λαὸς ἦτο ἐλληνικὸς ἢ ξένος τις. Μεταξὺ αὐτῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουσι δεκατρεῖς ἐγγεγλυμμένοι λίθοι, ὧν οἱ πλείστοι μαρτυροῦσι περὶ μεγάλης ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ δεξιότητος· ἐπὶ ἐνὸς παρίστανται δύο λέοντες ἐν στάσει ὁμοίᾳ ἐν τοῖς πλείστοις τῇ τῶν λεόντων ὑπεράνω τῆς πύλης Μυκηνῶν, ἐπὶ δὲ ἄλλων πάλιν λέοντες, ἢ αἰγαγροὶ, δορκάδες καὶ βόες μετὰ δένδρων καὶ ἄλλων συμβόλων. Μετ' αὐτοὺς μνημονευτέα εἶσι:

1) τεμάχια τινά ὀστοῦ ἐλέφαντος μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων ἢ κοσμημάτων, ἐφαρμμένων ὁμως ἱκανῶς· 2) δώδεκα μικρὰ γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης· 3) πολλὰ μικρὰ κοσμήματα, ἐξ ὧν περὶ τὰ ἐξήκοντα εἶναι χρυσᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ ὑελώδους μάζης· ἐκ τῶν χρυσῶν τεσσαράκοντα μετὰ ἑκατοστύος ἐπίσης χρυσῶν ψηφίδων (χαντρῶν) ἦσαν, ὡς φαίνεται, ἐπερραμμένα ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς γυναικὸς νέας· 4) δύο πόρπαι χαλκαὶ ἡνὲρ πρῶτον ἐν ἀνασκαφαῖς τάφων τῆς ἐποχῆς ταύτης εὐρισκόμεναι· 5) δύο δίσκοι κατόπτρων χαλκῶν καὶ 6) δύο μαχαίρια ἐπίσης χαλκᾶ, πιθανῶς ξυράφια. Τέλος ὡς περιέργον ἀναφέρω ὅτι εὐρέθη καὶ ὀλόκληρον περιδέριον ἐκ κογγυλίων φυσικῶν. Τεμάχια πηλίνων ἀγγείων συνελέγησαν πολλὰ, θὰ συγκολληθῶσι δ' ἐξ αὐτῶν τέσσαρα ἢ πέντε ἀγγεῖα ἱκανῶς ἄρτια· τὸ καλλίτερον αὐτῶν εἶναι πυξὶς κυλινδρική μετὰ πώματος, ἧς τὸ δοχεῖον περιθεῖι ζώνη ἐκ πτηνῶν (1).

Ἐπολείπονται ἐτι πρὸς ἀνασκαφῆν τάφοι περὶ τοὺς τριάκοντα, θ' ἀνακαλυφθῶσιν ὁμως ἐν μελλούσαις ἀνασκαφαῖς ἀναμφιβόλως καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

(1) Λεπτομερέστερον θὰ περιγραφῶσι καὶ μετ' εἰκόνων θὰ δημοσιευθῶσι τὰ σπουδαιότερα τῶν εὐρημάτων τούτων ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὸ 1888 γενομένων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1888 ἀνεσκάφησαν ἐν ὄλῳ τάφοι περὶ τοὺς πενήκοντα.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡῶ.

(1887)

Βραδύνας ἔνεκεν ἄλλης ὑπηρεσίας τὴν εἰς Ἐπίδαυρον μετά-
 βασίν μου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 ἀνασκαφῆς, εἰργάσθην μόνον ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

Καὶ πρῶτον ἐπεχείρησα τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χώρου μεσημβρι-
 νῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀφαιρέσας χῶμα πλέον τοῦ ἡμί-
 σεος μέτρου βάρους εἰς ἕκτασιν δέκα καὶ πέντε τετραγωνικῶν
 μέτρων.

Ἐπεχείρησα δεύτερον τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ οἰκοδομήματος
 τοῦ κειμένου πέραν, ἀρκτικῶς, τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ. Τὸ οἰκο-
 δόμημα τοῦτο εἶχον ἀρχίσῃ ἀνασκάπτων κατὰ τὸ ἔτος 1886,
 καθὼς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνήγγειλον. Καὶ τότε
 μὲν εἶχον ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν εἰδει τετραγώνου ὀρθογωνίου δεξα-
 μενὴν, δι' ἧς ἐξέρρεε τὸ ὕδωρ, ἥτις εὐπρεπῶς οὔσα διεσκευα-
 σμένη ἀφορμὴν ἔδωκεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἦτο
 ἢ ὑπὸ τοῦ Πausανίου ἀναφερομένη πολυτελὴς Κρήνη. Αἱ ἀνα-
 σκαφαὶ ὅμως τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔδειξαν τὴν ὑπόθεσιν πε-
 πλανημένην.

Τὸ οἰκοδόμημα εἶνε λουτρὸν Ρωμαϊκόν, πολυτελὲς ὅμως καὶ
 ἀξιοθέατον. Ἀπεκαλύφθησαν ἐξ τούτου λουτήρες καὶ ὑπεράνω
 τούτων κρηπίδωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡμικυκλικὴ ἐξέδρα (;)
 μετὰ μικρῶν κιόνων πρὸ αὐτῆς.

Ἀριστερὰ τῶν λουτήρων ἀπεκαλύφθη πολυτελὴς θύρα μαρ-
 μάρινον ἔχουσα ἐκ λεπτῶν πλακῶν ἐπίστρωμα, ἥτις ἦγεν εἰς
 δύο (πιθανῶς εἰσὶ καὶ ἕτερα μὴ εἰσέτι ἀνασκαφέντα) μεγάλα
 πολυτελῆ δώματα, ὧν τὸ ἕτερον ἐστρωμένον εἶνε διὰ ψηφοθετή-
 ματος ἐντελῶς διατηρουμένου καὶ καλλίστου τὴν ὄψιν, τὸ ἄλλο
 δὲ διὰ πλακῶν μαρμαρίνων. Οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων τούτων
 οἵτινες σφίζονται εἰς ὕψος 3 περίπου μέτρων ἦσαν ἐπίσης διὰ λε-
 πτῶν μαρμαρίνων πλακῶν ἐσωτερικῶς ἐνδεδυμένοι.

Πρὸ τῆς εἰσόδου ἀνευρέθησαν δύο κίονες ἐκ κυανολεύκου μαρ-
μάρου, ἄνευ ραβδώσεων, ἰωνικοῦ ρυθμοῦ τᾶλλα, ὕψ. 3 μέτρ.
Ἐνευρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια τῶν κionoκράνων αὐτῶν. Ἐντὸς
δὲ τῶν δωματίων ἀνευρέθησαν ἕτεροι δύο μείζονος διαμέτρου
ἀλλὰ τεθλασμένοι.

Εὐρήματα κινητὰ ἄξια λόγου δὲν ἐγένοντο ἢ τὸ ἥμισυ ἀγάλ-
ματος ἀνδρικοῦ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους (πιθανῶς Ἀσκληπιοῦ), λίαν
ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

Δύο μικραὶ ἐπιγραφαὶ γνωρίζουσαι ὀνόματα « πυροφορησάν-
των » καὶ τεμάχιον κεραμίδος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Α C K Λ Η
(πιου) ἄπερ εἰσὶν ἐκτετυπωμένα ἀντιθέτως, ἅτε ἐπὶ τῆς σφραγί-
δος ὄντα κατ' εὐθείαν τετυπωμένα. Ὁ ἀνασκαφεὶς χῶρος ἔχει
ἕκτασιν εἴκοσι μέτρων μῆκος καὶ 15 περίπου πλάτος, βῆθος δὲ
ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 3 1/2 μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1888.

Β. ΣΤΑΗΣ

Ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1886 σελ. 23 στ. 27 ἀνάγνωθι
« ἐξοικισιν » ἀντὶ « ἐξοικησιν ».

Ἐτι ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν ἐταίρων ἀντὶ δραχμῶν 15 ἀναγρά-
φονται Δρ. 5 ὡς συνδρομὴ τῶν ἐταίρων Ἀρεταίου, Θ. Σολομοῦ, Ν.
Φωστήροπούλου, Κ. ΖΙΛΛΕΡ, Ε.

